

სისსლის სამართალი ქეჩო ნანილაძე

კრებულში გამოქვეყნებულია ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებისა და სამართლის განვითარებისათვის მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებები. ამ და სხვა საქმეთა მოძებნა შესაძლებელია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ვებ-გვერდზე:
http://www.supremecourt.ge/default.aspx?sec_id=133&lang=1

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილებანი
სისხლის სამართლის საქმეებზე
2017, №7-9

Decisions of the Supreme Court of Georgia
on Criminal Cases
(in Georgian)
2017, №7-9

Entscheidungen des Obersten Gerichts von Georgien
in Strafsachen
(in der georgischen Sprache)
2017, №7-9

Решения Верховного Суда Грузии
по уголовным делам
(на грузинском языке)
2017, №7-9

გადაწყვეტილებების შერჩევასა
და დამუშავებაზე პასუხისმგებელი **რუსუდან ჭანტუშია**

ტექნიკური რედაქტორი **მარიკა მაღალაშვილი**

რედაქციის მისამართი: 0110, თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების
ქ. №32, ტელ: 298 21 03; www.supremecourt.ge

**ჟურნალი გამოდის საქართველოს უზენაესი სასამართლოსა და
საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს საერთო სასამართლოების
დეპარტამენტის მხარდაჭერით**

1. დანაშაული ჯანმრთელობის წინააღმდეგ

ჯანმრთელობის მკიჩე დაზიანება გაუფრთხილებლობით

განაჩენი

№52აპ-17

15 ივნისი, 2017 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:
პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
ნ. გვენეტაძე,
გ. შავლიაშვილი

განიხილა ოზურგეთის რაიონული პროკურორის მოადგილე
მალხაზ სირაძის საკასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო სა-
სამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის
18 ნოემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, გ. ტ-ს ბრა-
ლი დაედო განზრახ მკვლელობის მცდელობაში, რაც გამოიხა-
ტა შემდეგში:

2015 წლის 14 ნოემბერს, დაახლოებით 00.15 საათზე, ქ.,
.....ქუჩის მეორე შესახვევის №.....-ში მდებარე გ. მ-ს საცხოვრე-
ბელ სახლში, სუფრასთან ყოფნის დროს, ნასვამ გ. ტ-ს შელაპა-
რაკება მოუხდა სუფრის ნევრებთან – ი. ხ-სა და გ. თ-თან, რა
დროსაც ქალბატონების დახმარებით გ. ტ-ი გაიყვანეს სუფრი-
დან და აიყვანეს საცხოვრებელი სახლის მეორე სართულზე, სა-
დაც იგი კვლავ აგრძელებდა გინებას და შეურაცხყოფას ი. ხ-ს
მიმართ. ცოტა ხნის შემდეგ გ. ტ-ი ჩამოვიდა სახლის მეორე სარ-
თულიდან, შევიდა სამზარეულო ოთახში და ი. ხ-ს მიმართ ანგა-
რიშსწორების მიზნით, აიღო დანა და გამოვიდა სამზარეულო-
დან, რა დროსაც მას წინ გადაუდგა გ. თ-ი და შემდეგ – გ. თ-ი,
რომლებიც არ აძლევდნენ გარეთ გასვლის საშუალებას, რაზეც
განაწყენდა ნასვამი გ. ტ-ი და გ. თ-ს თავიდან მოსაშორებლად
ხელთ არსებული დანა, განზრახ მოკვლის მიზნით, გულმკერ-
დის არეში დაარტყა მას. გ. თ-ს განუვითარდა სიცოცხლისათ-
ვის სახიფათო, გულმკერდის – მახვილისებრი მორჩის არეში ნაკ-
ვეთი, სწორკიდეებიანი ჭრილობა, ზემოთ 2.5X1 სმ-ზე, შემავა-
ლი გულმკერდის ღრუში, პლევრის ღრუს, გულის პერანგის, გუ-

ლის წინა კედლის დაზიანებით. გ. თ-ი გადაიყვანეს საავადმყოფოში და დროულად განეული სამედიცინო დახმარების შედეგად შესაძლებელი გახდა მისი გადარჩენა.

2. ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 25 ივლისის განაჩენით გ. ტ-ს ქმედება საქართველოს სსკ-ის 19, 108-ე მუხლიდან გადაკვალიფიცირდა სსკ-ის 124-ე მუხლზე.

გ. ტ-ი, – დაბადებული 19.. წელს, ნასამართლობის არმიქონე, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 124-ე მუხლით და მიესაჯა ჯარიმა – 6000 ლარი. გ. ტ-ს, პატიმრობაში ყოფნის ვადის (2015 წლის 14 ნოემბრიდან – 2016 წლის 25 ივლისამდე) გათვალისწინებით, იმავე კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე დანიშნული სასჯელი გაუნახევრდა და საბოლოოდ განესაზღვრა ჯარიმა – 3000 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

გაუქმდა გ. ტ-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – პატიმრობა და იგი დაუყოვნებლივ გათავისუფლდა სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

3. აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ოზურგეთის რაიონული პროკურორის მოადგილე მალხაზ სირაქემ, რომელმაც საჩივრით ითხოვა გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმება და გ. ტ-ს დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 19,108-ე მუხლით.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 18 ნოემბრის განაჩენით ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდა, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 18 ნოემბრის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა ოზურგეთის რაიონული პროკურორის მოადგილე მალხაზ სირაქემ. კასატორი საჩივრით ითხოვს გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმებასა და გ. ტ-ს დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 19,108-ე მუხლით, შემდეგი საფუძველებით: სასამართლომ მსჯავრდებულის ქმედება არასწორად დააკვალიფიცირა, რადგან არ გაითვალისწინა ბრალდების მხარის მიერ წარდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებები, რომლებითაც უტყუარად დასტურდება, რომ გ. ტ-ს ჰქონდა დაზარალებულ გ. თ-ს მოკვლის განზრახვა, რაც დასტურდება მონემების – ი. გ-ს, გ. თ-სა და მ. თ-ს ერთნაირი და თანმიმდევრული ჩვენებებით; ასევე საგულისხმოა სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა და ექიმ ლ. თ-ს ჩვენება, რომლებითაც დადგენილია, რომ ქროლობის არხის მიმართულება იყო წინა

მხრიდან, მახვილისებრი მორჩიდან ზემოთ და უკანა მიმართულებით (გულის მიმართულებით), ხოლო ჭრილობის არხის სიგრძე იყო 15 სმ და დაზიანება იწყება მუცლის არიდან. ტრასოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნით დადგენილია, რომ გ. თ-ს ტანსაცმელს აღენიშნება ირიბად მდებარე, ნაპრალისებური გამჭოლი დაზიანება. ზემოაღნიშნული კი იმაზე მიუთითებს, რომ დაზარალებული ამ სახის დაზიანებას ვერ მიიღებდა იმ ვითარებაში, რომელიც მსჯავრდებულმა გ. ტ-მ აღწერა.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ ოზურგეთის რაიონული პროკურორის მოადგილე მალხაზ სირაძის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად, შემდეგ გაემოებათა გამო:

2. მსჯავრდებულმა გ. ტ-მ სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ შემთხვევის დღეს იმყოფებოდა ოჯახის ნათესავის – გ. მ-ს დაბადების დღეზე. დაახლოებით 20 ადამიანი საღამოს 7 საათისათვის დაჯდა სუფრასთან. სახლში მყოფი პირებიდან იცნობდა მხოლოდ: ა. მ-ს, ა. მ-ს, გ. მ-ს და მეზობელ კ-ს, დანარჩენები მისთვის უცნობები იყვნენ. სუფრას თვითონ თამადაობდა. ი. ხ-მ ერთ-ერთ სადღეგრძელოზე შენიშვნა მისცა. მუსიკის ჩართვა როდესაც გადანყვიტა, ი. ხ-მ კვლავ შენიშვნა მისცა და უთხრა, რომ დაღევა სურდა. აღნიშნულზე შელაპარაკდნენ და გავიდნენ ოთახიდან. გარეთ სიტყვიერად კამათობდნენ თვითონ, ი. ხ-ი, ი-ს ძმა და გ. ბ-ი. ფიზიკურად არ შეხებიან ერთმანეთს. საუბრის შემდგომ დაბრუნდნენ სუფრასთან და გააგრძელეს ქეიფი. როდესაც ცეკვა დაიწყო, ი. ხ-მ სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა, რის გამოც კვლავ დაიწყეს კამათი. ი. ხ-ს სუფრის ყველა ნევრი მიეხმარა და დაუნყეს ცემა. ცემის დროს დავარდა ძირს, მიუხედავად ამისა, არ გაჩერდნენ და კვლავ ძლიერად ურტყამდნენ. ცემის შედეგად სხვადასხვა დაზიანება მიიღო და სდიოდა სისხლი. ჩხუბის დასრულების შემდეგ, დამ – ლ. ტ-მ და ა. მ-მ აიყვანეს სახლის მეორე სართულზე. დაახლოებით 20 წუთში ი. ხ-მ, ი-ს ძმამ და ორმა პირმა ზემოთ ააკითხეს და პირდაპირ საწოლში დაუნყეს სიტყვიერი შეურაცხყოფის მიყენება და ცემა. აღნიშნულის გამო გამოიქცა სამზარეულოში დანის ასაღებად და მათ შესაშინებლად, რომ ამ გზით მაინც დაენებებინათ თავი. როდესაც შევიდა „...“ ოთახში, იქ იმყოფებოდნენ გ. თ-ი, მისი მეუღლე და გ. თ-ი. შევიდა სამზარეულოში, აიღო დანა და დაბრუნდა „...“ ოთახში,

რადგან გარეთ გასვლა უნდოდა. მარჯვენა ხელში ეჭირა დანა, პირით – ქვემოთ. ოთახიდან აივანზე გასასვლელი კარი მიხურული იყო. მივიდა კართან, მარცხენა ხელით გააღო და ვიდრე კარში გავიდოდა, გ. თ-მ უკნიდან დაიჭირა, წელზე ხელი შემოხვია და არ უშვებდა. მის წინ და გვერდით, ასევე კართან ახლოს არავინ იდგა. გ-მ ასნია ცოტა ზევით, ისე, რომ მიწას ააცილა, რადგან მისი შიგნით შეყვანა უნდოდა. თვითონ კი ყვიროდა, რომ გაეშვა ხელი და იქნევდა ხელებს. ამ დროს უკნიდან ბიძგი იგრძნო, გ-მ უცაბედად ხელი გაუშვა, გათავისუფლდა და გავიდა გარეთ. ამ დროს არ დაუნახავს გ. თ-ი. გზა რომ გააგრძელა ეზოში და 5-6 მეტრი გაიარა, ატყდა ყვირილი, მოტრიალდა და მაშინ დაინახა კარის ზღურბლზე წაქცეული გ. თ-ი, რომელსაც სისხლი სდიოდა. დანას გაუშვა ხელი, დააგდო და გ-სთან მივიდა. ამშვიდებდა, წყალი გამოიტანა, თავისი ტელეფონით სასწრაფოში არაერთხელ დარეკა, რადგან იგვიანებდა სასწრაფო დახმარება და მომხდარს განიცდიდა. მისივე განმარტებით, გ. თ-ი სუფრასთან დაახლოებით ნახევარი საათი იჯდა. შემდგომ კი თავისი ოჯახის წევრებთან ერთად, სხვა ოთახში იმყოფებოდა. გ. თ-ი არც ერთ ჩხუბში არ მონაწილეობდა და მათ შორის დაპირისპირება არ არსებობდა.

3. საქმეზე მოწმის სახით დაკითხული დაზარალებულის – გ. თ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 13 ნოემბერს, გ. მ-ს დაბადების დღეზე, იმყოფებოდა მშობლებთან: ი. გ-სა და გ. თ-თან, ასევე დებთან: მ. და ვ. თ-თან ერთად. როდესაც სტუმრად მივიდნენ, სახლში დახვდნენ ა. მ-ა, გ. მ-ა, მ. და მეზობლის ბიჭები. აქ გაიცნო გ. ტ-ი. სუფრასთან როდესაც დასხდნენ, გ. ტ-ს აუშარდნენ იქ მყოფი ახალგაზრდები. დაზარალებულის განმარტებით, იგი დიდხანს არ გაჩერებულა სუფრასთან, მალე ადგა და მამამისთან – გ. თ-თან ერთად გავიდა ე.წ. „...“ ოთახში, სადაც იმყოფებოდა თვითონ, დედამისი და ოჯახის უფროსი – მ.. გ. ტ-ს სუფრასთან სცემეს, შემდეგ იგი აიყვანეს მეორე სართულზე დასაწოლად, სადაც კვლავ ააკითხეს ბიჭებმა და იქაც სცემეს. აღნიშნულზე გ. ტ-ი გამწარდა, ჩამოიბრინა კიბე, შევიდა ე.წ. „...“ ოთახში, საიდანც შევიდა სამზარეულოში და აიღო დანა. სამზარეულოდან გამოსულ გ. ტ-ს სურდა გარეთ გასვლა და კარისკენ წავიდა. ამ დროს უკნიდან მივიდა გ. თ-ი და ხელეების შემოხვევით დააკავა იგი. გ. ტ-ი ეუბნებოდა გ-ს, რომ გაეშვა და თან იქნევდა ხელებს. მისივე განმარტებით, დანა დაინახა მაშინ, როცა გ. უკან იქნევდა დანიან ხელს. მამას დაუძახა, რომ გ-ს დანა ჰქონდა ხელში, გაიქცა მამისკენ და ხელი უბიძგა, თვითონ კი ველარ მოასწრო განევა და ამ დროს მოხვდა მოქნეული დანა. დაზარალებულის განმარტებით, გ. ტ-ი ნუხდა მისი დაჭ-

რის გამო და მის მიმართ რაიმე პრეტენზია არ გააჩნია.

4. მოწმე გ. თ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი იმყოფებოდა გ. მ-ს დაბადების დღეზე – 2015 წლის ნოემბერში მეუღლესთან – ი. გ-სა და შვილებთან – გ-სთან, მ-სა და ვ-სთან ერთად. თავდაპირველად წვეულება ნორმალურად მიდიოდა, შემდეგ კი სუფრაზე მყოფებმა ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენეს გ. ტ-ს. იგი „...“ ოთახში გავიდა მეუღლესა და შვილთან, გ. თ-თან ერთად. გ. ტ-ი კი ლ. ტ-მ და ა. მ-მ მეორე სართულზე აიყვანეს. მეორე სართულზეც გაგრძელდა ჩხუბი და ხმაურზე მისი მეუღლე და მ. გარეთ გავიდნენ. უცაბედად წელს ზემოთ შიშველი გ. ტ-ი შემოვარდა ე.წ. „...“ ოთახში და პირდაპირ სამზარეულოში გავარდა, საიდანაც პურის საჭრელი დანა გამოიტანა. ამ დროს თვითონ სავარძელში იჯდა, გაიფიქრა, რომ დააკავებდა მას და მივიდა გ. ტ-თან, უკნიდან წელზე შემოხვია ხელები და დაიჭირა. ამ დროს კი გარეთ დაინახა ი. ხ-ი, რომლისკენაც ცდილობდა ტ-ი წასვლას. როდესაც შვილმა, გ.თ-მ უბიძგა ბეჭებში ხელი, აუსხლტა ტ-ზე შემოხვეული ხელი. როგორ და როდის მოხვდა მის შვილს, გ. თ-ს დანა, არ დაუნახავს. მისივე განმარტებით, გ. ტ-თან რაიმე უთანხმოება ან კონფლიქტი არ ჰქონდა.

5. მოწმე ი. გ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი არის გ. თ-ს დედა. გ. ტ-ი პირველად 2015 წლის ნოემბერში გ. მ-ს დაბადების დღეზე ნახა, სადაც იმყოფებოდა მეუღლესთან – გ. თ-თან და შვილებთან: გ-თან, მ-სა და ვ-სთან ერთად. სუფრასთან გ. ტ-ი და ადგილობრივი ბიჭები ჯერ წაკინკლავდნენ, შემდეგ კი გადავიდნენ ჩხუბზე. მან, მეუღლემ და შვილმა – გ-მ, ადრე დატოვეს სუფრა და ე.წ. „...“ ოთახში გავიდნენ, სადაც ასევე იმყოფებოდნენ მ. და გ. მ-ა. ა. მ-მ და გ. ტ-ს დამ – ლ-მ, გ. ტ-ი დასაძინებლად სახლის მეორე სართულზე აიყვანეს. 10 წუთის შემდეგ მეორე სართულზეც ატყდა ხმაური. კონფლიქტის დროს მისი შვილი და მეუღლე გარეთ არ გასულან. თვითონ კი გავიდა გარეთ და დაინახა, რომ გ. ტ-ი კიბეზე ჩამორბოდა და ე.წ. „...“ ოთახიდან პირდაპირ სამზარეულოში შევარდა. ამ დროს თვითონ და მ-ც შევიდნენ ე.წ. „...“ ოთახში. როცა გ. სამზარეულოდან დაბრუნდა, ხელში ეჭირა დანა. გ. თ-ი წამოხტა სავარძლიდან და გ. ტ-ს უკნიდან მოხვია ხელები, რომელსაც სახე გასასვლელი კარისკენ ჰქონდა. როცა გ. თ-ი აკავებდა გ. ტ-ს, იგი გ-ს სიტყვიერ შეურაცხყოფას აყენებდა. ამ დროს მისმა შვილმა დაინახა, რომ დანიანი ხელი მამისკენ ჰქონდა მიმართული და ხელი უბიძგა მამას გვერდიდან. სწორედ ამ დროს მოხვდა დანა. მისივე განმარტებით, უშუალოდ დანის დარტყმის მომენტი არ დაუნახავს. გ. ტ-მ რომ დაინახა გ. თ-ს მდგომარეობა, ძალიან ინერვიულა.

მონმის განმარტებით, გ. ტ-სა და გ. ან გ. თ-ებს შორის რაიმე შელაპარაკება არ მომხდარა და გ. ტ-ს გამიზნულად არ უნდოდა მისი შვილისათვის დანის დარტყმა.

6. მონმე მ. თ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი არის დაზარალებულ გ. თ-ს და, ხოლო გ. მ-ა არის მისი მამიდაშვილი. 2015 წლის ნოემბერში სტუმრად იყვნენ გ. მ-სთან დაბადების დღის აღსანიშნავად. სუფრის დროს არ მოეწონათ ერთმანეთის საუბარი გ. მ-ს მეზობლად მცხოვრებ ბიჭებს და მსჯავრდებულს, რასაც მოჰყვა ჩხუბი. გ. ტ-ს სცემეს, დაახლოებით 7 კაცი ერთად სცემდა მას, რომელსაც მხოლოდ მისი და იცავდა. გ. თ-ი კი ადრე ადგა სუფრიდან და ნავიდა იმ ოთახში, სადაც ღუმელი იყო. გ. ტ-ს დამ და მისმა მამიდაშვილმა – ა-მ დააწყნარეს გ. და აიყვანეს მეორე სართულზე, სადაც 5 წუთის შემდეგ კვლავ ატყდა ხმაური. ცოტა ხანში გ. ტ-მ ჩამოირბინა ქვემოთ და შევარდა სამზარეულოში, საიდანაც იგი დანით გამოვიდა, ღუმელთან მჯდომი გ. თ-ი წამოხტა და გამოეკიდა გ-ს, რომელიც წინ მიდიოდა, კარისკენ. გ. დაენია მას და უკნიდან დაუკავა ხელები. გ. ტ-ს დანა მარჯვენა ხელში ეჭირა, უაზროდ იქნევდა ხელებს და ყვიროდა. ამ დროს გ. თ-მ იფიქრა, რომ გ-ს შეიძლებოდა დანა მოხვედროდა, მივიდა და ხელი ჰკრა მამას, რა დროსაც შემთხვევით თვითონ დაიჭრა.

7. მონმე მ. მ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ გ. თ-ი არის მისი მამის შვილიშვილი, ხოლო გ. ტ-ი მათთან ბევრჯერ იყო ნამყოფი სტუმრად. 2015 წლის 13 ნოემბერს შვილიშვილს – გ. მ-ს 18 წელი შეუსრულდა. დაბადების დღეზე სტუმრად იყვნენ ბ-ი, ლ. და ბ. ბ-ები, კ. ჩ-ე, ი. და გ. ხ-ები, გ. თ-ი ცოლ-შვილით. სუფრაზე პირველად პატარა ჩხუბი მოხდა და დაწყნარდნენ. შემდეგ კი დიდი ჩხუბი ატყდა. გ. ტ-ს სუფრის წევრები ეჩხუბნენ, რის გამოც იგი ავიდა მეორე სართულზე დასანოლად. გ-ს ზემოთ აჰყვინენ ა. მ-ა და მისი და – ლ.. არც მეორე სართულზე მოეშვნენ გ. ტ-ს, სადაც ააკითხეს ბიჭებმა. კვლავ გაისმა ჩხუბის ხმა. ამ დროს გ. ტ-ი ქვემოთ აღელვებული ჩამოვიდა, შევიდა ე.წ. „...“ ოთახში და შემდეგ, სამზარეულოში. გ-მ აიღო დანა და დაბრუნდა „...“ ოთახში, სადაც იმყოფებოდნენ გ. თ-ი, ი., მ., ვ. და გ.. მ. მ-ს განმარტებით, დაუძახა ბიჭებს, რომ ბრალდებულს დანა ჰქონდა ხელში. გ-ს დანა ისე ეჭირა, რომ დანის წვერი ქვემოთ იყო მიმართული. როდესაც გ. ტ-მ „...“ ოთახიდან გარეთ გასასვლელი კარი გამოაღო, ამ დროს ხელი უკან წაიღო, კართან ახლოს იდგა გ. თ-ი, რომელსაც შემთხვევით მოხვდა დანის წვერი. გ. ტ-ს გ. თ-თვის დანა არ მოუქნევია. გ. ტ-ი არ გაქცეულა, ითხოვდა სასწრაფოს გამოძახებას, პატრონობდა დაჭრილს და განიცდიდა მომხდარს. მი-

სივე განმარტებით, გ. ტ-ი და გ. თ-ი ერთმანეთს არ იცნობდნენ და რაიმე სახის შელაპარაკება მათ შორის არ მომხდარა.

8. მოწმე ა. მ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი ცხოვრობს ..., ... ქუჩის მე-... შესახვევის №...-ში, ბებიასთან – მ. მ-თან, ძმასთან – გ. მ-სთან, დეიდაშვილთან – ა. მ-სა და დეიდაშვილის შვილთან – ლ. ე-თან ერთად. 2015 წლის 13 ნოემბერს, გ. მ-ს დაბადების დღეზე, სუფრასთან ისხდნენ: ვ. ბ-ვი, ი. და გ. ხ-ები, ბ. ბ-ე, ნათესავები: გ., გ., ი., ვ. და მ. თ-ები, გ. და ლ. ტ-ები და ოჯახის წევრები. ნვეულების დროს ვ. ბ-ი და ი. ხ-ი ცინიკურად უყურებდნენ გ. ტ-ს. შემდეგ გ. ტ-ს მიმართ გამოთქვეს შენიშვნები, თუ რატომ არ ამბობდა სადღეგრძელოს. თავიდან სიტყვიერად შელაპარაკდნენ, შემდეგ კი გ. ტ-ს სცემეს სუფრის წევრებმა. გ. ჩხუბის დროს ნაიქცა და ნაქცეულს ურტყამდა ყველა. როდესაც მისი ცემა შეწყვიტეს, მეორე სართულზე აიყვანა და დააწვინა. ცოტა ხანში ავიდა და – ლ. ტ-ი. დაახლოებით 8-10 წუთში მათთან ავიდა გ. ხ-ა, რომელმაც დაუწყო საქმის გარჩევა გ. ტ-ს. ამ საუბრისას ასევე ზევით ავიდნენ ი. და გ. ხ-ები. ი-მ დაუწყო გინება და ატყდა ჩხუბი. უცებ ი. ქვემოთ გაიქცა და გ-ც გავიდა გარეთ. თვითონ კი გ-ს ეჩხუბებოდა, თუ რატომ ავიდნენ ზემოთ და უცებ გაიგონა საშინელი კივილის ხმა. როდესაც ქვემოთ ჩავიდა, ნახა რომ გ. თ-ი საძინებლის კართან იყო ნაქცეული და სისხლი სდიოდა, გ. ტ-ი კი ყვიროდა, რომ სასწრაფოში დაერეკათ. გ. თ-ს სასწრაფოს მოსვლამდე გ. ტ-ი წყალს ასხამდა და ელაპარაკებოდა, რომ გონება არ დაეკარგა. იგი თავში იცემდა ხელს, განიცდიდა და ვერ მიმხვდარიყო, როგორ მოხდა ეს შემთხვევა.

9. მოწმე ი. ხ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 13 ნოემბერს, გ. მ-ს დაბადების დღეზე, იგი მივიდა დაახლოებით საღამოს 5-6 საათზე, იქ დახვდნენ: ვ. ბ-ი, კ. ჩ-ე და მისი ძმა, სხვები კი ვერ იცნო. სუფრასთან დასხდნენ დაახლოებით 6 საათზე. თამადა იყო გ. ტ-ი, რომელსაც ასევე არ იცნობდა. სუფრასთან გ. ტ-ს ეჩხუბა, რადგან სადღეგრძელოსთან დაკავშირებით ვერ შეთანხმდნენ. ჩხუბი დაახლოებით 10-20 წუთს გრძელდებოდა. გ. ტ-ს მხოლოდ ერთხელ ეჩხუბა, რა დროსაც გ. ძირს დაეცა. ამის შემდგომ კი სახლში წავიდა. როდესაც დაბრუნდა ეზოში გაიგონა ყვირილის ხმა. სახლში გ. თ-ი ძირს იწვა. მ-გან კი გაიგო, რომ იგი დანით იყო დაჭრილი.

10. მოწმე ბ. ბ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ გ. ტ-ი სუფრასთან გაიცნო, გ. მ-ს დაბადების დღეზე, 2015 წლის 13 ნოემბერს. საღამოს მივიდა მათთან, სუფრა უკვე გაშლილი იყო. სახლში იყვნენ მისი მეზობლები: კ. ჩ-ე, გ. და ი. ხ-ები, ა. მ-ა და უცხო პირები. სუფრასთან დაახლოებით ნახევარ საათს გაჩერდა და შემდეგ

წავიდა. სუფრასთან კამათი იყო მოსმენა – არ მოსმენის გამო და სადღეგრძელოებთან დაკავშირებით. თამადა ითხოვდა წესრიგს, რასაც სუფრის წევრები, არ ემორჩილებოდნენ. თამადის მოწოდება სუფრის წევრებისადმი გ. თ-ს არ ეხებოდა. მოგვინებით მ. მ-სგან გაიგო თამადის – გ. ტ-ს მიერ გ. თ-ს დაჭრის ფაქტი.

11. მოწმის სახით დაკითხული ქირურგიული განყოფილების ხელმძღვანელის, ლ. თ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ გ. თ-ს ჭრილობა ჰქონდა მუცლის ზემო ნახევარში და გაჭრილი იყო მარჯვენა პარკუჭი. ჭრილობის მიმართულება იყო ქვემოდან ზემოთ. ულტრაბგერითი გამოკვლევით დადგინდა, რომ გადიდებული იყო გულის საზღვრები. ჭრილობა მახვილი საგნით, ალბათ, დანით იყო მიყენებული და ჭრილობის არხი საკმაოდ გრძელი, დაახლოებით 15 სმ მაინც იქნებოდა.

12. სასამართლოს სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხული ექსპერტის – ნ. ო-ს ჩვენებით დგინდება, რომ დაზარალებულს დაზიანებები აღენიშნებოდა, მხოლოდ ქურთუკისა და მაისურის წინა მხარეს, გულმკერდის შესაბამის ქვედა მიდამოში. თითქმის შუაში, მაისურსა და ქურთუკზე აღინიშნებოდა გამჭოლი დაზიანება, რომელიც განვითარებული იყო ცალმხრივლესილი პირის მქონე საგნის მოქმედებით. დაზიანება იყო ირიბად მდებარე, რაც თვალსაჩინოდ ჩანდა ფოტოილუსტრაციაზე. მაისურაზე არსებული დაზიანების მიდამო იყო ქვედა კიდიდან ზევით 31,5 სმ-ის ხოლო ქურთუკზე – ქვედა კიდიდან ზემოთ 31 სმ-ის მოშორებით. მისივე განმარტებით, დაზიანების მიმართულება განისაზღვრება ჭრილობის არხის მიმართულების მიხედვით. ტანსაცმელზე მიყენებული დაზიანების მიხედვით კი მიმართულების განსაზღვრა არ ხდება.

13. შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმითა და ფოტოილუსტრაციით დადგენილია, რომ შემთხვევის ადგილი მდებარეობს ..., ... ქუჩის №...-ში მდებარე მ. მ-ს საცხოვრებელ სახლში, რომელიც ორსართულიანია. პირველი სართულის წინა, მარჯვენა შესასვლელის ნაწილი ღიაა, მარჯვენა და წინა მხრიდან კედლების გარეშე, ხოლო იატაკი მოპირკეთებულია მოთეთრო მეტლახით. შესასვლელის წინა მხარეს, იატაკის საწყის ნაპირთან ერთ მეტრში, მეტლახის ზედაპირზე, აღმოჩნდა მოწითალო სისხლისმაგვარი ლაქები. ეს შესასვლელი გადის საძინებელ ოთახში, რომელსაც აქვს რკინის ერთფრთიანი კარი, მისგან 40 სმ-ის დაშორებით, ღია შესასვლელის მეტლახის იატაკზე, აღმოჩნდა მოწითალო ფერის სისხლისმაგვარი ლაქები. საძინებელ ოთახს აქვს მეტლახის იატაკი, ოთახში შესასვლელი კარის ზურგიდან 30 სმ-ის დაშორებით, მეტლახის იატაკზე, აღმოჩნდა მოწითალო სის-

ხლისმაგვარი ლაქები. სამზარეულო ოთახი ესაზღვრება მისაღებ ოთახს, რომელსაც სამზარეულოდან აქვს შესასვლელი ერთფრთიანი კარი. მისაღებ ოთახში დგას მაგიდა, ხოლო მის ორ მხარეს – გრძელი სკამები, მაგიდა განწყობილია თევშებითა და კერძებით. მაგიდის ქვეშ და მის გარშემო, მეტლახის იატაკზე მიმოფანტულია გამჭვირვალე მინებისა და თევშების თეთრი ნატყეხები. მისაღებ ოთახს აქვს სამგანყოფილებიანი ფანჯარა, რომელიც გადის წინა ეზოს მხარეს. ფანჯრის შუა განყოფილებაში ჩამტვრეულია მინა ქვედა ნახევარში, ხოლო ფანჯრის ქვეშ, იატაკზე აღმოჩნდა, მინის ნამსხვრევები. მითითებულ მისაღებ ოთახს აქვს შესასვლელი, ორი ერთმანეთისაგან დამოუკიდებელი, რკინის ერთფრთიანი კარი – ღია შესასვლელის მხრიდან. საცხოვრებელ სახლს უკანა მარჯვენა მხარეს, გარეთა მხრიდან აქვს მეორე სართულზე ასასვლელი კიბე. საცხოვრებელი სახლის მეორე სართულის დათვალიერებისას საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოება არ გამოვლენილა.

14. ტანსაცმლის დათვალიერების ოქმით დასტურდება, რომ შპს „...“ ... კლინიკური საავადმყოფოს საოპერაციო განყოფილების ექთანმა წარმოადგინა დაზარალებულ გ. თ-ს ტანსაცმელი: 1. ლურჯი ჯინისის შარვალი შავი ფერის ტყავის ქაშკაშით, შარვალზე მრავალ ადგილზე აღინიშნება მონითალო ლაქები. 2. თეთრი მოკლესახელოებიანი მაისურის ნახევი, რომელზეც აღინიშნება სისხლისმაგვარი ლაქები. 3. თეთრ და შავზოლებიანი გრძელსახელოებიანი მაისურა, რომელიც გაჭრილია 4. შავი გრძელსახელოებიანი სპორტული ზედა კაპიუშონით, რომლის საყელოები არის მომწვანო, ზედის შუა ადგილზე, მარცხენა წინა მხარეს არსებულ ელვაშესაკრავზე აღინიშნება მექანიკური დაზიანება.

15. საქმეში არსებული ალკოჰოლური თრობის ფაქტის დადგენის სამედიცინო შემოწმების დასკვნით, გ. ტ-ს დაუდგინდა მსუბუქი ხარისხის ალკოჰოლური თრობა.

16. სასამართლო – სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით დადგენილია, რომ გ. ტ-ს აღენიშნებოდა ნაჭდევები და სისხლნაყენეთები, რომლებიც განვითარებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის (საგნების) ზემოქმედების შედეგად და ხაზოვანი ფორმის ნაჭდევები-ნაკანრები, რომლებიც განვითარებული უნდა იყოს რაიმე მახვილი საგნის წვეტის, ლესილი კიდის ან მკვეთრად გამოხატული კიდის მქონე მკვრივი-ბლაგვი საგნის შემხები ზემოქმედების შედეგად. დაზიანებები ერთობლივად მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად. დაზიანებათა ხანდაზმულობა არ ეწინააღმდეგება დადგენილ-

ბაში მითითებულ თარიღს.

17. საქმეში არსებული დანის დათვალეირების ოქმითა და თანდართული ფოტოილუსტრაციით დასტურდება, რომ მას აქვს მოყავისფრო ებონიტის მსგავსი ტარი და შავი მეტალის პირი. დანის პირზე აღინიშნება მონითალო სისხლისმავარი ლაქები.

18. სასამართლო – სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით დადგენილია, რომ გ. თ-ს აღენიშნებოდა: ნაკვეთ-ნაჩხვლეტი ჭრილობა მახვილისებური მორჩის მიდამოში, შემაჯალი პერიკარიუმში; მარჯვენა პარაკუჭის დაზიანება მწვერვალის არეში, ჰემოპერიკარდიუმი. არსებული დაზიანება განვითარებულია რაიმე მჩხვლეტავ-მჭრელი საგნის ზემოქმედებით და მიეკუთვნება სხეულის დაზიანებათა მიმე ხარისხს, როგორც სიცოცხლისათვის სახიფათო. იგი ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს.

19. საქმეში არსებული ბიოლოგიური (გენეტიკური, სეროლოგიური) ექსპერტიზის დასკვნით დასტურდება, რომ გ. ტ-სა და გ. თ-ს სისხლი მიეკუთვნება A (II) ჯგუფს. ობიექტი №2,3,4-ის გენეტიკური პროფილი და გ. თ-ს გენეტიკური პროფილი იდენტურია. პაკეტში წარწერით: „... ლურჯი ფერის შარვალი...“ მოთავსებულ შარვალზე არსებული მონითალო-მოყავისფრო ლაქები წარმოადგენს ადამიანის სისხლს, რომლის გენეტიკური პროფილი და გ. ტ-ს გენეტიკური პროფილი იდენტურია. პაკეტში წარწერით: „... მ. მ-ს მიერ წარმოდგენილი დანა...“ მოთავსებულ დანის ტარსა და პირზე არსებული მონითალო-მოყავისფრო ლაქები წარმოადგენს ადამიანის სისხლს. ობიექტი №7-ის გენეტიკური პროფილი შერეულია, რომელშიც ვლინდება გ. ტ-სა და გ. თ-ს გენეტიკური თანამონაწილეობა. ობიექტი №8-ის გენეტიკური პროფილი შერეულია, №8-ის გენეტიკური პროფილის ერთი ნილი გ. თ-ს გენეტიკური პროფილის იდენტურია. პაკეტში წარწერით: „...გ. თ-ს ტანსაცმელი...“ მოთავსებულ შარვალზე არსებული მონითალო-მოყავისფრო ლაქები წარმოადგენს ადამიანის სისხლს, რომლის გენეტიკური პროფილი და გ. თ-ს გენეტიკური პროფილი იდენტურია.

20. ტრასოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნით, თანდართული ფოტოილუსტრაციით, გ. თ-ს ტანსაცმლიდან (ქურთუკი, მაისურა, შარვალი, ქამარი, სახეშეცვლილი (დაზიანებული) მაისურის ნაწილი) ქურთუკსა და მაისურაზე კვლევით ნაწილში მითითებულ ლოკალიზებულ მიდამოში არსებული დაზიანება განვითარებულია ჭრით, ცალმხრივლესილი პირის მქონე საგნის ზემოქმედების შედეგად, რომლის განვითარების შესაძლებლობა არ გამოირიცხება გამოსაკვლევი დანითაც.

21. პალატა იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს განმარტებას, რომ პირისათვის სიცოცხლისათვის სახიფათო დაზიანების მიყენების შემთხვევაში უნდა გაირკვეს, ჰქონდა თუ არა ბრალდებულს მისი მოკვლის ან/და მისთვის ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანების მიყენების განზრახვა, რაც უნდა დადგინდეს არა მხოლოდ მიყენებული ჭრილობების ლოკალიზაციისა და სიმძიმის მიხედვით, არამედ – ჩადენილი დანაშაულის ყველა ფაქტობრივი გარემოების ერთობლივი ანალიზისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე, კერძოდ: უნდა შეფასდეს ჭრილობების რაოდენობა და ხასიათი, დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენის გარემოებები და ქმედების შეწყვეტის მიზეზები, ბრალდებულისა და დაზარალებულის ურთიერთდამოკიდებულება, მათი ქმედებები დანაშაულის ჩადენამდე და მის შემდეგ. სააპელაციო სასამართლომ განსაკუთრებული ყურადღება გაამახვილა იმ გარემოებაზე, რომ გ. ტ-ს გ. თ-ს განზრახ მოკვლის რაიმე საბაზი არ გააჩნდა, რასაც მთლიანად ეთანხმება საკასაციო პალატა.

22. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ქმედების განზრახ მკვლევობად (მცდელობად) დაკვალიფიცირებისათვის აუცილებელია, დადგინდეს სუბიექტის განზრახვა, მისი მიზანმიმართული ქმედება დაზარალებულის სიცოცხლის მოსასპობად, ამასთან, უნდა დადგინდეს ფაქტობრივად განხორციელებულ ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის მიზეზობრივი კავშირი, რომელთა გარეშეც ქმედების განზრახ მკვლევობად (მცდელობად) დაკვალიფიცირება სამართლებრივ საფუძველს მოკლებული იქნება.

23. პალატა სრულად იზიარებს პირველი და სააპელაციო სასამართლოების მოტივაციას და დადგენილად მიაჩნია, რომ გ. ტ-ს არ ჰქონდა დაზარალებულ გ. თ-ს მოკვლის განზრახვა, რაც დადასტურებულია თავად დაზარალებულ გ. თ-ს, მისი მშობლების – გ. თ-სა და ი. გ-ს, დის – მ. თ-ს, მონმის – მ. მ-სა და მსჯავრდებულ გ. ტ-ს ჩვენებებით. კერძოდ, მითითებული მონმების ჩვენებებით, რომლებიც არიან შემთხვევის თვითმხილველები, ირკვევა, რომ გ. ტ-ი სამზარეულოში შევიდა „...“ ოთახის გავლით, აიღო დანა, დაბრუნდა იმავე ოთახში და უნდოდა გარეთ გასვლა, სადაც იმყოფებოდა ი. ხ-ი. „...“ ოთახში გავლისას მან დაინახა ოთახში მყოფი მამა-შვილი – გ. და გ. თ-ები, თუმცა გ. ტ-მ არც ერთ მათგანს არ მიაქცია ყურადღება და წავიდა პირდაპირ კარისკენ, რათა გასულიყო გარეთ და ენახა ი. ხ-ი. ამდენად, იმ ვითარებაში, როდესაც გ. ტ-მ „...“ ოთახში დაინახა გ. თ-ი, თუკი მართლა იყო მასზე განაწყენებული და ჰქონდა მისი მოკვლის განზრახვა, მაშინ მას არ ჩაუვლიდა გვერდით, წავიდოდა პირდაპირ მისკენ ან-

გარიშსწორების მიზნით და არა – კარისკენ. დადგენილია ის ფაქტიც, რომ გ. ტ-ი უკნიდან შებოჭა მხოლოდ გ. თ-მ და სწორედ მან არ მისცა გარეთ გასვლის საშუალება, ხოლო გ. თ-ი წავიდა მამისკენ, რათა მას არ მოხვედროდა დანა და ხელი ჰკრა არა გ. ტ-ს, არამედ მამას – გ. თ-ს. აღნიშნულით დასტურდება ის ფაქტი, რომ გ. თ-ი წინააღმდეგობას არ უწევდა მსჯავრდებულს. შესაბამისად, გ. ტ-ი გ. თ-ზე ვერ განაწყენდებოდა იმ მომენტში, როდესაც მას არ მიეცა გარეთ გასვლის შესაძლებლობა და, ბუნებრივია არ წარმოემობოდა სურვილი, დაეძლია დაზარალებულის წინააღმდეგობა და დანით გასწორებოდა მას.

24. ამდენად, საკასაციო პალატას დადგენილად მიაჩნია შემდეგი: მსჯავრდებული გ. ტ-ი და დაზარალებული გ. თ-ი გ. მ-ს დაბადების დღის აღსანიშნავ წვეულებამდე ერთმანეთს არ იცნობდნენ. წვეულებაზე მსჯავრდებულსა და გ. თ-ს შორის შელაპარაკება არ მომხდარა. დაპირისპირება გამოკვეთილად არსებობდა ი. ხ-სა და გ. ტ-ს შორის. სუფრის რამდენიმე წევრმა ფიზიკური შეუარაცხოვრა მიაყენა გ. ტ-ს, რის შემდეგაც იგი გაარიდეს დაპირისპირებას და აიყვანეს სახლის მეორე სართულზე, თუმცა რამდენიმე წუთში იქ მას კვლავ მიაყენეს ფიზიკური შეურაცხოვრა. აღნიშნულზე განაწყენებული გ. ტ-ი ჩამოვიდა პირველ სართულზე, ე.წ. „...“ ოთახიდან შევიდა სამზარეულოში, აივლო დანა, დააპირა გარეთ გასვლა და ი. ხ-თან მისვლა. ამ დროს გ. თ-ი იმყოფებოდა „...“ ოთახში და იჯდა სავარძელში. გ. თ-მ დაინახა გასასვლელი კარისკენ მიმავალი გ. ტ-ი, რომელსაც ხელში ეჭირა დანა, წამოხტა სავარძლიდან და გაიქცა მისი მიმართულებით, რათა არ მიეცა მისთვის გარეთ გასვლის საშუალება. დაენია, ხელები მოხვია უკნიდან და შეაკავა. გ. ტ-მ თავის დაღწევის მიზნით, უმისამართოდ დაიწყო ხელების ქნევა, რა დროსაც მის წინ და გვერდით არავინ იდგა. ამ დროს გ. თ-მ დაინახა გ. ტ-ს ხელში დანა, რის გამოც მამის – გ. თ-ს დაცვის მიზნით, მივიდა მამასთან, უკნიდან უბიძგა ხელი გ-ს და ამ დროს მას შემთხვევით მოხვდა გ. ტ-ს მიერ მოქნილი დანა. მას შემდეგ, რაც გ. თ-მ გ. ტ-ს ხელები გაუშვა, გ. ტ-ი გაიქცა გარეთ ი. ხ-ს მიმართულებით, მაგრამ რამდენიმე მეტრის გავლის შემდეგ, კვილის ხმაზე ისევ უკან დაბრუნდა და დაინახა დაჭრილი გ. თ-ი, დახედა დანას, რომელსაც სისხლი ჰქონდა, დაავდო და მივიდა მასთან. მსჯავრდებული შეწუხდა, წყალი მიუტანა დაზარალებულს და შეეცადა მის მოსულიერებას, რაც მეტყველებს იმაზე, რომ გ. ტ-ს არ ჰქონდა მისი მოკვლის ან ჯანმრთელობის დაზიანების განზრახვა. ამასთან, გ. ტ-ს, თუკი მართლაც ჰქონდა დაზარალებულის მოკვლის განზრახვა, შეეძლო მისი სისრულეში მოყვანა და გ. თ-თვის კვლავ

დაზიანებების მიყენება, თუმცა მან არათუ აგრესია გამოხატა დაზარალებულის მიმართ, არამედ გაოცდა და შეწუხდა მომხდარი ფაქტის გამო.

25. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, უსაფუძვლოა ბრალდების მხარის პოზიცია, რომ გ. ტ-ი განაწყენებული იყო გ. თ-ზე თავდაპირველად, ზოგადად, როგორც სუფრის ერთ-ერთ წევრზე, ხოლო მოგვიანებით – იმ მიზეზით, რომ მან არ მისცა ოთახიდან გარეთ გასვლის საშუალება, რის გამოც გაუჩნდა გ. თ-ს მოკვლის განზრახვა. აღნიშნული წარმოადგენს ბრალდების მხარის ვარაუდს, არ გამომდინარეობს საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებებიდან და ეწინააღმდეგება მოწმეთა ჩვენებებს.

26. საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, არავინ არის ვალდებული, ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა, მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალმდებელს. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

27. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ საქმეზე ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მიერ გ. ტ-ს მიმართ გამოტანილი განაჩენი არის კანონიერი და არ არსებობს მისი გაუქმების საფუძველი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ოზურგეთის რაიონული პროკურორის მოადგილე მალხაზ სირაძის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.
2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 18 ნოემბრის განაჩენი გ. ტ-ს მიმართ დარჩეს უცვლელად.
3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

2. დანაშაული სქესობრივი თავისუფლებისა და ხელშეუხებლობის წინააღმდეგ

გაუპატიურება, ჩადენილი იმ პირის მიმართ, რომელსაც არ შესრულებია თოთხმეტი წელი

ბანაჩენი

№50აპ-17

5 აპრილი, 2017 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),

ნ. გვენეტაძე,

გ. შავლიაშვილი

განიხილა მსჯავრდებულ პ. ფ-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების – დ. ს-ს, თ. ნ-სა და ზესტაფონის რაიონული პროკურატურის პროკურორ კობა სირაძის საკასაციო საჩივრები ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 5 დეკემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, პ. ფ-ს ბრალი დაედო იმაში, რომ ჩაიდინა:

– გაუპატიურება, ესე იგი სქესობრივი კავშირი ძალადობით, ძალადობის მუქარით და დაზარალებულის უმწეობის გამოყენებით იმ პირის მიმართ, რომელსაც არ შესრულებია თოთხმეტი წელი (საქართველოს სსკ-ის 137-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი;

– სექსუალური ხასიათის ძალმომრეობითი მოქმედება ანუ სექსუალური კონტაქტი გაუკუღმართებული ფორმით, ჩადენილი ძალადობით, ძალადობის მუქარითა და დაზარალებულის უმწეობის გამოყენებით იმ პირის მიმართ, რომელსაც არ შესრულებია თოთხმეტი წელი (საქართველოს სსკ-ის 138-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი);

– დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შექენა და შენახვა (საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი);

– ძალაში შესული განაჩენის შეუსრულებლობა (საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი).

2. პ. ფ-ს მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

■ 2015 წლის 31 მაისს, სალამოს საათებში, ... რაიონის სოფელ ... პ. ფ-ე მივიდა მეზობლად მცხოვრებ დ. ბ-ს ოჯახში, სადაც იმ დროს მარტო იმყოფებოდნენ დ. ბ-ს არასრულწლოვანი შვილები – ა., ვ. და მ. ბ-ები. პ. ფ-მ თავდაპირველად ა. ბ-ს, ხოლო შემდეგ ვ. ბ-ს უთხრა, რომ სიგარეტის შესაძენად მაღაზიაში გაჰყოლოდა. აღნიშნულზე მათგან უარი მიიღო, თუმცა საბოლოოდ მაღაზიაში გაყოლაზე დაითანხმა 10 წლის მ. ბ-ე. მასთან ერთად, პ. ფ-ე ფეხით გაემართა ..., ... ქუჩაზე მდებარე „...“ აფთიაქში, სადაც შეიძინა სქესობრივი პოტენციის ასამაღლებელი 2 აბი მედიკამენტი „...“, საიდანაც ნაწილი პ. ფ-მ მიიღო, ხოლო ნაწილის მიღება მ. ბ-ს მოსთხოვა, რომელმაც მას მედიკამენტი გამოართვა, მაგრამ არ დაუღევია და მისგან ფარულად გადააგდო. ამის შემდეგ პ. ფ-ე მ. ბ-თან ერთად, ფეხით გაემართა სოფელ ... მიმართულებით. პ. ფ-მ, სურდა რა 10 წლის ასაკის უმწეო მდგომარეობაში მყოფ მ. ბ-თან სქესობრივი კავშირის დამყარება, რომელსაც მცირე ასაკის გამო არ შეეძლო წინააღმდეგობის გაწევა და ასევე არ შეეძლო გაეთვითცნობიერებინა, თუ რა ხდებოდა მის თავს, იგი გადაიყვანა გზის პირას არსებულ ვენახში. პ. ფ-მ მ. ბ-ს მოსთხოვა მინაზე დაჯდომა, რაც მან შეასრულა. ამის შემდეგ ჩახადა შარვალი და ტრუსი, შემინებულმა მ. ბ-მ უთხრა, რომ უნდოდა დებთან ნახვლა, რაზეც პ-მ უთხრა, რომ გაჩუმებულიყო, თორემ მოკლავდა, გაგუდავდა, მაღლე მორჩებოდნენ და წავიდოდნენ სახლში. თავად პ. ფ-მ წელქვემოთ გაიხადა, რის შემდეგაც მ. ბ-ე მუხლებზე დააყენა. პ. ფ-მ სასქესო ორგანოზე მოირგო პრეზერვატივი და არასრულწლოვან მ. ბ-თან, სიცოცხლის მოსპობის მუქარით დაამყარა სქესობრივი კავშირი, რითაც მ. ბ-ს საქალწულო აპკის მიმდებარედ, ლორწოვანზე მიაყენა დაზიანებები მუქი მონითალო ფერის სისხლჩაქცევების სახით. საბოლოოდ, პ. ფ-მ მ. ბ-ს გაუპატიურებით დაიკმაყოფილა სქესობრივი ჟინი და ადგილზე ჩაეძინა, ხოლო მ. ბ-ე კი სახლში გაიქცა. აღნიშნულის შემდეგ პ. ფ-ე მიიმაღლა და გატარებული ღონისძიებების შედეგად იგი დააკავეს 2015 წლის 4 ივნისს ... რაიონის სოფელ ...-ში.

■ 2015 წლის 31 მაისს, სალამოს საათებში, ... რაიონის სოფელ ... პ. ფ-ე მივიდა მეზობლად მცხოვრებ დ. ბ-ს ოჯახში, სადაც იმ დროს მარტო იმყოფებოდნენ ამ უკანასკნელის არასრულწლოვანი შვილები – ა., ვ. და მ. ბ-ები. პ. ფ-მ თავდაპირველად ა. ბ-ს, ხოლო შემდეგ ვ. ბ-ს უთხრა, რომ სიგარეტის შესაძენად მაღაზიაში გაჰყოლოდა. აღნიშნულზე უარი მიიღო, თუმცა საბოლოოდ მაღაზიაში გაყოლაზე დაითანხმა 10 წლის მ. ბ-ე. მასთან ერთად პ. ფ-ე ფეხით გაემართა ..., ... ქუჩაზე მდებარე „...“ აფთიაქ-

ში, სადაც შეიძინა სქესობრივი პოტენციის ასამაღლებელი 2 აბი მედიკამენტი „...“, საიდანაც ნაწილი პ. ფ-მ მიიღო, ხოლო ნაწილის მიღება მ. ბ-ს მოსთხოვა, რომელმაც მას მედიკამენტი გამოართვა, თუმცა არ დაუღევია და მისგან ფარულად გადაადგო. ამის შემდეგ პ. ფ-ე მ. ბ-თან ერთად ფეხით გაემართა სოფელ ... მიმართულებით. პ. ფ-მ, სურდა რა 10 წლის ასაკის უმწეო მდგომარეობაში მყოფ მ. ბ-თან სქესობრივი კავშირის დამყარება, რომელსაც მცირე ასაკის გამო არ შეეძლო წინააღმდეგობის გაწევა და ასევე არ შეეძლო გაეთვითცნობიერებინა თუ რა ხდებოდა მის თავს, მ. ბ-ე გადაიყვანა გზის პირას არსებულ ვენახში. პ. ფ-მ მ. ბ-ს მოსთხოვა მიწაზე დაჯდომა, რაც მან შეასრულა. რამდენიმე ხანში ჩახადა შარვალი და ტრუსი, შეშინებულმა მ. ბ-მ უთხრა, რომ უნდოდა დებთან წასვლა. პ. ფ-ე დაემუქრა მოკვლით, უთხრა, რომ გაჩუმებულიყო, თორემ გაგუდავდა და მოკლავდა, რის შემდეგაც მ. ბ-ე მუხლებზე დააყენა. ამის შემდეგ პ. ფ-მ ხელის თითზე მოირგო პრეზერვატივი და მოათავსა ჯერ მ. ბ-ს სასქესო ორგანოში, ხოლო შემდეგ – უკანა ტანში. ტკივილის გამო მ. ბ-ე ტიროდა და დებთან წასვლას ითხოვდა, თუმცა პ. ფ-ე მას გაგუდვით დაემუქრა. აღნიშნულის შემდეგ პ. ფ-მ თავის სასქესო ორგანოზე მოირგო პრეზერვატივი, დაჯდა და მ. ბ-ს უკანა ტანში მოათავსა სასქესო ორგანო. პ. ფ-ს მიერ მ. ბ-ს უკანა ტანში სასქესო ორგანოს მოთავსებით, მ. ბ-მ უკანა ტანის არეში მიიღო დაზიანებები ნასკდომების სახით, მიმდებარედ – მუქი მონითალო ფერის სისხლჩაქცევებით. რამდენიმე ხნის შემდეგ, კვლავ გაგუდვის მუქარით, პ. ფ-მ თავისი სასქესო ორგანო მოათავსა მ. ბ-ს პირის ღრუში. აღნიშნულით პ. ფ-მ მ. ბ-თან გაუკუღმართებული ფორმით დაამყარა სექსუალური კონტაქტი, რის შემდეგაც ადგილზე ჩაეძინა, ხოლო მ. ბ-ე სახლში გაიქცა. აღნიშნულის შემდეგ პ. ფ-ე მიიმალა და გატარებული ღონისძიებების შედეგად იგი დააკავეს 2015 წლის 4 ივნისს ... რაიონის სოფელ

■ პ. ფ-მ გამოძიებით დაუდგენელ გარემოებებში უკანონოდ შეიძინა და შეინახა დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალება – 0.251027 გრამი „ჰეროინი“, რომელიც ... რაიონის სოფელ ... ჩატარებული მისი პირადი ჩხრეკისას ამოიღეს პოლიციის მუშაკებმა.

■ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2014 წლის 10 ოქტომბრის განაჩენით პ. ფ-ს მსჯავრი დაედო საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში. ამ განაჩენის საფუძველზე, „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, სხვა

უფლებებთან ერთად, მსჯავრდებულ პ. ფ-ს 3 წლით ჩამოერთვა სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება. კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს განაჩენით პ. ფ-ს ჩამორთმეული ჰქონდა სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, მაგრამ აკრძალვის მიუხედავად, 2015 წლის 26 მაისს ... იგი მართავდა ავტომობილს.

3. ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 11 აპრილის განაჩენით პ. ფ-ე, – დაბადებული 19.. წელს, ნასამართლევი, – ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში.

პ. ფ-ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა:

- საქართველოს სსკ-ის 137-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით – 16 წლით თავისუფლების აღკვეთა;
- საქართველოს სსკ-ის 138-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით – 17 წლით თავისუფლების აღკვეთა;
- საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით – 2 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, დანიშნული სასჯელები შეიკრიბა ნაწილობრივ, კერძოდ: საქართველოს სსკ-ის 138-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით დანიშნულ სასჯელს – 17 წელს ნაწილობრივ დაემატა სსკ-ის 137-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით დანიშნული სასჯელის (16 წლით თავისუფლების აღკვეთის) ნაწილი – 4 წელი და 6 თვე, სსკ-ის 381-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით დანიშნული სასჯელის (2 წლით თავისუფლების აღკვეთის) ნაწილი – 1 წელი და 6 თვე და პ. ფ-ს საბოლოო სასჯელად განესაზღვრა 23 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

პ. ფ-ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო 2016 წლის 11 აპრილიდან და მასვე სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო 2015 წლის 4 ივნისიდან – 2016 წლის 2 მარტის ჩათვლით;

ნივთიერი მტკიცებულებები: „...“ აფთიაქის სათვალთვალო სისტემის დათვალიერებისას ამოღებული ვიდეორჩანანერი DVD დისკზე, რომელიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახულ უნდა იქნეს საქმის შენახვის ვადით; საგამოძიებო ექსპერიმენტის (მ. ბ-ს ჩვენების შემოწმება) დროს გადაღებული ფოტომასალა CD დისკზე, რომელიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახულ უნდა იქნეს საქმის შენახვის ვადით; სს „...“ სათვალთვალო სისტემის დათვალიერებისას ამოღებული ვიდეორჩანანერი DVD დისკზე, რომელიც ერთვის სისხლის სამართ-

თლის საქმეს, შენახულ უნდა იქნეს საქმის შენახვის ვადით; ადგილმდებარეობის დათვალიერების დროს გადაღებული ფოტომასალა CD დისკზე, რომელიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახულ უნდა იქნეს საქმის შენახვის ვადით; პ. ფ-სა და მ. ბ-გან აღებული ბიოლოგიური კვლევის (ნერწყვის) ნიმუშები, რომლებიც ინახება ... შს რაიონულ სამმართველოში, უნდა განადგურდეს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ; მ. ბ-გან აღებული სისხლის ნიმუში, რომელიც ინახება ... შს რაიონულ სამმართველოში, უნდა განადგურდეს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ; პ. ფ-ს პირადი ჩხრეკისას ამოღებული ნარკოტიკული საშუალება – „ჰეროინი“, რომელიც ინახება შს სამინისტროს შესაბამის სამსახურში, უნდა განადგურდეს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ; პ. ფ-ს პირადი ჩხრეკისას ამოღებული პ. ფ-ს ჩანთა და მასში არსებული ტანსაცმელი, თეთრეული, პირსახოცი და საყოფაცხოვრებო ნივთები, მობილური ტელეფონი „სამსუნგი“, შავი ტყავის საფულე და მასში მოთავსებული „ლაილას“ ორი სიმბარათი, ბილაინის ერთი სიმბარათი, ლიბერთი ბანკის ერთი და „პსპ“-ს ერთი ბარათი, ერთი „მარწყვი“ ბარათი, რომლებიც ინახება ... შს რაიონულ სამმართველოში, უნდა დაუბრუნდეს პ. ფ-ს ან/და მისი ოჯახის წევრს, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ; საგამოძიებო ექსპერიმენტის (მ. ბ-ს ჩვენების შემომნება) დროს ამოღებული ორი პრეზერვატივი, ბოთლის ერთი თავსახური და ნამწვავის ნიმუში, რომლებიც ინახება ... შს რაიონულ სამმართველოში, უნდა განადგურდეს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ; დათვალიერების დროს ამოღებული მ. ბ-ს ქვედა საცვალი, რომელიც ინახება ... შს რაიონულ სამმართველოში, უნდა განადგურდეს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ; დათვალიერების დროს ამოღებული მ. ბ-ს მაისური, რომელიც ინახება ... შს რაიონულ სამმართველოში, უნდა განადგურდეს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ; მ. ბ-გან ექსპერტის მიერ აღებული ნაცხის ნიმუში, რომელიც ინახება ... შს რაიონულ სამმართველოში, უნდა განადგურდეს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

4. ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 11 აპრილის განაჩენი სააპელაციო წესით გაააჩივრეს პ. ფ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა დ. ს-მ და ზესტაფონის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა კობა სირაძემ. ადვოკატმა ითხოვა გამამტყუნებელ განაჩენში ცვლილების შეტანა, კერძოდ: მსჯავრდებულის გამართლება საქართველოს სისხლის სა-

მართლის კოდექსის 137-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტითა და სსკ-ის 138-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით შერაცხულ მსჯავრდებაში, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით შერაცხულ მსჯავრდებაში – არასაპატიმრო სასჯელის განსაზღვრა. პროკურორმა კობა სირაძემ სააპელაციო საჩივრით ითხოვა გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილებების შეტანა: პ. ფ-ს დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 137-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 138-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და სსკ-ის 381-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და საბოლოოდ დანიშნული სასჯელების მთლიანი შეკრება.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 5 დეკემბრის განაჩენით ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 11 აპრილის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

6. მსჯავრდებულ პ. ფ-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატები – დ. ს-ე და თ. ნ-ა საკასაციო საჩივრებით ითხოვენ მსჯავრდებულის გამართლებას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 137-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტითა და სსკ-ის 138-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით შერაცხულ მსჯავრდებაში, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით შერაცხულ მსჯავრდებაში – არასაპატიმრო სასჯელის განსაზღვრას შემდეგი საფუძვლებით: განაჩენი უკანონო და დაუსაბუთებელია, იგი არ ეყრდნობა უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობას; საქმეში არსებული ამბულატორიული ფსიქოლოგიურ-ფსიქიატრიული ექსპერტიზის დასკვნით დაზარალებულ მ. ბ-ს მცირეწლოვანების გამო არ შეეძლო, სწორად აღექვა მოვლენები, მონაწილეობა მიეღო საგამოძიებო და სასამართლო მოქმედებებში და მიეცა სწორი ჩვენება. სასამართლო სხდომაზე დაკითხული მ. ბ-ს ჩვენება ფორმალური ხასიათისაა და მოკლებულია დამაჯერებლობას; მან ვერ გაიხსენა საქმესთან დაკავშირებული რიგი დეტალები, რაც დაზარალებულის ჩვენებას უკარგავს დამაჯერებლობას; მოწმეების – მ. ტ-ს, რ. ჩ-სა და დ. ბ-ს ჩვენებები არის ურთიერთსაწინააღმდეგო, ხოლო მოწმის სახით დაკითხული პედაგოგების – ე. ე-ს, ნ. მ-სა და გ. გ-ს ჩვენებები წარმოადგენს ირიბ მტკიცებულებებს; სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა არ არის კატეგორიული, ხოლო დასკვნის გამცემმა ექსპერტმა ვერ გასცა მათ მიერ დასმულ კითხვებს პასუხი დაზიანებებთან დაკავშირებით, იყო თუ არა ისინი სექსუალური დანაშაულისათვის და-

მახასიათებელი; ბიოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნა არ შეიძლება შეფასდეს როგორც მტკიცებულება, რადგან ექვეყნებმა ამ დასკვნის ობიექტურობა და მიუკერძოებლობა.

7. ზესტაფონის რაიონული პროკურატურის პროკურორი კობა სირაძე საკასაციო საჩივრით ითხოვს გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილებების შეტანას, კერძოდ, პ. ფ-ს დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 137-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 138-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 381-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და საბოლოოდ დანიშნული სასჯელების მთლიან შეკრებას შემდეგი საფუძვლებით: საქმეში არსებული უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებებით დასტურდება, რომ პ. ჰ-მ ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული, ხოლო სასამართლომ მსჯავრდებული უსაფუძვლოდ გაამართლა ამ ნაწილში და არ გაითვალისწინა მონმის სახით დაკითხული პოლიციელების, მათ შორის – შ. გ-ს ჩვენება, რომლებითაც დასტურდება, რომ მსჯავრდებულის პირადი ჩხრეკისას ამოღებული ნივთები ცალ-ცალკე დაილუქა; განაჩენი ასევე უკანონოა სასჯელის ნაწილში, ვინაიდან მსჯავრდებული წარსულში რამდენჯერმე ნასამართლევია, მაგრამ მიუხედავად ამისა, არ გამოსწორდა და კვლავ ჩაიდინა განსაკუთრებით მძიმე კატეგორიის დანაშაული, რის გამოც სასამართლოს უნდა გამოეყენებინა სასჯელის მთლიანი შეკრების პრინციპი.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრების საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ მსჯავრდებულ პ. ფ-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების – დ. ს-ს, თ. ნ-სა და ზესტაფონის რაიონული პროკურატურის პროკურორ კობა სირაძის საკასაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა იზიარებს 1-ლი ინსტანციისა და სააპელაციო სასამართლოების დასკვნას პ. ფ-ს საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში გამართლების შესახებ, ხოლო რაც შეეხება სასამართლოების შეფასებას საქართველოს სსკ-ის 137-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, სსკ-ის 138-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტითა და სსკ-ის 381-ე მუხლის პირველი ნაწილით ინკრიმინირებულ ქმედებებში მისი ბრალეულობის თაო-

ბაზე, იგი სავსებით აკმაყოფილებს გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით გათვალისწინებულ კრიტერიუმებს, რასაც ადასტურებს საქმეში არსებული, კანონიერი გზით მოპოვებული, უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების ერთობლიობა, კერძოდ:

3. არასრულწლოვანი დაზარალებულის – მ. ბ-ს სასამართლო სხდომაზე მონმის სახით მიცემული ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 31 მაისს მათთან სახლში მივიდა პ. ფ-ე, რომელმაც ჯერ მის დებს – ა. და ვ. ბ-ებს სთხოვა მალაზიაში გაყოლა, ვინაიდან ვალი ჰქონდა და თვითონ ვერ შედიოდა, ხოლო მათგან უარის მიღების შემდეგ მას სთხოვა მალაზიაში გაყოლა სიგარეტის საყიდლად. მ. მას დასთანხმდა და ნაჰყვა, ვინაიდან დარწმუნებული იყო, რომ ნამდვილად ვალი ჰქონდა და ვერ შედიოდა მალაზიაში. გზაში პ. ეკითხებოდა, რა ერქვა და რა გვარი იყო, მკერდი ჰქონდა თუ არა გაზრდილი, მენსტრუაცია თუ ჰქონდა. თავდაპირველად „...“ აფთიაქთან მივიდნენ, რა დროსაც ის სადარბაზოსთან დატოვა, პ. ფ-მ კი რალაც იყიდა. მალაზიაში შევიდნენ, შოკოლადები იყიდეს, შემდეგ ისევ „...“ აფთიაქთან მივიდა პ. ფ-ე, მ. კი გვერდით მდებარე ბანკთან დააყენა, უთხრა, არ განძრეულიყო, დალოდებოდა და ისიც მალე მივიდოდა. როდესაც გამოვიდა, წამალი ამოიღო პარკიდან, ნახევარი მას მისცა, ნახევარი თვითონ დალია და უთხრა, დაელოდა. გზა განაგრძეს, მან წამალი ჩუმად გადმოაგდო, პ. რომ არ დაენახა. „... პარკში“ როდესაც შევიდნენ, დაინახეს გოგო და ბიჭი, ერთმანეთს ეხვეოდნენ, პ-მ უთხრა, „ასე ვართ ჩვენც“. გზა განაგრძეს სოფლის მიმართულებით, რა დროსაც შეხვდათ თეთრი მანქანა და შესთავაზეს პ. ფ-ს სახლამდე მიყვანა, თუმცა მან უარით უპასუხა, ვინაიდან უკვე ახლოს იყვნენ სახლთან. ჩავიდნენ ვენახებში, სადაც მუხა დგას, პ. ფ-მ უთხრა დამჯდარიყო. რამდენიმე ხანში შარვალი და საცვალი ჩახადა. შეეშინდა, უთხრა, რომ დებთან უნდოდა, პ-მ კი უპასუხა, გაჩუმებულიყო, თორემ გაგუდავდა და მოკლავდა, მორჩებოდნენ და მალე წავიდოდნენ. უთხრა ხელებზე და ფეხებზე დამდგარიყო, მას შეეშინდა და შეასრულა. მარჯვენა საჩვენებელ თითზე რალაც წამოიცივა პ-მ და ჯერ უკანა ტანში, ხოლო შემდეგ წინ მოათავსა, იგრძნო ტკივილი და უთხრა, რომ დებთან უნდოდა, პ-მ კი უპასუხა, გაჩუმდი, თორემ გაგუდავ და მოგკლავო. აღნიშნულის შემდეგ პ. ფ-მ შარვალი და საცვალი გაიხადა, სასქესო ორგანოზე რალაც წამოიცივა და ჯერ უკანა ტანში მოათავსა, ხოლო შემდეგ – მის სასქესო ორგანოში. მ. ბ-მ იგრძნო ძლიერი ტკივილი და სისხლი წამოუვიდა, მომხდარიდან მალე მსჯავრდებული ბალახზე დანვა და აიძულა მ. ბ-ე, რომ მისი სასქესო ორგანო მოენოვა. რამ-

დენიშე ხანში პ. ფ-ს ჩაეძინა, ხოლო თვითონ გაიპარა და სახლში მივიდა. მეორე დღეს, როდესაც სკოლაში მიდიოდნენ, ა-ს შეკითხვებს უპასუხა. მომხდარის შესახებ ასევე მოუყვა მამიდას, როდესაც მასთან იყო სახლში. ასევე, 2014 წლის 3 ივნისს, როდესაც სახლში დაბრუნდნენ, მომხდარის შესახებ მოუყვა იქ მყოფებს.

4. მოწმე ა. ბ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 31 მაისს მათთან სახლში მივიდა პ. ფ-ე. მას და ვ-ს სთხოვა მაღაზიაში გაყოლა, ვინაიდან ვალი ჰქონდა და თვითონ ვერ შედიოდა. ა-მ და ვ-მ უარი უთხრეს. აღნიშნულის შემდეგ პ. ფ-ს თხოვნით მ. ბ-ე გაჰყვა მაღაზიაში, მიუხედავად იმისა, რომ მან დაუშალა. სახლში დარჩა ვ. ბ-სა და გ. მ-თან ერთად. მ-ს სახლში მისვლა დაავგინდა. გ. მ-მ უთხრა, რომ ტელეფონით ესაუბრა პ-ს და მალე დაბრუნდებოდნენ. მიუხედავად აღნიშნულისა, მ. არ დაბრუნდა. შემდეგ გ-მ კვლავ დაურეკა პ-ს. ა-ს უთხრა, რომ ... იყვნენ პ. და მ. და მალე დაბრუნდებოდნენ. ღამე, გვიან დაბრუნდა მ. სახლში, რომელიც ეზოში მსხლის ხესთან იდგა და ტიროდა. მისი დის – ვ-ს კითხვაზე, თუ რა მოხდა, პასუხს არ სცემდა. მეორე დღით, როდესაც ის და მ. სკოლაში მიდიოდნენ, ჰკითხა, რა მოხდა წინა დღეს, რა დროსაც მ-მ უპასუხა „არ უნდოდა გახსენება, დავინწყება უნდოდა“ და ტიროდა. მის კითხვებზე „ჩაგხადა“, „შეგეხო“ – მ-მ დადებითი პასუხი გასცა. სკოლაში კლასელს – მ. გ-ს მოუყვა მომხდარის შესახებ, რომელმაც, თავის მხრივ, მასწავლებელს უამბო ა-ს ნათქვამი.

5. მოწმე რ. ჩ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 2 ივნისს, სამი რიცხვი რომ თენდებოდა, მას დაუკავშირდა მისი და – კ. ჩ-ე და უთხრა, რომ მისი შვილი მ. ბ-ე ვილაცას ჰყავდა წაყვანილი და ნაწვალები იყო. 3 ივნისს, საღამოს, დებთან – ფ. და ე. ჩ-თან ერთად მივიდა ... რაიონის სოფელ ..., დ. ბ-ს საცხოვრებელ სახლში. თავიდან არაფერი უთქვამთ, ხოლო მას შემდეგ, რაც ეზოში ყოფნის დროს შემოესმა კივილისა და ტირილის ხმა, შევიდა სახლში და დებისგან გაიგო, რომ 2015 წლის 31 მაისს, დაახლოებით 23:00-00:00 დროის მონაკვეთში პ. ფ-მ მ. ბ-ე წაიყვანა მაღაზიაში და კანფეტები უყიდა, შემდეგ აფთიაქში წამალი და პრეზერვატივი იყიდა. მ. მიიყვანა ვენახებში, მუხასთან და სქესობრივი კავშირი დაამყარა. მოწმის განმარტებით, სანამ სქესობრივ კავშირს დაამყარებდა მ-თან, პ.ფ-ე დაემუქრა მოკვლით.

6. მოწმე მ. ტ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 1 ივნისს მის რძალს, თ.(თ.) ბ-ს დაუკავშირდნენ სკოლიდან და უთხრეს, რომ მისი ძმისშვილი შეშინებული იყო. ა., ვ. და მ. ბ-ები

მიიყვანეს მათთან სახლში, 2015 წლის 3 ივნისს, როდესაც იმ-ყოფებოდნენ ... რაიონის სოფელ ..., ნ. ბ-გან გაიგო, რომ პ. ფ-მ მ. ბ-ე წაიყვანა ღამით, აფთიაქში რაღაც იყიდა, მ-ს წამალი მისცა, თუმცა მ-მ არ დალია. შემდეგ ვენახებში შეიყვანა და მასთან წინიდან დაამყარა სქესობრივი კავშირი. ეფერებოდა, ტურქებში კოცნიდა, ასევე მოეფერა სხეულის ქვედა ნაწილშიც. მამაკაცის სასქესო ორგანო მიადო წინიდან, რა დროსაც მ-ს სისხლი წამოუვიდა და ტკივილი იგრძნო. მოწმის განმარტებით, როდესაც მ. ბ-ე მიიყვანეს მათთან სახლში, ბავშვმა უთხრა, რომ „ქვევით ეფხანებოდა“, შევიდა აბაზანაში და იბანავა. მომხდარის შესახებ 2015 წლის 3 ივნისს ტელეფონით მოუყვა თ. (თ.) ბ-ს.

7. მოწმე თ. თ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 1 ივნისს სკოლის მასწავლებლებმა მისი ძმისშვილები – ა., ვ. და მ. ბ-ები მიუყვანეს სახლში, ... რაიონში. მის კითხვაზე მ-მ არ უპასუხა. როდესაც ბავშვები, დედამისი და მ. ტ-ე ... გამოუშვა, შემდეგ გაიგო, რომ პ. ფ-მ მ. ბ-ე სახლიდან წაიყვანა 31 მაისს. მ-ს წამალი მიაწოდა დასაღვევად, მ-მ არ დალია, ჩუმად გადმოავდო. შემდეგ ვენახებში, მუხასთან, მ. ბ-თან სქესობრივი კავშირი დაამყარა წინა მხრიდან. პ. ფ-ე მოკვლით ემუქრებოდა მ. ბ-ს, რომ არ ეთქვა მომხდარის შესახებ. მოწმის განმარტებით, როდესაც მ. ბ-ე აბაზანაში შევიდა, უთხრა, რომ მარტო იბანავებდა და შეყოლა არ უნდოდა. სახლში ნახა საცვალი, რომელიც იყო თეთრი და ქვედა მხარეს ვარდისფერი იყო მთლიანად. აღნიშნული საცვალი გამომძიებლმა ამოიღო, ხოლო მან შესაბამის დოკუმენტზე ხელი მოაწერა.

8. მოწმე გ. გ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მუშაობს ... სკოლაში პედაგოგად. 2015 წლის 1 ივნისს სკოლაში ა. ბ-ე ტიროდა. მიუხედავად მისი კითხვისა, პასუხს არ სცემდა. შემდეგ მასთან მივიდა მოსწავლე მ. გ-ე და უთხრა, რომ მ. ბ-ე ღამე, გვიან მეზობლის კაცმა წაიყვანა და მასზე იძალადა. აღნიშნული გადაამონწა ა-თან, რაც ა-მ დაუდასტურა. მოგვიანებით დირექტორისგან გაიგო (რომელიც ესაუბრა თ. ბ-ს), რომ მ. ბ-ე გააუპატიურა მეზობელმა პ. ფ-მ. ტანსაცმელი გახადა მ-ს და ძალა იხმარა. მ-ზე განხორციელდა სექსუალური ძალადობა.

9. ანალოგიური ფაქტობრივი გარემოებები დაადასტურეს მოწმეებმა – ... რაიონის სოფელ ... სკოლის დირექტორმა ე. ე-მ და ამავე სკოლის პედაგოგმა ნ. მ-მ.

10. მოწმე დ. ბ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი არის მ. ბ-ს მამა. 2015 წლის 1 ივნისს, ორშაბათს, საღამოს, დაურეკა ძმისშვილმა და უთხრა, ჩასულიყო უბანში და გაერკვია, რა ხდებოდა ბავშვებთან დაკავშირებით. როდესაც მივიდა სახლში, მ. ბ-

სა და შ-გან შეიტყო, რომ პ. ფ-მ მ. ბ-ე გააუჰატიურა. ამბის გასარკვევად დაურეკა პ-ს, თუმცა მას ტელეფონი გამორთული ჰქონდა. მოგვიანებით თავად პ. დაუკავშირდა და უთხრა, რომ ნახვა უნდოდა. შემდეგ პირადად მ-მ დეტალურად უამბო მომხდარი ფაქტის შესახებ. მონმის განმარტებით, იგი შეხვდა პ. ფ-ს, თუმცა მან ყველაფერი უარყო.

11. მონმე მ. მ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მუშაობს ..., ... ქუჩაზე მდებარე „...“ აფთიაქში. 2015 წლის 31 მაისს იგი მორიგე იყო, ამ დროს აფთიაქში მივიდა მამაკაცი, რომელმაც იკითხა ნამალი – „...“ და რა დოზები ჰქონდათ, რაზეც უპასუხა, რომ ჰქონდათ – 50 და 100 – მილიგრამიანი აბები. მომხმარებელმა მოითხოვა – 50 – მილიგრამიანი ორი აბი. მ. მ-მ გამოუწერა და გადასცა. დაახლოებით 15 წუთში ისევ მივიდა აღნიშნული პირი და იყიდა წყალი. იგი იყო 40 წლამდე ასაკის მამაკაცი, საშუალო აღნაგობის, შავი ზედა ეცვა. გამომძიებელმა აფთიაქის ვიდეოკამერები რამდენიმე დღის შემდეგ დაათვალიერა, რომელშიც მონაწილეობდნენ – აფთიაქის მენეჯერი, ლ. პ-ი და თავად იგი. შედგა დოკუმენტი, რომელსაც მან მოაწერა ხელი. გამომძიებელს გადასცეს 31 მაისს გამოწერილი ფაქტურა და ჩეკი.

12. მონმე თ. კ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მუშაობს ... ქუჩაზე მდებარე „...“ აფთიაქში. 2015 წლის ივნისში გამომძიებელმა დაათვალიერა და ამოიღო მითითებული აფთიაქის გარე სათვალთვლო ვიდეოკამერების ჩანაწერები. გამომძიებელმა შეადგინა ოქმი, რაც დაადასტურა ხელის მოწერით.

13. მონმეების: ლ. პ-ს, ა. ვ-ს, პ. ლ-ს, ა. ა-ს, ზ. გ-სა და თ. შ-ს ჩვენებებით დადგენილია, რომ ისინი მუშაობენ ... შს რაიონულ სამმართველოში და პ. ფ-ს მიმართ სისხლის სამართლის საქმეზე ჩაატარეს სხვადასხვა საგამომძიებო მოქმედებები.

14. პ. ფ-ს დაკავებისა და პირადი ჩხრეკის ოქმის თანახმად, მისი პირადი ჩხრეკისას ამოიღეს ტელეფონი, სიგარეტის ვერცხლისფერ ქალაღში მოთავსებული ფხვნილისებრი მასა, ტყავის შავი საფულე და მომწვანო ხელჩანთა, რომელშიც მოთავსებული იყო ტანსაცმელი, თეთრეული, პირსახოცი და საყოფაცხოვრებო ნივთები.

15. 2015 წლის 4 ივნისის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ ღამით, ხელოვნური განათების პირობებში დათვალიერდა თ. ბ-ს მიერ წარმოდგენილი, მ. ბ-ს კუთვნილი ქვედა საცვალი, რომელიც არის მოვარდისფრო, ღია მწვანე სარტყელეებით, გამჭვირვალე და წითელი თვლების ორნამენტით. ქვედა საცვალზე აღინიშნება სისხლისმაგვარი ლაქები. დათვალიერების შემდეგ გამომძიებელმა მ. ბ-ს ქვედა საცვალი ამოიღო და

დალუქა პოლიეთილენის პარკში – № ... ლუქის ბეჭდით – „1“ ფუთად.

16. ქიმიური ექსპერტიზის 2015 წლის 5 ივნისის №... დასკვნით, ექსპერტიზაზე წარდგენილი, პ. ფ-ს პირადი ჩხრეკის შედეგად ამოღებული მოყავისფრო ფხვიერი ნივთიერება, საერთო წონით – 1.021 გრამი, შეიცავს – 0. 251027 გრამ ნარკოტიკულ საშუალება „ჰეროინს“.

17. სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის 2015 წლის 5 ივნისის №... დასკვნით დადგენილია, რომ 04.06.15 წ. 17:20 საათზე ჩატარებული მ. ბ-ს პირადი გასინჯვით, მისი საქალწულე აპკის მთლიანობა დარღვეული არ არის – მთელია. საქალწულე აპკის მიმდებარედ, ლორწოვანზე აღინიშნებოდა დაზიანებები მუქი მონითალო სისხლჩაქცევების სახით. დაზიანებები მიყენებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის ზემოქმედებით (შესაძლებელია, ერეგირებული სასქესო ასოთი) და ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს. ასევე პირადი გასინჯვით უკანა ტანის არეში აღინიშნებოდა დაზიანებები ნასკდომების სახით, მიმდებარედ – მუქი მონითალო სისხლჩაქცევებით. დაზიანებები მიყენებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის ზემოქმედებით (შესაძლებელია, ერეგირებული სასქესო ასოთი) და ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს.

18. აღნიშნული ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე დაადასტურა სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ექსპერტმა მ. ნ-მ.

19. ბიოლოგიური (გენეტიკური, სეროლოგიური) ექსპერტიზის 2015 წლის 24 აგვისტოს №... დასკვნით დადგენილია შემდეგი: პაკეტში წარწერით – „...მ. ბ-ს ქვედა საცვალი“ მოთავსებულ საცვალზე არსებული, ბიოლოგიური სითხეებისათვის დამახასიათებელი ნათების მქონე ლაქებში (ობ. №3) სპერმა არ აღმოჩნდა.ობ. №3-ში არსებული ბიომასალის შერეული გენეტიკური პროფილის ერთი წილი და მ. ბ-ს (ობ. №25) მეორე წილი და პ. ფ-ს (ობ. №26) გენეტიკური პროფილი იდენტურია. საცვალზე არსებული მონითალო-მოყავისფრო ლაქები (ობ. №4) წარმოადგენს ადამიანის სისხლს, რომლის გენეტიკური პროფილი და მ. ბ-ს (ობ. №25) გენეტიკური პროფილი იდენტურია; პაკეტში წარწერით – „... მ. ბ-ს მაისური“ მოთავსებულ მაისურზე არსებულ მოთეთრო ლაქებში (ობ. №5,7) სპერმა არ აღმოჩნდა. ამავე მაისურზე არსებული მონითალო ელფერის ლაქა (ობ. №6) სისხლს არ შეიცავს.ობ. №5,6,7-ში არსებული ბიომასალის შერეული გენეტიკური პროფილების ერთი წილი და მ. ბ-ს (ობ. №25)

გენეტიკური პროფილი იდენტიურია. ობ. №5,6,7-ის პროფილებში პ. ფ-ს (ობ. №26) გენეტიკური თანამონაწილეობა გამორიცხული არ არის.

20. აღნიშნული ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე დაადასტურეს სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ექსპერტებმა – ი. მ-მ და თ. გ-მ.

21. მოწმის სახით დაკითხული ექსპერტის – თ. გ-ს განმარტებით, მ. ბ-ს საცვლის შიდა ნაწილზე აღმოჩენილი ბიომასალა, რომელიც ეკუთვნის პ. ფ-ს, სავარაუდოდ, შეიძლება დარჩენილიყო ბიომასალის უშუალო შეხებით და შესაძლებელია, ის წარმოადგენდეს ნერწყვს ან გამონადენს.

22. შპს „...“ ფარმაცევტ მ. მ-ს მიერ წარდგენილი ფაქტურის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ პ. ფ-მ აღნიშნულ აფთიაქში 2015 წლის 31 მაისს შეიძინა მედიკამენტ „...“ ორი აბი.

23. პრეპარატ „...“ გამოყენების ინსტრუქციით დადგენილია, რომ მისი ჩვენება არის სხვადასხვა ეტიოლოგიის ერექციული დისფუნქცია, ხოლო მიღების წესსა და დოზირებაში მითითებულია, რომ სილდენაფილის ეფექტურობის აუცილებელ პირობას წარმოადგენს სექსუალური სტიმულაცია.

24. 2015 წლის 31 მაისს შედგენილი, აფთიაქ „...“ ვიდეოჩანანერის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2015 წლის 31 მაისს, ღამის საათებში, პ. ფ-ე მიღის „...“ აფთიაქის სარკმელთან. ლოდინის შემდეგ სარკმლიდან მას აწვდიან პაკეტს. ამ დროს მ. ბ-ე იმყოფება სადარბაზოს შესასვლელთან. ვიდეოჩანანეზე ასევე აღბეჭდილია მ. ბ-სა და პ. ფ-ს მოძრაობა მაღაზიდან აფთიაქის მიმართულებით, რა დროსაც პ. ფ-ე „ხელის მოძრაობას ახორციელებს მ. ბ-ს მიმართულებით“.

25. 2015 წლის 31 მაისს შედგენილი, „...“ ვიდეოჩანანერის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ 2015 წლის 31 მაისს პ. ფ-ე მოძრაობს მ. ბ-თან ერთად. გარკვეული პერიოდის შემდეგ კადრში ჩნდება მ. ბ-ე, რომელიც არის მარტო და ელოდება პ. ფ-ს. მისი გამოჩენისთანავე, მ. ბ-ე მასთან ერთად აგრძელებს მოძრაობას.

26. 2015 წლის 5 ივნისის დათვალიერების ოქმით დადგენილია, რომ გამოძიებულმა დაათვალიერა და შემდეგ ამოიღო მ. ბ-ს კუთვნილი მაისური, რომელიც მას ეცვა 2015 წლის 31 მაისს.

27. 2015 წლის 4 ივნისს შედგენილი საგამოძიებო ექსპერტიზის ოქმით დადგენილია, რომ მოწმე მ. ბ-ე ნებაყოფლობით მონაწილეობდა საგამოძიებო ექსპერტიზებში, რა დროსაც გამოძიებას თანმიმდევრობით უჩვენა ის ადგილები, სადაც პ. ფ-თან ერთად იმყოფებოდა, მათ შორის – ის ადგილიც, სადაც პ.

ფ-მ მასთან დაამყარა სქესობრივი კავშირი.

28. დაცვის მხარე საკასაციო საჩივარში უთითებს შემდეგს:

– ბრალდების მხარის ინიციატივით ჩატარებული ამბულატორიული ფსიქიატრიულ-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, დადგენილია, რომ მ. ბ-ს, მცირეწლოვანი ასაკისა და ასაკობრივი ინფანტილიზმის გამო, არ შეუძლია სწორად აღიქვას, დაიმახსოვროს და გადმოსცეს მოვლენები, მონაწილეობა მიიღოს საგამოძიებო და სასამართლო მოქმედებებში და მისცეს ჩვენება. მოცემული ექსპერტიზის დასკვნის მიუხედავად, მ. ბ-ე წარმოადგენს ბრალდების მხარის ერთადერთ პირდაპირ მოწმეს და მტკიცებულებას, რაც დაუშვებელია, ვინაიდან საქართველოს სსსკ-ის 75-ე მხულის საფუძველზე მოწმის ჩვენება მტკიცებულებად ვერ ჩაითვლება, თუ დადგინდება, რომ მას ფსიქიკური ავადმყოფობის ან ფიზიკური ნაკლის გამო არ შეუძლია – სწორად აღიქვას, დაიმახსოვროს და აღიდგინოს ფაქტები.

– გარდა ამისა, არასრულწლოვანი დაზარალებულის – მ. ბ-ს ჩვენება არის არადადამაჯერებელი და ფორმალური ხასიათის, რაც დაადასტურა სასამართლო სხდომაზე მოწვეულმა ფსიქოლოგმა; დაზარალებულმა სასამართლოში ჩვენების მიცემის დროს ვერ გაიხსენა, თუ რა ნივთები დარჩა მამიდასთან და რა ნივთები შეიძინა მალაზიაში პ. ფ-თან ერთად, ერთმანეთისაგან ვერ განასხვავა მარჯვენა და მარცხენა ხელი, ვერ განსაზღვრა, რა მანძილი იქნებოდა მისი სახლიდან სასამართლომდე; მ. ბ-მ სასამართლოში დაკითხვისას განმარტა, რომ მან მომხდარი ფაქტის შესახებ უამბო მამიდას – თ. ბ-ს, რომელმაც მოწმის სახით დაკითხვისას არ დაადასტურა აღნიშნული; არადადამაჯერებელია მ. ბ-ს ჩვენება იმ ნაწილშიც, რომ მან შარვალი, რომელიც მომხდარი შემთხვევის დღეს ეცვა, დანვა, ვინაიდან მითითებულ ნამწვზე არ არის ჩატარებული შესაბამისი ექსპერტიზა.

– მოწმეების – მ. ტ-ს, რ. ჩ-სა და დ. ბ-ს ჩვენებები არის ურთიერთსაწინააღმდეგო, ხოლო პედაგოგების ჩვენებები კი არის ირიბი მტკიცებულებები.

29. კასატორების აღნიშნულ მოსაზრებებთან დაკავშირებით საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ სქესობრივი თავისუფლებისა და ხელშეუხებლობის წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულები, როგორც წესი, არ არის საჯარო ხასიათის, რის გამოც მითითებული კატეგორიის საქმეებზე უმეტეს შემთხვევაში დანაშაულის შემსწრე უშუალო თვითმხილველი მოწმეები არ არსებობენ. შესაბამისად, მსგავსი კატეგორიის საქმეებში განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება დაზარალებულის ჩვენებას

და მის თანხვედრას საქმეში არსებულ სხვა მტკიცებულებებთან. დაზარალებულ მ. ბ-ს ჩვენება საკასაციო პალატას მიაჩნია სარწმუნო და უტყუარ მტკიცებულებად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

– საკასაციო პალატა იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს შეფასებას სასამართლო ფსიქიატრიულ-ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნასთან დაკავშირებით და მიუთითებს, შემდეგ: ექსპერტიზის დასკვნით დადგენილია, რომ მ. ბ-ე ფსიქიკურად დაავადებული არ არის. იგი არის სრულიად ჯანმრთელი. დასკვნის სისწორე დაადასტურეს მისმა გამცემმა ექსპერტებმა – თ. ჭ-მ და ე. ა-მ. საქმის სასამართლოში განხილვის დროს თ. ჭ-მ განმარტა, რომ დაზარალებულ მ. ბ-ს თავისი ასაკის შესაბამისად შეუძლია მომხდარი ფაქტების გადმოცემა. მას არ შეუძლია პოლემიკა გამართოს სხვებთან სადავო საკითხების გადასაწყვეტად და გარკვეულ საკითხებზე იმსჯელოს როგორც ზრდასრულმა პირმა, არა ფსიქიკური ნაკლის გამო, არამედ მისი ასაკიდან გამომდინარე. აღნიშნული ასევე დაადასტურა მონმის სახით დაკითხულმა ექსპერტმა ე. ა-მ, რომელმაც ცალსახად მიუთითა, რომ მ. ბ-ე არის ასაკის შესაბამისად განვითარებული. მას შეუძლია მომხდარი ფაქტებისა და მოვლენების გადმოცემა და აღწერა.

– რაც შეეხება დაცვის მხარის მოსაზრებას, რომ არასრულწლოვანმა დაზარალებულმა სასამართლოში მონმის სახით ჩვენების მიცემის დროს ვერ გაიხსენა ზემომითითებული დეტალები, საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში განსაკუთრებული ყურადღება უნდა გამახვილდეს დაზარალებულის ასაკზე. იგი არის მცირეწლოვანი – 20. წელს დაბადებული. მის მიერ სასამართლოში მიცემული ჩვენება საეჭვო და არადაამაჯერებელი სწორედ მაშინ იქნებოდა, თუ მცირეწლოვანი დაზარალებული ყველა დეტალს ამომწურავად და ზედმინვნით სწორად გაიხსენებდა. ამასთან, აღსანიშნავია ის გარემოებაც, რომ დაცვის მხარის მიერ მითითებული გარემოებები უკავშირდება მხოლოდ ისეთ დეტალებს, რომლებსაც არა აქვთ არსებითი მნიშვნელობა და გავლენას ვერ მოახდენს პ. ფ-ს დამნაშავეობა /უდანაშაულობაზე. გარდა ამისა, საქმეში არ არსებობს რაიმე დამადასტურებელი მტკიცებულება, რომელიც, თუნდაც ვარაუდის დონეზე, მიუთითებს, რომ არასრულწლოვანი დაზარალებული მ. ბ-ე არის დაინტერესებული პირი, რომ მას გააჩნდა რაიმე მიზეზი და საბაბი იმისათვის, რომ მიეცა ცრუ ჩვენება პ. ფ-ს წინააღმდეგ და მისთვის დაებრალებინა აღნიშნული ქმედების ჩადენა.

– საქმეზე „SN შვედეთის წინააღმდეგ“¹ ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ ყურადღება გაამახვილა სქესობრივ დანაშაულთა საქმეების განხილვის თავისებურებებზე და აღნიშნა, რომ მსგავს საქმეებზე, როგორც წესი, საქმის სასამართლოში განხილვას დაზარალებული ალიქვაძის როგორც უმძიმეს გამოცდას, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც მას უწევს ბრალდებულთან დაპირისპირება, რაც უფრო მძაფრად იჩენს თავს მაშინ, როდესაც საქმე ეხება არასრულწლოვან დაზარალებულს. მოცემულ საქმეზე ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ კონვენციის მე-6 მუხლის დარღვევა არ დაადგინა, მიუხედავად იმისა, რომ საქმის სასამართლო განხილვისას მცირეწლოვანი დაზარალებული არ დაკითხულა. პ. ფ-ს მსჯავრდების საქმეში არასრულწლოვანი დაზარალებული მ. ბ-ე სასამართლო სხდომაზე დაიკითხა მონმის სახით, რა დროსაც დაცვის მხარეს ჰქონდა შესაძლებლობა, მისთვის დაესვა კითხვები და შეემონებინა მისი ჩვენების სანდოობა. მ. ბ-მ თანმიმდევრობით და სრულყოფილად აღწერა პ. ფ-ს მიერ მის მართ განხორციელებული დანაშაულებრივი ქმედებები და მხოლოდ ის ფაქტი, რომ მან ვერ გაიხსენა უმნიშვნელო დეტალები, არ შეიძლება გახდეს მისი ჩვენების უტყუარობაში ეჭვის შეტანის საფუძველი.

30. ამდენად, გარდა იმისა, რომ დაზარალებულის ჩვენება არის თანმიმდევრული, სარწმუნო და დამაჯერებელი, იგი სრულად თანხვედნილია საქმეში არსებულ სხვა მტკიცებულებებთან, კერძოდ:

– სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას ამახვილებს სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №... დასკვნაზე, რომლითაც დადგენილია, რომ მ. ბ-ს საქალწულე აპკის მიმდებარე აღენიშნებოდა მონითალო სისხლჩაქცევები, რომლებიც მიყენებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის ზემოქმედებით (შესაძლებელია, ერეგირებული სასქესო ასოთი), ხოლო უკანა ტანის არეში – დაზიანებები ნასკდომის სახით, რომლებიც მიყენებულია მკვრივი, ბლაგვი საგნის ზემოქმედებით (შესაძლებელია, ერეგირებული სასქესო ასოთი); აგრეთვე ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის №... დასკვნაზე, რომლითაც დადგენილია, რომ მ. ბ-ს ქვედა საცვალზე აღმოჩენილი ბიომასალის შერეული გენეტიკური პროფილის ერთი ნაწილი (ობ. №5) – მ. ბ-ს, მეორე ნაწილი კი პ. ფ-ს (ობ. №26) გენეტიკური პროფილის

¹ S.N. v. Sweden (no. 34209/96,)

იდენტურია, ხოლო საცვალზე აღმოჩენილი სისხლი მ. ბ-ს (ობ. №25) გენეტიკური პროფილის იდენტურია; მ. ბ-ს მაისურზე ერთი ნაწილი მისი გენეტიკური პროფილის იდენტურია (ობ. №35), (ობ. №6.7)-ის პროფილებში კი პ. ფ-ს (ობ. №26) თანამონაწილეობა არ გამოირიცხება;

– „...“ აფთიაქიდან და „...“ ამოღებულ ვიდეო ჩანაწერთან, რომლითაც დადგენილია, რომ დანაშაულის ჩადენის დროს პ. ფ-ე მ. ბ-თან ერთად გადაადგილდებოდა; საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმთან, რომელშიც მ. ბ-მ თანმიმდევრობით უჩვენა ყველა ის ადგილი, სადაც პ. ფ-თან ერთად იმყოფებოდა და სადაც ამ უკანასკნელმა ჩაიდინა დანაშაული.

– მოწმეების: ა. ბ-ს, რ. ჩ-ს, მ. ტ-ს, თ. ბ-ს, გ. გ-ს, ე. ე-ს, ნ. მ-ს, თ. ბ-ს, დ. ბ-ს, თ. კ-ს, მ. მ-ს, ლ. პ-ს, ა. ვ-ს, პ. ლ-ს, ა. ა-ს, ზ. გ-ს, ექსპერტების – მ. ნ-ს, თ. გ-ს, ი. მ-ს, თ. ჭ-სა და ე. ა-ს ჩვენებებთან.

31. გარდა ამისა, საკასაციო პალატა არ იზიარებს დაცვის მხარის საკასაციო საჩივარში წარმოდგენილ სხვა მოტივებსაც, კერძოდ: კასატორები უთითებენ, რომ სამედიცინო ექსპერტიზის ჩამტარებელმა ექსპერტმა ვერ უპასუხა დაზარალებულის სხეულზე არსებული დაზიანებების გამომწვევ მიზეზებთან დაკავშირებულ დაცვის მხარის მიერ დასმულ კითხვებს, რაც უსაფუძვლოა, რადგან სასამართლო სხდომაზე დაკითხულმა ექსპერტმა მ. ნ-მ დაადასტურა მისი მონაწილეობით ჩატარებული სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე და ამასთანავე – ამომწურავად განმარტა ჩატარებული ექსპერტიზის დეტალები და შედეგები; კასატორებს ასევე აეჭვებთ ბიოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნის კანონიერების საკითხი, თუმცა საქმის მასალების შესწავლისა და გაანალიზების შედეგად რაიმე სახის საპროცესო დარღვევა მათი მოპოვებისა და გამოკვლევისას არ გამოვლენილა; ისინი ასევე უთითებენ, რომ მოწმეების – მ. ტ-ს, რ. ჩ-სა და დ. ბ-ს ჩვენებები არის ურთიერთსაწინააღმდეგო, რასაც საკასაციო პალატა არ ეთანხმება და მიუთითებს, რომ მათ ჩვენებებს შორის არსებითი ხასიათის წინააღმდეგობა არ არის.

32. რაც შეეხება ბრალდების მხარის საკასაციო საჩივრის მოთხოვნას საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში პ. ფ-ს დამნაშავედ ცნობის შესახებ, საკასაციო პალატა ამ ნაწილშიც მთლიანად იზიარებს პირველი და სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოების არგუმენტებს მსჯავრდებულ პ. ფ-ს მოცემულ ბრალდებაში უდანაშაულოდ ცნობის შესახებ და მიუთითებს: პ. ფ-ს და-

კავებისა და პირადი ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ მისგან ამოღებული ნივთები: ტელეფონი, სიგარეტის ვერცხლისფერ ქაღალდში მოთავსებული ფხვნილისებრი მასა, ტყავის შავი საფულე მოთავსდა პოლიეთილენის პარკში, რომელიც დაილუქა №... ლუქით და, შესაბამისად, გაკეთდა სათანადო ხელმოწერა. პ. ფ-ს თან ჰქონდა ასევე მომწვანო ხელჩანთა, რომელშიც მოთავსებული იყო ტანსაცმელი, თეთრეული, პირსახოცი და საყოფაცხოვრებო ნივთები, რომლებიც ასევე დაილუქა №... ლუქით. აღნიშნულით ცალსახად დგინდება, რომ გამოყენებული იყო მხოლოდ ორი ლუქი. სასამართლო სხდომაზე ნივთმტკიცებათა დათვალიერებისა და გამოკვლევის შედეგად დადგინდა, რომ ზემოაღნიშნული ნივთები (მობილური ტელეფონი, ტყავის საფულე და ფხვნილისებრი მასა) დალუქული იყო ცალ – ცალკე პაკეტებად, რითაც დგინდება, რომ პირადი ჩხრეკის დროს გამოყენებული იყო № ... – 4 (ოთხი) ლუქი, საქმეში კი არ მოიპოვება მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა პირადი ჩხრეკის შედეგად ამოღებულ ნივთმტკიცებათა განლუქვისა და მათი ცალ-ცალკე დალუქვის ფაქტს. საქართველოს სსკ-ის 72-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, მტკიცებულება „დაუშვებელია, თუ იგი მოპოვებულია ამ კოდექსით დადგენილი წესის დაცვით, მაგრამ უარყოფილი არ არის გონივრული ეჭვი მისი შესაძლო გამოცვლის, მისი ნიშან-თვისებების არსებითი შეცვლის ან მასზე დარჩენილი კვალის არსებითი გაქრობის შესახებ“. შესაბამისად, ვინაიდან არ არის უარყოფილი გონივრული ეჭვი ნივთმტკიცებათა შესაძლო გამოცვლისა და მისი ნიშან-თვისებების აშკარა შეცვლის თაობაზე, ხსენებული ჩხრეკის ოქმი საფუძვლად ვერ დაედება პ. ფ-ს მიმართ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით წარდგენილი ბრალდების ნაწილში გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანას.

33. სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მიხედვით, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. ამასთან, განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადანყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს. საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადანყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

34. საქმეში „ფეოდოროვი მოლდოვის წინააღმდეგ“² ევრო-სასამართლომ აღნიშნა, რომ საქმის გარემოებების დასადგენად სასამართლო ითვალისწინებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ სტანდარტს, რომ ასეთი მტკიცებულება წარმოიქმნება მხოლოდ შეთანხმებული, საკმარისად ძლიერი, აშკარა და დამაჯერებელი დასკვნებით ან გაუბათილებელი პრეზუმფციით.

35. რაც შეეხება პ. ფ-ს მსჯავრდებას საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, მითითებული კვალიფიკაციის ნაწილში სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი საკასაციო პალატას ასევე მიაჩნია კანონიერად, რაც არც მხარეებს გაუხდიათ სადავოდ, შესაბამისად, საკასაციო პალატა დამატებით აღარ მსჯელობს მოცემულ საკითხზე.

36. საკასაციო პალატამ ასევე იმსჯელა მსჯავრდებულისათვის განსაზღვრულ სასჯელთან დაკავშირებით (გარდა ძირითადი მოთხოვნებისა, ბრალდების მხარემ ასევე ითხოვა სასჯელის განსაზღვრა სასჯელთა მთლიანი შეკრების პრინციპით, ხოლო დაცვის მხარემ – საქართველოს სსკ-ის 381-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით შეფარდებული სასჯელის შემსუბუქება და არასაპატიმრო სასჯელის განსაზღვრა) და მიაჩნია, რომ შეფარდებული სასჯელის საფუძველზე შეესაბამება როგორც ჩადენილ ქმედებასთან დაკავშირებულ გარემოებებს, ასევე მისი ჩამდენის პიროვნებას: პ. ფ-მ ჩაიდინა – 3 სხვადასხვა დანაშაული, რომელთაგან ორი მიმართულია მცირეწლოვანი დაზარალებულის წინააღმდეგ, ამასთან, იგი წარსულში ნასამართლევიცაა. პ. ფ-ს პიროვნებიდან და დანაშაულის სიმძიმეიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიერ განსაზღვრული სასჯელის როგორც გამკაცრება, ისე შემსუბუქება ვერ იქნება მიჩნეული აუცილებელ და საჭირო ზომად მისი გამოსწორებისა და რესოციალიზაციისათვის. ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატამ დაასკვნა, რომ სააპელაციო სასამართლოს განაჩენით მსჯავრდებულ პ. ფ-თვის განსაზღვრული საბოლოო სასჯელი – 23 წლით თავისუფლების აღკვეთა – არის სამართლიანი და უნდა დარჩეს უცვლელად.

37. ამასთან, ვინაიდან არც პირველი და არც სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოების განაჩენებში არასრულწლოვანი დაზარალებულის – მ. ბ-სა და მისი კანონიერი წარმომადგენლისათვის განმარტებული არ არის საქართველოს კანონის – არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 25-ე მუხლით

² Feodorov v. The Republic of Moldova (no. 42434/ 06, 29.01.2014).

გათვალისწინებული ზიანის ანაზღაურებისა და კომპენსაციის მოთხოვნის უფლება, საკასაციო პალატა მითითებული ნორმის საფუძველზე არასრულწლოვან დაზარალებულ მ. ბ-სა და მის კანონიერ წარმომადგენელს აცნობებს აღნიშნული საქმის სასამართლო განხილვის საბოლოო შედეგებს და განუმარტავს საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით ზიანის ანაზღაურებისა და კომპენსაციის მოთხოვნის უფლებას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით და

და ა დ ბ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ პ. ფ-ს ინტერესების დამცველი ადვოკატების – დ. ს-ს, თ. ნ-სა და ზესტაფონის რაიონული პროკურატურის პროკურორ კობა სირაძის საკასაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს.

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 5 დეკემბრის განაჩენი პ. ფ-ს მიმართ დარჩეს უცვლელად.

3. დაზარალებულ მ. ბ-სა და მის კანონიერ წარმომადგენელს განემარტოთ არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 25-ე მუხლით ზიანის ანაზღაურებისა და კომპენსაციის მოთხოვნის უფლების შესახებ.

4. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

გაუპატიურება

განაჩენი

№251აპ-17

27 სექტემბერი, 2017 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),

ნ. გვენეტაძე,

გ. შავლიაშვილი

განიხილა მსჯავრდებულ ს. კ-ს საკასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 17 მარტის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 20 დეკემბრის განაჩენით:

ს. კ-ე, ნასამართლევია, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა: საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით – 12 წლით, ხოლო სსკ-ის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე დანიშნული სასჯელები შეიკრიბა ნაწილობრივ, კერძოდ: საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით დანიშნულ სასჯელს – 12 წელს – ნაწილობრივ დაემატა სსკ-ის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით დანიშნული სასჯელის – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთის ნაწილი – 4 წელი და ს. კ-ს საბოლოო სასჯელად განესაზღვრა 16 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რომლის მოხდის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან – 2016 წლის 13 აგვისტოდან.

საქმეზე დართული საგნები და ნივთები: დაზარალებულ მ. ს-ნ აღებული და საექსპერტო კვლევის შედეგად დაბრუნებული ორივე ხელის თითების ფრჩხილისა და ნერწყვის ნიმუშები, ს. კ-ნ აღებული და საექსპერტო კვლევის შედეგად დაბრუნებული თმის, ნერწყვისა და ორივე ხელის თითების ფრჩხილის ნიმუშები, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს ამოღებული და საექსპერტო კვლევის შედეგად დაბრუნებული მომწვანო ფერის ქსოვილი (ნაჭრის ნაგლეჯი), შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს ამოღებული და საექსპერტო კვლევის შედეგად დაბრუნებული ნიადაგის ნიმუში, რომლებიც ინახება ზესტაფონის რაიონულ სამმართველოში, უნდა განად-

გურდეს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ; შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს ამოღებული და საექსპერტო კვლევის შედეგად დაბრუნებული მოლურჯო ფერის სანოლის გადასაფარებელი, ე.წ. „ადიელა“, მონითალო ფერის „ადიელა“, იასამნისფერი ბალიშის პირი, მ. ს-ს ტანსაცმელი (მომწვანო ფერის მაისური, მოშავო ფერის სპორტული შარვალი, მოშავო ფერის წინდა, მონითალო ფერის ტრუსი), რომლებიც ინახება ზესტაფონის რაიონულ სამმართველოში, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ უნდა დაუბრუნდეს მ. ს-ს;

შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისა და საგამოძიებო ექსპერიმენტის დროს გადაღებული ფოტოსურათების ამსახველი CD დისკები, რომლებიც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახულ უნდა იქნეს საქმის შენახვის ვადით;

დათვალიერების შედეგად ამოღებული ს. კ-ს ტანსაცმელი (შავი ჯინსის შარვალი და ნაცრისფერი თეთრზოლებიანი პერანგი), რომლებიც ინახება ზესტაფონის რაიონულ სამმართველოში, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ უნდა დაუბრუნდეს ს. კ-ს ანდა მისი ოჯახის წევრს.

2. აღნიშნული განაჩენით სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ს. კ-მ ჩაიდინა: გაუპატიურების მცდელობა, ესე იგი სქესობრივი კავშირის მცდელობა ძალადობითა და ძალადობის მუქარით, ჩადენილი არაერთგზის; სექსუალური ხასიათის ძალმომრეობითი მოქმედება, ანუ სექსუალური კონტაქტი გაუკუღმართებული ფორმით, ჩადენილი ძალადობითა და ძალადობის მუქარით.

მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2007 წლის 25 სექტემბრის განაჩენით ს. კ-ს მსჯავრი დაედო საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და სასჯელად განესაზღვრა 11 წლით თავისუფლების აღკვეთა. ს. კ-ე პენიტენციური დაწესებულებიდან სასჯელის მოხდისაგან გათავისუფლდა 2015 წლის მაისში, რის შემდეგაც, გაუპატიურებისთვის ნასამართლევემა, კვლავ ჩაიდინა დანაშაული, კერძოდ: 2016 წლის 12 აგვისტოს ზ-ს რაიონის სოფელ შ-ი იმავე სოფელში მცხოვრებმა მთვრალმა ს. კ-მ განიზრახა სქესობრივი ჟინის დაკმაყოფილების მიზნით, ძალადობით, სქესობრივი კავშირი დაემყარებინა მეზობელთან, 62 წლის მ. ს-ს. ისარგებლა იმით, რომ მ. ს-ს მეუღლე სამსახურში იმყოფებოდა და იმ დროს მ. ს-ე სახლში მარტო იყო, ხოლო თვით ს. კ-ს მეუღლე და შვილი სახლში

არ იყვნენ და დაახლოებით 21:00 საათზე მივიდა მ. ს-ნ სახლში და მოატყუა, რომ თითქოსდა მისი მეუღლე, ი. კ-ე შეუძლოდ გახდა და სთხოვა მისთვის ნემსის გაკეთება. მ. ს-მ დაიჯერა მისი ნათქვამი და გაჰყვა ს. კ-ს სახლში. ოთახში შესვლისას მ. ს-მ ნახა, რომ ი. კ-ე სახლში არ იმყოფებოდა. ვინაიდან ს. კ-ს ადრე ჩადენილი ჰქონდა მეზობლის, ასაკოვანი ქალბატონის გაუპატიურების მცდელობა, მ. კ-ე მიხვდა ს. კ-ს დანაშაულებრივ განზრახვას და გამოიქცა სახლიდან. მას დაედევნა ს. კ-ე, რომელმაც ხელი ძლიერად დაარტყა ზურგში და იგი კიბეზე წააქცია, რის შემდეგაც ეზოში უთხრა, რომ სურდა მასთან სქესობრივი კავშირის დამყარება. ამასთანავე, ს. კ-ე მას სახეში ურტყამდა ხელს და ემუქრებოდა შვილიშვილებისა და მეუღლის მოკვლით, სახლის გადანვით, თუ მომხდარის შესახებ ვინმეს ეტყოდა. შემდეგ მ. ს-მ მოახერხა ს. კ-ს თავის დაღწევა და გაიქცა, თუმცა ს. კ-ე დაედევნა, დაიმორჩილა, მინაზე წააქცია, შემოახია ტანსაცმელი და გახადა ტრუსი. ს. კ-მ თავადაც გაიხადა ტანსაცმელი სქესობრივი კავშირის დასამყარებლად. ვინაიდან მ. ს-მ აქტიური წინააღმდეგობა გაუწია ს. კ-ს, რომელმაც იმავდროულად ვერ განიცადა ერექცია მისგან დამოუკიდებელი აღნიშნული გარემოებების გამო, ს. კ-მ ვერ შეძლო განხორციელებული ძალადობითა და ძალადობის მუქარით მ. ს-ნ სქესობრივი კავშირის დამყარება. ამის მიუხედავად, სქესობრივი ჟინის დასაკმაყოფილებლად, ს. კ-მ მ. ს-ე ძალადობით დაიმორჩილა, თავისი სასქესო ორგანო ძალადობით მოათავსა მ. ს-ს პირის ღრუში, ხოლო ხელის თითი – მის სასქესო ორგანოში, რის შემდეგაც მან დაზარალებული შეიყვანა თავისი საცხოვრებელი სახლის ეზოში, სადაც დამხმარე სათავსების კედლებს შორის, ძალადობითა და მოკვლის მუქარით მუხლებზე დააჩოქა, ხელი მოუჭირა ყბებზე, ძალით გააღებინა პირი და თავისი სასქესო ორგანო კვლავ მოათავსა მ. ს-ს პირის ღრუში, რა დროსაც მ. ს-ე გახდა ცუდად. ს. კ-მ მ. ს-ე შეიყვანა მის საცხოვრებელ სახლში, შიშველი დაანვინა სანოლზე და თითი მოათავსა მის სასქესო ორგანოში. შემდეგ ს. კ-ს შეეშინდა მხილების და მიიმალა შემთხვევის ადგილიდან, ხოლო მ. ს-მ მომხდარის შესახებ შეატყობინა მეზობლებსა და ოჯახის წევრებს.

3. ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 20 დეკემბრის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა ს. კ-მ და მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა თ. ო-მ, რომლებმაც მოითხოვეს გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენა.

4. საქმის სააპელაციო სასამართლოში განხილვისას, საბო-

ლოო სიტყვის წარმოთქმისას, მსჯავრდებულმა ს. კ-მ დააზუსტა სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა, აღიარა ჩადენილი დანაშაული და იშუამდგომლა სასჯელის შემსუბუქება.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 17 მარტის განაჩენით მსჯავრდებულ ს. კ-ა და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ თ. ო-ს დაზუსტებული სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი შეიცვალა მსჯავრდებულის სასიკეთოდ სასჯელის ნაწილში, კერძოდ:

ს. კ-ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა: საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით – 12 წლით, ხოლო სსკ-ის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე დანიშნული სასჯელები შეიკრიბა ნაწილობრივ, კერძოდ: საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით შეფარდებულ სასჯელს – 12 წელს – ნაწილობრივ დაემატა სსკ-ის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით შეფარდებული სასჯელის – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთის ნაწილი – 2 წელი და ს. კ-ს საბოლოო სასჯელად განესაზღვრა 14 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რომლის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან – 2016 წლის 13 აგვისტოდან.

6. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 17 მარტის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულმა ს. კ-მ. კასაციური საჩივარში აღნიშნავს, რომ, მართალია, იგი წინასწარ გამოძიებაში, პირველი და სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოებში არ აღიარებდა ჩადენილ დანაშაულს, მაგრამ ამჟამად სრულად აღიარებს, რისი გათვალისწინებითაც ითხოვს დანიშნული სასჯელის შემსუბუქებას, კერძოდ: საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და სსკ-ის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის მინიმუმის განსაზღვრას, ასევე – უფრო მკაცრი სასჯელის მიერ ნაკლებად მკაცრის შთანთქმას და საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით დანიშნული სასჯელის ნაწილის პირობითად ჩათვლას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ მსჯავრდებულ ს. კ-ს საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

ფილდეს, ხოლო გასაჩივრებულ განაჩენში უნდა შევიდეს ცვლილება შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. პალატა აღნიშნავს, რომ წარმოდგენილია საკმარისი და უტყუარი მტკიცებულებები, რომლებითაც გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება, რომ მსჯავრდებულმა ს. კ-მ ნამდვილად ჩაიდინა გასაჩივრებული განაჩენით მისთვის ბრალად შერაცხული ქმედებები, რასაც არც თავად მსჯავრდებული ხდის სადავოდ.

3. რაც შეეხება მსჯავრდებულ ს. კ-ს საკასაციო საჩივრის მოთხოვნას სასჯელის შემსუბუქების თაობაზე, საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს და მიაჩნია, რომ სააპელაციო პალატამ სასჯელის განსაზღვრისას სრულად გაითვალისწინა საქართველოს სსკ-ის 39-ე და 53-ე მუხლების მოთხოვნები, დამნაშავეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ: დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ. გარდა ამისა, სააპელაციო პალატამ ასევე გაითვალისწინა, რომ მსჯავრდებულმა ს. კ-მ აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაული, რის საფუძველზეც პალატამ მიზანშეწონილად მიიჩნია მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელის შემსუბუქება – 2 წლით. ყოველივე აღნიშნულის მხედველობაში მიღებით, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ არ არსებობს სასჯელის ზომის კიდევ უფრო შემსუბუქების საფუძველი.

4. ამასთან, საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ „საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში ცვლილების შეტანის შესახებ“ საქართველოს 2017 წლის 4 მაისის კანონით შეიცვალა საქართველოს სსკ-ის 137-ე და 138-ე მუხლების საკანონმდებლო კონსტრუქციები, რის შესაბამისადაც, საქართველოს სსკ-ის 137-ე მუხლის დისპოზიციამ (ახალი რედაქცია) მთლიანად მოიცვა სსკ-ის 138-ე მუხლით (ძველი რედაქცია) გათვალისწინებული დანაშაულის ნიშნები.

5. მოცემულ შემთხვევაში მსჯავრდებულ ს. კ-ს მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება – სექსუალური ხასიათის ძალმომრეობითი მოქმედება, ანუ სექსუალური კონტაქტი გაუკუღმართებული ფორმით, ჩადენილი ძალადობითა და ძალადობის მუქარით – დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ძველი რედაქცია), რომელიც ითვალისწინებდა 6-დან 8 წლამდე თავისუფლების აღკვეთას,

შეესაბამება საქართველოს ამჟამად მოქმედი სსკ-ის 137-ე მუხლის 1-ლ ნაწილს (გაუპატიურება, ესე იგი პირის სხეულში ნებისმიერი ფორმით სექსუალური ხასიათის შეღწევა სხეულის ნებისმიერი ნაწილის ან ნებისმიერი საგნის გამოყენებით, ჩადენილი ძალადობითა და ძალადობის მუქარით), რაც ასევე ითვალისწინებს 6-დან 8 წლამდე თავისუფლების აღკვეთას.

6. შესაბამისად, მითითებული ცვლილების თანახმად, მსჯავრდებულ ს. კ-ს საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით მსჯავრდად შერაცხული ორივე ქმედება (1. გაუპატიურების მცდელობა, ესე იგი სექსობრივი კავშირის მცდელობა ძალადობითა და ძალადობის მუქარით, ჩადენილი არაერთგზის; 2. სექსუალური ხასიათის ძალმომრეობითი მოქმედება, ანუ სექსუალური კონტაქტი გაუკუღმართებული ფორმით, ჩადენილი ძალადობითა და ძალადობის მუქარით) ერთობლივად წარმოადგენს საქართველოს ამჟამად მოქმედი სსკ-ის 137-ე მუხლით გათვალისწინებულ დამთავრებულ დანაშაულს (გაუპატიურება, ესე იგი პირის სხეულში ნებისმიერი ფორმით სექსუალური ხასიათის შეღწევა სხეულის ნებისმიერი ნაწილის ან ნებისმიერი საგნის გამოყენებით, ჩადენილი ძალადობითა და ძალადობის მუქარით), მაგრამ საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ ს. კ-ს საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ძველი რედაქცია) მსჯავრი დაედო გაუპატიურების მცდელობისათვის, რის გამოც საკასაციო პალატა ბრალდების მითითებულ ნაწილში არ არის უფლებამოსილი, გააუარესოს მსჯავრდებულის მდგომარეობა და მისი ქმედება დააკვალიფიციროს როგორც დამთავრებული დანაშაული, ხოლო რაც შეეხება საქართველოს სსკ-ის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით შერაცხულ მსჯავრდებას, ამ ნაწილში მსჯავრდებულ ს. კ-ს ქმედება საქართველოს სსკ-ის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიდან (ძველი რედაქცია) უნდა გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 137-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე (2017 წლის 4 მაისის კანონი, რომლის მე-2 მუხლის თანახმად, მითითებული კანონით საქართველოს სსკ-ის 137-ე და 138-ე მუხლებში განხორციელებული ცვლილებები უნდა გავრცელდეს არათუ დაუსრულებელ, არამედ დასრულებული სამართალწარმოების საქმეებზეც).

7. რაც შეეხება სასჯელს, ვინაიდან კანონში შესული ხსენებული ცვლილების შესაბამისად, მსჯავრდებულ ს. კ-ს მიერ ჩადენილი ორივე დანაშაულებრივი ქმედება წარმოადგენს საქართველოს სსკ-ის 137-ე მუხლით გათვალისწინებულ დანაშაულს, მას სასჯელი უნდა განესაზღვროს მხოლოდ ერთი მუხლით –

საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით.

8. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, პალატას მიაჩნია, რომ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 17 მარტის განაჩენში უნდა შევიდეს შემდეგი ცვლილება: ს. კ-ს საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით შერაცხული მსჯავრდება უნდა დარჩეს უცვლელად, ხოლო სსკ-ის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით შერაცხული მსჯავრდება უნდა გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 137-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე. ამასთან, მსჯავრდებულ ს. კ-ს სასჯელი უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ს. კ-ს საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 17 მარტის განაჩენში შევიდეს შემდეგი ცვლილება:

3. მსჯავრდებულ ს. კ-ს დანაშაულებრივი ქმედება, დაკვალიფიცირებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 138-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ძველი რედაქცია), გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს ამჟამად მოქმედი სისხლის სამართლის კოდექსის 137-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე (2017 წლის 4 მაისის რედაქცია).

4. მსჯავრდებული ს. კ-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 137-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა და 19, 137-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მიესაჯოს 12 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

5. ს. კ-ს სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან – 2016 წლის 13 აგვისტოდან.

6. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 17 მარტის განაჩენი დანარჩენ ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

7. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

3. დანაშაული ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების წინააღმდეგ

თავისუფლების უკანონო აღკვეთა

ბანაჩენი

№75აპ-17

4 ივლისი, 2017 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),

ნ. გვენეტაძე,

გ. შავლიაშვილი

განიხილა მსჯავრდებულების – ს. თ-ა და გ. ხ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ. წ-ს, მსჯავრდებულ ო. მ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ი. გ-ა და ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ თამთა რეხვიაშვილის საკასაციო საჩივრები თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 6 დეკემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, გ. ხ-ს, ო. მ-ა და ს. თ-ს ბრალად დაედოთ შემდეგ დანაშაულთა ჩადენა:

■ ძარცვა, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის აშკარა დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

■ თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, ჩადენილი სხვა დანაშაულის ჩადენის გაადვილების მიზნით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისათვის საშიში ძალადობის გამოყენების მუქარით.

აღნიშნული ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის 24 ივლისს, დაახლოებით 03:00 საათზე, ქ. თ-ი, რ-ს გამზირის №-ში მდებარე ტერიტორიაზე, გ. ხ-მ, ს. თ-ა და ო. მ-ა გამოძიებით დაუდგენელ პირთან ერთად, იარაღების გამოყენებით, სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისათვის საშიში ძალადობის გამოყენების მუქარით, მოძრავი ნივთის აშკარა დაუფლების მიზნით, უკანონოდ აღუკვეთეს თავისუფლება ნ. კ-ს, რომელსაც ადგილზე გასტაცეს კუთვნილი „ეკოლ მაჟორის“ ფირ-

მის პისტოლეტი, ღირებული 200 (ორასი) ლარად. აღნიშნულის შემდეგ იგი ჩასვეს ო. მ-ს კუთვნილი „BMW-ს“ ფირმის ავტომანქანაში, სახელმწიფო ნომრით ... და წაიყვანეს ქ. თ-ი, ნ-ს ქუჩა №-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე, მდინარე ვ-ს ხეობაში, სადაც გასტაცეს თანხა – 25 (ოცდახუთი) ლარი.

2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 22 აპრილის განაჩენით ო. მ-ი, ს. თ-ი და გ. ხ-ა ცნობილ იქნენ უდანაშაულოდ და გამართლდნენ საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტებით, ასევე სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებებში.

3. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 22 აპრილის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ზაზა დათუკიშვილმა, რომელმაც მოითხოვა გამამართლებელი განაჩენის გაუქმება და გამართლებულების დამნაშავედ ცნობა წარდგენილ ბრალდებებში.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 6 დეკემბრის განაჩენით ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ზაზა დათუკიშვილის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა, ხოლო თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 22 აპრილის განაჩენი გაუქმდა.

ს. თ-ი – ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში; ს. თ-ს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილი ბრალდება გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 150-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

ს. თ-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 150-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვრა ჯარიმა – 10 000 ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე ს. თ-ს, პატიმრობაში ყოფნის პერიოდის (2015 წლის 26 ივლისიდან – 2016 წლის 22 აპრილის ჩათვლით) გათვალისწინებით, დანიშნული სასჯელი შეუმცირდა და საბოლოოდ განესაზღვრა ჯარიმა – 5000 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

გ. ხ-ა – ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-

2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში; გ. ხ-ს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილი ბრალდება გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 150-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

გ. ხ-ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 150-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვრა ჯარიმა – 10 000 ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე გ. ხ-ს, პატიმრობაში ყოფნის პერიოდის (2015 წლის 26 ივლისიდან – 2016 წლის 22 აპრილის ჩათვლით) გათვალისწინებით, დანიშნული სასჯელი შეუმცირდა და საბოლოოდ განესაზღვრა ჯარიმა – 5000 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ო. მ-ი – ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში; ო. მ-ს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილი ბრალდება გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 150-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

ო. მ-ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 150-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვრა ჯარიმა – 3200 ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე ო. მ-ს პატიმრობაში ყოფნის პერიოდის (2015 წლის 26 ივლისიდან – 2016 წლის 22 აპრილის ჩათვლით) გათვალისწინებით, დანიშნული სასჯელი შეუმცირდა და საბოლოოდ განესაზღვრა ჯარიმა – 3000 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

5. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 6 დეკემბრის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულების – ს. თ-ა და გ. ხ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა მ. წ-ა, მსჯავრდებულ ო. მ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ი. გ-მ და ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა თამთა რეხვი-აშვილმა.

6. მსჯავრდებულების – ს. თ-ა და გ. ხ-ს ინტერესების დამცველი, ადვოკატი მ. წ-ი საკასაციო საჩივრით ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 6 დეკემბრის განაჩენის გაუქმებასა და მსჯავრდებულთა გამართლებას შემდეგი საფუძვლებით: თბილისის საქალაქო სასამართლომ გამამართლებელ განაჩენში

ნათლად და ობიექტურად შეაფასა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები, ხოლო სააპელაციო პალატამ საქმის მასალებთან შეუსაბამო და არაადეკვატური ვერდიქტი გამოიტანა; სააპელაციო სასამართლომ უკანონოდ გაიზიარა დაზარალებულ ნ. კ-ს ჩვენება და საერთოდ არ გაითვალისწინა ის გარემოება, რომ იგი წარსულში ნასამართლევია არსებითად ურთიერთსაწინააღმდეგო ჩვენების მიცემისათვის და აგრეთვე ადმინისტრაციული წესით დაჯარიმებულია ნარკოტიკული საშუალების მოხმარებისათვის, რაც ნათლად მეტყველებს მის პიროვნებასა და მის მიერ მსჯავრდებულების წინააღმდეგ მიცემული ჩვენების არასანდოობაზე.

7. მსჯავრდებულ ო. მ-ს ინტერესების დამცველი, ადვოკატი ი. გ-ე საკასაციო საჩივრით ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 6 დეკემბრის განაჩენის გაუქმებასა და მსჯავრდებულის გამართლებას იმ მოტივით, რომ მას არანაირი დანაშაული არ ჩაუდენია. ო. მ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ნ. კ-ი ავტომანქანაში ჩაჯდა თავისი ნებით, ლაუნჯ-ბარ „ნ-ი“ მიცემული შეკვეთის საფასურის საკითხის გასარკვევად. დაზარალებულს ავტომანქანაში მისთვის არ უთქვამს, რომ იგი რამენაირად აიძულეს და არც დახმარება უთხოვია. ო. მ-ს საერთოდ არანაირი შეხება და კომუნიკაციაც კი არ ჰქონია დაზარალებულთან.

8. ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორი თამთა რეხვიაშვილი საჩივრით ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 6 დეკემბრის განაჩენის გაუქმებასა და მსჯავრდებულების – ო. მ-ს, ს. თ-ა და გ. ხ-ს დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებითა და საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენისათვის, შემდეგ გარემოებათა გამო: განაჩენი არის უკანონო, დაუსაბუთებელი და არ ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. დაზარალებულ ნ. კ-ს, მონაწილის – ქ. ბ-ს, გ. მ-ს, ლ. გ-ს, გ. ხ-ა და ექსპერტების ჩვენებებით, ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნებით, ვიდეოსათვალთვალო კამერების ჩანაწერებითა და სხვა წერილობითი მტკიცებულებებით უტყუარად დასტურდება მსჯავრდებულების მიმართ ბრალად შერაცხული ქმედებების ჩადენა.

9. საკასაციო პალატის სხდომაზე მსჯავრდებულების – ს. თ-ა და გ. ხ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა მ. ნ-ა,

მსჯავრდებულ ო. მ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ი. გ-მ ვრცლად მიმოიხილეს საქმის მასალები და მოითხოვეს საკასაციო საჩივრების დაკმაყოფილება.

10. საკასაციო პალატის სხდომაზე პროკურორმა ვრცლად მიმოიხილა საქმის მასალები და მხარი დაუჭირა საკასაციო საჩივრის მოთხოვნას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრების საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ მსჯავრდებულების – ს. თ-ა და გ. ხ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ. წ-ს, მსჯავრდებულ ო. მ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ი. გ-ს საკასაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ თამთა რეხვიაშვილის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ და თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 6 დეკემბრის განაჩენში უნდა შევიდეს ცვლილება, შემდეგ გამოეშვათ გამო:

2. დაზარალებულ ნ. კ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 24 ივლისს, ღამის საათებში, მეგობრებთან – ლ. გ-ნ, გ. მ-ა და ქ. ბ-ნ ერთად მივიდა ლაუნჯ-ბარ „ნ-ი“. იქ მისთვის უცხო პირმა დაუწყო იარაღის დემონსტრირება. გავიდა, ავტომანქანიდან ამოიღო თავისი იარაღი, ჩაიღო უკან და თვითონაც „გაამარიაჟა“. რამდენიმე წუთში წამოვიდნენ, რადგან არ მოეწონათ სიტუაცია და დანამდვილებით შეუძლია თქვას, რომ არაფერი შეუქვეთავთ. იქიდან წავიდნენ ბარ „კ-ი“. ბარიდან წამოვიდა ავტომანქანის ლუქის დასაკეტად. მანქანაში ჩაჯდომისთანავე, გვერდით გაჩერდა „BMW-ს“ მარკის ავტომანქანა, სახ. №..., საიდანაც გადმოსული, პოლიციის ფორმაში ჩაცმული პირები მივიდნენ მასთან. კერძოდ, მის მხარეს მივიდა გ. ხ-ა, მძღოლის გვერდით სავარძელზე დაჯდა ს. თ-ი, ხოლო მესამე მისთვის უცნობი პირი იდგა გ. ხ-ნ. იარაღის მუქარით, მისი „ბარდაროკიდან“ ამოიღეს მისი კუთვნილი იარაღი, უთხრეს, რომ „ჩამვებული“ იყო კუს ტბიდან და მათ უნდა გაჰყოლოდა ნარკოლოგიურში შესამოწმებლად. თავისივე ფეხით გადმოვიდა მანქანიდან, შემდეგ ხელკავი გაუკეთა რომელიღაცამ და ჩაჯდა მანქანაში, რომლის მძღოლი იყო ო. მ-ი. გ. ხ-მ მისი იარაღი გზაში დაშალა და მასზე ამბობდა, რომ „იყო შარში და რითი თამაშობდა“. დაზარალებულის განმარტებით, აღნიშნული პირებისთვის ხელბორკილი არ შეუმჩნევია, არც პირადობის მონიშვნები უჩვენე-

ბიათ და არც წინააღმდეგობა გაუწევია მათთვის, ვინაიდან ეგონა პოლიციის თანამშრომლები და ვერ ეტყოდა მათ, გაეჩერებინათ მანქანა. წავიდნენ ნ-ს ქუჩაზე, ვ-ს ხეობაში. გზაში მას ემოქმედებოდნენ, რომ წამალს ჩაუდებდნენ, ბჭობდნენ, წაეყვანათ თუ არა ნარკოლოგიურში, ეუბნებოდნენ რას „დაბლატაობდა“, „მი-არტყეს-მორტყეს“ და ა.შ.. დაზარალებულის განმარტებით, თან ფიქრობდა, რომ ეს პირები პოლიციის თანამშრომლები იყვნენ, თან ეჭვობდა, რომ არ იყვნენ. ვ-ს ხეობაში, კვლავ აყენებდნენ სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას. დაზარალებულმა განმარტა, რომ ამ პერიოდის განმავლობაში ო. მ-ი იმყოფებოდა აღნიშნულ პირებთან ერთად, თუმცა ფიზიკური შეურაცხყოფა მას არ მიუყენებია. საფულე მოსთხოვა უცნობმა პირმა, შემდეგ გადაანოდა ს-ს და შემდეგ დაუბრუნეს. უცნობმა პირმა ჯიბიდან ამოუღო თანხა – 25 ლარი. გადაუგდეს ავტომანქანის გასაღები, რაც გ.ხ-მ იპოვა და მიაწოდა. სთხოვდა დაეტოვებინათ მისთვის 5 ლარი ტაქსისთვის, თუმცა არ მისცეს და დატოვეს იმ ადგილზე. ფეხით ჩავიდა ბენზინგასამართ სადგურამდე, ხოლო შემდეგ დაბრუნდა ტაქსით. იმ ღამესვე დაურეკა ქ. ბ-ს და მოუბოდიშა, ასევე მომხდარი ფაქტის შესახებ შეატყობინა მეგობრებს – ლ. გ-ს და გ. მ-ს, დილით – დედამისს, ხოლო საღამოს გადაწყვიტა წასულიყო პოლიციის განყოფილებაში. ნ. კ-ს განმარტებით, ბევრჯერ დაარტყეს, ურტყამდნენ თავში და წელში, ძირითადად, გ. ხ-ა და მისთვის უცნობი პირი ურტყამდნენ.

3. საქმეში წარმოდგენილი არ არის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა ნ. კ-ს სხეულზე არსებულ დაზიანებებთან დაკავშირებით. თავად დაზარალებულის ჩვენებით დადგენილია, რომ მას დაზიანებები არ ეტყობოდა, რის გამოც უარი განაცხადა შემონმებაზე.

4. ლაუნჯ-ბარ „ნ-ი“ ყოფნის ფაქტი დაადასტურეს მონმეებმა – ლ. გ-ა, გ. მ-მ და ქ. ბ-მ. გარდა მათი ჩვენებებისა, აღნიშნული ფაქტი დასტურდება ვიდეოსათვალთვალ კამერის ჩანაწერითაც. ჩანაწერში ასევე ჩანს ნ. კ-ს მანქანასთან დაბრუნება და ბარში შესვლაც. მონმეებმა უარყვეს ლაუნჯ-ბარ „ნ-ი“ შეკვეთის მიცემის ფაქტი.

5. საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმის თანახმად, ნ. კ-ა მიუთითა ადგილი, კერძოდ – რ-ს გამზირის №-ის მიმდებარე ტერიტორია, ყოფილი სუპერმარკეტ „ზ-ს“ შენობაში განთავსებულ რესტორან „ა-ს“ წინ, საიდანაც 2015 წლის 24 ივლისს, ღამის საათებში, უცხო პირებმა იგი წაიყვანეს ნ-ს ქუჩაზე და ის ადგილი, სადაც შემდეგ დატოვეს.

6. ვიდეოჩანანერის დათვალიერების ოქმით დადგენილია შემდეგი: პირი უახლოვდება „მერსედესის“ მარკის ავტომანქანას მარცხენა მხრიდან, ალებს წინა მარცხენა კარს და ჯდება შიგ. ხსენებული ა/მანქანის მარცხნივ, დაახლოებით 2-3 მეტრში, ჩერდება ა/მანქანა „ბმვ“, ა/მანქანა „ბმვ-დან“ წინა მარჯვენა მხრიდან გადმოდის მამაკაცი, რომელსაც აფარია კეპი. უკანა მარჯვენა მხრიდან გადმოდის მამაკაცი. კეპიანი პირი მიდის „მერსედესის“ წინა მარცხენა მხარეს და ალებს კარს, ხოლო მეორე პირი მიდის „მერსედესის“ წინა მარჯვენა მხარეს და ჯდება წინა მარჯვენა მხარეს, შემდეგ ა/მანქანა „ბმვ-დან“ გადმოდის კიდევ ერთი მამაკაცი, რომელიც მიდის ა/მანქანა „მერსედესთან“ და დგება კეპიანი მამაკაცის უკან. კეპიან მამაკაცს გამოჰყავს ა/მანქანა „მერსედესის“ წინა მარცხენა მხრიდან ღია ფერის მაისურში ჩაცმული მამაკაცი. კეპიანს და მის უკან მდგომ მამაკაცს მიჰყავთ აღნიშნული პირი ა/მანქანა „ბმვ-სთან“, რომელსაც სვამენ უკანა მხარეს მარჯვენა მხრიდან. შემდეგ კეპიანი მამაკაცი თანმხლებ პირებთან ერთად ჯდება ა/მანქანა „ბმვ-ში“ და მიემართებიან მ.ჯ-ს ქუჩაზე, მ-ს ქუჩის მიმართულებით.

7. ჰაზიჭოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, რომლის სისწორე სასამართლოს სხდომაზე დაადასტურა ექსპერტმა დ. თ-ა, გამოკვლევაზე ნარმოდგენილ ვიდეოგრაფაზე დაფიქსირებული გამოძიებისთვის საინტერესო ავტომობილების სანომრე ნიშნების გარჩევა შეუძლებელია. ასევე შეუძლებელია დადგინდეს, გამოძიებისათვის საინტერესო პირებს უჭირავთ თუ არა ხელში რაიმე საგნები და ე.წ. ჟილეტზე არის თუ არა რაიმე ნარწერა.

8. ამოცნობის ოქმების თანახმად, ნ. კ-ა ამოსაცნობად წარდგენილი პირებიდან ამოიცნო გ. ხ-ა, ს. თ-ი და ო. მ-ი.

9. ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნით, რომლის სისწორე სასამართლო სხდომაზე დაადასტურა ექსპერტმა ლ. კ-ა, დადგენილია, რომ ნ. კ-ს მანქანის სალონის ე.წ. „ბარდარკიდან“ ამოღებულ შავი პლასტმასის ყუთისმაგვარი საგნის შიდა ქსოვილზე დაფიქსირდა რკინის მეტალიზაციის კვალი.

10. ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნით, რომლის სისწორე სასამართლო სხდომაზე დაადასტურა ექსპერტმა ს. ე-მ, დადგენილია, რომ ნ. კ-ს შარვლის ზედაპირიდან დაქტილოფირებით ამოღებულ ნაცრისფერ, პოლიეთერულ ბოჭკოს მიკრონაწილაკებსა და ა/მანქანა „ბმვ-ს“ სავარძლის შალითის ქსოვილის ნიმუშის შემადგენლობაში შემავალ ნაცრისფერ პოლიეთერულ ბოჭკოებს გააჩნიათ საერთო გვარეობითი კუთვნილება.

11. ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნით, რომლის სისწორე სასამართლო სხდომაზე დაადასტურა ექსპერტმა მ. ჩ-მ, დადგენილია, რომ ნ. კ-ს ტანსაცმელზე რკინის მეტალიზაციის კვალი დაფიქსირდა შარვალზე, წელის არეში წინა, მარჯვენა გარე მხარეს, ასევე – წინა მარჯვენა და მარცხენა ჯიბეებში, ალავ-ალავ კონცენტრირებული, არასაგნობრივი გამოსახულებით. მაისურზე რკინის მეტალიზაციის კვალი არ დაფიქსირდა.

12. ბრალდებულმა გ. ხ-მ მოწმის სახით ჩვენების მიცემისას განმარტა, რომ 2015 წლის 24 ივლისს, 01:00 საათამდე, იმყოფებოდა კ-ს მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებულ ლაუნჯ-ბარ „ნ-ი“, რომლის დამფუძნებელიც თვითონ არის. ბარში ესაუბრებოდა მეგობარ ს. თ-ს. ამ დროს მათთან მივიდა მომსახურე პერსონალის წარმომადგენელი ზ. ბ-ი და განუცხადა, რომ ვერცხლისფერი „მერსედესის“ ფირმის ა/მანქანის მფლობელს, რომელიც მეგობრებთან ერთად ტოვებდა ბარს და ჯდებოდა ა/მანქანაში, შეკვეთის საფასური ჰქონდა გადასახდელი. მან თავის თანამშრომელს განუცხადა, რომ სამსახურებრივი მოვალეობა გავგრძელებინა და ამ პრობლემას თავად მოაგვარებდა. აღნიშნულის შემდეგ ის, ს. თ-ი და ო. მ-ი ამ უკანასკნელის ა/მანქანით უკან გაყვნენ ვერცხლისფერ „მერსედესის“ ფირმის ა/მანქანას, თუმცა მიუხედავად არაერთი მცდელობისა, ვერ მოახერხეს მისი გაჩერება. მათ შეამჩნიეს, რომ ხსენებული ა/მანქანა გაჩერდა რ-ს გამზირზე მდებარე „ხ-ნ“, საიდანაც გადმოვიდა ოთხი პირი. ის და ს. თ-ი გადმოვიდნენ მანქანიდან, თუმცა ვერ შენიშნეს, სად წავიდა „მერსედესიდან“ გადმოსული ოთხი პირი, რის გამოც გადაწყვიტეს დაცდა. დაახლოებით 20 წუთში ახალგაზრდა ბიჭი მივიდა „მერსედესთან“ და ჩაჯდა. ამ დროს ის მივიდა მასთან, გაეცნო და ჰკითხა, ვინ იყო, იმყოფებოდა თუ არა კ-ე მდებარე ლაუნჯ-ბარ „ნ-ი“ და ჰქონდა თუ არა თანხა გადასახდელი, რაზეც ამ უკანასკნელმა უპასუხა ლაუნჯ-ბარ „ნ-ი“ იმყოფებოდა, მაგრამ შეკვეთა არც მას და არც მის მეგობრებს არ მიუციათ, თუმცა სიტუაციაში გარკვევის მიზნით ის დასთანხმდა შეთავაზებას და გადაწყვიტა მათ გაჰყოლოდა ბარში. იმავდროულად, ვინაიდან ნ. კ-ი იყო ნასვამი, მან ს. თ-ს უთხრა, რომ პოლიცია გამოეძახებინა, რაზეც ნ. კ-ა შეცვალა პოზიცია და განუმარტა, რომ არ სურდა პოლიციის ჩარევა, რადგან წარსულში პრობლემები ჰქონდა, ხოლო თანხას, თუკი რამე ჰქონდა გადასახდელი, აუცილებლად გადაიხდიდა მეორე დღეს. ვინაიდან ნ. კ-ი დასთანხმდა თანხის გადახდას, მათ საჭიროდ არ ჩათვალეს საპატრულო პოლიციის გამოძახება. მანქანა ნ. კ-ა გააჩერებინა ვ-ს პარკის მიმდებარე ტერიტორიაზე, სადაც ჩავიდა მანქანი-

დან, ხოლო ის მეგობრებთან ერთად დაბრუნდა. კ-ე. მეორე დღეს დაიბარეს ძველი თბილისის სამმართველოში, სადაც დახვდნენ უფროსები, უთხრეს, რომ ვილაც უჩიოდა და უნდა მოეყოლა, რა მოხდა წინა ღამეს. ამის შემდეგ დაურეკა ს. თ-ს და ო. მ-ს, სთხოვა, რომ მისულიყვნენ განყოფილებაში, სადაც ისინი დააკავეს. მანვე განმარტა, რომ პოლიციის თანამშრომლის მაისური არ სცმია.

ანალოგიური შინაარსის ჩვენება მისცეს სასამართლო სხდომაზე ბრალდებულებმა – ს. თ-ა და ო. მ-ა. ს. თ-ა დამატებით განმარტა, რომ ის ნ. კ-ს ა/მანქანაში ჩაუჯდა, რომ მას მანქანა არ დაეძრა და ისევე არ დასჭირვებოდათ გამოდევნება. ისინი იარაღით არ დამუქრებიან და ნ. კ-ს არც ფიზიკური და არც სიტყვიერი შეურაცხყოფა არ მიუყენებიათ. ვინაიდან ის ნასვამი იყო და ა/მანქანის საჭესთან ვერ ჯდებოდა, მათ შესთავაზეს საკუთარი ა/მანქანა, რათა ასულიყვნენ კ-ე და იქ გაერკვიათ გადასახდელი თანხის საკითხი. არანაირი იძულება მის მიმართ არ გამოუყენებიათ.

13. მონწე ზ. ბ-ს ჩვენების მიხედვით, 2015 წლის 24 ივლისს იმყოფებოდა სამსახურში, ლაუნჯ-ბარ „ნ-ი“, სადაც ის მუშაობდა ბარმენის პოზიციაზე. დაახლოებით 01:00–02:00 საათისათვის ბარში შევიდა ოთხი ადამიანი, რომელთაგან ერთი იყო მდებრობითი სქესის. ისინი იყვნენ ნასვამები, მათგან ერთ-ერთმა ახალგაზრდა ბიჭმა – ნ. კ-ა, რომელსაც ეცვა თეთრი მაისური, შეუკვეთა კოქტეილი „ლონდ აილენდი“. იმ დროს მას ეცვა მიმტანის უნიფორმა და მან ნ. კ-ნ მიიღო შეკვეთა. როდესაც მივიდა ჩეკის შესავსებად და „ლონდ აილენდის“ წასაღებად, შეამჩნია, რომ ის პირი, ვინც შეკვეთა მისცა, თავის მეგობრებთან ერთად ტოვებდა ბარს და ჯდებოდა ვერცხლისფერ „მერსედესში“. აღნიშნული შეატყობინა თავის უფროსს – გ. ხ-ს და დაცვის უფროსს – ს. თ-ს და უთხრა, რომ შეკვეთის თანხა არ იყო გადახდილი. გ. ხ-მ და ს. თ-ა განუცხადეს, რომ ეს არ იყო მისი პრობლემა და თავად მიხედავდნენ ამ საკითხს, მას კი გაეგრძელებინა მუშაობა.

14. საკასაციო პალატა არ ეთანხმება მსჯავრდებულების – ს. თ-ა და გ. ხ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ. ნ-ს, მსჯავრდებულ ო. მ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ი. გ-ს საკასაციო საჩივრების მოთხოვნას მსჯავრდებულების გამართლების თაობაზე, ვინაიდან იგი არის უსაფუძვლო და არ გამომდინარეობს საქმის მასალებიდან.

15. ამასთან, საკასაციო პალატა იზიარებს სააპელაციო პალატის დასკვნას ძარცვის ნაწილში მსჯავრდებულების უდანა-

შაულოდ ცნობის შესახებ, რომ მოცემულ ეპიზოდში ბრალდების მხარეს წარმოდგენილი აქვს მხოლოდ დაზარალებულ ნ. კ-ს ჩვენება და სხვა მოწმეების ირიბი ჩვენებები, რომლებიც საფუძვლად ვერ დაედება გამამტყუნებელ განაჩენს. გ. ხ-ს, ს. თ-ა და ო. მ-ს მიერ (გამოძიებით დაუდგენელ პირთან ერთად) ნ. კ-ს კუთვნილი „ეკოლ მაჟორის“ ფირმის პისტოლეტისა და 25 ლარის აშკარა დაუფლების ფაქტი ვერ დგინდება საკმარის მტკიცებულებათა ერთობლიობით. რაც შეეხება ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნებს, მეტალიზაციის კვალის დაფიქსირება, როგორც შავი პლასტმასის ყუთისმაგვარი საგნის შიდა ქსოვილზე, ისე – ნ. კ-ს ტანსაცმელზე, პირდაპირ არ მიუთითებს დაზარალებულის კუთვნილი იარაღის აშკარა დაუფლების ფაქტზე.

16. რაც შეეხება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ და მე-3 ნაწილის „ა“ და „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებას, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ პროკურორის საჩივრის მოთხოვნა ამ ნაწილში ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

17. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ სააპელაციო სასამართლომ საქმის ფაქტობრივი გარემოებები სწორად დაადგინა, მაგრამ არასწორად შეაფასა სისხლისსამართლებრივი კვალიფიკაციის თვალსაზრისით. სააპელაციო პალატამ დადასტურებულად მიიჩნია, რომ გ. ხ-ა, ს. თ-ი და ო. მ-ი დაედევნენ ლაუნჯ-ბარ „ნ-ნ“ გამოსულ პირებს, ვინაიდან მათ არ გადაიხადეს შეკვეთის თანხა. სამივე მათგანმა მიუთითა, რომ იცოდნენ, თუ რის გამო მისდევდნენ შემდეგში დაზარალებულად ცნობილ პირს. როდესაც მსჯავრდებულებმა ნ. კ-ი იპოვეს, იგი გადმოიყვანეს „მერსედესის“ მარკის ავტომანქანიდან და ჩასვეს „ბმვს“ მარკის ავტომანქანაში, რაც სააპელაციო პალატამ შეაფასა არა როგორც ნ. კ-ს ნებაყოფლობითი ქმედება, არამედ – მის იძულებად, რომ შეესრულებინა საკუთარი ნება-სურვილის საწინააღმდეგო მოქმედება და გადამჯდარიყო მათ ავტომანქანაში.

18. პალატამ ასევე ყურადღება გაამახვილა დაზარალებულ ნ. კ-ს ჩვენებაზე, რომ მას მასთან მისული პირები ეგონა პოლიციის თანამშრომლები, რის გამოც მათთვის არანაირი წინააღმდეგობა არ გაუწევია, რის მიზეზადაც მათი მხრიდან ფსიქიკური ზეწოლა დაასახელა. სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, მსჯავრდებულებს ნ. კ-ს არ აღუკვეთავთ სხვა რაიმე უფლება, გარდა უფლებისა, რომ დაზარალებულს აერჩია, წასულიყო თუ არა კონკრეტულ ადგილას; მსჯავრდებულებს არც ტელეფონი მოუთხოვიათ და, მით უმეტეს, არც შეუმონებიათ, ჰქონდა თუ

არა მას ის, რაც იმაზე მიანიშნებს, რომ მათი მიზანი იყო არა დაზარალებულის თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, არამედ მისი ქმედების, თავისი სურვილისამებრ გადაადგილების – თავისუფლების უკანონო შეზღუდვა, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში დაზარალებულს შეეზღუდა მიმოსვლის თავისუფლება ფსიქიკური იძულების გამოყენებით.

19. პალატამ დაასკვნა, რომ დაზარალებულს ჰქონდა გადაადგილების ობიექტური შესაძლებლობა, რადგან, მისი განმარტებით, ის მიიყვანეს თ-ი, ნ-ს ქ. ...-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე, მდინარე ვ-ს ხეობაში და იქ დატოვეს.

20. საკასაციო პალატა მიუთითებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის თანახმად, თავისუფლების უკანონო აღკვეთა არის განზრახი ქმედება, რომელიც დაკავშირებულია პირის იძულებით დაკავებასთან, როცა მას ფაქტობრივად წართმეული აქვს თავისუფალი გადაადგილების ყველანაირი შესაძლებლობა (ჩაკეტილია ოთახში, დამწყვდეულია სარდაფში და ა.შ.). ქმედების აღნიშნული მუხლით დაკვალიფიცირებისათვის აუცილებელია, რომ პირს არ ჰქონდეს გადაადგილების არანაირი ობიექტური შესაძლებლობა. საქართველოს კონსტიტუციის თანახმად, ადამიანებს აქვთ ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე თავისუფალი მიმოსვლის უფლება, რაც იმას ნიშნავს, რომ არავის აქვს უფლება, თავისუფლება აღუკვეთოს ან სხვაგვარად შეუზღუდოს იგი პირს. დანაშაულის ძირითადი ობიექტია ადამიანის ხელშეუხებლობა და მისი თავისუფალი გადაადგილების უფლება.

21. საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს სააპელაციო სასამართლოს დასკვნას, რომ დაზარალებულს ჰქონდა გადაადგილების ობიექტური შესაძლებლობა, რადგან ის მიიყვანეს მდინარე ვ-ს ხეობაში და იქ დატოვეს, ვინაიდან თავისუფლების უკანონო აღკვეთა მიეკუთვნება ფორმალურ დანაშაულთა კატეგორიას და იგი დამთავრებულია თავისუფლების უკანონო აღკვეთის მომენტიდან, რომლის ხანგრძლივობას ქმედების კვალიფიკაციისათვის მნიშვნელობა არა აქვს. გარდა ამისა, დაზარალებულის ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი საკუთარი ნებით არ გაჰყვა მსჯავრდებულებს და უჩვენა, რომ ისინი მას წარუდგინენ როგორც პოლიციის თანამშრომლები, განუცხადეს, რომ იყო დაკავებული და მოსთხოვეს ნარკოლოგიურში შესამონმებლად გაყოლა. ამიტომ მას წინააღმდეგობა არ გაუწევია, თავისი ფეხით გადავიდა ავტომანქანიდან, შემდეგ რომელიღაცამ ხელკავი გაუკეთა, წაიყვანეს და ჩასვეს მათ ავტომანქანაში. ამასთან, დაზარალებულის ჩვენება ამ ნაწილში დამატებით დასტურდება ვიდეოსათვალთვალო კამერის ჩანაწერით, რომელიც სრუ-

ლად თანხედენილია მის ჩვენებასთან. ჩანანერიდან ნათლად ჩანს, თუ როგორ მიჰყავთ გ. ხ-ს, გამოძიებით დაუდგენელ პირსა და ს. თ-ს ნ. კ-ი ავტომანქანა „ბმვ-ს“ უკანა კართან და სვამენ მანქანაში. რაც შეეხება იმ ფაქტს, რომ მსჯავრდებულებს მისთვის არ მოუთხოვიათ ტელეფონი, დაზარალებულმა უჩვენა, რომ იგი დაემორჩილა მათ მოთხოვნას, წინააღმდეგობა არ გაუწევია, ვინაიდან ისინი ეგონა პოლიციის თანამშრომლები. შესაბამისად, მას საერთოდ არ უცდია ტელეფონით ვინმესთან დაკავშირება. ამდენად, ის ფაქტი, რომ მას ტელეფონი არ მოსთხოვეს, არ მიუთითებს იმაზე, რომ მას შესაძლებლობა ჰქონდა, ესარგებლა ტელეფონით. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მსჯავრდებულების ქმედება წარმოადგენს არა იძულებას, არამედ – თავისუფლების უკანონო აღკვეთას.

22. ამასთან, ბრალდების მხარე ითხოვს მსჯავრდებულების დამნაშავედ ცნობას თავისუფლების უკანონო აღკვეთაში შემდეგი მაკვალიფიცირებელი ნიშნებით: სხვა დანაშაულის ჩადენის გაადვილების მიზნით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ და სიცოცხლისათვის და ჯანმრთელობისათვის საშიში ძალადობის გამოყენების მუქარით, რასაც საკასაციო პალატა ასევე ვერ გაიზიარებს და თითოეულ მათგანზე დანერვილებით იმსჯელებს:

23. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, 2015 წლის 24 ივლისს, დაახლოებით 03:00 საათზე, ქ.თ-ი, რ-ს გამზირის №-ში მდებარე ტერიტორიაზე, გ. ხ-მ, ს. თ-ა და ო. მ-ა გამოძიებით დაუდგენელ პირთან ერთად, იარაღების გამოყენებით, სიცოცხლისათვის და ჯანმრთელობისათვის საშიში ძალადობის გამოყენების მუქარით, მოძრავი ნივთის აშკარა დაუფლების მიზნით, უკანონოდ აღუკვეთეს თავისუფლება ნ. კ-ს, რომელსაც ადგილზე გასტაცეს კუთვნილი „ეკოლ მაჟორის“ ფირმის პისტოლეტი, ღირებული 200 (ორასი) ლარად. აღნიშნულის შემდეგ იგი ჩასვეს ო. მ-ს კუთვნილ „BMW-ს“ ფირმის ავტომანქანაში, სახელმწიფო ნომრით ... და წაიყვანეს ქ. თ-ი, ნ-ს ქუჩა №-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე, მდინარე ვ-ს ხეობაში, სადაც გასტაცეს თანხა 25 (ოცდახუთი) ლარი.

■ ვინაიდან მსჯავრდებულთა ქმედებებში არ დადასტურდა ძარცვის შემადგენლობა (იხ. სამოტივაციო ნაწილის მე-15 პუნქტი), შესაბამისად, გამოირიცხა, რომ მათ მიზანს წარმოადგენდა სხვისი მოძრავი ნივთის აშკარა დაუფლება და, ამდენად, დადასტურებულია, რომ თავისუფლების უკანონო აღკვეთა მსჯავრდებულებს სხვა დანაშაულის ჩადენის გაადვილების მიზნით არ ჩაუდენიათ.

■ რაც შეეხება მეორე მაკვალიფიცირებელ ნიშანს, ესაა ქმედება, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ. საკასაციო პალატას არაერთხელ აქვს განმარტებული, თუ რა შემთხვევაში შეიძლება ქმედება ჩაითვალოს წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ ჩადენილად (868აპ-10, 618აპ-15), კერძოდ: საქართველოს სსკ-ის 27-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დანაშაული წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერაა ჩადენილი, თუ მის განხორციელებაში მონაწილენი წინასწარ შეკავშირდნენ დანაშაულის ერთობლივად ჩასადენად. წინასწარ შეკავშირებაში არ იგულისხმება დანაშაულებრივ ქმედებამდე დროის ხანგრძლივი მონაკვეთის არსებობა. მთავარია, რომ შეთანხმება მოხდეს დანაშაულის ობიექტური შემადგენლობის განხორციელების დაწყების მომენტამდე. ამასთან, აუცილებელია საქმეში არსებობდეს შესაბამისი მტკიცებულებები, რომლებიც მიუთითებს ასეთი შეთანხმების არსებობაზე, რაც შესაძლებელია, ჯგუფის წევრებს შორის გამოიხატოს როგორც სიტყვიერ-წერილობით, ისე არავერბალურ კომუნიკაციაშიც – შესტებსა და მიმიკებში.

საკასაციო პალატა იზიარებს მსჯავრდებულთა ჩვენებებს იმ ნაწილში, სადაც ისინი აღნიშნავენ, რომ ლაუნჯ-ბარიდან გამოსულ პირებს დაედევნენ იმ მიზნით, რომ მათ შეკვეთის საფასური არ გადაიხადეს, რის გამოც სურდათ ამ საკითხის გარკვევა. საკასაციო პალატას დადგენილად მიაჩნია შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები: მსჯავრდებულები ო. მ-ს მართვის ქვეშე მყოფი „ბმვ-ს“ მარკის ავტომანქანით „ფეხდაფეხ“ დაედევნენ „მერსედესის“ მარკის ავტომანქანას, რომელსაც მართავდა დაზარალებული ნ. კ-ი, მაგრამ მიუხედავად არაერთი მცდელობისა, ვერ მოახერხეს მისი გაჩერება. მოგვიანებით მათ დაინახეს, რომ ხსენებული ავტომანქანა გაჩერდა რ-ს გამზირზე, ე-ს აღმართთან მდებარე რესტორანთან. ნ. კ-ი შევიდა იქვე მდებარე ბარში და როდესაც იქიდან გამოვიდა, ჩაჯდა ავტომანქანა „მერსედესში“. ამ დროს გ. ხ-ა გადმოვიდა „ბმვ-ს“ მარკის ავტომანქანიდან, მივიდა დაზარალებულთან და გააღო მძღოლის კარი, ხოლო ს. თ-ი დაჯდა მძღოლის გვერდით, რათა მას არ დაეძრა ავტომანქანა და არ წასულიყო. შემდეგ ავტომანქანა „ბმვ-დან“ გადმოვიდა გამოძიებით დაუდგენელი პირი, ისიც მივიდა „მერსედესთან“ და დადგა გ. ხ-ს უკან. გ. ხ-მ ავტომანქანიდან გადმოიყვანა ნ. კ-ი და თვითონ და გამოძიებით დაუდგენელმა პირმა იგი მიიყვანეს „ბმვ-ს“ მარკის ავტომანქანასთან და ჩასვეს უკანა სავარძელზე, შემდეგ თავად გ. ხ-ა და მისი თანმხლები პირებიც ჩასხდნენ ავტომანქანაში და იგი დაიძრა მ-ს ქუჩის მი-

მართულებით. საკასაციო პალატა განმარტავს, რომ, მართალია, მოცემულ შემთხვევაში, იმ მომენტში, როდესაც გ. ხ-მ „მერსედესის“ მარკის ავტომანქანიდან გადმოიყვანა დაზარალებული და გამოძიებით დაუდგენელ პირთან ერთად ჩასვა „ბმვ-ს“ მარკის ავტომანქანაში, მსჯავრდებულები მოქმედებდნენ ერთმანეთთან შეთანხმებულად, მაგრამ ეს შეთანხმება მათ შორის არ არსებობდა არც მაშინ, როდესაც მსჯავრდებულები დაედევნენ დაზარალებულს და არც იმ დროს, როდესაც გ. ხ-მ აღნიშნული დანაშაულის ჩადენა დაიწყო, რადგან იგი მოქმედებდა ინდივიდუალურად და ჯგუფის დანარჩენი წევრები მოგვიანებით შეუერთდნენ მის მიერ დაწყებულ დანაშაულს. შესაბამისად, როგორც უკვე ზემოთ აღინიშნა, ჯგუფის მიერ წინასწარი შეთანხმებით დანაშაული მაშინ ჩაითვლება ჩადენილად, როდესაც ასეთი შეთანხმება დანაშაულში მონაწილე პირებს შორის მიღწეულია და არსებობს სისხლის სამართლის კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამის მუხლში მითითებული ქმედების შემადგენლობის განხორციელების დაწყებამდე, ხოლო იმ შემთხვევაში, როდესაც უშუალოდ დანაშაულის დაწყების შემდეგ, თუნდაც ერთ-ერთი ამსრულებელი დაიწყებს ქმედების შემადგენლობის განხორციელებას, მისი ჩადენის პროცესში დამნაშავეთა შორის შეთანხმება ერთობლივი მოქმედების თაობაზე არ შეიძლება ჩაითვალოს წინასწარ შეთანხმებად, ვინაიდან, წინააღმდეგ შემთხვევაში, საერთოდ ვერ იარსებებდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 27-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ისეთი შემთხვევა, როგორცაა წინასწარ შეთანხმებლად ჯგუფის მიერ დანაშაულის ჩადენა, რომელშიც ერთობლივად მონაწილეობდა ორი ან მეტი ამსრულებელი.

■ და ბოლოს, მესამე მაკვალიფიცირებელი ნიშანი – თავისუფლების უკანონო აღკვეთა ჩადენილი სიცოცხლისათვის და ჯანმრთელობისათვის საშიში ძალადობის გამოყენების მუქარით. დაზარალებულის ჩვენების გარდა, სხვა რაიმე მტკიცებულებით არ დასტურდება, რომ მსჯავრდებულებს – გ. ხ-ა და ს. თ-ს ჰქონდათ იარაღები. იარაღის არსებობა არ დგინდება ვიდეოჩანაწერით და აღნიშნულს კატეგორიულად გამოორიცხავენ მსჯავრდებულები. ასევე, არ არის დადასტურებული დაზარალებულისათვის ფიზიკური შეურაცხყოფის მიყენების ფაქტი, რადგან საქმეში არ მოიპოვება სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა ნ. კ-ს სხეულზე არსებულ დაზიანებებთან დაკავშირებით, ხოლო თავად დაზარალებულმა განმარტა, რომ მას დაზიანებები არ ეტყობოდა, რის გამოც უარი განაცხადა შემომწმებაზე. რაც

შეეხება მუქარის შინაარსს, თვითონ დაზარალებული უთითებს, რომ ისინი დაემუქრნენ არა სიცოცხლისათვის და ჯანმრთელობისათვის საშიში ძალადობის გამოყენებით, არამედ – დაჭერით, „ნამლის“ ჩადებითა და ნარკოლოგიურში შესამონმებლად გადაყვანით.

24. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო მტკიცების სტანდარტად განიხილავს „გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტს“ და განმარტავს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, ნათელი და ურთიერთდაკავშირებული დასკვნებიდან, რომლებიც უდავო, საკმარისად მტკიცე და ზუსტ ხასიათს ატარებს და არ შეიძლება ეფუძნებოდეს მხოლოდ თეორიულ ჰიპოთეზას¹.

25. მოცემულ შემთხვევაში საქმეზე მოპოვებული და გამოკვლეული მტკიცებულებების ერთობლიობით საკასაციო პალატას გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დადგენილად მიაჩნია, რომ გ. ხ-მ, ს. თ-ა და ო. მ-ა ჩაიდინეს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული – თავისუფლების უკანონო აღკვეთა, ვინაიდან სისხლის სამართლის კანონი ამ დანაშაულის მაკვალიფიცირებელ ნიშნად არ მიიჩნევს მის ჩადენას ჯგუფურად, წინასწარი შეთანხმების გარეშე.

26. რაც შეეხება სასჯელს, საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგობას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგობის შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით – მის მისწრაფებას, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

27. საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე

¹ იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: „ელ-მასრი ყოფილი იუგოსლავიის რესპუბლიკა მაკედონიის წინააღმდეგ“, პუნქტი 151 (El-Masri v The Former Yugoslav Republic of Macedonia), „ჰასანი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ“, პუნქტი 48 (Hassan v The UK).

ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია, დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევი არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის.

28. თავისუფლების უკანონო აღკვეთა განეკუთვნება ნაკლებად მძიმე დანაშაულთა კატეგორიას. ს. თ-ი და ო. მ-ი წარსულში არ არიან ნასამართლევი, მართალია, მათ არ აღიარეს დანაშაული, მაგრამ თავიდანვე ითანამშრომლეს გამოძიებასთან და არ უარყვეს საქმის ფაქტობრივი გარემოებები, თუმცა, მათი აზრით, მათი ქმედებები არ წარმოადგენს დანაშაულს. საკასაციო პალატას მათი ოჯახური და ო. მ-ს ჯანმრთელობის მდგომარეობის, მათ მიერ ჩადენილი ქმედებების სახის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, ხარისხისა და როლის გათვალისწინებით, მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში მიზანშეწონილად მიაჩნია მათთვის მსჯავრად შერაცხული მუხლის სანქციით გათვალისწინებული მინიმალური სასჯელის განსაზღვრა და საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების გამოყენებით – პირობით ჩათვლა; რაც შეეხება გ. ხ-ს, იმის გათვალისწინებით, რომ მან არ აღიარა დანაშაული, არის მითითებული დანაშაულის ორგანიზატორი და საკასაციო პალატის სხდომაზე თავი აარიდა გამოცხადებას, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების – სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მისაღწევად მას სასჯელი უნდა განესაზღვროს რეალურად მოსახდელად.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ თამთა რეხვიაშვილის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

2. მსჯავრდებულების – ს. თ-ა და გ. ხ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ. ნ-ს, მსჯავრდებულ ო. მ-ს ინტერესების

დამცველის, ადვოკატ ი. გ-ს საკასაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდეს.

3. ცვლილება შევიდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 6 დეკემბრის განაჩენში:

4. ს. თ-ი ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში.

5. ს. თ-ს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილი ბრალდება გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

6. ს. თ-ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვროს 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების გამოყენებით ჩაეთვალოს პირობით, 2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

7. ს. თ-ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2015 წლის 26 ივლისიდან 2016 წლის 22 აპრილის ჩათვლით.

8. ს. თ-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – პატიმრობა გაუქმებულია.

9. გ. ხ-ა ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში.

10. გ. ხ-ს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილი ბრალდება გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

11. გ. ხ-ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვროს 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

12. გ. ხ-ს სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყოს დაკავების ან სათანადო ორგანოებში გამოცხადების მომენტიდან, ხოლო სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2015 წლის 26 ივლისიდან 2016 წლის 22 აპრილის ჩათვლით.

13. გ. ხ-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – პატიმრობა გაუქმებულია.

14. ო. მ-ი ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში.

15. ო. მ-ს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილი ბრალდება გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

16. ო. მ-ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 143-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვროს 2 (ორი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების გამოყენებით ჩაეთვალოს პირობით, 2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

17. ო. მ-ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2015 წლის 26 ივლისიდან 2015 წლის 28 ივლისის ჩათვლით.

18. ო. მ-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმებულია.

19. გირაოს სახით გადახდილი თანხა განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს მის გადამხდელს.

20. საქართველოს სსკ-ის 65-ე-66-ე მუხლებისა და „არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ“ საქართველოს კანონის მიხედვით, მსჯავრდებულების – ს. თ-ა და ო. მ-ს ყოფაქცევაზე კონტროლისა და დახმარების განხორციელება დაევალოს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს სისტემაში შემავალ, სსიპ პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულების საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. მსჯავრდებულებს – ს. თ-ა და ო. მ-ს დაევალოთ, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალონ მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

21. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 6 დეკემბრის განაჩენი დაწარჩენ ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

22. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

4. დანაშაული საკუთრების წინააღმდეგ

ქურდობის მცდელობა, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ

ბანაჩენი

№45აპ-17

27 ივნისი, 2017 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),

ნ. გვენეტაძე,

პ. სილაგაძე

განიხილა მსჯავრდებულ ნ. კ-ის ინტერესების დამცველის,
ადვოკატ ვ. კ-ის საკასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო სა-
სამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის
8 დეკემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 18 მაისის
განაჩენით ნ. კ-ე, ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა დამ-
ნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 19.177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის
„ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „დ“ ქვე-
პუნქტებით იმაში, რომ ჩაიდინა ქურდობის მცდელობა, ესე იგი
სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლების მცდელობა მარ-
თლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რასაც შეეძლო, გა-
მოენვია მნიშვნელოვანი ზიანი, ჯგუფურად, სატრანსპორტო
საშუალების წინააღმდეგ, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2016 წლის 25 იანვარს, დაახლოებით 23:40 საათზე, ნ-ში, კ-
ის ქუჩაზე, ნ. კ-ე გამოძიებით დაუდგენელ ორ პირთან ერთად
შეეცადა, ფარულად დაუფლებოდა ბ. ქ-ის ავტომანქანას, რი-
თაც დაზარალებულს მიადგებოდა მნიშვნელოვანი ქონებრივი
ზიანი.

2. აღნიშნული ქმედებისათვის ნ. კ-ეს მიესაჯა თავისუფლე-
ბის აღკვეთა – 4 წლითა და 3 თვით. ნ. კ-ის მიმართ შეფარდებუ-
ლი აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმდა, ხოლო ბრალდე-
ბულის სასარგებლოდ გირაოს შემტანს განაჩენის აღსრულები-
დან 1 თვის ვადაში დაუბრუნდა გირაოს სახით შეტანილი უძრავი
ქონება და ყადაღა მოეხსნა მ. კ-ის (პ/ნ ...) საკუთრებაში არ-
სებული უძრავი ქონების (მდებარე: ქ-ში, ბ-ის მე-.. შეს. №.., ნაკვ.

№., შენობა №.-დან ფართი №.. კვ.მ., საკადასტრო კოდით №...) – 4000 ლარის ღირებულების წილს. ნ. კ-ეს სასამართლო განხილვამდე პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2016 წლის 25 იანვრიდან იმავე წლის 30 იანვრის ჩათვლით სასჯელის ვადაში ჩაეთვალა და სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო განაჩენის გამოცხადების მომენტიდან – 2016 წლის 18 მაისიდან.

3. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ ნ. კ-ის ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ი. შ-მ.

4. დაცვის მხარემ ითხოვა გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანა, კერძოდ, ნ. კ-ის მიმართ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში გამართლება, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით წარდგენილი ბრალდებისათვის სასჯელის მინიმუმის – 3 წლით თავისუფლების აღკვეთის შეფარდება და საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების შესაბამისად, სასჯელის პირობით ჩათვლა, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 8 დეკემბრის განაჩენით არ დაკმაყოფილდა მსჯავრდებულ ნ. კ-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ი. შ-ს სააპელაციო საჩივარი და ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 18 მაისის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

6. კასატორი – მსჯავრდებულ ნ. კ-ის ინტერესების დამცველი, ადვოკატი ვ. კ-ი საკასაციო საჩივარში აღნიშნავს, რომ ნ. კ-ის ქმედება არასწორად შეფასდა. მას არ გააჩნდა სახლში დასაბრუნებელი თანხა, რის გამოც ნ-ში, კ-ის ქუჩაზე მდებარე საერთო ბინის მიმდებარე ტერიტორიაზე მდგარ მიკროავტობუსში არსებული გარკვეული ოდენობის თანხის დაუფლება განიზრახა. მან დანაშაული ინდივიდუალურად ჩაიდინა და პოლიციელების ჩვენება, რომ თითქოსდა, დაინახეს ორი პირი, რომლებიც მათ დანახვაზე გაიქცნენ, ემსახურებოდა ნ. კ-ის არასახარბიელო სამართლებრივ მდგომარეობაში ჩაყენებას. ამასთან, დანაშაულის ჯგუფურად ჩადენის შემთხვევაში გამოძიებას ეკისრებოდა მეორე პირის დადგენის და დაკავების ვალდებულება. ც. გასათვალისწინებელია, რომ ნ. კ-ის მიზანს წარმოადგენდა მხოლოდ მიკროავტობუსიდან თანხის დაუფლება და არა – თავად ავტომობილის რაიმე ნაწილის ან/და მისი დაძვრისა და წაყვანის სურვილი, მით უმეტეს, რომ მან ავტომანქანის მართვაც კი არ იცის.

7. კასატორის მითითებით, ნ. კ-ემ აღიარა დანაშაული, ითა-

ნამშრომლა გამოძიებასთან, იგი არ არის ნასამართლევი და მის მიერ ჩადენილი დანაშაული ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულთა რიცხვს განეკუთვნება.

8. აღნიშნულიდან გამომდინარე, მსჯავრდებულ ნ. კ-ის ინტერესების დამცველი, ადვოკატი ვ. კ-ი ითხოვს განაჩენში ცვლილების შეტანას, კერძოდ, ნ. კ-ის მიმართ წარდგენილი ბრალდებიდან საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „დ“ ქვეპუნქტების ამორიცხვას, მისი ქმედების საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით დაკვალიფიცირებას, სასჯელის სახით შესაბამისი მუხლით გათვალისწინებული სანქციის მინიმუმის – 3 წლით თავისუფლების აღკვეთის შეფარდებას და საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების შესაბამისად, სასჯელის პირობით ჩათვლას, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ მხარეთა მონაწილეობის გარეშე განიხილა საკასაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამონმა საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ საჩივრის მოთხოვნა უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას ნ. კ-ის მსჯავრიდან საქართველოს სსკ-ის 19.177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის ამორიცხვის თაობაზე, ვინაიდან საქმეში წარმოდგენილია საპროცესო ნორმათა სრული დაცვით მოპოვებული, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტს ქმნის ნ. კ-ის მიერ ქურდობის, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლების მცდელობის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჯგუფურად ჩადენასთან მიმართებით. ნ. კ-ის ბრალად წარდგენილ ქმედებას ადასტურებს ბრალდების მხარის უდავოდ ცნობილი, პირდაპირი სახის მტკიცებულებები, მონმეების – კ. მ-ისა და ტ. ტ-ის დაკითხვის ოქმები, კერძოდ:

3. მონმე კ. მ-ის ჩვენების თანახმად, 2016 წლის 25 იანვარს, დაახლოებით 23:30 წუთზე, უბნის ინსპექტორ ტ. ტ-სთან ერთად ფეხით პატრულირებისას, კ-ის ქუჩაზე გამავალ გზაზე გადმოსვლის დროს, დაახლოებით 15-20 მეტრში, მესამე სადარბაზოს პირდაპირ, დაინახა გზის პირას მდგარი თეთრი სამგზავრო მიკროავტობუსი, რომლის მარჯვენა კართან მდგომი ორი პირი აღება ფანჯარას, ხოლო ერთი იდგა ავტომანქანის უკანა სა-

ბარგულის კართან. მითითებულმა პირებმა პოლიციელები ვერ შეამჩნიეს. კ. მ-ე და ტ. ტ-ე შეჩერდნენ. მათ თავდაპირველად ეგონათ, რომ აღნიშნული პირები ავტომანქანის მფლობელები იყვნენ და მასში ჩასხდომას ან რაიმე საგნის გადმოღებას აპირებდნენ, მაგრამ შემდეგ დაინახეს, რომ მესამე სადარბაზოდან ეზოში საშუალო სიმაღლის მამაკაცი გამოვიდა, რომლის დანახვაზეც თეთრ მიკროავტობუსთან მდგომი სამი პირი შემთხვევის ადგილიდან კ-ის ქუჩის ბოლოსკენ გაიქცა. კ. მ-ე და ტ. ტ-ე მიხვდნენ, რომ გაქცეული პირები თეთრი მიკროავტობუსის გაღებასა და გაქურდვას ცდილობდნენ, რის გამოც აედევნენ, ხოლო რაციით ოპერატიულ მორიგეს დახმარების თხოვნით დაუკავშირდნენ. ასი მეტრის სირბილის შემდეგ, კ. მ-ე და ტ. ტ-ე გაქცეულ პირებს წამოეწივნენ, დაუძახეს, რომ იყვნენ პოლიციელები და შეჩერებისკენ მოუწოდეს. შემთხვევის ადგილიდან გაქცეულმა პირებმა უკან მოიხედეს, მაგრამ არ დაემორჩილნენ პოლიციელთა მოწოდებას, ერთ-ერთი მათგანი გზის მარცხენა მხარეს, ხოლო მეორე მარჯვენა მხარეს, სიბნელეში გაიქცა. რაც შეეხება მესამე პირს, მან სირბილი კ-ის ქუჩის ბოლოსკენ განაგრძო. ვინაიდან ადგილზე იყო ორი პოლიციელი და სიბნელეში გაქცეული პირები შესაძლოა, ვერც მოეძებნათ, კ. მ-ე და ტ. ტ-ე კ-ის ქუჩის მხარეს გაქცეულს დაედევნენ და შეჩერებისკენ უშედეგოდ მოუწოდებდნენ. საბოლოოდ, პოლიციელებმა იგი ბ-ის ქუჩის №...-ში მდებარე კორპუსის წინ დააკავეს. დაკავებული პირი ნ. კ-ე აღმოჩნდა.

4. მოწმე ტ. ტ-ის დაკითხვის ოქმით იგივე ფაქტობრივი გარემოებებია დადასტურებული.

5. მხედველობაშია მისაღები დაზარალებულ ბ. ქ-ის დაკითხვის ოქმიც, რომლის თანახმადაც, დაზარალებულმა 2016 წლის 25 იანვარს, მისი ქალიშვილის ბინიდან გამოსვლის დროს, მარცხნივ, მეოთხე სადარბაზოსკენ წასვლა დააპირა, რა დროსაც კუთვნილი ავტომანქანის მხრიდან ადგილიდან უეცრად გაქცევისა და ფეხის ხმები შემოესმა, შემოტრიალდა, გაიხედა მისი მანქანისაკენ, სადაც ბნელოდა და ვერავინ დაინახა, შემდეგ კი მისი მანქანის უკან, კ-ის ქუჩის ბოლოსკენ გაიხედა (საიდანაც ფეხის ხმები ისმოდა) და რამდენიმე გაქცეული ადამიანის სილუეტი დაინახა.

6. საკასაციო პალატა, დასახელებული მტკიცებულებებიდან გამომდინარე, ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას იმ ფაქტთან დაკავშირებით, რომ პოლიციელთა მხრიდან ნ. კ-ის მიერ ქურდობის მცდელობის ჯგუფურად ჩადენის მითითება მის არასახარბიელო მდგომარეობაში ჩაყენებასა და ბრალის დამ-

ძიმებას ემსახურებოდა. განსახილველ შემთხვევაში კ. მ-ისა და ტ. ტ-ის უდავოდ ცნობილი დაკითხვის ოქმები ურთიერთშეთანხმებულია და მათში ასახულ ფაქტობრივ გარემოებებს შორის არ არსებობს რაიმე სახის წინააღმდეგობა. სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილ მასალათა ანალიზის თანახმად, არ არსებობს მტკიცებულება, რომელიც თუნდაც ირიბად დაადასტურებდა პოლიციის თანამშრომელთა მიკერძოებას, საქმით დაინტერესებასა და შესაბამის ორგანოებში განზრახ ცრუ ჩვენების მიცემას. ამასთანავე, პოლიციელთა ჩვენებების უტყუარობის დასადასტურებლად საკასაციო პალატა ყურადღებას მიაქცევს თავად დაზარალებულის დაკითხვის ოქმს, კერძოდ, მართალია, დაზარალებულმა უშუალოდ ნ. კ-ე და მისი თანმხლები პირები ვერ დაინახა, მაგრამ კუთვნილ ავტომანქანასთან მას შემთხვევის დღეს ფეხის ხმები მოესმა და დასახელებულ ადგილზე მისულმა დაინახა, თუ როგორ გარბოდა რამდენიმე ადამიანის სილუეტი კ-ის ქუჩის ბოლოსკენ. ამდენად, ბ. ქ-ის ჩვენებით არ იკვეთება დანაშაულის ერთი პირის მიერ ჩადენის ფაქტი, ვინაიდან იგი მითითებას ფეხის ხმებზე, ხოლო შემდეგ კი რამდენიმე ადამიანის სილუეტზე აკეთებს. აღნიშნულთან ერთად, საყურადღებოა, რომ რამდენიმე სილუეტის გაქცევის მიმართულება (კ-ის ქუჩა) ემთხვევა პოლიციელთა მიერ მითითებულ სამი პირის გაქცევის მიმართულებას. მოცემული გარემოებები განამტკიცებს კ. მ-ისა და ტ. ტ-ის მიერ დასახელებულ ფაქტობრივ გარემოებას, რომ შემთხვევის ადგილზე ნ. კ-ე მართო არ მოქმედებდა.

7. რაც შეეხება ქმედების სუბიექტურ შემადგებლობას, საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ პირთა შემთხვევის ადგილზე ერთობლივად ყოფნა, მათი როლების გადანაწილება (ორი პირი ალებდა ფანჯარას, ხოლო ერთი იდგა ავტომანქანის უკანა საბარგულის კართან) და მათი შემჩნევის შემდეგ ერთად გაქცევა, მიუთითებს დანაშაულის ჯგუფურად ჩადენის განზრახვაზე.

8. საკასაციო პალატა ვერ დაეთანხმება ასევე დაცვის მხარეს, რომ ვინაიდან საგამოძიებო ორგანომ ვერ დაადგინა და ვერ დააკავა ჯგუფის სხვა წევრები, აღნიშნულის გამო დანაშაულის ჯგუფურად ჩადენა უნდა გამოირიცხოს. კ. მ-ისა და ტ. ტ-ის დაკითხვის ოქმებიდან გამომდინარე, პოლიციელთა მხრიდან არ შეინიშნება, რომ ჯგუფის სხვა წევრების დასაკავებლად პოლიციელები უმოქმედობას იჩენდნენ. მხედველობაშია მისაღები ის გარემოება, რომ მათ დადევნებისთანავე რაციით მოუხმეს დამხმარე ძალას, ხოლო გაქცეულ პირებს შეჩერებისა-

კენ მოუწოდებენ. პირთა სამი სხვადასხვა მიმართულებით გაქცევის შემდეგ კ. მე და ტ. ტ-ე მხოლოდ ერთ-ერთ მათგანს – ნ. კ-ეს, პოლიციელთა რაოდენობიდან და ქუჩაზე არსებული განათებიდან გამომდინარე, დაედევნენ.

9. ამდენად, საკასაციო პალატას დადგენილად მიაჩნია ნ. კ-ის მიერ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 19.177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ქმედების ჩადენა.

10. რაც შეეხება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 19.177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ მაკვალიფიცირებელ გარემოებებს, საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებებიდან გამომდინარე, ისინი არ არის დადასტურებული ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით და წარმოადგენს ბრალდების მხარის ვარაუდს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

11. სააპელაციო სასამართლოს მიღებულ გადაწყვეტილებაში მაკვალიფიცირებელი გარემოებების – „მნიშვნელოვანი ზიანისა“ და „სატრანსპორტო საშუალების წინააღმდეგ“ მიმართული ქმედების – ქურდობის მცდელობის სუბიექტურ შემადგენლობაზე არ უმჯავლია. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ყოველი სახის მაკვალიფიცირებელი გარემოების ბრალად შერაცხვისას აუცილებელია, შემოწმდეს ქმედების შემადგენლობის ობიექტური და სუბიექტური მხარეები. ამასთან, აუცილებელია, რომ პირს ობიექტური შემადგენლობის ყოველი ნიშნის მიმართ გააჩნდეს განზრახვა.

12. აღსანიშნავია, რომ ქურდობა, ჩადენილი სატრანსპორტო საშუალების წინააღმდეგ, გულისხმობს როგორც უშუალოდ სატრანსპორტო საშუალების, ასევე მისი შემადგენელი ნაწილების დაუფლებას. ფაქტი, რომ ნ. კ-ის განზრახვა მოიცავდა სატრანსპორტო საშუალების ან მისი რომელიმე ნაწილისა თუ ნაწილების დაუფლებას, წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადასტურებული არ არის, კერძოდ: ნ. კ-ის დაკითხვის ოქმით დგინდება, რომ 2016 წლის 25 იანვარს, გვიან ღამით, ბაბუის სახლიდან წყალტუბოს მიმართულებით გამოვიდა. ტაქსის მძღოლმა ქუთაისამდე მგზავრობის საფასურად 8 ლარი დაუსახელა და ვინაიდან მას მხოლოდ 5 ლარის გადახდა შეეძლო, 3 ლარის შოვნა გადანყვიტა. გზას გაუყვა, შეუხვია 20-30 მეტრში და ერთ-ერთი კორპუსის წინ, გზის პირას, თეთრი სამგზავრო მიკროავტობუსი შენიშნა. ნ. კ-ემ თანაქონი სახრახნისითა და

დანით ავტომანქანის გაღება სცადა, ვინაიდან თუ სალონში ხურდა ფული დახვებოდა, ამოიღებდა და სახლში წასვლას შეძლებდა. დაკითხვის ოქმის თანახმად, იმ შემთხვევაში, თუ ნ. კ-ე ავტომანქანის გაქურდვას შეძლებდა, იგი მხოლოდ ტაქსის მძღოლისათვის გადასახდელ 3 ლარს ამოიღებდა, დანარჩენს კი მანქანაში დატოვებდა.

13. გასათვალისწინებელია, რომ ო. ს-ის (ნ. კ-ის პაპა) უდავოდ ცნობილი დაკითხვის ოქმით დგინდება, რომ 2016 წლის 25 იანვარს მას ნამდვილად სტუმრობდა შვილიშვილი ნ. კ-ე. როდესაც დაღამდა, მან უთხრა, რომ სახლში უნდა წასულიყო.

14. მოწმეების – ტ. ტ-ისა და კ. მ-ის დაკითხვის ოქმების თანახმად, მათ დაინახეს, რომ ორი პირი ალებდა ავტომობილის ფანჯარას, ხოლო ერთი კი მანქანის უკანა საბარგულის კართან იდგა... ამასთან, პოლიციელთა მითითებით, გაქცეული პირები „შესაძლოა, ცდილობდნენ თეთრი მიკროავტობუსის გაღებასა და გაქურდვას.“

15. აღსანიშნავია, რომ ზემომითითებული დაკითხვის ოქმების გარდა, სხვა მტკიცებულებები, რომლებიც დაადასტურებდნენ ნ. კ-ის განზრახვას, მიმართულს ავტოსატრანსპორტო საშუალების ფარულად დაუფლების მცდელობისაკენ, საქმის მასალებში არ მოიპოვება. შესაბამისად, ქმედების სუბიექტური შემადგენლობა ბუნდოვანია. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ, ზოგადად, ბრალდებულმა შესაძლოა, უარყო დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენის განზრახვა ან მისი ჩვენებით არ დგინდებოდა სუბიექტური დამოკიდებულება ბრალად შერაცხული ქმედებისადმი, მაგრამ საქმეში არსებული ყოველი ფაქტობრივი ანალიზის ერთობლივად შეფასება ქმნიდეს მტკიცებულებით სტანდარტს. განსახილველ შემთხვევაში, პოლიციელთა დაკითხვის ოქმებით დადასტურებული არ არის, რომ ნ. კ-ე თანმხლებ პირებთან ერთად ავტომობილის ან მისი რომელიმე ნაწილის დაუფლების მცდელობის დროს დაინახეს. ტ. ტ-ემ და კ. მ-ემ განმარტეს, რომ ორი პირი ფანჯარასთან იდგა და მის გაღებას ცდილობდა, მაგრამ სადარბაზოდან მამაკაცის გამოსვლის შემდეგ ისინი გაიქცნენ. მათ აგრეთვე განმარტეს, რომ გაქცეული პირები შესაძლოა, ცდილობდნენ თეთრი მიკროავტობუსის გაღებასა და გაქურდვას და არა, თავად ავტომობილის ან მისი რომელიმე კონკრეტული ნაწილის დაუფლებას. რაც შეეხება დაზარალებულ ბ. ქ-ეს, მისი დაკითხვის ოქმით დადგენილია, რომ გაქცევის ხმების შემდეგ, ავტომანქანასთან მისვლის დროს, მან ნახა, რომ უკანა მარჯვენა კარის საკეტი დაზიანებული, ამავე კარის მინა სანახევროდ გაღებული, ხოლო

უკანა საბარგულის კარის სახელური აწეული იყო. ავტომანქანის სალონში ყველა საგანი და ნივთი ადგილზე დახვდა. ნიშანდობლივია, რომ ბრალდებული ნ. კ-ე დაკითხვის ოქმში თავად აღწერს, თუ კონკრეტულად, რომელი ნივთის დაუფლება სურდა და ამასთან, რა იყო მისი მხრიდან დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენის მიზეზი. დაკითხვის ოქმის თანახმად, მისი განზრახვა მოიცავდა თანხის დაუფლებას, რათა სახლში დაბრუნებულიყო. მაშასადამე, მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც უტყუარად დაადასტურებდა, რომ ნ. კ-ე თანხს ჰპირებთან ავტომანქანის ან მისი რომელიმე ნაწილის დაუფლების ცდილობდა, განსახილველ საქმეში წარმოდგენილი არ არის.

16. რაც შეეხება საქართველოს სსკ-ის 19.177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ მაკვალიფიცირებელ გარემოებას – მნიშვნელოვანი ზიანის შესაძლო დადგომას – საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ განსახილველ შემთხვევაში აგრეთვე არ არსებობს გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცებულებითი სტანდარტი. საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის შენიშვნის თანახმად, ზიანი მნიშვნელოვანია, თუ ნივთის ღირებულება აღემატება 150 ლარს. როგორც აღინიშნა, ნ. კ-ის მიერ გამოძიებით დაუდგენელ ორ პირთან ერთად ავტომანქანის ფარულად დაუფლების მცდელობა, საქმის მასალათა მიხედვით დადასტურებული არ არის. ამასთან, ზემომითითებული მოწმეების დაკითხვის ოქმებით (ბ. ქ-ე, კ. მ-ე, ტ. ტ-ე) არ დგინდება, რომ ნ. კ-ე 150 ლარს ზემოთ ღირებულების ნივთის დაუფლებას ცდილობდა. დაზარალებულ ბ. ქ-ის დაკითხვის ოქმის შესაბამისად, გაქცევის ხმების გაგების შემდეგ ავტომანქანა მაშინვე დაათვალიერა და ყველა ნივთი ადგილზე იყო. მას რაიმე მატერიალური ზიანი არ მისდგომია და ფანჯარა გაღებისას არ დაზიანებულა. უკანა საბარგულის კარის საკეტი და სახელური აგრეთვე არ იყო დაზიანებული. საქმეში წარმოდგენილი მასალების თანახმად, ბრალდებულმა განაცხადა, რომ მას ნამდვილად გააჩნდა ქურდობის განზრახვა, მაგრამ მხოლოდ დანაკლისი 3 ლარისა, რომელიც ტაქსის მძღოლისათვის უნდა გადაეხადა, რათა სახლში დაბრუნებულიყო.

17. ამდენად, ფაქტი, რომ ნ. კ-ე დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენის მცდელობისას 150 ლარს ზემოთ ღირებულების ნივთს ეუფლებოდა, წარმოადგენს ვარაუდს, რომელიც ვერ დასტურდება აშკარა, დამაჯერებელ და ურთიერთშეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით. შესაბამისად, მოცემული ეჭვი, სისხლის სამართლის ერთ-ერთი ფუძემდებლური პრინციპის („In dubio pro reo“) შესაბამისად, ბრალდებულის/მსჯავრდებულის

სასარგებლოდ უნდა გადაწყდეს.

18. რაც შეეხება სასჯელის ზომას, საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლისა და ამავე კოდექსის 53-ე მუხლის შინაარსს და ინდივიდუალურად აფასებს ნ. კ-ის პიროვნებას. განსახილველ შემთხვევაში მსჯავრდებულმა, მართალია, ჩაიდინა განზრახი, მძიმე კატეგორიის დანაშაული, მაგრამ ამავდროულად პალატა ითვალისწინებს იმ გარემოებას, რომ ნ. კ-ის მსჯავრიდან ორი მაკვალიფიცირებული გარემოება, კერძოდ, საქართველოს სსკ-ის 19.177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტი უნდა ამოერიცხოს. მოცემული გარემოება კი ამცირებს ნ. კ-ის ქმედების საშიშროების ხარისხს. ამასთან, საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს ნ. კ-ის მძიმე ეკონომიკურ პირობებსა და დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, კერძოდ, იმას რომ მსჯავრდებულს სახლში დასაბრუნებელი თანხის დაუფლება სურდა. გასათვალისწინებელია, რომ ნ. კ-ე არ არის ნასამართლევით. რაც შეეხება მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, როგორც დაზარალებულ ბ. ქ-ის დაკითხვის ოქმით დადგინდა, მას რაიმე მატერიალური ზიანი არ მისდგომია და, ამდენად, არ არსებობს მისი ანაზღაურების საჭიროებაც.

19. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ დანაშაულის ნაწილობრივი აღიარების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათის, ზომის, მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, დამნაშავის პირადი და მძიმე ეკონომიკური პირობებისა და ნასამართლობის არქონის გათვალისწინებით, ნ. კ-ის სასჯელის ზომად უნდა განესაზღვროს სანქციის მინიმუმი – 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-3 ნაწილით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ნ. კ-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ვ. კ-ის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.
2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 8 დეკემბრის განაჩენში შევიდეს შემდეგი ცვლილება:

3. მსჯავრდებულ ნ. კ-ეს მსჯავრიდან ამოერთვინოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 19.177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ქმედება და ამ ნაწილებში გამართლდეს.

4. ნ. კ-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 19.177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 4 წლით.

5. მსჯავრდებულ ნ. კ-ეს სასჯელის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2016 წლის 25 იანვრიდან იმავე წლის 30 იანვრის ჩათვლით და სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყოს განაჩენის გამოცხადების მომენტიდან – 2016 წლის 18 მაისიდან.

6. ცნობად იქნეს მიღებული, რომ ნ. კ-ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმებულია. ნ. კ-ის სახელზე გირაოს შემტან პირს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი უძრავი ქონება.

7. გასაჩივრებული განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

8. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

**ქმედების გადაკვალიფიცირება ქურდობიდან
ქარცვაზა**

ბანაჩენი

№ 13აპ-17

6 ივლისი, 2017 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
ნ. გვენეტაძე,
პ. სილაგაძე**

განიხილა მსჯავრდებულ თ. გ-სა და ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორ დავით ხარძიეშვილის საკასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 22 ნოემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 23 მაისის განაჩენით:

თ. გ-ის ქმედება საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტიდან და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებიდან გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტსა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებზე. თ. გ., – დაბადებული – წლის ...-ს, ნასამართლევნი, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით მიესაჯა – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით. გაუქმდა მსჯავრდებულ თ. გ-ის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება გირაო და ყადაღა მოეხსნა გირაოს უზრუნველსაყოფად ა. გ-ის (პ/ნ ...), გ. გ-ის (პ/ნ ...), ე. გ-ის (პ/ნ ...), თ. ს-ის (პ/ნ ...), თ. გ-ის (პ/ნ ...), თ. გ-ის (პ/ნ ...), ლ. გ-სა (პ/ნ ...) და ქ. გ-ის (პ/ნ ...) სახელზე საკუთრების უფლებით რიცხულ, 30 000 ლარის ღირებულების წილ უძრავ ქონებას (მდებარე: ო-ის მუნიციპალიტეტში, სოფელ ც-ში, ბ-ში, საკადასტრო კოდი ...). აღკვეთის ღონისძიებასთან ერთად აგრეთვე გაუქმდა მსჯავრდებულ თ. გ-ის მიმართ გამოყენებული ვალდებულება – პასპორტისა და პირადობის მოწმობის გამომძიებლისათვის ჩაბარება. თ. გ. დააკავეს სასამართლო სხდო-

მის დარბაზში და სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო განაჩენის გამოტანის მომენტიდან – 2016 წლის 23 მაისიდან. თ. გ-ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2015 წლის 21 მაისიდან იმავე წლის 1 სექტემბრის ჩათვლით.

დ. კ-ას ქმედება საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტიდან და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებიდან გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტსა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებზე. დ. კ., – დაბადებული – წლის ...-ს, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით მიესაჯა თავისუფლების აღკვეთა 4 წლითა და 6 თვით. გაუქმდა მსჯავრდებულ დ. კ-ას მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო და ყადაღა მოეხსნა გირაოს უზრუნველსაყოფად ნ. დ-ის (პ/ნ -) სახელზე საკუთრების უფლებით რიცხულ, 30 000 ლარის ღირებულების წილ უძრავ ქონებას (მდებარე: ბ-ში, ზ. გ-ის ქ. ..., სართული ..., ბინა №...-ში, 80.31 კვადრატულ მეტრს – ზონა ბ. – ..., სექტორი ..., კვარტალი ..., ნაკვეთი ..., კოდი ..., საკადასტრო კოდი ...). აღკვეთის ღონისძიებასთან ერთად აგრეთვე გაუქმდა მსჯავრდებულ დ. კ-ას მიმართ გამოყენებული ვალდებულება – პასპორტისა და პირადობის მოწმობის გამომძიებლისათვის ჩაბარება. დ. კ. დააკავეს სასამართლო სხდომის დარბაზში და სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო განაჩენის გამოტანის მომენტიდან – 2016 წლის 23 მაისიდან. დ. კ-ას სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2015 წლის 21 მაისიდან იმავე წლის 1 სექტემბრის ჩათვლით.

2. სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ 2015 წლის 21 მაისს, დაახლოებით 20:00 საათზე, თ. გ-მა, დ. კ-თან ერთად, წინასწარი შეთანხმებით, უკანონოდ შეაღწია ხ-ის რაიონის სოფელ ხ-ში მდებარე ნ. ბ-ის საცხოვრებელ სახლში და მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ფარულად დაეუფლა ნ. ბ-ის კუთვნილ, 800 ლარად ღირებულ „გენოვო-ს“ ფირმის ნოუთბუქს და 800 ლარის ღირებულების ორ წყვილ ოქროს საყურეს, რითაც დაზარალებულ ნ. ბ-ეს ჯამურად – 1600 ლარის მნიშვნელოვანი ზიანი მიადგა.

4. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულმა დ. კ-ამ და მისმა ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა, დ. ჯ-ემ, მსჯავრდებულ თ. გ-ის ინტერესების დამცველმა, ადვოკატ-

მა ნ. რ-ემ და ხ-ის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა დავით ხარძეიშვილმა.

5. მსჯავრდებულმა დ. კ-ამ და მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა დ. ჯ-ემ ითხოვეს ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 23 მაისის განაჩენის გაუქმება და დ. კ-ას გამართლება. მსჯავრდებულ თ. გ-ის ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ნ. რ-ემ ითხოვა ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 23 მაისის განაჩენის გაუქმება და თ. გ-ის გამართლება. პროკურორმა დავით ხარძეიშვილმა ითხოვა ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 23 მაისის განაჩენში ცვლილების შეტანა, მსჯავრდებულების დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით და უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნა.

6. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 22 ნოემბრის განაჩენით უცვლელად დარჩა ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 23 მაისის განაჩენი.

7. კასატორი – პროკურორი დავით ხარძეიშვილი ითხოვს ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 23 მაისის განაჩენში ცვლილების შეტანას, მსჯავრდებულების დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით და უფრო მკაცრი სასჯელის შეფარდებას, იმ მოტივით, რომ სასამართლომ მსჯავრდებულთა ქმედება არასწორად დააკვალიფიცირა და სასჯელის ისეთი სახე და ზომა გამოიყენა, რომელიც აშკარად არ შეესაბამებოდა ქმედების ხასიათსა და მათ პიროვნებას. სასამართლომ არ გაიზიარა ის გარემოება, რომ, მართალია, მსჯავრდებულთა განზრახვა თავდაპირველად სწორედ სხვისი ნივთის ფარულად დაუფლებისკენ იყო მიმართული, მაგრამ მას შემდეგ, რაც ისინი დაზარალებულმა შეამჩნია, დანაშაული ჯერ კიდევ დასრულებული არ იყო და ამ დროს მათ სწორედ ნივთის აშკარად დაუფლების განზრახვა გაუჩნდათ. ამდენად, მსჯავრდებული ფანჯრიდან დაზარალებულის კუთვნილი ნივთბუქით გადმოვიდა, რის გამოც მათ არ ჰქონდათ შესაძლებლობა, თავისუფლად განეკარგათ დაუფლებული ქონება.

8. კასატორის მითითებით, სასამართლომ არ გაითვალისწინა მსჯავრდებულთა პიროვნული მახასიათებლები, კერძოდ, ისინი წარსულში ნასამართლევნი იყვნენ სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრებისათვის, არ აღიარებდნენ დანაშაულსა და არ თანამშრომლობდნენ გამოძიებასთან.

9. კასატორი – მსჯავრდებული თ. გ. ითხოვს მის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანას, ხოლო ალტერნატივის სახით – სასჯელის შემსუბუქებას. კასატორის მოსაზრებით, დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნის არსებობის შემთხვევაში დადასტურდებოდა ნამდვილად ეკავა თუ არა ხელში მსჯავრდებულს ნოუთბუქი. საქმეში არსებული მასალებით, დაზარალებულის სახლს არ ემჩნეოდა გაქურდვის კვალი, მით უმეტეს, რომ სახლს სიგნალიზაციის სისტემა ჰქონდა. დაზარალებულმა განმარტა, რომ მინა იყო ჩამტვრეული, რაც ექსპერტიზის დასკვნით არ დადასტურებულა. ამასთან, დაზარალებულს მხედველობის პრობლემები აქვს და მზის ჩასვლის შემდეგ იგი ვერ შეძლებდა პირის კარგად გარჩევას. კასატორის მითითებით, როდესაც დაკავების ნებართვა გაიცა, იმ დროს იგი უკვე დაკავებული იყო. მსჯავრდებულის მიმართ პოლიციელებმა გამოიყენეს ძალადობა. იგი დაკავებამდე მანქანის გაუმართაობის გამო შეჩერდა და ავტომანქანის შესაკეთებელი საამქროსკენ გაემართა, სწორედ ამ დროს პოლიციამ შეაჩერა და განყოფილებაში გადაიყვანა (სადაც ამოცნობამდე დაზარალებულმა იგი დაინახა). მას ავტომობილის გასაღები ამ დროის მანძილზე ჩამორთმეული ჰქონდა.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ მხარეთა მონაწილეობის გარეშე განიხილა საკასაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორ დავით ხარძეიშვილის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო მსჯავრდებულ თ. გ-ის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. დაზარალებულმა ნ. ბ-ემ განაცხადა, რომ 2015 წლის 21 მაისს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ნათელი დღე იყო, როდესაც ხ-ის რაიონის სოფელ ხ-ში მდებარე თავის საცხოვრებელ სახლში დაბრუნდა. მან გააღო ეზოში შესასვლელი ჭიშკარი, შევიდა და დაინახა, რომ მისი საცხოვრებელი სახლის აივანზე იდგა უცნობი ახალგაზრდა მამაკაცი, რომლის დანახვაზე დაუძახა – თუ რას შერებოდა იგი ამ ადგილას. ამ დროს საცხოვრებელი სახლის ფანჯრიდან კიდევ ერთი ახალგაზრდა მამაკაცი გადმოხტა, რომელსაც ხელში მისი ნოუთბუქი ეჭირა და ორივე სანინა-აღმდეგო მხარეს გაიქცა. სახლში შესულმა მოწმემ აღმოაჩინა, რომ ხსენებულმა პირებმა „Lenovo-ს“ ფირმის ნოუთბუქი და ორი წყვილი ოქროს საყურე წაიღეს. მომხდარის თაობაზე რამდენი-

მე წუთში პოლიციას შეატყობინა. მან ასევე განაცხადა, რომ ის ახალგაზრდა მამაკაცი, რომელიც ეზოში შესვლის დროს პირველად შენიშნა მისი საცხოვრებელი სახლის აივანზე, იყო დ. კ., ხოლო მეორე ახალგაზრდა მამაკაცი, რომელიც გადმოხტა ოთახის ფანჯრიდან თავისი კუთვნილი ნოუთბუქით, იყო თ. გ.. ორივე მათგანი მან პოლიციაში ამოიცივნო, ისევე როგორც მისი სახლიდან გატაცებული ნივთები. მან ასევე განაცხადა, რომ ბრალდებულებისათვის მისი კუთვნილი „Lenovo-ს“ ფირმის ნოუთბუქისა და ორი წყვილი ოქროს საყურის წაღების უფლება არ მიუცია. დაზარალებულის მითითებით, მისი კუთვნილი „Lenovo-ს“ ფირმის ნოუთბუქისა და ოქროს საყურეების საერთო ღირებულებაა – 1600 ლარი.

3. მოწმე ი. ი-ემ, რომელიც დაზარალებულის რძალია, განმარტა, რომ 2015 წლის 21 მაისს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ნ. ბ. ავტომანქანით ხ-ის რაიონის სოფელ ხ-ში მდებარე თავის საცხოვრებელ სახლთან მიიყვანა და დაახლოებით 20 მეტრის მოშორებით ჩამოსვა, ხოლო თვითონ კი გზა გააგრძელა. რამდენიმე წუთში დაბრუნდა უკან, რა დროსაც სახლის წინ, გზაზე, დახვდა შეშინებული დედამთილი, რომელმაც უამბო, რომ მათთან სახლში შესული ყოფილა ორი მამაკაცი, რომლებმაც ნოუთბუქი და ოქროს საყურეები გაიტაცეს. აღნიშნულის შემდეგ მოწმემ ნ. ბ. ხ-ის რაიონულ სამმართველოში მიიყვანა, სადაც მან მომხდარის თაობაზე განაცხადა.

4. თ. გ-სა და დ. კ-ას ამოცნობის ოქმების თანახმად, დაზარალებულმა ნ. ბ-ემ კანონით დადგენილი წესის შესაბამისად ამოიცივნო ისინი და აღნიშნა, რომ ხსენებული პირები სწორედ ის მამაკაცები, რომლებმაც მისი კუთვნილი „Lenovo-ს“ ფირმის ნოუთბუქი და ორი წყვილი ოქროს საყურე გაიტაცეს.

5. ავტომანქანის („ფოლკსვაგენ ჯეტა“, სახელმწიფო ნომერი: ...) ჩხრეკის ოქმის, მოწმეების ვ. თ-სა და დ. ი-ის ჩვენებების თანახმად, ავტომანქანიდან ამოიღეს „ლენოვოს“ ფირმის შავი ნოუთბუქი და ორი წყვილი ოქროს საყურე.

6. მოწმე ზ. გ-მა განმარტა, რომ ავტომანქანა „ფოლკსვაგენ ჯეტა“, სახელმწიფო ნომრით – „...“, არის მისი საკუთრება, რომელიც 2015 წლის 21 მაისს თავის ძმას – თ. გ-ს ათხოვა.

7. მოწმე დ. ი-ემ აგრეთვე განმარტა, რომ 2015 წლის 21 მაისს, დაახლოებით 21:00 საათზე, ხ-ის რაიონულ სამმართველოში გამოცხადდა ნ. ბ., რომელმაც შეატყობინა ორი ახალგაზრდა პირის მიერ ნოუთბუქისა და ოქროს სამკაულების მისი საცხოვრებელი სახლიდან გატაცების ფაქტი. ნ. ბ-ემ გარეგნულად აღწერა დასახელებული პირები და ამასთან, მიუთითა მათი გაქ-

ცევის მიმართულებაზე. ოპერატიული ჯგუფი დაუყოვნებლივ გავიდა ნ. ბ-ის მიერ მითითებული მიმართულებით და ფ. ხ-ის გამზირზე, ე.წ. „ნ-თან“, გზის პირას გაჩერებული შავი ავტომანქანა „ფოლკსვაგენ ჯეტა“ შენიშნეს, რომელთანაც ორი ახალგაზრდა მამაკაცი იდგა. მათი გარეგნობა ნ. ბ-ის მიერ აღწერილ გარეგნობას ემთხვეოდა. მათთან მივიდნენ და აღნიშნული პირები თ. გ. და დ. კ. აღმოჩნდნენ.

8. ამდენად, პალატას მიაჩნია, რომ ზემოაღნიშნულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა (კანონით დადგენილი წესით მოპოვებული წერილობითი მტკიცებულებების ზეპირ მტკიცებულებებთან შესაბამისობა) გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს თ. გ-სა და დ. კ-ს მიერ ნ. ბ-ს საცხოვრებელი სახლიდან ნივთების დაუფლებას მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, მაგრამ რაც შეეხება ქმედების ფარულ ხასიათს, საკასაციო პალატა მოცემულ ნაწილში ვერ დაეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს მსჯელობას და მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულების ქმედება, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით, უნდა გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტსა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებზე, შემდეგ გარემოებათა გამო:

9. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ქურდობის ობიექტური მხარის სავალდებულო ნიშანი მისი ფარული ხასიათია, რომელიც ქმედების სხვა პირთაგან შეუმჩნეველად ჩადენას გულისხმობს. რაც შეეხება ძარცვას, მისი ობიექტური მხარის სავალდებულო ნიშანია დანაშაულის აშკარად, სხვა პირთათვის ხილულად ჩადენა. ორივე მათგანი დამთავრებულად ითვლება მას შემდეგ, რაც პირი მართლსაწინააღმდეგოდ დაეუფლება სხვის ნივთს და მისი განკარგვის რეალური შესაძლებლობა ექნება. განსახილველ შემთხვევაში, მართალია, ქმედების შემადგენლობის განხორციელება ნ. ბ-ის საცხოვრებელ სახლში ფარულად დაიწყო (როდესაც შემთხვევის ადგილზე დამნაშავეთა გარდა, არავინ იმყოფებოდა), მაგრამ ქმედების შემადგენლობის დასრულებამდე ობიექტური მხარე უწყვეტად ფარული არ იყო. დაზარალებულის ჩვენების თანახმად, სახლში მისვლის დროს მან დაინახა თავისი საცხოვრებელი სახლის ავიანზე მდგარი უცნობი ახალგაზრდა მამაკაცი. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ დაზარალებულის დაძახების შემდეგ (თუ რას შერებოდა უცნობი პირი ამ ადგილას), საცხოვრებელი სახლის ფანჯრიდან გადმოხტა კიდევ ერთი ახალგაზრდა

მამაკაცი, რომელსაც თან ნივთი ეჭირა. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ დამნაშავეის ფანჯრიდან გადმოხტომის დროს ქმედების შემადგენლობა დასრულებული არ იყო, რადგან ნივთის თავისუფალი განკარგვის შესაძლებლობა დამნაშავეებს ჯერ კიდევ არ ჰქონდათ. ამდენად, აღნიშნული მომენტიდან (დაზარალებულის სახლში დაბრუნებიდან, უცხო პირის აივანზე შემჩნევიდან, დაძახებიდან და მეორე პირის ნივთით ხელში ფანჯრიდან გადმოხტომისას) დამნაშავეთა ქმედების სუბიექტური შემადგენლობა – განზრახვა დანაშაულის ფარულად ჩადენისკენ მიმართული აღარ იყო. ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ მეორე პირი ფანჯრიდან ნ. ბ-ის დაძახების შემდეგ გადმოხტა მიუთითებს შემთხვევის ადგილას სხვა პირის ყოფნის გაცნობიერების ფაქტზე. აღნიშნულის მიუხედავად, დამნაშავეებმა შემთხვევის ადგილი სირბილით, ნოუთბუქით ხელში დატოვეს, რაც მათ მიერ ქმედების შემადგენლობის განზრახ, აშკარად დასრულების გაცნობიერებას გულისხმობს. მაშასადამე, მართალია, მსჯავრდებულთა განზრახვა თავდაპირველად სწორედ სხვისი ნივთის ფარულად დაუფლებისკენ იყო მიმართული, მაგრამ მას შემდეგ, რაც ისინი დაზარალებულმა ნ. ბ-ემ შეამჩნია, ვინაიდან დანაშაული ჯერ კიდევ დასრულებული არ იყო, მათ ნივთის აშკარად დაუფლების განზრახვა გაუჩნდათ. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ თ. გ-მა და დ. კ-ამ ნ. ბ-ის საცხოვრებელი სახლიდან ნივთების დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით აშკარად ჩაიდინეს.

10. ქმედების მაკვალიფიცირებელ გარემოებებთან მიმართებით საკასაციო პალატა მიუთითებს, რომ ზემოაღნიშნული მტკიცებულებები გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ მათ არსებობას და აღნიშნულ ნაწილში საკასაციო პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციისა და სააპელაციო სასამართლოების არგუმენტაციას.

11. მსჯავრდებულის საკასაციო საჩივარში მითითებულ პროცედურულ დარღვევებთან დაკავშირებით საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ იგი წარმოდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალებით დადასტურებული არ არის.

12. რაც შეეხება სასჯელის ზომას, საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლისა და ამავე კოდექსის 53-ე მუხლის შინაარსს, დამოუკიდებლად აფასებს მსჯავრდებულთა პიროვნებებს და განმარტავს, რომ, მართალია, მსჯავრდებულებმა დანაშაული ჩაიდინეს აშკარად, მაგრამ, განსახილველ შემთხვევაში თ. გ-სა

და დ. კ-ას ძალადობრივი ხასიათის დანაშაული არ ჩაუდენიათ. დანაშაულის ჩადენის გამო ასანაზღაურებელ შედეგთან მიმართებით საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ვინაიდან საგამოძიებო ორგანომ აღნიშნული ნივთები კანონით დადგენილი წესით ამოიღო, ზიანი ასანაზღაურებელი არ არის.

13. აღსანიშნავია, რომ დ. კ-ას პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია, ხოლო თ. გ-თან მიმართებით, ვინაიდან გამოკვეთილია დანაშაულის რეციდივი, მას კანონით გათვალისწინებული სასჯელის მინიმალურ ზღვარზე ერთი წლით მეტი უნდა დაენიშნოს.

14. ამდენად, ჩადენილი ქმედების ხასიათის, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათის, ზომის, განხორციელებული ქმედების სახისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის გათვალისწინებით, თ. გ-ს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს – თავისუფლების აღკვეთა 6 წლით, ხოლო დ. კ-ას – თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-3 ნაწილით, 308-ე მუხლის მე-2 ნაწილით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორ დავით ხარძეიშვილის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.

2. მსჯავრდებულ თ. გ-ის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

3. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 22 ნოემბრის განაჩენში შევიდეს შემდეგი ცვლილება:

4. მსჯავრდებულ თ. გ-ის ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტიდან და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებიდან გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტსა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებზე.

5. თ. გ. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 წლით თავი-

სუფლების აღკვეთა.

6. თ. გ-ს სასჯელის მოხდის ათვლა დაენწყოს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის გამოტანის დღიდან – 2016 წლის 23 მაისიდან. თ. გ-ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2015 წლის 21 მაისიდან იმავე წლის 1 სექტემბრის ჩათვლით.

7. ცნობად იქნეს მიღებული, რომ თ. გ-ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმებულია. თ. გ-ის სახელზე გირაოს შემტან პირს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი უძრავი ქონება. აღკვეთის ღონისძიებასთან ერთად აგრეთვე გაუქმებულია თ. გ-ის მიმართ გამოყენებული ვალდებულება – პასპორტისა და პირადობის მონმობის გამომძიებლისათვის ჩაბარება.

8. მსჯავრდებულ დ. კ-ას ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტიდან და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებიდან გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტსა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებზე.

9. დ. კ. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „გ“ ქვეპუნქტებით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 5 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

10. დ. კ-ას სასჯელის მოხდის ათვლა დაენწყოს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის გამოტანის დღიდან – 2016 წლის 23 მაისიდან. დ. კ-ას სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2015 წლის 21 მაისიდან იმავე წლის 1 სექტემბრის ჩათვლით.

11. ცნობად იქნეს მიღებული, რომ დ. კ-ას მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმებულია. დ. კ-ას სახელზე გირაოს შემტან პირს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი უძრავი ქონება. აღკვეთის ღონისძიებასთან ერთად აგრეთვე გაუქმებულია დ. კ-ას მიმართ გამოყენებული ვალდებულება – პასპორტისა და პირადობის მონმობის გამომძიებლისათვის ჩაბარება.

12. გასაჩივრებული განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

13. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

ყარალოზა

განაჩენი

№191აპ-17

20 სექტემბერი, 2017 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),

ნ. გვენეტაძე,

პ. სილაგაძე

განიხილა მსჯავრდებულ ზ. ქ-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ გ. ჩ-სა და ქუთაისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ დარიკო ვადაჭკორიას საკასაციო საჩივრები ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 10 თებერვლის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ქუთაისის საქალაქო სასამართლო 2016 წლის 14 ივნისის განაჩენით ზ. ქ-ე, ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 179-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით. სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ:

2015 წლის 5 დეკემბერს, დაახლოებით 23:00 საათზე, ქ-ში, მ-ის ქუჩის №-ში მდებარე მაღაზიაში, სხვისი მოძრავი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ზ. ქ-ე თავს დაესხა მაღაზიის მოლარე ი. ბ-ეს და დანის მსგავსი საგნის დემონსტრირებით, ჯანმრთელობისათვის და სიცოცხლისათვის საშიში ძალადობის გამოყენების მუქარით დაეუფლა მის კუთვნილ „HUAWEI-ს“ ფირმის მობილურ ტელეფონს.

2. აღნიშნული ქმედებისათვის ჩადენისათვის ზ. ქ-ს მიესაჯა თავისუფლების აღკვეთა 5 წლით. ზ. ქ-ეს სასამართლო განხილვამდე პატიმრობაში ყოფნის დრო ჩაეთვალა სასჯელის ვადაში და მისი მოხდის ათვლა დაეწყო ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან – 2015 წლის 6 დეკემბრიდან.

3. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულმა ზ. ქ-ემ და ითხოვა გამართლება. სააპელაციო სასამართლოს სხდომაზე მსჯავრდებულმა ზ. ქ-ემ და მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა გ. ჩ-მ დააზუსტეს სააპელაციო საჩივარი და ითხოვეს ზ. ქ-ის ქმედების საქართველოს სსკ-ის 179-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიდან ამავე კოდექსის 178-ე მუხლის პირველ ნაწილზე გადაკვალიფიცირება.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 10 თებერვლის განაჩენით ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 14 ივნისის განაჩენში შევიდა ცვლილება, კერძოდ:

ზ. ქ-ის ქმედება, დაკვალიფიცირებული საქართველოს სსკ-ის 179-ე მუხლის პირველი ნაწილით, გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რისთვისაც ზ. ქ-ეს მიესაჯა თავისუფლების აღკვეთა 3 წლით.

7. კასატორი – პროკურორი დარიკო ვადაჭკორია ითხოვს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 10 თებერვლის განაჩენში ცვლილების შეტანას, ზ. ქ-ის დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 179-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და კანონით გათვალისწინებული სასჯელის შეფარდებას; ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მსჯელობა, რაც საფუძვლად დაედო განაჩენს, არ გამომდინარეობს საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებიდან და სასამართლომ დაუსაბუთებლად მხედველობაში არ მიიღო კონკრეტული მტკიცებულებები, რომლებიც სხვა მტკიცებულებებთან ერთობლივად გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებდა ზ. ქ-ის ბრალეულობას ყაჩაღობაში; ი. ბ-ემ და ჟ. ბ-ემ ზ. ქ-ის ხელში არსებული ნივთი დანად აღიქვეს და შეეშინდათ. ყაჩაღობა დასრულებულია თავდასხმის მომენტიდან და ზ. ქ-ის ხელთ არსებული ვერცხლისფერი საგანი აღქმულ იქნა დანად. ამდენად, დაზარალებულს, მისი ობიექტური აღქმიდან გამომდინარე, შეეშინდა.

8. კასატორი – ადვოკატი გ. ჩ-ე ითხოვს ზ. ქ-ის მიმართ შეფარდებული სასჯელის შემსუბუქებას, კერძოდ, მისი ჯარიმით შეცვლას იმ მოტივით, რომ ზ. ქ-ეს ჰყავს ოჯახი და მეზობლები ახასიათებენ დადებითად. აღიარებს და გულწრფელად ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს. ამასთან, ზ. ქ-ე არ არის ნასამართლვეი.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ მხარეთა მონაწილეობის გარეშე განიხილა საკასაციო საჩივრები, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საჩივრების საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ ქუთაისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ დარიკო ვადაჭკორიას საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო მსჯავრდებულ ზ. ქ-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ გ. ჩ-ის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. დაზარალებულმა ი. ბ-მ სასამართლო სხდომაზე განაცხადა, რომ 2015 წლის 5 დეკემბერს ქ-ში, მ-ის №-ში მდებარე მარ-

კეტ – „ჯ-ში“ სტაჟიორ-მოლარედ მუშაობდა. იმ დღეს მასთან ერთად, ამავე მარკეტში ხ-ა, იგივე ჟ-ა ბ-ე მუშაობდა. დაახლოებით 23:00 საათზე, როდესაც ჟ-სთან ერთად დახლზე პროდუქტებს ალაგებდა, მარკეტში მისთვის უცნობი, ნასვამი, სუსტი აღნაგობის ბიჭი შევიდა. მას შავი კაპიუშონი ეხურა, რომელიც შემდეგ გადასძვრა. ახალგაზრდას თხელი წვერი და თმა ჰქონდა, შუბლზე ოდნავ მელიტი იყო და მოგრძო სახე ჰქონდა. იგი სალაროსთან მივიდა და სიგარეტი ითხოვა. მოწმემ მიაწოდა და საფასურის გადახდა სთხოვა, რა დროსაც ბიჭმა ჯიბეში ხელი ჩაიყო, მოულოდნელად პრიალა ზედაპირის მქონე, წვეტიანი საგანი (მისი აღქმით, დანა) ამოიღო და თანხის გადაცემა მოითხოვა. ი. ბ-ე დანით შეიარაღებული მამაკაცის დანახვაზე ძლიერ შეშინდა და იქ მყოფ ჟ-ას ყვირილით მოუხმო დასახმარებლად. ჟ-ა მარკეტიდან გაიქცა. მოწმემ თავდამსხმელს უთხრა, რომ ფული არ ჰქონდა და სთხოვა მარკეტიდან გასულიყო, მაგრამ ბიჭი დანის ქნევით სალაროსკენ დაიძრა, მივიდა სალაროს მაგიდასთან და ი. ბ-ეს დაზიანებით ემუქრებოდა. ამ დროს დაზარალებულმა ბიჭი მოიგერია და პლასტმასის სკამი თავში ჩაართცა. მან ჯერ უკან დაიხია, ხოლო შემდეგ სალაროს დახლზე დადებული, მოწმის კუთვნილი „ჰუავეის“ მობილური ტელეფონი აიღო და გაიქცა. მოწმის მონაწილეობით ამოცნობა ჩატარდა, სადაც ი. ბ-ემ ზ. ქ-ე ამოიცნო.

3. მოწმე ჟ. ბ-ემ განაცხადა, რომ 2015 წლის 5 დეკემბერს, დახლოებით 23:00 საათზე, ის და ი. ბ-ე მარკეტში იყვნენ და თაროებზე ნივთებს ალაგებდნენ. ამ დროს მათთან 25-30 წლამდე ასაკის, სუსტი აღნაგობის, შავწვერიანი ბიჭი შემოვიდა. მის დანახვაზე ი. სალაროსთან მივიდა, მისი მოთხოვნის შესაბამისად, სიგარეტი მიაწოდა და სანაცვლოდ საფასური მოსთხოვა. ბიჭმა ი-ს უთხრა, რომ თანხა არ ჰქონდა, ხოლო შემდეგ ხელში პატარა, წვეტიანი საგანი დაიკავა და ი-ს ნავაჭრი თანხის გადაცემა მოსთხოვა. ამ დროს ბიჭი სალაროსკენ გაემართა, ხოლო ი-მ იყვირა და შეველა ითხოვა. ჟ. ბ-ეს შეეშინდა და დახმარების სათხოვნელად მოპირდაპირე მაღაზიისკენ გაიქცა. იგი ამ მაღაზიაში მომუშავე ქალბატონთან ერთად მარკეტისაკენ გაემართა, რა დროსაც დაინახა, რომ ბიჭი მარკეტიდან გამოვიდა და გაიქცა. მოწმე ბიჭს სახეზე საკმარისად კარგად ვერ დააკვირდა, მაგრამ მოგვიანებით შეიტყო, რომ იგი მარკეტის მეზობელად მდებარე უბანში ცხოვრობდა.

4. მოწმე დ. ბ-ის ჩვენების თანახმად, 2015 წლის 6 დეკემბრის მდგომარეობით, იგი ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მე-4 განყოფილების უბნის ინსპექტორ-გამომძიებ-

ლად მუშაობდა. ხსენებულ დღეს მოხდა ყაჩაღობა. დაზარალებულმა პოლიციას აღუწერა თავდამსხმელის გარეგნობა. ამ დროს თანამშრომლებთან – ა. მ-სთან, ო. გ-სა და გ. ს-სთან ერთად იმყოფებოდა ა-ის ქუჩაზე, სადაც პოლიციის განყოფილებიდან აცნობეს ოპერატიული ინფორმაცია, რომ დაზარალებულის მიერ მითითებული აღწერილობის პირი ბ-ას ქუჩაზე გადაადგილდებოდა. იმ ადგილზე მალე მივიდნენ და იქ არსებულ ლუდის ბარში შესვლისთანავე ბიჭი დააკავეს, რომელიც ზ. ქ-ე აღმოჩნდა. დაკავებულს პირადი ჩხრეკის დროს „ჰუავეისა“ და „ნოკიას“ ფირმის მობილური ტელეფონები და „ვინსტონის“ ფირმის სიგარეტი ამოუღეს. მათთვის ცნობილი იყო, რომ დაკავებულმა მ-ის ქუჩაზე მდებარე მარკეტის გამყიდველს დანის გამოყენებით სიგარეტი და ტელეფონი გასტაცა.

5. მონმე ო. გ-ის ჩვენების თანახმად, მუშაობს ქუთაისის საქალაქო სამმართველოს პოლიციის მე-3 განყოფილების უბნის ინსპექტორ-გამომძიებლად. 2015 წლის 6 დეკემბერს, გვიან ღამით, ა. მ-სთან და გ. ს-სთან ერთად იმყოფებოდა ა-ის ქუჩაზე, სადაც მათთან პოლიციის მუშაკი დ. ბ-ე მივიდა, უამბო დანაშაულის შესახებ და თავდამსხმელის გარეგნობა აღუწერა. რამდენიმე ხანში დ. ბ-ეს აცნობეს, რომ დანაშაული შესაძლოა, ზ. ქ-ს ჩაედინა და ის, სავარაუდოდ, ბ-ას ქუჩაზე მოძრაობდა. ისინი წავიდნენ ამ მისამართზე, სადაც ლუდის ბართან შენიშნეს დასახელებული ახალგაზრდა, რომელიც დ. ბ-ემ დააკავა და ძირითადი უფლებები განუმარტა. დაკავებულმა პირადი ჩხრეკისას ნებაცხოვლობით წარმოადგინა „ჰუავეისა“ და „ნოკიას“ ფირმის მობილური ტელეფონები და „ვინსტონის“ ფირმის სიგარეტი.

6. სასამართლო სხდომაზე ანალოგიური ხასიათის ჩვენება მისცა მონმე გ. ს-ემ.

7. ზ. ქ-ის პირადი ჩხრეკის ოქმის თანახმად, ზ. ქ-ეს შავი ჯინსის შარვლის უკანა, მარჯვენა ჯიბეში აღმოაჩნდა შავი ... იმეი კოდის მქონე „HUAWEI-ს“ ფირმის მობილური ტელეფონი, რომელშიც მოთავსებულია სიმბარათი. ზ. ქ-ის ჯინსის შარვლის წინა, მარჯვენა ჯიბეში აღმოაჩნდა „ნოკიას“ ფირმის ... იმეი კოდის მქონე მობილური ტელეფონი, რომელშიც მოთავსებულია ... ნომრის მქონე სიმბარათი. ჟაკეტის წინა, მარცხენა ჯიბეში აღმოაჩნდა ერთი კოლოფი სიგარეტი „ვინსტონი“.

8. ალკოჰოლური თრობის ფაქტის დადგენის სამედიცინო შემონმების №... დასკვნის თანახმად, ლაბორტორიული გამოკვლევის შედეგად: (ინტოქსიმეტრ EC/IR/II 0.77 პრომილე), ზ. ქ-ეს დაუდგინდა მსუბუქი ხარისხის ალკოჰოლური თრობა.

9. ადგილმდებარეობის დათვალიერების 2015 წლის 6 დეკემ-

ბრის ოქმის თანახმად, დასათვალისწინებელი ადგილი მდებარეობს ქ-ში, ს-ის ქუჩის №-ში მდებარე საცხოვრებელი სახლის წინამდებარე ტერიტორიაზე. სახლის ეზოში, შესასვლელი ჭიშკრის გვერდით, ეზოს გარეთ გამავალ ტროტუარზე განთავსებული მოგრძო სკამის ქვეშ, მარცხენა საყრდენი ფეხიდან რამდენიმე სანტიმეტრის მოშორებით, მიწაზე დევს გასაშლელი დანა დაკეცილ მდგომარეობაში. დანა არის პატარა ზომის და ხის მსგავსი ყავისფერი მასალისგან დამზადებული ტარი და ვერცხლისფერი ვიწრო პირი აქვს. დანის ტარისა და პირის ერთმანეთისგან შეხების ადგილზე მიკრულია თმის ერთი ღერი.

10. ამოცნობის 2015 წლის 6 დეკემბრის ოქმით დადგენილია, რომ ი. ბ-ემ თმის, წვერისა და თვალების ფერით, სიმაღლით, სხეულის აგებულებითა და სახის საერთო იერით – მოგრძო პირისახით, საშუალო სიგრძის სწორი ცხვირით ამოსაცნობად წარდგენილი სამი პირიდან ამოიცნო ზ. ქ-ე, რომელმაც 2015 წლის 5 დეკემბერს, მარკეტში ყოფნის დროს, დანის მუქარით მოსთხოვა თანხის გადაცემა, ხოლო შემდეგ კი მისი მობილური ტელეფონი გაიტაცა.

11. თავად ზ. ქ-ემ წარდგენილ ბრალდებაში თავი დამნაშავედ არ ცნო და განმარტა, რომ შემთხვევის დღეს მისი საცხოვრებელი სახლის მახლობლად, ...-ის ქუჩაზე მდებარე მარკეტში, სიგარეტის ნისიად შესაძენად შევიდა. იგი მთვრალი იყო. მარკეტის ორი თანამშრომელი პროდუქტებს თაროზე ალაგებდა. მის დანახვაზე ერთ-ერთი დახლთან მივიდა, რომელსაც სიგარეტი „ვინსტონი“ სთხოვა. გამყიდველმა გადასცა სიგარეტი და თანხაც მოსთხოვა. მან სიგარეტი ჩაიდო ჯიბეში და უთხრა, რომ თანხა არ ჰქონდა და აქეთ მიეცა ფული. ასევე განუმარტა, რომ ახლოს ცხოვრობდა და თანხას მომდევნო დღეს მიუტანდა. გამყიდველმა განუცხადა, რომ მას არ იცნობდა და ან თანხა გადაეხადა, ან სიგარეტი დაებრუნებინა. ამ დროს სიგარეტი ჯიბიდან ამოიღო და თან ფრჩხილების „საკვენეტელა“ ამოჰყვა. ვინაიდან არც სიგარეტი დააბრუნა და არც ფული გადაიხადა, გამყიდველი გოგონა თმაში სწვდა და სალაროსკენ ექაჩებოდა. ამ დროს იქვე მყოფი მეორე ქალბატონი გარეთ გაიქცა. როდესაც გოგოს ხელი გააშვებინა, დახლიდან მობილური ტელეფონი აიღო და წასვლა დააპირა, მაგრამ ამ დროს მან თავში ჰლასტიმასის სკამი ჩაარტყა. წამოსვლისას გოგონას უთხრა, რომ თანხასა და ტელეფონს მომდევნო დღეს მიუტანდა. მაღაზიიდან სახლში წავიდა, სადაც ფრჩხილების „საკვენეტელა“ დატოვა და შემდეგ მეგობარს ლუდის ბარში შეხვდა, სადაც პოლიციამ დააკავა. ზ. ქ-ის განმარტებით, იგი მაღაზიაში საყარალოდ არ შესუ-

ლა, ძალადობა ან მუქარა დაზარალებულის მიმართ არ გამოუყენებია და არც დანა ჰქონია თან.

12. ამდენად, პალატას მიაჩნია, რომ ზემოაღნიშნულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცებულებითი სტანდარტით ადასტურებს ზ. ქ-ის მიერ მალაზიის მოლარე ი. ბ-ის მიმართ ყაჩაღობის ჩადენას, რის გამოც მსჯავრდებულის ქმედება, დაკვალიფიცირებული საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის პირველი ნაწილით, უნდა გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 179-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, შემდეგ გარემოებათა გამო:

13. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ყაჩაღობის ობიექტური მხარის სავალდებულო ნიშანია თავდასხმა სხვისი მოძრავი ნივთის დაუფლების მიზნით, რასაც თან ერთვის სიცოცხლის ან ჯანმრთელობისთვის საშიში ძალადობა ანდა ასეთი ძალადობის მუქარა. ყაჩაღობის დროს პირი თავდასხმის გამოყენებით ზემოქმედებს დაზარალებულზე, რათა სხვის მოძრავ ნივთს დაუფლოს. ქმედების ყაჩაღობად კვალიფიკაციისათვის მნიშვნელოვანია აგრეთვე დადგინდეს, თუ დაზარალებულმა როგორ აღიქვა და შეაფასა მის მიმართ გამოთქმული მუქარის შინაარსი. რაც შეეხება ძარცვას, საქართველოს სსკ-ის 178-ე მუხლის პირველი ნაწილის ობიექტური მხარის სავალდებულო ნიშანია დანაშაულის აშკარად, სხვა პირთათვის ხილულად ჩადენა და მას თავდასხმის ელემენტი არ გააჩნია. დაზარალებულ ი. ბ-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ ზ. ქ-ემ ქონების დაუფლების მიზნით იარაღი გამოიყენა, კერძოდ, დაზარალებულის ჩვენების თანახმად, ბიჭმა ჯიბეში ხელი ჩაიყო და მოულოდნელად პრიალა ზედაპირის მქონე, ნვეტიანი საგანი ამოიღო, რომელიც ი. ბ-ემ დანად აღიქვა. აღნიშნულის გამო დაზარალებული ძლიერ შეშინდა და იქ მყოფ თანამშრომელს ყვირილით მოუხმო დასახმარებლად. მოწმემ თავდამსხმელს უთხრა, რომ ფული არ ჰქონდა და სთხოვა მარკეტიდან გასულიყო, მაგრამ ამის მიუხედავად, ბიჭი დანის ქნევით სალაროსკენ დაიძრა, მივიდა სალაროს მაგიდასთან და მას დაზიანებით ემუქრებოდა. მოწმე ყ. ბ-ის განმარტებით კი, როდესაც ბიჭმა ი. ბ-ეს უთხრა, რომ თანხა არ ჰქონდა, ხელში პატარა, ნვეტიანი საგანი დაიკავა და თანხის გადაცემას მოითხოვდა. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ იარაღთან მიმსგავსებული საგნით ობიექტურად შესაძლოა, პირის სიცოცხლეს ან ჯანმრთელობას საფრთხე არ დაემუქროს, მაგრამ თუ დაზარალებულმა იარაღი ნამდვილად აღიქვა, მას შესაძლოა, დაეუფლოს შიში და გახდეს იძულებული, ნების საწინააღმდეგოდ, დათმოს ქონება.

14. აღსანიშნავია, რომ დაზარალებულის ჩვენების უტყუარობაში ეჭვის შეტანის საფუძველი არ არსებობს. ი. ბ-ის მიერ საგნის დანად, ხოლო თავდასხმის – საშიშროებად აღქმა დადასტურებულია მის ჩვენებაში ასახული ისეთი ფაქტობრივი გარემოებებით, როგორც არის საშველად თანამშრომლის (ჟ. ბ-ის) მოხმობა და თავდასხმელის მოგერიების მცდელობა. ჟ. ბ-ის ჩვენებითაც დადასტურებულია, რომ ი-მ იყვირა და შეველა ითხოვა, რის გამოც ჟ-აც შეშინდა და მოპირდაპირე მალაზიაში მომუშავე ქალბატონთან დახმარების სათხოვნელად გაიქცა. ამდენად, ზ. ქ-ემ დაზარალებულს მოულოდნელად, დანისმაგვარი საგნის გამოყენებით, ჯანმრთელობისათვის და სიცოცხლისათვის საშიში ძალადობის მუქარით, ნივთის დაუყოვნებლივ გადაცემა მოსთხოვა. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ზ. ქ-ემ ჩაიდინა ყაჩაღობა, ვინაიდან წარმოდგენილი მტკიცებულებებიდან გამომდინარე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლის პირველი ნაწილის ყველა ელემენტი უტყუარად არის დადასტურებული.

15. რაც შეეხება სასჯელის ზომას, საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლითა და ამავე კოდექსის 53-ე მუხლით დადგენილ სასჯელის დანიშვნის ზოგადსავალდებულო გარემოებებს, ინდივიდუალურად აფასებს მსჯავრდებულის პიროვნებას და განმარტავს, რომ ზ. ქ-ეს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია. ამასთან, იგი არ არის ნასამართლევი და ხასიათდება დადებითად. აღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ზ. ქ-ეს უნდა შეეფარდოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელის ზომის მინიმუმი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-3 ნაწილით, 308-ე მუხლის მე-2 ნაწილით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ქუთაისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ დარიკო ვადაჭკორიას საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.
2. მსჯავრდებულ ზ. ქ-ის ინტერესების დამცველის, ადვო-

კატ გ. ჩ-ის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

3. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 10 თებერვლის განაჩენში შევიდეს შემდეგი ცვლილება:

4. ზ. ქ-ის ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 178-ე მუხლის პირველი ნაწილიდან გადაკვალიფიცირდეს ამავე კოდექსის 179-ე მუხლის პირველ ნაწილზე.

5. ზ. ქ-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 5 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

6. ზ. ქ-ეს სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწეოს დაკავების დღიდან – 2015 წლის 6 დეკემბრიდან.

7. გასაჩივრებული განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

8. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თაღლითობა

განაჩენი

№112აპ-17

20 ივნისი, 2017 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),

ნ. გვენეტაძე,

გ. შავლიაშვილი

განიხილა მსჯავრდებულ ქ. ს-ს, მსჯავრდებულ რ. ღ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ე. მ-სა და გლდანი-ნაძალა-დევის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ლევან ყორჟოლაძის საკასაციო საჩივრები თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 16 იანვრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად:

■ ქ. ს-ს ბრალი დაედო თაღლითობაში, ე. ი. მართლსაწინააღ-

მდევო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლებასა და ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღებაში, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით – დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (ორი – 2015 წლის 24 სექტემბრისა და 2015 წლის 28 ოქტომბრის ეპიზოდები); პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის გატაცებაში – დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 363-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (ორი – 2015 წლის 24 სექტემბრისა და 2015 წლის 28 ოქტომბრის ეპიზოდები);

■ რ. ლ-ს ბრალი დაედო თაღლითობაში, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლებასა და ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღებაში, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით – დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (ორი – 2015 წლის 24 სექტემბრისა და 2015 წლის 28 ოქტომბრის ეპიზოდები); ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადებაში გამოყენების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია – დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (ორი – 2015 წლის 24 სექტემბრისა და 2015 წლის 28 ოქტომბრის ეპიზოდები).

მსჯავრდებულების მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

– 2015 წლის 24 სექტემბერს ქ. ს-ე ფარულად დაეუფლა თავისი ძმის – ლ. ს-ს პირადობის დამადასტურებელ მოწმობას და რ. ლ-თან ერთად მივიდა ..., მ/ს „... თეატრის“ მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებულ მ. ა-ს სანოტარო ბიუროში, სადაც დახვდათ თანხის გამსესხებელი პირი – ზ. ს-ე. რ. ლ-ე ნოტარიუს მ. ა-ს წინაშე წარსდგა, როგორც ლ. ს-ე, ამ უკანასკნელის სახელზე გაცემული პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა წარუდგინა და გამოხატა თანხმობა ლ. ს-ს ბინის იპოთეკით დატვირთვაზე. ნოტარიუსი ფიზიკური მსგავსების გამო ვერ მიხვდა, რომ მის წინაშე ლ. ს-ს სახელით ნებას გამოხატავდა რ. ლ-ე, შესაბამისად, გააფორმა ხელშეკრულება რ. ლ-სა და ზ. ს-ს შორის, რომელზეც ხელი ლ. ს-ს სახელით მოაწერა რ. ლ-მ, ხოლო ხელშეკრულების თანახმად, იპოთეკით დაიტვირთა ლ. ს-ს კუთვნილი ბინა, რომლის სანაცვლოდაც ზ. ს-მ ქ. ს-ს გადასცა თანხა – 10 000 აშშ დოლარი (24075 ლარი).

– 2015 წლის ოქტომბერში რ. ლ-მ, ქ. ს-მ და ნ. კ-მ კვლავ განიზრახეს ლ. ს-ს ნებართვის გარეშე და მისგან ფარულად და-

ეტვირთათ ამ უკანასკნელის საკუთრებაში არსებული ბინა (მდე-
ბარე ქ.თბილისში, ... ქ.№...-ში) იპოთეკით და მიღებული თანხა
გამოეყენებინათ პირადი საჭიროებისათვის. 2015 წლის 27 ოქ-
ტომბერს ქ. ს-ე კვლავ ფარულად დაეუფლა ლ. ს-ს პირადობის
დამადასტურებელ მოწმობას, ხოლო 2015 წლის 28 ოქტომბერს
ქ. ს-ე და რ. ღ-ე მივიდნენ ნოტარიუს მ. ა-ს სანოტარო ბიუროში,
სადაც რ. ღ-მ ლ. ს-ს სახელით გასცა მინდობილობა ქ. ს-ს სა-
ხელზე, ლ. ს-ს საკუთრებაში არსებული ზემოხსენებული ბინის
განკარგვის უფლებით. რ. ღ-მ წარადგინა ლ. ს-ს პირადობის მოწ-
მობა და კვლავ მის ნაცვლად მოაწერა ხელი მინდობილობას.
იმავე დღეს ხსენებული ყალბი მინდობილობის საფუძველზე მ.
ა-ს სანოტარო ბიუროში ქ. ს-მ იპოთეკით მეორედ დატვირთა ლ.
ს-ს საცხოვრებელი ბინა, რის შემდეგაც იპოთეკარებისგან (გამ-
სესხებლები) – მ. ღ-სგან, ლ. მ-სა და ზ. ქ-საგან სესხად აიღო
თანხა ჯამურად – 20 500 აშშ დოლარის (48863 ლარი) ოდენო-
ბით, საიდანაც ქ.ს-მ გაისტუმრა წინა იპოთეკარი – ზ. ს-ე. ასე-
ვე, რ. ღ-ს გადასცა – 1500 აშშ დოლარი (3575 ლარი), ნ. კ-ს – 500
აშშ დოლარი (1191 ლარი), ხოლო დარჩენილი თანხა დაიტოვა
თვითონ.

2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 2 აგვისტოს განაჩენით:

ქ. ს-ე, – დაბადებული 19.. წელს, – ცნობილ იქნა უდანაშაუ-
ლოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2
ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ
ბრალდებაში (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი);

ქ. ს-ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ: საქართველოს სსკ-ის 180-
ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით
(2015 წლის 28 ოქტომბრის – მ. ღ-ს, ლ. მ-სა და ზ. ქ-ს ეპიზოდი)

და სასჯელად განესაზღვრა 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა;
საქართველოს სსკ-ის 363-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (2015 წლის
24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვრა
9 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 363-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (2015 წლის
28 ოქტომბრის – მ. ღ-ს, ლ. მ-სა და ზ. ქ-ს ეპიზოდი) და სასჯე-
ლად განესაზღვრა 9 თვით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად,
უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი და სა-
ბოლოოდ ქ. ს-ს განესაზღვრა 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

ქ. ს-ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების
დღიდან – 2016 წლის 2 აგვისტოდან.

რ. ღ-ე, – დაბადებული 19.. წელს, – ცნობილ იქნა უდანაშაუ-

ლოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი).

რ. ლ-ს ქმედება საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტიდან (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი) გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

რ. ლ-ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ: საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვრა 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (2015 წლის 28 ოქტომბრის – მ. ლ-ს, ლ. მ-სა და ზ. ქ-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვრა 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (2015 წლის 28 ოქტომბრის – მ. ლ-ს, ლ. მ-სა და ზ. ქ-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვრა 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი და საბოლოოდ რ. ლ-ს განესაზღვრა 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

რ. ლ-ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2015 წლის 11 დეკემბრიდან.

ნივთიერი მტკიცებულებები – ფარული საგამომიებო მოქმედების შედეგად სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურიდან მიღებული აუდიო-ვიდეოჩანაწერების ამსახველი ერთი კომპიუტერული დისკი და სანოტარო ბიუროდან მიღებული ვიდეოჩანაწერის ამსახველი ერთი კომპიუტერული დისკი უნდა დაერთოს საქმეს მისი შენახვის ვადით.

3. აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს გლდან-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ლევან ჟორჟოლაძემ, მსჯავრდებულ რ. ლ-ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ნ. ც-მ და მსჯავრდებულმა ქ. ს-მ.

■ პროკურორმა წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 2 აგვისტოს განაჩენში ცვლილების შეტანა და მსჯავრდებულების – ქ. ს-სა და რ. ლ-ს დამნაშავედ ცნობა მათ მიმართ ბრალად წარდგენილ ყველა ეპიზოდში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

■ პროკურორის განმარტებით, თუკი სასამართლომ 2015 წლის 28 ოქტომბრის ეპიზოდში დადასტურებულად მიიჩნია მსჯავრდებულთა მიერ თაღლითობის ჩადენა, დაუსაბუთებელია სასამართლოს გადანყვეტილება იმავე ქმედებისათვის 2015 წლის 24 სექტემბრის ეპიზოდში მათი გამართლების შესახებ მხოლოდ იმ საფუძვლით, რომ იპოთეკარს დაუბრუნეს თანხა. სასამართლოს უნდა გაეთვალისწინებინა, რომ ჩადენილია ორი, ერთმანეთისაგან დამოუკიდებელი დანაშაული. თავად ქ. ს-ს ჩვენებითაც დასტურდება, რომ პირველი ქმედების ჩადენისას მათ არ სურდათ თაღლითობის განმეორებით ჩადენა, თუმცა იძულებული გახდა, რადგან მას ვალების დასაფარად პირველი სესხის შედეგად მიღებული თანხა არ ეყო. შესაბამისად, სასამართლოს 2015 წლის 24 სექტემბრის ეპიზოდის შეფასებისას უნდა ეხელმძღვანელა მსჯავრდებულების იმ მომენტისათვის არსებული განზრახვით, რადგან დანაშაულის ჩადენისას მათ ჰქონდათ სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების განზრახვა. სესხის განმეორებით მისაღებად კი აუცილებელი იყო, გაესტუმრებინათ პირველი იპოთეკარი, რის გარეშეც 2015 წლის 28 ოქტომბრის ხელშეკრულება ვერ დაიდებოდა. პროკურორმა ასევე განმარტა, რომ ზუსტად იმავე საფუძვლით გადაკვალიფიცირდა რ. ლ-ს მიმართ საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით ნარდგენილი ბრალდება ამავე მუხლის 1-ლ ნაწილზე (2015 წლის 24 სექტემბრის ეპიზოდში), რომ თითქოსდა, მისმა ქმედებამ მნიშვნელოვანი ზიანი არ გამოიწვია, რადგან თანხა დაუბრუნდა იპოთეკარს.

■ მსჯავრდებულ რ. ლ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ნ. ც-მ ითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 2 აგვისტოს განაჩენში ცვლილების შეტანა შემდეგი საფუძვლებით:

■ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში არსებობს კონკრეტული ნორმა, კერძოდ, 208-ე მუხლი, კრედიტის უკანონოდ მიღება, რომელსაც ზუსტად შეესაბამება რ. ლ-ს მიერ ჩადენილი ქმედება, რის გამოც მისი ქმედება საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლიდან უნდა გადაკვალიფიცირდეს იმავე კოდექსის 208-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, ვინაიდან სესხის აღება მოხდა რ. ლ-ს მიერ ხელმოწერილი ყალბი მინდობილობის საფუძველზე, რამაც გამოიწვია მნიშვნელოვანი ზიანი. ამასთან, სესხის საფუძველზე აღებული თანხის არაპროპორციული განაწილებიდან გამომდინარე, რ. ლ-ე წარმოადგენს დამხმარეს ქ. ს-ს მიერ ჩადენილ დანაშაულებრივ ქმედებაში, რაც ყალბი მინდობილობის დამზადებაში გამოიხატა. აღნიშნულის გათვალის-

წინებით, ადვოკატმა ითხოვა რ. ლ-ს დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 24-ე-208-ე მუხლის პირველი ნაწილითა და სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ასევე საბოლოო სასჯელის განსაზღვრისას საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით სასჯელის ნაწილის პირობითად ჩათვლა.

■ მსჯავრდებულმა ქ. ს-მ სააპელაციო საჩივრით ითხოვა სასჯელის შემსუბუქება და მისთვის ისეთი სასჯელის განსაზღვრა, რომელიც არ იქნებოდა დაკავშირებული თავისუფლების აღკვეთასთან. მსჯავრდებულმა ალტერნატიულ მოთხოვნად მიუთითა სასჯელის განსაზღვრა საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 16 იანვრის განაჩენით თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 2 აგვისტოს განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 16 იანვრის განაჩენი საკაცო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა ქ. ს-მ, მსჯავრდებულ რ. ლ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ე. მ-მ და გლდან-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ლევან ჟორჟოლაძემ.

6. მსჯავრდებულმა ქ. ს-ე საკასაციო საჩივრით ითხოვს სასჯელის შემსუბუქებასა და მისთვის ისეთი სასჯელის განსაზღვრას, რომელიც არ იქნება დაკავშირებული თავისუფლების აღკვეთასთან. მსჯავრდებულმა ალტერნატივის სახით მოითხოვა სასჯელის განსაზღვრა საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით.

7. მსჯავრდებულ რ. ლ-ს ინტერესების დამცველი, ადვოკატი ე. მ-ი ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 16 იანვრის განაჩენში ცვლილების შეტანას და რ. ლ-ს დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 24-ე-208-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა და სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და საბოლოო სასჯელის სახით 3 წლით თავისუფლების აღკვეთის შეფარდებას, საიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით 2 წლით თავისუფლების აღკვეთის განსაზღვრას პენიტენციურ დაწესებულებაში, ხოლო 1 წლის პირობითად ჩათვლას.

8. პროკურორი ითხოვს მსჯავრდებულების – ქ. ს-სა და რ. ლ-ს დამნაშავედ ცნობას მათ მიმართ ბრალად წარდგენილ ყველა ეპიზოდში იმავე სამართლებრივი საფუძვლებით, რაზეც მითი-

თებულის ჰქონდა სააკველაციო საჩივარში. სახელმწიფო ბრალმდებელმა დამატებით მიუთითა, რომ სასამართლომ მოცემულ საქმეზე დაზარალებულად არასწორად მიიჩნია თანხის გამსესხებლები (იპოთეკარები), რადგან დანაშაულის ორივე ეპიზოდის შემთხვევაში ზიანი მიადგა არა მათ, არამედ – ლ. ს-ს, რადგან მის საკუთრებაში არსებული ქონება ორჯერ დაიტვირთა იპოთეკით.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრების საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ მსჯავრდებულ ქ. ს-ს, მსჯავრდებულ რ. ლ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ე. მ-სა საკასაციო საჩივრები არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გლდანი-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ლევან ჟორჟოლაძის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებულ განაჩენში უნდა შევიდეს ცვლილება, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. მხარეთა მიერ უდავოდ ცნობილი სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 24 სექტემბერს ლ. ს-ს სახელით ლ. ს-თან გაფორმდა სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება და გამსესხებელმა ზ. ს-მ გასცა სესხი – 10 000 აშშ დოლარი, ხოლო სესხის უზრუნველყოფა მოხდა მსესხებელ ლ. ს-ს კუთვნილი უძრავი ქონებით, მდებარე – ქ. თბილისში, ... ქ. №...-ში.

3. აღნიშნული ხელშეკრულების სისწორე დაადასტურა ნოტარიუსმა მ. ა-მ, რომლის ჩვენებაც ასევე უდავოდ იქნა ცნობილი და მიენიჭა პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

4. სასამართლოს სხდომაზე მონმის სახით დაკითხულ დაზარალებულ ლ. ს-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ ქ. ს-ე არის მისი და. თბილისში, ... ქ. №...-ში მდებარე ბინა რეგისტრირებულია მის სახელზე, რომელიც შეიძინა ერთი წლის წინ 45 000 აშშ დოლარად. მისთვის ცნობილი გახდა, რომ აღნიშნული ბინა არის იპოთეკით არაკანონიერად დატვირთული იმ შეთანხმების საფუძველზე, რომელშიც მონაწილეობდნენ კ-ე და ლ-ე, ასევე მისი და – ქ. ს-ე. დაზარალებულის განმარტებით, 2015 წლის 24 სექტემბერსა და 2015 წლის 28 ოქტომბერს ნოტარიუსთან არ მისულა და შესაბამისად, მინდობილობა მისი გაცემული არ არის; ასევე ხელი არ მოუწერია სესხისა და იპოთეკის არც ერთ ხელშეკრულებაზე. ხელშეკრულების გაფორმების შესახებ გაიგო ბოლო ხელშეკრულების გაფორმებიდან მეორე დღეს, მაშინ, როდესაც ნოტარიუსმა დაურეკა და ჰკითხა ვინაობა და იყო თუ არა

მასთან მისული წინა დღეს, რაც მან არ დაუდასტურა. მისთვის ასევე ცნობილია, რომ მისი პირადობის მოწმობა მოიპარეს სახლიდან და მოპარული პირადობის მოწმობის გამოყენებით, მის ნაცვლად სხვა პირის ხელმოწერით, გაფორმდა სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულებები და მინდობილობა. მას სურდა პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის შეცვლა, რის გამოც მივიდა იუსტიციის სახლში, სადაც გაირკვა, რომ მისი პირადობის მოწმობის შეცვლას ცდილობდნენ – რ. ლ-ე და ქ. ს-ე. მანვე განმარტა, რომ მას დაუკავშირდა რ. ლ-ს მამა და უთხრა, რომ დაუბრუნებდა იმ თანხას, რომელიც ქ. ს-ს ჰქონდა გადახდილი რ. ლ-თვის.

5. მოწმე ზ. ს-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის 24 სექტემბერს ნოტარიუს მ. ა-ს სანოტარო ბიუროში მასა და ლ. ს-ს შორის გაფორმდა სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება, რის საფუძველზეც ლ. ს-ს სესხის სახით გადასცა – 10 000 აშშ დოლარი. 2015 წლის 28 ოქტომბერს მას დაურეკეს და უთხრეს, რომ ლ. ს-ე ამატებდა თანხას და მას სრულად უბრუნებდა მის მიერ გაცემულ თანხას. შემდეგ გაფორმდა სესხისა და იპოთეკის ახალი ხელშეკრულება, ხოლო მას დაუბრუნდა სესხის სახით გაცემული – 10 000 აშშ დოლარი.

6. მოწმე მ. ა-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი არის ნოტარიუსი და მუშაობს ... „... თეატრის“ მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებულ სანოტარო ბიუროში. 2015 წლის 24 სექტემბერს მასთან მივიდნენ და-ძმა ქ. და ლ. ს-ები. მათ წარუდგინეს ლ. ს-ს კუთვნილი, 2007 წელს გაცემული პირადობის მოწმობა. მან მოახდინა ლ. ს-ს პიროვნების იდენტიფიცირება შუამავალსა და იპოთეკარებთან ერთად, რის საფუძველზეც იმავე დღეს გააფორმა სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება, რომლის თანახმად, ლ. ს-მ სესხის სახით მიიღო 10 000 აშშ დოლარი, ... ქუჩაზე მდებარე ბინის უზრუნველყოფით. 2015 წლის 28 ოქტომბერს მასთან კვლავ მივიდნენ – ლ. და ქ. ს-ები, კვლავ წარუდგინეს ლ. ს-ს სახელზე გაცემული პირადობის მოწმობა და მოითხოვეს ქ. ს-ს სახელზე მინდობილობის გაცემა, ვინაიდან მათი განმარტებით, ლ. ს-ე სასწრაფოდ მიდიოდა ქ. ბათუმში. 15:00 საათზე მან გააფორმა მინდობილობა, ხოლო 17:00 საათზე მასთან ხელმეორედ მივიდა ქ. ს-ე, იპოთეკარებთან – ზ. ქ-თან, მ. გ-სა და ლ. მ-თან ერთად და მოითხოვა სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულების გაფორმება. იმავე დღეს მან შეადგინა ხელშეკრულება, რა დროსაც მას ქ. ს-ს ქცევაში შეეპარა ეჭვი და მეორე დღეს გადაწყვიტა მის ოჯახთან დაკავშირება. მეორე დღეს ის თავდაპირველად დაუკავშირდა ქ. ს-ს მამას, რომელმაც უთხრა, რომ

მის შვილს – ლ. ს-ს დაკარგული ჰქონდა პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა, რის გამოც ლ. ს-ე ვერ შეძლებდა სანოტარო ბიუროში მისვლას და ხელშეკრულების გაფორმებას, ხოლო მოგვიანებით ესაუბრა თავად ლ. ს-ს, რომელმაც დაადასტურა მამის ნათქვამი და აღნიშნა, რომ წინა დღეს იგი სახლიდან არ გასულა და არც სანოტარო ბიუროში ყოფილა დასთან ერთად.

7. მონმე ვ. მ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მუშაობს უძრავი ქონების სააგენტოში. ქ. ს-ე გაიცნო მამინ, როცა ბინის სანახავად იყო მისული მასთან. მისი მონაწილეობით ნოტარიუსთან მომზადდა და დაიბეჭდა საბუთები, რის შემდეგ მივიდნენ ქ. და ლ. ს-ები და ხელშეკრულება გაფორმდა 10 000 აშშ დოლარზე. ორი თვის სარგებელი გადაიხადეს წინასწარ, ხოლო თანხა გადაეცა ქ. ს-ს ნოტარიუსის თანდასწრებით. ლ. ს-ც იქ იმყოფებოდა და თანხა ქ. ს-ს გადაეცა მისი თანხმობით. მან იცოდა, რომ ლ. ს-ე იყო ბინის მეპატრონე, ხოლო ქ. ს-ე კი – მისი და. ხელშეკრულების გაფორმებიდან დაახლოებით ერთი თვის შემდეგ დაუკავშირდა გამსესხებელი ზ., რომელმაც უთხრა, რომ თანხას უბრუნებდნენ და როგორც მისთვის ცნობილია, მას აღნიშნული თანხა დაუბრუნდა, ხოლო ქ. ს-მ ხელახლა დატვირთა ბინა იპოთეკით – 20 500 აშშ დოლარად. იპოთეკით ხელახლა დატვირთვა და ზ-ს თანხის დაფარვა მოხდა ერთდროულად, შესაბამისად, მას ზიანი არ მისდგომია. მოგვიანებით მას დაურეკეს პოლიციიდან და დაკითხეს მონმის სახით, სადაც ნახა ბინის ნამდვილი მეპატრონე და ის აშკარად განსხვავდებოდა იმ პირისაგან, რომელიც მანამდე ლ. ს-ე ეგონა.

8. მონმე ლ. მ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ სურდა დაგროვილი დანაზოგის – 5000 აშშ დოლარის გასესხება, რის შესახებაც იცოდა უძრავი სააგენტოს მფლობელმა ი. ვ-მ. 2015 წლის ოქტომბერში ი. ვ-ე დაუკავშირდა და აცნობა, რომ შეეძლო ფულის გასესხებაში დახმარება და დაიბარა ნოტარიუსთან. ნოტარიუსთან მისულმა ნახა ი. ვ-ე და კიდევ ორი იპოთეკარი, რომლებიც უარს აცხადებდნენ სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულების გაფორმებაზე მინდობილობის საფუძველზე, რა დროსაც ნოტარიუსმა ი-ს უთხრა, რომ მინდობილობის საფუძველზე ხელშეკრულების გაფორმება პრობლემას ვერ შექმნიდა, მით უმეტეს პირველი ხელშეკრულებაც მისი გაფორმებული იყო. შემდეგ დასთანხმდნენ და გაფორმდა ხელშეკრულება. იქვე იყო ახალგაზრდა გოგო, როგორც შემდგომში მისთვის გახდა ცნობილი, ქ. ს-ე, რომელმაც უთხრა, რომ მას უნდა გადაეხადა სესხი და თანხა ძმისთვის სჭირდებოდა. თანხას გადაუხდიდა მას შემდეგ, რაც გაყიდა ქუთაისში მდებარე სახლს. ხელშეკრუ-

ლებაზე ხელის მოწერისას მან იცოდა, რომ ბინა, რომელიც იპოთეკით დაიტვირთა, ეკუთვნოდა ქ. ს-ს ძმას, ხოლო როგორც მისთვის შემდეგში გახდა ცნობილი, ს-ს ძმის ნაცვლად, მინდობილობას ხელი მოაწერა რ. ლ-მ. მან შუამავალს გადასცა 5000 აშშ დოლარი.

9. მოწმე ზ. ქ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ 2015 წლის ოქტომბერში დაურეკა მეგობარმა ი. ვ-მ, რომელმაც უთხრა, რომ დაეხმარებოდა სესხის გაცემაში, ბინის უზრუნველყოფით. აღნიშნულის შემდეგ მივიდა ნოტარიუსთან, სადაც გაიგო, რომ მინდობილობით ფორმდებოდა სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება, თავად იყო იპოთეკარი. სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულების გაფორმებისას ნოტარიუსმა განუცხადა, რომ ბინის მესაკუთრე იყო მასთან მისული, თუმცა, ვინაიდან ჰქონდა გადაუდებელი საქმე, გააფორმა მინდობილობა და წავიდა. შემდეგ გაფორმდა ხელშეკრულება, რომელსაც მოაწერა ხელი. ხელშეკრულების გაფორმებისას სულ ჰქონდა – 12 000 აშშ დოლარი, მათ შორის – 6 000 აშშ დოლარი იყო თავისი, ხოლო – 6 000 აშშ დოლარი მისი დის. ამასთან, ხელშეკრულება გაფორმდა კიდევ – 3500 და – 5000 აშშ დოლარზე, საერთო თანხა გამოვიდა – 20 500 აშშ დოლარი. თანხა ნოტარიუსის თანდასწრებით გადასცა ქ. ს-ს. მოწმემ ასევე განმარტა, რომ როდესაც მინდობილობის გაყალბების ფაქტი გაირკვა, მას დაუკავშირდნენ რ. ლ-ს ოჯახის წევრები და უთხრეს, რომ გადაიხდიდნენ იმ თანხის ნაწილს, რაც რ. ლ-მ წაიღო.

10. მოწმე მ. ლ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მას დაუკავშირდა მეგობარი მ. თ-ი და შესთავაზა თანხის გასესხება, ბინის უზრუნველყოფით. 2015 წლის ოქტომბრის ბოლოს მივიდა ნოტარიუსთან, სადაც გაირკვა, რომ სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება უნდა გაფორმებულიყო მინდობილობის საფუძველზე, რაზეც უარყოფითი რეაქცია ჰქონდა ზ. ქ-ს. ნოტარიუსმა განმარტა, რომ მინდობილობა პრობლემას არ წარმოადგენდა, ვინაიდან იგი თავად გააფორმა და მასაც ჩვეულებრივი იურიდიული ძალა ჰქონდა. მას შემდეგ, რაც გაირკვა, რომ მინდობილობა იყო ყალბი, სიტუაციის გარკვევის მიზნით ავიდნენ ქ. ს-სთან სახლში, სადაც მისმა დედამ აუღელვებლად უთხრა, რომ პრობლემა არ იყო, რადგან ქ. ს-ე აპირებდა იტალიაში წასვლას და გადაიხდიდა ვალს. მოგვიანებით საუბარში ჩაერთო ლ. ს-ც. მათ ლ. ს-ს და მის დედას შესთავაზეს, რომ გაუფორმებდნენ ერთნაირ ეპროტენტო ხელშეკრულებას, რომ ქ. ს-ს ნაწილ-ნაწილ დაებრუნებინა თანხა, რაზედაც ლ. ს-მ უარი განაცხადა.

11. ანალოგიური ფაქტობრივი გარემოებები დაადასტურეს

მონმეებმა – ლ. დ-მ, მ. თ-მ და ი. ვ-მ (შუამავლები).

12. მხარეთა მიერ უდავოდ ცნობილი, 2015 წლის 28 ოქტომბერს ნოტარიუს მ. ა-ს მიერ გაცემული მინდობილობით დადგენილია, რომ ქ. ს-ს მიენიჭა უფლებამოსილება განეკარგა, ქ. თბილისში, ... ქ. №...-ში მდებარე ლ. ს-ს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება.

13. მხარეთა მიერ უდავოდ ცნობილი, 2015 წლის 28 ოქტომბერს გაფორმებული სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულებით დადგენილია, რომ ქ. ს-ს სესხის სახით გადაეცა – 20 500 აშშ დოლარი, ხოლო სესხის უზრუნველყოფა მოხდა ლ. ს-ს საკუთრებაში არსებული, თბილისში, ...ქ. №...-ში მდებარე უძრავი ქონებით.

14. ქ. ს-მ წარდგენილ ბრალდებაში თავი ნაწილობრივ ცნო დამნაშავედ, აღიარა დოკუმენტის გატაცების ორივე ეპიზოდი და აჩვენა შემდეგი: მას სურდა სესხის აღება, რის გამოც გადაწყვიტა ძმის სახლის იპოთეკით დატვირთვა. დახმარების მიზნით, დაუკავშირდა მეგობარ ნ. კ-ს, რომელმაც უთხრა, რომ ჰყავდა ნაცნობი, რომელიც მის ძმას ძალიან ჰგავდა და ნაჰყვებოდა ნოტარიუსთან. ასეთი სახით სესხის აღება გადაწყვიტა იმიტომ, რომ ძმა არ დასთანხმდებოდა სახლის იპოთეკით დატვირთვას. შემდეგ ნ-მ გააცნო რ. ლ-ე, რომელსაც აუხსნა საქმის ვითარება და სთხოვა დახმარება, რასაც რ-ც დასთანხმდა. შეთანხმდნენ, თუ ვისი როლი უნდა შეესრულებინა რ. ლ-ს. 2015 წლის სექტემბრის ბოლოს ნოტარიუს მ. ა-თან გააფორმეს სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება – 10 000 აშშ დოლარზე. რ. ლ-მ იცოდა, რასაც აწერდა ხელს და თავისი სურვილით მოაწერა ხელი ხელშეკრულებას. აღებული თანხიდან გადაიხადა ორი თვის პროცენტი, საშუამავლო, ნოტარიუსის ხარჯები, ასევე ნ. კ-ს გადაუხადა – 500 აშშ დოლარი, ვინაიდან მათ ამ საქმეში დახმარების სანაცვლოდ მოსთხოვეს – 500 აშშ დოლარის გადახდა. დარჩენილი თანხა დაიტოვა თვითონ და გამოიყენა ვალების დასაფარავად. იმის გამო, რომ სრულად ვერ მოახერხა ვალების გასტუმრება, ოქტომბერში კვლავ სთხოვა დახმარება ნ. კ-ს, რომ გაეფორმებინათ ახალი ხელშეკრულება, რის შემდეგაც დაუკავშირდა შუამავალ ლ-ს და სთხოვა ახალი იპოთეკის გაფორმება. ლ-მ უთხრა, რომ შესაძლებელი იყო გაეკეთებინათ ჩანაცვლება. ხელშეკრულების გასაფორმებლად მივიდნენ სხვა ნოტარიუსთან, რომელმაც უარი თქვა მის გაფორმებაზე, ვინაიდან პირადობის მონმობით რ. ლ-ე ვერ მიახლოვდა ლ. ს-ს. აღნიშნულზე ლ-მ უთხრა, რომ გაეკეთებინათ მინდობილობა, რომლის საფუძველზეც თავად მოაწერდა ხელს ხელშეკრულებაზე, ან ახალი

პირადობის მოწმობა აელოთ. შემდეგ წავიდნენ იუსტიციის სახლში პირადობის მოწმობის ასაღებად, სადაც განაცხადეს, რომ პირადობის მოწმობა იყო დაკარგული და სურდათ ახლის აღება. საღამოს დაუკავშირდნენ იუსტიციის სახლიდან და უთხრეს, რომ მოხდა გაორება, წარდგენილი ფოტო არ იყო ლ. ს-ს, იყო სხვა პირის, რის გამოც მისულიყვნენ და თავად განცხადებინათ ამის შესახებ, წინააღმდეგ შემთხვევაში მიიღებდნენ უფრო მკაცრ ზომებს. შემდეგ ძველი პირადობის მოწმობით და იუსტიციის სახლის მიერ გაცემული სამახსოვრო ბარათით წავიდნენ ნოტარიუს მ. ა-თან, რომელსაც უთხრეს, რომ პირადობის მოწმობაზე განაცხადი, მართალია, გაკეთებული ჰქონდათ, მაგრამ ძალიან ეჩქარებოდათ და სთხოვეს მინდობილობის გაფორმება. ნოტარიუსი დასთანხმდა, ვინაიდან პირველი იპოთეკის ხელშეკრულება მისი გაფორმებული იყო. მინდობილობის გაფორმებიდან დაახლოებით ერთ-ორ საათში გაფორმდა მეორე ხელშეკრულება, რომელსაც ესწრებოდნენ შუამავლებიც. ხელშეკრულებას ხელი თვითონ მოაწერა და სესხის თანხა მიიღო, რამაც შეადგინა – 20 500 აშშ დოლარი. ამ თანხიდან გადაიხადა პირველი იპოთეკის თანხა – 10 000 აშშ დოლარი, ნოტარიუსის მომსახურების ღირებულება და საშუამავლოები, ხოლო დარჩენილი, დაახლოებით შვიდი ათასი დოლარიდან, წინასწარი შეთანხმების საფუძველზე – 2000 აშშ დოლარი მისცა რ. ლ-სა და ნ. კ-ს. ქ. ს-მ ასევე განმარტა, რომ ნოტარიუსთან გამოიყენეს ძმის – ლ. ს-ს პირადობის მოწმობა, რომელიც ძმისგან ძალულად აიღო მისი ოთახიდან. მას სესხის სახით მიღებული თანხის მართლსაწინააღმდეგოდ მისაკუთრების მიზანი არ ჰქონია, ვინაიდან სურდა სამუშაოდ იტალიაში წასვლა და სესხის ამ გზით დაფარვა.

15. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ თაღლითობის, როგორც საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულის, ობიექტური შემადგენლობის სავალდებულო ნიშანს წარმოადგენს მართლსაწინააღმდეგოდ მისაკუთრების მიზნით სხვისი ქონების დაუფლება ან ქონებრივი უფლების მიღება მოტყუებით. მართლსაწინააღმდეგობა გულისხმობს, რომ პირი არ არის მესაკუთრე ან მისი კანონიერი მფლობელი და მის მიერ ქონების დაუფლება, ან ქონებრივი უფლების მიღება ხდება უკანონოდ. აღნიშნული დანაშაული წარმოადგენს შედეგიან დელიქტს და დამთავრებულია სხვისი ნივთის დაუფლების ან ქონებრივი უფლების მიღების მომენტიდან. თაღლითობის სუბიექტური შემადგენლობა კი პირდაპირ განზრახვაში გამოიხატება, რა დროსაც დამნაშავეს გაცნობიერებული აქვს, რომ იგი თაღლითობით მარ-

თლსანინაალმდეგოდ ეუფლება სხვის ქონებას, რითაც ზიანს აყენებს მის მესაკუთრეს და სურს ამ შედეგის დადგომა. ამასთან, ქმედების განხორციელებისას დამნაშავეს უნდა ამოძრავებდეს ანგარების მოტივი და მიზანი.

16. სააპელაციო სასამართლომ მსჯავრდებულები – ქ. ს-ე და რ. ლ-ე უდანაშაულოდ ცნო საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი) იმ მოტივით, რომ ქ. ს-სა და რ. ლ-ს ქმედებაში არ არსებობდა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზანი, ვინაიდან სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულების გაფორმებიდან ერთი თვის შემდეგ ქ. ს-მ სესხის თანხა სრულად დაუბრუნა იპოთეკარ ზ. ს-ს და მას რაიმე ზიანი არ მისდგომია. გარდა ამისა, სასამართლომ რ. ლ-ს ქმედება საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტიდან (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი) გადააკვალიფიცირა იმავე მუხლის პირველ ნაწილზე, რადგან მითითებულ ეპიზოდში არ დადასტურდა მსჯავრდებულების მიმართ წარდგენილი თაღლითობის ბრალდება და შესაბამისად – მიყენებული მნიშვნელოვანი ზიანი. მისი ქმედება დაკვალიფიცირდა – ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადებად, გამოყენების მიზნით (რასაც მნიშვნელოვანი ზიანი არ გამოუწვევია).

17. საკასაციო პალატა ვერ დაეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს აღნიშნულ დასაბუთებას და მიუთითებს შემდეგს: საქმეში უდავოდ ცნობილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვეთილი მტკიცებულებებით დადგენილია, რომ ქ. ს-ს სჭირდებოდა თანხა ვალების დასაფარად. საცხოვრებელი ბინა წარმოადგენდა მისი ძმის – ლ. ს-ს საკუთრებას. ქ. ს-მ იცოდა, რომ ლ. არ დასთანხმდებოდა სახლის იპოთეკით დატვირთვას, რის გამოც მან გადანყვიტა სესხის მისგან მალულად, მოტყუებით აღება, მისივე ბინის უზრუნველყოფით. ქ. ს-ს მიზანს წარმოადგენდა ძმის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების გამოყენებით ქონებრივი სარგებლის მიღება მოტყუებით, რის შესახებაც არა მხოლოდ იცოდა რ. ლ-მ, არამედ თავიდანვე აქტიურად მონაწილეობდა მის განხორციელებაში. ის ფაქტი, რომ ქ. ს-მ სრულად დაუბრუნა თანხა იპოთეკარ ზ. ს-ს, მსჯავრდებულების ქმედებაში არ გამოორიცხავს მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზანს. 2015 წლის 24 სექტემბრის ეპიზოდში გამოკვეთილია დანაშაულის შემადგენლობის ყველა ნიშანი და იგი დამთავრებულია 2015 წლის 24 სექტემბრიდან, ანუ იმ მომენტიდან, როდესაც ქ. ს-მ და რ. ლ-მ შეაცდინეს ნოტარიუსი და

ვითომდა ლ. ს-ს სახელით, მოტყუებით გააფორმეს 2015 წლის 24 სექტემბრის სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება, რის შედეგადაც ლ. ს-ს იპოთეკარის სასარგებლოდ წარმოეშვა – 10 000 აშშ დოლარის ვალდებულება. შესაბამისად, დანაშაულის შემადგენლობისათვის მნიშვნელობა არა აქვს, თუ როდის, ან საერთოდ დაუბრუნა თუ არა ქ. ს-მ ნასესხები თანხა იპოთეკარ ზ. ს-ს. აღსანიშნავია ის გარემოებაც, რომ ქ. ს-სა და რ. ლ-ს ქმედებებით დანაშაულის ორივე ეპიზოდში ზიანი მიადგა სწორედ ლ. ს-ს, რადგან პირველ ეპიზოდში მას წარმოეშვა – 10 000 აშშ დოლარის, ხოლო მეორეში – 20 500 აშშ დოლარის ვალდებულება იპოთეკარების სასარგებლოდ, რის საფუძველზეც განსახილველ სისხლის სამართლის საქმეზე დაზარალებულად ცნობილია ლ. ს-ე და არა – იპოთეკარები.

18. მსჯავრდებულების მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზანზე ასევე მეტყველებს თავად ქ. ს-ს ჩვენებაც, რომ მას ვალების დასაფარად არ ეყო პირველი სესხით მიღებული თანხა და გარკვეული დროის გასვლის შემდეგ იგი იძულებული გახდა ხელმეორედ აეღო სესხი, რისთვისაც აუცილებელი იყო პირველი სესხის სრულად გადაფარვა და იპოთეკარ ზ. ს-თვის თანხის დაბრუნება, რომლის გარეშეც მეორე ხელშეკრულება ვერ გაფორმდებოდა. ამ მიზნის განსახორციელებლად იგი კვლავ დაუკავშირდა რ. ლ-ს და მათ ისევ ერთობლივად ჩაიდინეს მეორე დანაშაული.

19. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატა იზიარებს პროკურორის არგუმენტებს და მიაჩნია, რომ ქ. ს-მ და რ. ლ-მ 2015 წლის 24 სექტემბრის ეპიზოდში ჩაიდინეს თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება და ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით. მითითებულ ეპიზოდში პალატას ასევე დადგენილად მიაჩნია, რომ რ. ლ-მ ჩაიდინა ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადება, გამოყენების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, ვინაიდან დადასტურებულია, რომ მსჯავრდებულების ქმედებების შედეგად ლ. ს-ს იპოთეკარ ზ. ს-ს სასარგებლოდ წარმოეშვა – 10 000 აშშ დოლარის ვალდებულება, რითაც მას მიადგა მითითებული თანხის მნიშვნელოვანი ზიანი.

20. საკასაციო პალატა არ იზიარებს დაცვის მხარის მოსაზ-

რებას, რომ რ. ლ-მ ჩაიდინა არა თაღლითობა, არამედ, კრედიტის უკანონო მიღებაში დახმარება, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 24-ე-208-ე მუხლის პირველი ნაწილით. პალატა ამ ნაწილში ეთანხმება სააპელაციო პალატის მსჯელობას, რომ საქართველოს სსკ-ის 208-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ობიექტური მხარე გამოიხატება სამეურნეო ან ფინანსური მდგომარეობის შესახებ ბანკის ან სხვა კრედიტორისათვის ყალბი ცნობის მიწოდებაში, კრედიტის მიღების მიზნით. ასეთ შემთხვევაში კრედიტორისათვის მიწოდებული ინფორმაცია შეგნებულად არის დამახინჯებული და არ ასახავს მსესხებლის ქონებრივი მდგომარეობის შესახებ (შემოსავლები, ვალდებულებები და სხვა) ობიექტურ სურათს. მოცემულ შემთხვევაში რ. ლ-ს ფინანსური მდგომარეობის შესახებ ყალბი ინფორმაცია კი არ მიწოდებია, არამედ – ნოტარიუსის შეცდომაში შეყვანით ოფიციალური დოკუმენტი გააყალბა, სხვის ქონებას დაეუფლა და ქონებრივი უფლება მიიღო მოტყუებით. გარდა ამისა, კრედიტი არის ფულადი საშუალება, რომელსაც გასცემს ბანკი ან სხვა საკრედიტო ორგანიზაცია, რაც მოცემულ შემთხვევაში არ მომხდარა.

21. ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ განმარტა, რომ განაჩენი უნდა ემყარებოდეს საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა თავისუფალ შეფასებასა და დასკვნებს, რომლებიც გამომდინარეობს ფაქტობრივი გარემოებებიდან და მხარეების მიერ წარდგენილი მოსაზრებებიდან. მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ნათელი და დასაბუთებული დასკვნების ან ფაქტის თაობაზე გაუქარწყლებელი ვარაუდების ერთობლიობიდან¹. საქართველოს სსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის თანახმად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი არის სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში. საქართველოს სსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის შესაბამისად, მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით, ხოლო ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის მიხედვით, გა-

¹ იხ: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადამწყვეტილებები საქმეებზე: „ელ მასრი მაკედონიის წინააღმდეგ“ (El-Masri v the Former Yugoslav Republic of Macedonia, ECtHR, (GC), 13/12/2012) და „ჰასანი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ“ (Hassan v the UK, ECtHR, (GC), 16/09/2014).

მამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

22. ამდენად, საკასაციო პალატას დადგენილად მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება, რომ ქ. ს-მ ჩაიდინა: საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (2015 წლის 24 სექტემბრის ეპიზოდი); 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებითა (2015 წლის 28 ოქტომბრის ეპიზოდი) და სსკ-ის 363-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (2015 წლის 24 სექტემბრისა და 2015 წლის 28 ოქტომბრის ეპიზოდები) გათვალისწინებული დანაშაულები, ხოლო რ. ღ-მ – საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (2015 წლის 24 სექტემბრის); 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებითა (2015 წლის 28 ოქტომბრის ეპიზოდი) და სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (2015 წლის 24 სექტემბრისა და 2015 წლის 28 ოქტომბრის ეპიზოდები) გათვალისწინებული დანაშაულები.

23. რაც შეეხება სასჯელს, საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით – მის მისწრაფებას, ანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

24. საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს მსჯავრდებულ ქ. ს-ს მოთხოვნას არასაპატიმრო სასჯელის განსაზღვრის, ან საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით სასჯელის შემსუბუქების შესახებ, რასაც ასევე ითხოვს მსჯავრდებულ რ. ღ-ს ადვოკატი, შემდეგ გარემოებათა გამო: მსჯავრდებულებმა პირდაპირი განზრახვით, ანგარების მოტივით, დროის მცირე ინტერვალით ჩაიდინეს ფაქტობრივად ანალოგიური ხასიათის მძიმე და ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაუ-

ლები და მათმა ქმედებებმა გამოიწვიეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი, რომელიც არ არის ანაზღაურებული. აღნიშნულის გათვალისწინებით, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ ქ. ს-სა და რ. ღ-ს სასჯელის სახით უნდა განესაზღვროთ თავისუფლების აღკვეთა რეალურად მოსახდელად, რაც სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნის (სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია) განხორციელებას. ამასთან, საკასაციო პალატამ მხედველობაში მიიღო ის გარემოებებიც, რომ ქ. ს-მ ნაწილობრივ აღიარა ჩადენილი დანაშაული და ითანამშრომლა გამოძიებასთან, ჰყავს ორი შვილი, ხოლო რ. ღ-ე რეგისტრირებულია სოციალურად დაუცველთა ბაზაში და აქვს ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული პრობლემები და მიაჩნია, რომ მათ უნდა შეეფარდოთ შესაბამისი მუხლების სანქციით გათვალისწინებული მინიმალური და მინიმალურთან მიახლოებული სასჯელები.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით და

და ა დ ბ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ქ. ს-ს საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.
2. მსჯავრდებულ რ. ღ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ე. მ-ს საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.
3. გლდანი-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ლევან ჟორჯოლაძის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.
4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 16 იანვრის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:
5. ქ. ს-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.
6. ქ. ს-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (2015 წლის 28 ოქტომბრის – მ. ღ-ს, ლ.მ-სა და ზ. ქ-ს

ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

7. ქ. ს-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 363-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვროს 9 თვით თავისუფლების აღკვეთა.

8. ქ. ს-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 363-ე მუხლის მე-2 ნაწილით (2015 წლის 28 ოქტომბრის – მ. ლ-ს, ლ. მ-სა და ზ. ქ-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვროს 9 თვით თავისუფლების აღკვეთა.

9. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დანაშაულთა ერთობლიობით, საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (2015 წლის 28 ოქტომბრის – მ. ლ-ს, ლ. მ-სა და ზ. ქ-ს ეპიზოდი) დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქას თანაბარი და ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ ქ. ს-ს განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

10. ქ. ს-ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან – 2016 წლის 2 აგვისტოდან.

11. რ. ლ-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

12. რ. ლ-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (2015 წლის 28 ოქტომბრის – მ. ლ-ს, ლ. მ-სა და ზ. ქ-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

13. რ. ლ-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (2015 წლის 24 სექტემბრის – ზ. ს-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვროს 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

14. რ. ლ-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (2015 წლის 28 ოქტომბრის – მ. ლ-ს, ლ. მ-სა და ზ. ქ-ს ეპიზოდი) და სასჯელად განესაზღვროს 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

15. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დანაშაულთა ერთობლიობით, საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (2015 წლის 28 ოქტომბრის – მ. ლ-ს, ლ. მ-სა და ზ. ქ-ს ეპიზოდი) დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქას თანაბარი და ნაკლებად მკაც-

რი სასჯელები და საბოლოოდ რ. ლ-ს განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

16. რ. ლ-ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან – 2015 წლის 11 დეკემბრიდან.

17. ნივთიერი მტკიცებულებები – ფარული საგამოძიებო მოქმედების შედეგად სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურიდან მიღებული აუდიო-ვიდეორჩანაწერების ამსახველი ერთი კომპიუტერული დისკი და სანოტარო ბიუროდან მიღებული ვიდეორჩანაწერის ამსახველი ერთი კომპიუტერული დისკი უნდა დაერთოს საქმეს მისი შენახვის ვადით.

18. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

5. დანაშაული სამეცარემო ან სსპა ეკონომიკური საქმიანობის წინააღმდეგ

სასაქონლო (მომსახურების) ნიშნის ან სსპა კომერციული აღნიშვნის მართლსაწინააღმდეგო გამოყენება წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ

განაჩენი

№147აპ-17

18 ივლისი, 2017 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
ნ. გვენეტაძე,
გ. შავლიაშვილი**

განიხილა მსჯავრდებულების – გ. ს-ა და დ. ს-ს ინტერესე-
ბის დამცველის, ადვოკატ ლ. კ-ს საკასაციო საჩივარი თბილი-
სის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატის 2017 წლის 1 თებერვლის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

**1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამარ-
თლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 18 მაისის განაჩენით:**

გ. ს-ი ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა დამნაშა-
ვედ საქართველოს სსკ-ის 196-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვე-
პუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სას-
ჯელად განესაზღვრა 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა,
რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების საფუძველზე
ჩაეთვალა პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

დ. ს-ი – ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილ იქნა დამნაშა-
ვედ საქართველოს სსკ-ის 196-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვე-
პუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სას-
ჯელად განესაზღვრა 3 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა,
რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების საფუძველზე
ჩაეთვალა პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

პირობით მსჯავრდებულების – დ. ს-ა და გ. ს-ს ყოფაქცევა-
ზე კონტროლი და დახმარება დაეწავა საქართველოს სასჯე-
ლალსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს პრობაციის ეროვ-
ნული სააგენტოს ტერიტორიულ ორგანოს, მსჯავრდებულების

საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. მსჯავრდებულებს დაევა-
ლათ, პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ნებართვის გარეშე არ
შეიცვალონ საცხოვრებელი ადგილი.

ნივთიერი მტკიცებულებები – შპს „ჯ-ს“ შენობის ჩხრეკისას
ამოღებული სარეცხი საშუალებები, ბოთლები და ეტიკეტები
საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ უნდა
განადგურდეს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

2. სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ დ. ს-ა და გ. ს-ა
ჩაიდინეს სასაქონლო (მომსახურების) ნიშნის მართლსაწინააღ-
მდეგო გამოყენება, ე. ი. წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ
დიდი ოდენობით სხვისი სასაქონლო ნიშნის უკანონო გამოყე-
ნება, აგრეთვე – სხვისი სასაქონლო ნიშნით უკანონოდ ნიშან-
დებული საქონლის წარმოება და სამოქალაქო ბრუნვაში შეტა-
ნა, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

მსჯავრდებულების მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა
შემდეგში:

შპს „ჯ-ს“ (ს/ნ) დამფუძნებლებმა და დირექტორებმა – გ. ს-
ა და დ. ს-ა მატერიალური სარგებლის მიღების მიზნით, განიზ-
რახეს დიდი ოდენობით სხვისი სასაქონლო ნიშნის უკანონო გა-
მოყენება და კონტრაფაქციული საქონლის სამოქალაქო ბრუნ-
ვაში შეტანა. ამ მიზნით ისინი 2014 წლის ზაფხულიდან იყენებ-
დნენ „ზ-რ & გ-ს“ მფლობელობაში არსებულ, დიდი ოდენობით
სასაქონლო ნიშან „F-Y-ის“ და რ-ი მდებარე შპს „ჯ-ს“ კუთვნილ
საწარმოში აწარმოებდნენ კონტრაფაქციულ ჭურჭლის სარეცხ
საშუალებებს, რის რეალიზაციასაც ახდენდნენ სხვადასხვა მე-
წარმე სუბიექტზე და სასაქონლო ნიშნის მფლობელს აყენებ-
დნენ მნიშვნელოვან ზიანს.

3. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 18 მაისის განაჩენი სააპელაციო
წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულების – გ. ს-ა და დ. ს-ს ინერე-
სების დამცველმა, ადვოკატმა ბ. პ-მ, რომელმაც ითხოვა გა-
მამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამარ-
თლებელი განაჩენის დადგენა.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამარ-
თლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 1 თებერვლის განაჩენით
სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდა, ხოლო გა-
საჩივრებული განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამარ-
თლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 1 თებერვლის განაჩენი სა-
კასაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულების – გ. ს-ა და დ. ს-
ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ლ. კ-მ. კასატორი სა-

ჩივრით ითხოვს გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმებასა და მსჯავრდებულების გამართლებას, შემდეგი საფუძვლებით: მსჯავრდებულები შპს „ჯ-ს“ მიერ გამოშვებული პროდუქციის სასაქონლო ნიშნად იყენებდნენ არა „F-Y-ის“, არამედ – „F-Y-ის“ და, შესაბამისად, მითითებული სახელით გამოცემული პროდუქცია არ შეიძლება ჩაითვალოს სხვის სასაქონლო ნიშნად; სასამართლომ უკრიტიკოდ გაიზიარა საქპატენტის სასაქონლო ნიშნებისა და გეოგრაფიული აღნიშვნის განყოფილების სპეციალისტის, უ-ა ო-ს ჩვენება, რომ, მიუხედავად იმისა, რომ შეცვლილია პროდუქტის სახელწოდება, ჩვეულებრივი მომხმარებლისათვის პრაქტიკულად შეუძლებელია მისი განსხვავება; სასამართლომ ასევე არასწორად დაადგინა, რომ შპს „ჯ-ს“ – 2014 წლის ნოემბრიდან 2015 წლის ივლისის ჩათვლით, სხვადასხვა მენარმე სუბიექტზე რეალიზებული ჰქონდა – 15 654,17 ლარის ღირებულების „F-Y“, რადგან არ გაითვალისწინა ამ რაოდენობის საქონლის დამზადებას რა ღირებულების პროდუქცია სჭირდებოდა; ადვოკატმა ასევე აღნიშნა, რომ სააპელაციო სასამართლომ განაჩენში არასწორად იმსჯელა მსჯავრდებულების ოფისის ჩხრეკისას ამოღებული – 800 ლარის შესახებ და მიაჩნია, რომ მითითებული თანხა უნდა დაუბრუნდეს მსჯავრდებულებს.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ მსჯავრდებულების – გ. ს-ა და დ. ს-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ლ. კ-ს საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა სრულად იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს არგუმენტებს მსჯავრდებულების – გ. ს-ა და დ. ს-ს ბრალეულობის თაობაზე და მიაჩნია, რომ კანონის მოთხოვნათა დაცვით, სრულყოფილად და ობიექტურად გამოკვლეულ, უტყუარ, ურთიერთშეჯერებულ და საკმარის მტკიცებულებათა ერთობლიობით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება მათ მიერ ჩადენილი დანაშაული, კერძოდ:

3. საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და პრეიუდიციულად იქნა მიჩნეული, კერძოდ: მოწმეების – ს. მ-ს-ბ-ს, დ. კ-ს, უ. ო-ს ჩვენებებით, დათვალიერების, შპს „ჯ-ს“ ოფისისა და სანყოფის ჩხრეკის ოქმებით, ნივთიერი მტკიცებულებების, საქპატენტიდან მიღე-

ბული მომართვის, ოპერატიულ-სამძებრო ღონისძიებების ამ-სახველი მასალებითა და სხვა მტკიცებულებებით დადასტურებულია, რომ გ. ს-ა და დ. ს-ა ჩაიდინეს დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 196-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით.

4. საქპატენტის სასაქონლო ნიშნებისა და გეოგრაფიული აღნიშვნის განყოფილების სპეციალისტის, უ. ო-ს მოწმის სახით მიცემული ჩვენებით დადგენილია, რომ „ინტელექტუალურ საკუთრებასთან დაკავშირებულ სასაზღვრო ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, ნებისმიერი საქონელი, მათ შორის შესაფუთი საქონელი, რომელზეც უნებართვოდაა მოთავსებული იმ სასაქონლო ნიშნის იდენტური სასაქონლო ნიშანი, რომელიც კანონიერად არის რეგისტრირებული ამ საქონელთან დაკავშირებით ან არსებითად არ განსხვავდება აღნიშნული სასაქონლო ნიშნისაგან და, აქედან გამომდინარე, არღვევს საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ სასაქონლო ნიშნის მფლობელის უფლებებს, წარმოადგენს კონტრაფაქციულ პროდუქციას. მიუხედავად იმისა, რომ „F-Y-ის“ შემთხვევაში, თითქოსდა, შეცვლილია სახელწოდება „F-Y-ით“, არსებული სხვაობის გამოვლენა ვიზუალურად ფაქტობრივად შეუძლებელია დადგინდეს დეტალური დაკვირვების გარეშე. ასევე ხსენებულ ნიშნებს შორის არსებობს ფონეტიკური მსგავსება, რაც ჩვეულებრივი მომხმარებლისთვის პრაქტიკულად შეუძლებელს ხდის მათ განსხვავებას. „სასაქონლო ნიშნების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მესამე პირის სახელზე რეგისტრირებული, უფრო ადრინდელი პრიორიტეტის მქონე სასაქონლო ნიშნის მსგავსია, ხოლო საქონელი – იდენტური ან იმდენად მსგავსი, რომ ჩნდება ამ სასაქონლო ნიშნების აღრევის, მათ შორის ასოცირების შედეგად აღრევის შესაძლებლობა. იმავდროულად, ამავე კანონის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, განსაკუთრებული უფლების მქონე პირს შეუძლია, აუკრძალოს მესამე პირს, მისი თანხმობის გარეშე სამოქალაქო ბრუნვაში გამოიყენოს ისეთი ნიშანი, რომელიც განსაკუთრებული უფლების მქონე პირის, ამ შემთხვევაში კი „ზ-რ & გ-ს“ მიერ დაცული (რეგისტრირებული) სასაქონლო ნიშნის იდენტური ან მსგავსია იმდენად, რომ ჩნდება ამ ნიშნების აღრევის, მათ შორის – ვიზუალური ასოცირების შედეგად აღრევის შესაძლებლობა. ამავე კანონის მე-6 მუხლის მე-3 პუნქტით, ამავე მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, სხვა შესაძლო აკრძალვათა გარდა, იკრძალება: ა) სასაქონლო ნიშნის დატანა საქონელზე ან მის შეფუთვაზე, ბ)

ისეთი საქონლის შეთავაზება, სამოქალაქო ბრუნვაში შეტანა ან სანყობში ამ მიზნით შენახვა, იმპორტი ან ექსპორტი, რომელიც ნიშანდებულია ამ ნიშნით, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეს ქმედება ხორციელდება სასაქონლო ნიშანზე განსაკუთრებული უფლების მქონე პირის მიერ ნიშანდებული საქონლით. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, არავის აქვს უფლება, „ზ-რ & გ-ს“ თანხმობის გარეშე, სამოქალაქო ბრუნვაში გამოიყენოს „F-Y-ის“ დასახელების ან მისი მსგავსი სასაქონლო ნიშნები.

5. რაც შეეხება ზიანის ოდენობას, საქართველოს სსკ-ის 196-ე მუხლის შენიშვნის მიხედვით, მნიშვნელოვანი ზიანის გამომწვევად დანაშაული ჩადენილად ითვლება, თუ წარმოებული ან სამოქალაქო ბრუნვაში შეტანილი იმ საქონლის ღირებულება, რომელიც სხვისი სასაქონლო (მომსახურების) ნიშნით, საქონლის ადგილწარმოშობის დასახელებით, გეოგრაფიული აღნიშვნით ან რეგისტრირებული საფირმო სახელწოდებით უკანონოდ არის ნიშანდებული (მარკირებული), აღემატება – 5 000 ლარს. საქმეში არსებული 2015 წლის 27 აგვისტოს დათვალიერების ოქმით, რომელიც ცნობილია უდავო მტკიცებულებად, ირკვევა, რომ გამომძიებელმა დაათვალიერა საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს ინტერნეტმისამართი – „napr.gov.ge“, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსა და შინაგან საქმეთა სამინისტროს ელექტრონულ მონაცემთა ბაზები, შპს „ჯ-ს“ (ს/ნ...) ხელმძღვანელი პირებისა და ამ კომპანიის მიერ რეალიზებული სარეცხი საშუალებების დადგენის მიზნით, რის შედეგადაც გაირკვა, რომ შპს „ჯ-ს“ – 2014 წლის ნოემბრიდან 2015 წლის ივლისის ჩათვლით, სხვადასხვა მენარმე სუბიექტზე რეალიზებული აქვს – 15 654 ლარის ღირებულების „F-Y“, მათ შორის დღგ – 2 387,95 ლარი. გამომძიებელმა მითითებული მონაცემების შემცველი დოკუმენტაცია დაურთო დათვალიერების ოქმს. შესაბამისად, დადგენილია ზიანის ოდენობა.

6. უსაფუძლოა დაცვის მხარის მითითება შპს „ჯ-ს“ ოფისის ჩხრეკისას ამოღებული – 800 ლარის მსჯავრდებულებისათვის დაბრუნების შესახებ, რადგან საქმის მასალების მიხედვით, მითითებული თანხა წარმოადგენს მოცემულ საქმეზე ოპერატიულ-სამძებრო ღონისძიების – საკონტროლო შესყიდვისთვის საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის ეკონომიკური დეპარტამენტიდან გამოთხოვნილ ფულს, რომლითაც 2015 წლის 24 აგვისტოს ქ. რ-ი აღნიშნულ ღონისძიებაში ოპერატიულად ჩართულმა პირმა გ. ს-ნ შეიძინა შპს „ჯ-ს“ მიერ წარმოებული, კონტრაფაქციული ჭურჭლის სარეცხი საშუალება. იმავე დღეს მითითებული 800 ლარი გამოძიებამ ამოიღო შპს

„ჯ-ს“ ოფისსა და სანყოფიში ჩატარებული ჩხრეკის დროს.

7. რაც შეეხება იმას, თუ რატომ არ არის ხსენებული ნივთმტკიცების – 800 ლარის საკითხი პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენით გადაწყვეტილი, სააპელაციო პალატამ ეს საკითხი განმარტა, რასაც საკასაციო პალატა სრულად იზიარებს, კერძოდ: სააპელაციო პალატამ მიუთითა, რომ სასამართლო სამართლებრივად მოკლებულია შესაძლებლობას, თავის განაჩენში გადაწყვიტოს საქმეზე ამოღებული 800 ლარის საკითხი, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში განაჩენი სააპელაციო წესით გასაჩივრებული ჰქონდა მხოლოდ დაცვის მხარეს, ხოლო სახელმწიფო ბრალმდებელს მითითებული ნივთმტკიცების საკითხის გადაწყვეტისა და თანხის სახელმწიფოსთვის დაბრუნების თაობაზე სააპელაციო საჩივარი არ შეუტანია. საქართველოს სსსკ-ის 298-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს უფლება არა აქვს, გამამართლებელი განაჩენის ნაცვლად გამამტყუნებელი განაჩენი გამოიტანოს, გამოიყენოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის უფრო მკაცრი მუხლი, დანიშნოს უფრო მკაცრი სასჯელი ან მიიღოს მსჯავრდებულისთვის არასასიკეთო სხვა გადაწყვეტილება, თუ საქმე განიხილება მსჯავრდებულის, მისი ადვოკატის საჩივრის საფუძველზე და ბრალდების მხარეს საჩივარი არ შეუტანია.

8. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ საქმეზე თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მიერ მსჯავრდებულების – გ. ს-ა და დ. ს-ს მიმართ გამოტანილი განაჩენი არის კანონიერი და არ არსებობს მისი გაუქმების საფუძველი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით და

და ა დ ბ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულების – გ. ს-ა და დ. ს-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ლ. კ-ს საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.
2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 1 თებერვლის განაჩენი გ. ს-ა და დ. ს-ს მიმართ დარჩეს უცვლელად.
3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

6. დანაშაული საზოგადოებრივი უშიშროებისა და წესრიგის წინააღმდეგ

ცეცხლსასროლი იარაღის მართლსაწინააღმდეგო
დაუფლავ მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი
წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ

განაჩენი

№114აპ-17

12 ივნისი, 2017 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),
ნ. გვენეტაძე,
გ. შავლიაშვილი

განიხილა ფოთის რაიონული პროკურორის მოადგილის ფე-
ლიქს ჯალაღონიას საკასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო
სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის
20 დეკემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, გ. ფ-ს ბრა-
ლი დაედო ცეცხლსასროლი იარაღის მართლსაწინააღმდეგო და-
უფლებაში მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი წინასწარი შეთან-
ხმებით ჯგუფის მიერ, რაც გამოხატა შემდეგში:

2016 წლის 5 თებერვალს, დაახლოებით 02:00 საათზე, პირო-
ბით მსჯავრდებულმა გ. ფ-მ წინასწარი შეთანხმებით, გამოძიე-
ბით დაუდგენელ პირთან ერთად, ჯგუფურად, ძალაყინის გა-
მოყენებით გააღო ქ. ..., ... ქუჩა №...-ში მდებარე მონადირეთა და
მეთევზეთა მაღაზია „...“ შესასვლელი კარი და მისაკუთრების
მიზნით, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლა 5750 ლარის ღირე-
ბულების, სროლისათვის ვარგის ცეცხლსასროლ იარაღებს:
„გლოკის“ სისტემის პისტოლეტს „GLOCK.INC.SMYRNA.GA.“, „...“
CZ სისტემის პისტოლეტს ნომრით – „...“; ვერცხლისფერ ყავის-
ფერსახელურთან პისტოლეტს ნარწერიტ „...“; CZ სისტემის პის-
ტოლეტს „... BROWNING“ №... და რვა მჭიდს ვაზნების გარეშე.
მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებული ჩნდნის სისტემის „...BROWN-
ING“ №... პისტოლეტის იმავე დღეს ამოიღეს გ. ფ-ს პირადი ჩხრე-
ვისას, ხოლო დანარჩენი ცეცხლსასროლი იარაღები ამოიღეს ქა-

ლაქ ..., ... ქუჩა № ...-ში მდებარე კორპუსის სხვენიდან.

2. ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 7 ივლისის განაჩენით გ. ფ-ა, – დაბადებული 19.. წელს, ნასამართლევნი, – ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 237-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და სასჯელად განესაზღვრა 9 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 31 იანვრის განაჩენით გ. ფ-ს მიმართ დანიშნული პირობითი მსჯავრი და იმავე კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, გ. ფ-ს მიმართ ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 31 იანვრის განაჩენით დანიშნული სასჯელი – 4 წელი, 9 თვე და გ. ფ-ს საბოლოო სასჯელად განესაზღვრა 9 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რომლის ათვლა დაენყო დაკავების დღიდან – 2016 წლის 5 თებერვლიდან. მასვე სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო.

ნივთიერი მტკიცებულებები:

– 1. გ. ფ-გან ამოღებული პისტოლეტი ერთი მჭიდით, ვაზნების გარეშე, წარწერით „CZ ... BROWNING“, ნომერი ...; 2. შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული ლითონის მჭიდი, ვაზნების გარეშე, წარწერით ...MADE IN ITALY, ... და საკიდი ბოქლომი, წარწერით ...; 3. ადგილმდებარეობის დათვალიერებისას ამოღებული ძალაყინი; 4. ადგილმდებარეობის დათვალიერებისას სხვენიდან ამოღებული ცეცხლსასროლი პისტოლეტები: 1. GLOCK.INC.SMYRNA.GA. მოდელის ...; 2. ChZ მოდელის № ...; 3. ვერცხლისფერი ყავისფერ სახელურიანი წარწერით „...“; 5. ადგილმდებარეობის დათვალიერებისას ამოღებული 6 (ექვსი) მჭიდი; 6. ადგილმდებარეობის დათვალიერებისას ამოღებული 1 (ერთი) სიგარეტის კოლოფი, წარწერით „GAULOISES“, მოყვითალო პლასტმასისსახელურიანი სახრახნისი და მონითალო პლასტმასისსახელურიანი ორი სახრახნისი, პატარა და საშუალო ზომის ორი ქლიბი; 7. ადგილმდებარეობის დათვალიერებისას ამოღებული ნაჭრის მუქი ფერის ნიღაბი და თეთრზოლიანი ნიღაბი, რომლებიც ინახება შსს ... საქალაქო სამმართველოში, შენახულ უნდა იქნეს მოცემული საქმიდან გამოყოფილ №... საქმეზე შემავამებელი გადაწყვეტილების მიღებამდე.

– მონადირეთა მალაზია „...“ ამოღებული დალუქული ვიდეომასალა, ორ ცალ DVD-R დისკზე, რომლებიც ერთვის საქმეს, საქართველოს სსსკ-ის 79-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, შენახულ უნდა იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

3. აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა გ. ფ-ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა მ. კ-მ და ითხოვა გამამართლებელი განაჩენის გამოტანა.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 20 დეკემბრის განაჩენით მსჯავრდებულ გ. ფ-ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ. კ-ს სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ.

ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 7 ივლისის განაჩენში შევიდა მსჯავრდებულ გ. ფ-ს სასიკეთო ცვლილება, კერძოდ:

მსჯავრდებულ გ. ფ-ს მიმართ მსჯავრად შერაცხული ქმედება საქართველოს სსკ-ის 237-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტიდან გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 237-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე.

გ. ფ-ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 237-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვრა 5 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა წინა – ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 31 იანვრის განაჩენით გ. ფ-ს მიმართ დანიშნული პირობითი მსჯავრი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 31 იანვრის განაჩენით დანიშნული სასჯელი – 4 წელი, 9 თვე და გ. ფ-ს საბოლოო სასჯელად განესაზღვრა 5 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

გ. ფ-ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო და სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2016 წლის 5 თებერვლიდან.

განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩა უცვლელად.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 20 დეკემბრის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა ფოთის რაიონული პროკურორის მოადგილემ ფელიქს ჯალალონიამ. კასატორი საჩივრით ითხოვს გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანას და გ. ფ-ს დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 237-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, შემდეგი საფუძვლებით: ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ვიდეოფირის დათვალიერებით დასტურდება, რომ კადრში ასახული პირები მოქმედებენ ერთობ-

ლივად დანაშაულის შემადგენლობის განხორციელებამდე, განხორციელებისას და მისი დასრულების შემდეგ, რითაც უტყუარად დასტურდება, რომ გ. ფ-ა დანაშაულს სჩადის მეორე, დაუდგენელ პირთან ერთად წინასწარი შეთანხმებით.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ ფოთის რაიონული პროკურორის მოადგილე ფელიქს ჯალალონიას საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებულ განაჩენში უნდა შევიდეს ცვლილება, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა პირველ რიგში აღნიშნავს, რომ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 20 დეკემბრის განაჩენს ბრალდების მხარე ასაჩივრებს კვალიფიკაციის ნაწილში და, ამდენად, საკასაციო პალატა მსჯელობს მხოლოდ მოცემულ საკითხზე.

3. საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ: დაზარალებულ ჯ. ა-ს, მონმეების – ა. ჟ-ს, დ. ო-ს, ლ. ქ-ს, ნ. გ-ს, გ. ლ-ს, ხ. შ-ს, ა. ლ-ს, ო. ს-ს, ე. ძ-ს, ლ. ნ-ს, ზ. ე-ს, ექსპერტების – ლ. მ-ს, მ. კ-ს, პ. ჯ-ს, ლ. შ-ს, ნ. ნ-ს ჩვენებით, შემთხვევის ადგილისა და ადგილმდებარეობის დათვალიერების, საცხოვრებელი ბინისა და პირადი ჩხრეკის ოქმებით, ნიმუშის აღების ოქმებით, ბალისტიკური, ტრასოლოგიური, ბიოლოგიური (გენეტიკური), ფონოსკოპიური და ვიდეო-ტექნიკური, ჰაბიტოსკოპიური და კომპიუტერულ-ტექნიკური ექსპერტიზების დასკვნებითა და საქმის სხვა მასალებით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დადასტურებულია, რომ გ. ფ-ა გამოძიებით დაუდგენელ პირთან ერთად მალაზია „...“ მართლსაწინააღმდეგოდ დაეუფლა 5750 ლარის ღირებულების, სროლისათვის ვარგის ცეცხლსასროლ იარაღებს.

4. განსახილველ შემთხვევაში საკასაციო პალატამ უნდა შეაფასოს, გ. ფ-მ აღნიშნული ქმედება ჩაიდინა ჯგუფის მიერ წინასწარი შეთანხმებით, თუ წინასწარი შეთანხმების გარეშე, რომლის დასადგენადაც მთავარ მტკიცებულებას წარმოადგენს მალაზია „...“ გარე და შიდა პერიმეტრების ვიდეოჩანაწერები.

5. მითითებული ვიდეომასალის დათვალიერების ოქმითა და სასამართლო სხდომაზე ამავე ვიდეომასალის გამოკვლევით დადგენილია, რომ DVD-R დისკში ჩანერილია 24 ვიდეოფაილი, რომელთაგან 23 არის გარე პერიმეტრზე გადაღებული, ხოლო ერთი – მალაზიის შიდა პერიმეტრზე. ვიდეოჩანაწერებს კუთ-

ხეში აწერია თარიღი – 05.02.2016. პირველი ვიდეო გრძელდება 21 წამს, კადრში ჩანს, რომ გადაღება მიმდინარეობს ღამის საათებში, ვიდეოთვალის უყურებს ქ. ..., ... ქ. №...-ში მდებარე ინდ. მენარმე ჯ. ა-ს კუთვნილ მონადირეთა მალაზიის შესასვლელ კარს და ტროტუარს. კადრში ჩანს ორი მამაკაცი, რომელთაგან ერთი არის ჩაფსკვნილი, მაღალი აღნაგობის, აცვია ნაცრისფერი სპორტული შარვალი, სპორტული ზედა, მუქი ფერის ჟილეტი, შავ და თეთრ ფერებში განწყობილი ფეხსაცმელი და უკეთია შავი ნილაბი. მეორე მამაკაცი არის სუსტი აღნაგობის, საშუალო სიმაღლის, აცვია ცისფერი შარვალი, მომწვანო ქურთუკი, რომელსაც თეთრი ზოლი მიუყვება ელვაშესაკრავსა და მკლავებთან, ხოლო თავზე ჩამოფარებული აქვს ზოლიანი ნილაბი. სუსტი აღნაგობის მამაკაცი მიდის მალაზიის კართან, სადაც ჩამჯდარი იწყებს ბოქლომის გატეხვას, ხოლო მეორე დგას მალაზიის კუთხეში, ჯიბეში აქვს ხელები ჩაწყობილი და მას უყურებს. მეორე ვიდეო არის 29 წამის ხანგრძლივობის, კადრში ჩანს, რომ სუსტი აღნაგობის მამაკაცი მალაზიის კართან ჩამჯდარი ცდილობს კარის გატეხვას, 6 წამში შარვლის უკანა ჯიბიდან იღებს რაღაც საგანს და აგრძელებს კარის გატეხვას, ჩაფსკვნილი მამაკაცი დგას მალაზიის კუთხეში და უყურებს მას. 9 წამში ჩაფსკვნილი მამაკაცი მიიძალბება მალაზიის კუთხეში. მესამე ვიდეო არის 29 წამის ხანგრძლივობის, რომელზეც ჩანს, რომ სუსტი აღნაგობის მამაკაცი ჩამჯდარია მალაზიის კართან და ცდილობს კარის გატეხვას, ხოლო ჩაფსკვნილი მამაკაცი ჩამჯდარია მალაზიის კუთხეში და უყურებს მას. მეოთხე ვიდეო არის 20 წამის ხანგრძლივობის, სადაც ჩანს, რომ სუსტი აღნაგობის მამაკაცი ჩამჯდარია მალაზიის კართან და ცდილობს კარის გატეხვას, ხოლო ჩაფსკვნილი მამაკაცი იმავე მდგომარეობაშია მალაზიის კუთხეში და მას უყურებს. მეხუთე ვიდეო გრძელდება 29 წამს და ჩანს, რომ სუსტი აღნაგობის მამაკაცი ცდილობს მალაზიის კარის გატეხვას, ხოლო ჩაფსკვნილი მამაკაცი ჩამჯდარია მალაზიის კუთხეში და უყურებს მას, რომელიც 25 წამის შემდეგ დგება, მიბრუნდება და იყურება გზისკენ. მეექვსე ფირი 36 წამს გრძელდება, ჩაფსკვნილი მამაკაცი იყურება გზისკენ, რომელიც წამოვა და დგება მალაზიის კუთხეში, ხოლო მეორე კართან დგას და ცდილობს გატეხვას, ორივე იყურება გზისკენ, 17 წამში გარბიან და გადიან კადრს მიღმა. მეშვიდე ვიდეო არის 27 წამის ხანგრძლივობის, ხუთ წამში კადრში გამოჩნდა ჩაფსკვნილი მამაკაცი, რომელიც დადგა მალაზიის კუთხეში, შვიდ წამში გამოჩნდა სუსტი აღნაგობის მამაკაცი, რომელიც მივიდა მალაზიის კართან და ცდილობს გატეხვას. მერვე ვიდეო

არის 52 წამის ხანგრძლივობის, ჩაფსკვნილი მამაკაცი დგას მაღალის კუთხეში, ხოლო სუსტი აღნაგობის ცდილობს კარის გატეხვას, 31 წამში ჩაფსკვნილი მამაკაცი მივა მეორესთან და ელაპარაკება, რომელიც 47 წამში ისევ მიბრუნდება. მეცხრე ვიდეო არის 20 წამის ხანგრძლივობის, ჩაფსკვნილი მამაკაცი დგას მაღალის კუთხეში, ხოლო სუსტი აღნაგობის მიემართება მისკენ და გადის კადრს მიღმა. მეათე ვიდეო არის 29 წამის ხანგრძლივობის, კადრში ჩანს, რომ ჩაფსკვნილი მამაკაცი დგას მაღალის კუთხეში. მეთერთმეტე ვიდეო არის 57 წამის ხანგრძლივობის, ჩაფსკვნილი მამაკაცი დგას მაღალის კუთხესთან, 10 წამში კადრში გამოჩნდა სუსტი აღნაგობის მამაკაცი, რომელსაც ხელში უჭირავს ძალაყინი, ის მივა მაღალის კართან და ცდილობს კარის გატეხვას, 25 წამში მასთან მივა ჩაფსკვნილი მამაკაცი, რომელიც ეხმარება სუსტი აღნაგობის მამაკაცს კარის გატეხვაში. მეთორმეტე ვიდეო არის 21 წამის ხანგრძლივობის, ორივე მამაკაცი დგას მაღალის კართან, შემდეგ გარბიან მაღალის კუთხისკენ და მიიმალებიან. მეცამეტე ვიდეო არის 37 წამის ხანგრძლივობის, 15 წამში ორივე მიდის მაღალის კართან და იწყებენ კარის გატეხვას. მეოთხმეტე ვიდეო არის 38 წამის ხანგრძლივობის, ორივე მამაკაცი დგას მაღალის კართან და ცდილობენ კარის გატეხვას, ჩაფსკვნილ მამაკაცს უკავია ძალაყინი, რომლითაც ცდილობს კარის გატეხვას. მეოთხთმეტე ვიდეო არის 29 წამი ხანგრძლივობის, კადრში არაფერ ჩანს. მეთექვსმეტე ვიდეო არის 41 წამის ხანგრძლივობის, მაღალის კუთხიდან გამოჩნდნენ ზემოაღნიშნული მამაკაცები, რომლებიც დგანან მაღალის კუთხეში და იყურებიან, 15 წამში სუსტი აღნაგობის მამაკაცი მიდის და მაღალის გისოსის კარს მიხურავს, რის შემდეგ უკან ბრუნდება და გადის კადრს მიღმა, 37 წამში ჩაფსკვნილი მამაკაციც გადის კადრს მიღმა. მეჩვიდმეტე ვიდეო გრძელდება 29 წამს, კადრში არ ჩანან ზემოაღნიშნული მამაკაცები. მეთვრამეტე ვიდეო არის 56 წამი ხანგრძლივობის, 8 წამში მაღალის კუთხეში გამოჩნდა ჩაფსკვნილი მამაკაცი, 18 წამში გამოჩნდება სუსტიც, 25 წამში სუსტი მივა მაღალის კართან, უჭირავს ძალაყინი და 33 წამში აღებს მაღალის გისოსის კარს, 37 წამში ორივენი გადიან მაღალის გვერდით და მიიმალებიან. მეცხრამეტე ვიდეო არის 29 წამი ხანგრძლივობის, კადრში მაღალის კუთხეში გამოჩნდება ორივე ზემოაღნიშნული მამაკაცი, სუსტი აღნაგობის მამაკაცს უჭირავს ძალაყინი, 14 წამში ორივე იმალება მაღალის გვერდით. მეოცე ვიდეო არის 1 წუთისა და 5 წამის ხანგრძლივობის, 24 წამში მაღალის კუთხეში გამოჩნდება ორივე ზემოაღნიშნული მამაკაცი,

რომლებიც იყურებიან გზისკენ, მიდიან მაღაზიის კართან, ჩაფსკვნილს უჭირავს ძალაყინი, ხოლო სუსტს – პატარა ზომის ნივთი და ცდილობენ კარის გატეხვას. ოცდამეერთე ვიდეო გრძელდება 30 წამს, ორივე მამაკაცი დგას მაღაზიის კართან და ცდილობენ გატეხვას, ჩაფსკვნილს უჭირავს ძალაყინი, რომლითაც ექაჩება კარს, ხოლო სუსტი აღნაგობის მამაკაცს უკავია პატარა ზომის ნივთი და ჩამჯდარია კართან. ოცდამეორე ვიდეო არის 47 წამი ხანგრძლივობის, ორივე მამაკაცი დგას მაღაზიის კართან და ცდილობენ გატეხვას, ჩაფსკვნილს უჭირავს ძალაყინი, რომლითაც ექაჩება კარს, ხოლო სუსტი ჩამჯდარია კართან, 5 წამში გარბიან და მაღაზიის კუთხეში იმალებიან, 46 წამში ჩაფსკვნილი მამაკაცი გამოჩნდება მაღაზიის კუთხეში. ოცდამესამე ვიდეო გრძელდება 1 წუთსა და 28 წამს, ორივე მამაკაცი მიდის მაღაზიის კართან. წინ მოდის ჩაფსკვნილი, რომელსაც უჭირავს ძალაყინი და იწყებენ კარის გატეხვას, 29 წამში ტეხავენ კარს, რის შემდეგ ჩაფსკვნილი გარბის მაღაზიის კუთხისკენ და იმალება, ხოლო სუსტი აღნაგობის მამაკაცი შერბის მაღაზიაში, სადაც იმყოფება 16 წამი, რის შემდეგაც გამორბის და იმალება მაღაზიის კუთხეში. ოცდამეოთხე ვიდეო გადაღებულია მაღაზიის შიდა პერიმეტრში და გრძელდება 58 წამს. 25 წამში იღება მაღაზიის კარი და შიგნით შერბის სუსტი აღნაგობის მამაკაცი, აცვია მწვანე ქურთუკი, რომელსაც მკლავებზე მიუყვება თეთრი ფართო ზოლები, ხოლო ელვაშესაკრავზე – თეთრი ვინრო ზოლი, აცვია ცისფერი შარვალი და ჩამოფარებული აქვს ზოლიანი ნიღაბი. იგი მირბის შემინულ დახლთან, აღებს უჯრას, ხელის სწრაფი მოძრაობით იქიდან გამოაქვს რაღაც ნივთები, მათ შორის ჩანს მოოქროვილი პისტოლეტი, აღნიშნულ ნივთებს კრებს, მკერდზე მიიბჯენს და გარბის მაღაზიიდან, სადაც ის 16 წამს იმყოფებოდა.

6. საქართველოს უზენაეს სასამართლოს განმარტებული აქვს თუ რა შემთხვევაში შეიძლება ქმედება ჩაითვალოს წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ ჩადენილად (618აპ-15, მოსამართლეები: გ. შავლიაშვილი, ნ. გვენეტაძე, პ. სილაგაძე) და მოცემული გადაწყვეტილების თაობაზე სააპელაციო სასამართლო უთითებს კიდევ განაჩენის სამოტივაციო ნაწილში. საკასაციო პალატამ ხსენებულ გადაწყვეტილებაში აღნიშნა, რომ საქართველოს სსკ-ის 27-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დანაშაული წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერაა ჩადენილი, თუ მის განხორციელებაში მონაწილენი წინასწარ შეკავშირდნენ დანაშაულის ერთობლივად ჩასადენად და განმარტა შემდეგი: წინასწარ შეკავშირებაში არ იგულისხმება დანაშაულებრივ ქმე-

დებამდე დროის ხანგრძლივი მონაკვეთის არსებობა. მთავარია, რომ შეთანხმება მოხდეს დანაშაულის ობიექტური შემადგენლობის განხორციელების დაწყების მომენტამდე. ამასთან, აუცილებელია საქმეში არსებობდეს შესაბამისი მტკიცებულებები, რომლებიც მიუთითებს ასეთი შეთანხმების არსებობაზე, რაც შესაძლებელია, ჯგუფის წევრებს შორის გამოიხატოს როგორც სიტყვიერ-წერილობით, ისე არავერბალურ კომუნიკაცი-აშიც – ჟესტებსა და მიმიკებში.

7. სააპელაციო პალატამ შეაფასა ვიდეოფირებში ასახული გარემოებები და მიუთითა, რომ მათი გამოკვლევის შედეგად დადგინდა მხოლოდ ის ფაქტი, რომ გ. ფ-ა და გამოძიებით დაუდგენელი პირი ერთობლივად ახორციელებდნენ ქმედების ობიექტურ შემადგენლობას, რასაც არც სააპელაციო პალატა მიიჩნევს სადავოდ, თუმცა, ხსენებული მტკიცებულებებით არ დასტურდება მათ შორის წინასწარი შეკავშირების არსებობა; კერძოდ, გამოკვლეულ ვიდეოფირზე არ ჩანს მათ შორის რაიმე ისეთი ტიპის კომუნიკაცია, რაც სააპელაციო პალატას საშუალებას მისცემდა, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ერწმუნა მათ შორის წინასწარი შეთანხმების არსებობა; არც სხვა მტკიცებულებებით დასტურდება რაიმე მსგავსი ფაქტის შესახებ ინფორმაცია. ამდენად, სააპელაციო სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში ქმედება ჩადენილია ჯგუფის მიერ წინასწარი შეთანხმების გარეშე.

8. საკასაციო პალატა არ იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს აღნიშნულ დასკვნას შემდეგ გარემოებათა გამო: ვიდეოფირების დათვალიერების ოქმითა და მისი გამოკვლევის შედეგად დადგენილია, რომ მასში ასახულ ორივე პირს უკეთია ნილაბი და ორივე მათგანი სწორედაც რომ ქმედების ობიექტური შემადგენლობის დაწყებამდე მოქმედებს ერთობლივად, წინასწარი შეთანხმებით, რაც ნათლად დასტურდება ვიდეოჩანაწერებით (განსხვავებით სააპელაციო სასამართლოს მიერ მოშველიებული საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 618-აპ-15 გადაწყვეტილებაში აღწერილი ფაქტობრივი გარემოებებისგან); მაღაზიის გარე პერიმეტრის პირველი ჩანაწერი იწყება – 03:26:34 საათიდან და ბოლო, 23-ე ჩანაწერი სრულდება – 03.50.30 საათზე. ჩანაწერებიდან ირკვევა, რომ ორივე მამაკაცი ერთდროულად მიდის მაღაზია – „...“, თავდაპირველად სუსტი აღნაგობის მამაკაცი მიდის კართან და ცდილობს მის გატეხვას, რა დროსაც ჩაფსკვნილი მამაკაცი ჩერდება მაღაზიის კუთხესთან, მისგან დაახლოებით 2 მეტრში და პირდაპირ უყურებს მას და ასევე ათვალიერებს პერიმეტრს. სუსტი აღნაგობის მამაკაცი პა-

ტარა ზომის ნივთის გამოყენებით დამოუკიდებლად ცდილობს მალაზიის კარის გატეხვას. კადრში ასევე ნათლად ჩანს მათ შორის სიტყვიერი კომუნიკაცია და ფესტიკულაცია, როდესაც სუსტი აღნაგობის მამაკაცი ჩაფსკვნილს ხელით უთითებს კარის მიმართულებით და უხსნის რალაცას. კარის გატეხვის პროცესში ორივე მათგანი არაერთხელ, ერთობლივად იმალება მალაზიის კუთხეში და შემდეგ ფრთხილად, ფეხაკრეფით ისევ უკან ბრუნდებიან კართან. მოგვიანებით სუსტი აღნაგობის მამაკაცის დასახმარებლად მოდის ჩაფსკვნილიც და ისინი უკვე ერთობლივად ცდილობენ კარის გატეხვას, ჩაფსკვნილი მამაკაცი – ძალაყინის, ხოლო სუსტი – პატარა ზომის ნივთის გამოყენებით. შემდეგ ჩაფსკვნილი მამაკაცი ძალაყინის გამოყენებით ალებს კარს, რა დროსაც სუსტი მამაკაცი ქურთუკის ჯიბეში იდებს პატარა ნივთს და შერბის მალაზიაში, ხოლო ჩაფსკვნილი კი სირბილით იმალება მალაზიის კუთხეში. სუსტი მამაკაცი მალაზიიდან გამოვლის შესვლიდან 16 წამში და ასევე სირბილით იმალება იმავე მიმართულებით, მალაზიის კუთხეში. ამდენად, საკასაციო პალატისათვის გაუგებარია, იმ ვითარებაში, როდესაც ორი ნიღბიანი პირი ერთსა და იმავე დროს, ერთდროულად მიდის მალაზიასთან, ჯერ ერთი ცდილობს კარის გატეხვას, მეორე კი ამ დროს უყურებს მას, შემდეგ რამდენჯერმე ერთად იმალებიან მალაზიის კუთხეში და ისევ უკან ბრუნდებიან, შემდეგ უკვე ერთობლივად ცდილობენ კარის გატეხვას და ტეხენ კიდევ მას, როგორ შეიძლება, რომ მათ შორის წინასწარი შეთანხმება არ არსებობდეს.

9. ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ არაერთ გადაწყვეტილებაში განმარტა, რომ განაჩენი უნდა ემყარებოდეს საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა თავისუფალ შეფასებასა და დასკვნებს, რომლებიც გამომდინარეობს ფაქტობრივი გარემოებებიდან და მხარეების მიერ წარდგენილი მოსაზრებებიდან. მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ნათელი და დასაბუთებული დასკვნების ან ფაქტის თაობაზე გაუქარწყლებელი ვარაუდების ერთობლიობიდან¹. საქართველოს სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის თანახმად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი არის სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი

¹ იხ: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: „ელ მასრი მაკედონიის წინააღმდეგ“ (El-Masri v the Former Yugoslav Republic of Macedonia, ECtHR, (GC), 13/12/2012) და „ჰასანი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ“ (Hassan v the UK, ECtHR, (GC), 16/09/2014).

განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის შესაბამისად, მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით, ხოლო ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის მიხედვით, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

10. საკასაციო პალატა სრულად იზიარებს პროკურორის არგუმენტებს და მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებით, კერძოდ, მითითებული ვიდეოჩანაწერებით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება, რომ გ. ფ-მ ჩაიდინა ცეცხლსასროლი იარაღის მართლსაწინააღმდეგო დაუფლება მისაკუთრების მიზნით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 237-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით.

11. რაც შეეხება სასჯელს, საკასაციო პალატა სასჯელის შეფარდებისას ითვალისწინებს დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, მსჯავრდებულის პიროვნებას (გ. ფ-ა წარსულში ნასამართლევა და დანაშაული ჩაიდინა პირობითი მსჯავრის პერიოდში), აგრეთვე იმას, რომ მას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია და მიაჩნია, რომ სამართლიანი იქნება მისთვის საქართველოს სსკ-ის 237-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის მინიმუმის განსაზღვრა.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით და

და ა დ ბ ი ნ ა:

1. ფოთის რაიონული პროკურორის მოადგილის ფელიქს ჯაღალონიას საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 20 დეკემბრის განაჩენში შევიდეს

ცვლილება:

3. გ. ფ-ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 237-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვროს 9 (ცხრა) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

4. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდეს წინა – ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 31 იანვრის განაჩენით გ. ფ-თვის დანიშნული პირობითი მსჯავარი.

5. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გ. ფ-ს მიმართ ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქას ფოთის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 31 იანვრის განაჩენით დანიშნული სასჯელი – 4 წელი, 9 თვე და მას საბოლოო სასჯელად განესაზღვროს 9 (ცხრა) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

6. გ. ფ-ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან – 2016 წლის 5 თებერვლიდან. მასვე სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო.

7. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 20 დეკემბრის განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

8. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

ცივი იარაღის ტარება

განაჩენი

№634აპ-16

13 აპრილი, 2017 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),

ნ. გვენეტაძე,

პ. სილაგაძე

განიხილა თბილისის პროკურატურის პროკურორ ანა ცაგურის საკასაციო საჩივარი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 21 სექტემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 20 მაისის განაჩენით მ. ვ., – ნასამართლევი, – ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებულ ბრალდებაში.

2. მ. ვ-ეს ბრალი ედებოდა იმაში, რომ ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაულისათვის ნასამართლევი პირის მიერ ცივი იარაღის ტარება, რაც გამოიხატებოდა შემდეგში:

2015 წლის 30 ოქტომბერს მ. ვ. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა – 1500 ლარი.

2015 წლის 14 დეკემბერს მ. ვ. იმყოფებოდა თ-ში, ს-ს ქუჩა №...-თან, რა დროსაც ატარებდა ცივ იარაღს – დანას.

3. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა თბილისის პროკურატურის პროკურორმა ანა ცაგურამ. მან ითხოვა გამამართლებელი განაჩენის გაუქმება, საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებულ ბრალდებაში მ. ვ-ის დამნაშავედ ცნობა და შესაბამისი სასჯელის განსაზღვრა.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 21 სექტემბრის განაჩენით თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 20 მაისის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. კასატორი – თბილისის პროკურატურის პროკურორი ანა ცაგურია საკასაციო საჩივარში აღნიშნავს, რომ განაჩენი უკანონოა, ვინაიდან სააპელაციო სასამართლომ დაუსაბუთებლად მიიჩნია, რომ მ. ვ-ის ქმედებაში არ იყო დანაშაულის ჩადენის განზრახვა. კასატორის პოზიციით, საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის შენიშვნაში ამომწურავადაა ჩამოთვლილი ის შემთხვევები, როდესაც ცივი იარაღის ტარებისას პირი შესაძლებელია სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან გათავისუფლდეს. დასახელებულ ჩამონათვალში არსადაა მითითებული ცივი იარაღის საყოფაცხოვრებო მიზნით ტარება, როგორც ბრალის გამომრიცხველი გარემოება. ამასთან, ტარების ის ხერხი, რომელსაც მ. ვ-ემ მიმართა, პირდაპირ მითითებულია შენიშვნის მე-2 პუნქტში, რომლის თანახმადაც, ცივი იარაღის ტარება გულისხმობს მის შენახვას ტანსაცმელში. შესაბამისად, მ. ვ-ის მიერ დანის მეგობრისგან მის სახლში გადატანის გაზიარების შემთხვევაშიც, საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის შენიშვნა კვლავ სახეზეა.

6. კასატორის მითითებით, დაცვის მხარის არგუმენტი, რომლის მიხედვითაც, მ. ვ-თვის ცნობილი არ იყო, რომ მისი ქმედება წარმოადგენდა დანაშაულს, შეუსაბამოა სისხლის სამართლით დადგენილ ზოგადი სახის პრინციპთან, რომლის თანახმადაც: „არცოდნა არ ათავისუფლებს პასუხისმგებლობისგან“. სასამართლომ თავისი პოზიციის გასამყარებლად არ მიუთითა კოდექსის კონკრეტულ ნორმაზე, რომელიც გაითვალისწინებდა კანონის არცოდნას, როგორც ბრალის გამომრიცხველ გარემოებას. ამასთან, საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლით გათვალისწინებული ქმედება თავისთავად წარმოადგენს საზოგადოებრივი უშიშროებისა და წესრიგის წინააღმდეგ მიმართულ დანაშაულს და სავალდებულო არ არის აღნიშნულ განზრახვაზე პირდაპირ მითითება, როგორც ამას თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა მიიჩნევს.

7. აღნიშნულიდან გამომდინარე, პროკურორი ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 21 სექტემბრის განაჩენის გაუქმებას, მის ნაცვლად გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანასა და მ. ვ-ის მიმართ შესაბამისი სასჯელის განსაზღვრას.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ მხარეთა მონაწილეობის გარეშე განიხილა საკასაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ საკასაციო

საჩივრის მოთხოვნა უნდა დაკმაყოფილდეს და მ. ვ-ის მიმართ დადგენილი გამამართლებელი განაჩენი უნდა გაუქმდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. სასამართლო სხდომაზე მონმედ დაკითხული მონმეების – გ. შ-ის და მ. გ-ას ჩვენებებითა და პირადი გასინჯვისა და ნივთების გასინჯვის 2015 წლის 14 დეკემბრის №... ოქმის თანახმად, მ. ვ-ის პირადი გასინჯვისას შარვლის წინა, მარცხენა ჯიბიდან ამოღებულ იქნა სამზარეულოს დანა, რომელიც კრიმინალისტიკური ექსპერტიზის 2015 წლის 18 დეკემბრის ... დასკვნისა და ექსპერტ დ. კ-ის ჩვენების თანახმად, დამზადებულია ქარხნული წესით, არის მჩხვლეტავ-მჭრელი და მიეკუთვნება ცივ იარაღთა კატეგორიას. ექსპერტმა დ. კ-ემ მონმედ დაკითხვის დროს დამატებით განმარტა, რომ კვლევის დროს დანები არ დაიყოფა სანადიროდ განკუთვნილი, სამრეწველო თუ საყოფაცხოვრებო დანიშნულების მქონედ, არამედ კვლევისას საგნის მჭრელი და მჩხვლეტავი თვისებებებით გამოიცდება. მონმის განმარტებით, ექსპერტიზაზე წარმოდგენილი დანით ზიანის მიყენება შესაძლებელია.

3. მონმე თ. ჩ-ის ჩვენებით დგინდება, რომ იგი ცხოვრობს თ. ში, გ-ას ქუჩა №...-ში. მ. ვ. მისი მეგობარია და მასთან ახლოს ცხოვრობს, თუმცა მათი სახლები გარკვეული ინტერვალით ერთმანეთისაგან დაშორებულია. 2015 წლის 14 დეკემბერს მ. ვ. იმყოფებოდა მასთან, რა დროსაც საყოფაცხოვრებო დანიშნულებისათვის ითხოვა და წაიღო სამზარეულოს დანა. მოგვიანებით მან შეიტყო, რომ მ. ვ. საპატრულო პოლიციის თანამშრომლებმა გააჩერეს.

4. მ. ვ-ის ჩვენებით დგინდება, რომ 2015 წლის 14 დეკემბერს, როდესაც საპატრულო პოლიციის თანამშრომლებმა შეაჩერეს, მისი მეგობრის, თ. ჩ-ის სახლიდან მოდიოდა. მიზეზად, თუ რატომ მოჰქონდა სამზარეულოს დანა მეგობრისგან, განაცხადა, რომ ერთადერთი დანა, რომელიც მანამდე ჰქონდა, გაიღუნა და გამოსაყენებლად გახდა უვარგისი. მეზობლისაგან მისი თხოვნა არ უფიქრია. ვინაიდან დასახლებული ადგილი უნდა გაეგლო, დანა ჯიბეში ჩაიდო და არც უცდია მისი პოლიეთილენის პარკში ან თუნდაც ქალაქში გახვევა, რადგან კანონის მოთხოვნები მისთვის ცნობილი არ იყო. გარდა ამისა, დანა საყოფაცხოვრებო დანიშნულების იყო და არ ჰქონდა ე.წ. „ფიქსატორი“, ან თუნდაც დანაშაულის ჩასადენად განკუთვნილი დანისათვის დამახასიათებელი ნიშნები, რის გამოც მას არ უფიქრია, რომ დანაშაულს სჩადიოდა. ამდენად, პატრულის ეკიპაჟისათვის მას არ გაუწევია წინააღმდეგობა და მეტიც, მათ ნება-

ყოფლობით წარუდგინა სამზარეულოს დანა. მ. ვ-ეს დანაშაულის ჩადენის განზრახვა არ ამოძრავებდა.

5. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი კუმულაციურად სავალდებულოდ მიიჩნევეს ცივი იარაღის ტარების ფაქტს სწორედ განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაულისათვის ნასამართლევი პირის მიერ. ამასთან, ამავე მუხლის შენიშვნის 1-ლი ნაწილი ადგენს იმ გარემოებათა ამომწურავ ჩამონათვალს, რომლებიც გამორიცხავენ პირის სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას. სხვა სახის გამონაკლისი სისხლის სამართლის კანონმდებლობაში არ არსებობს. ამავე შენიშვნის მე-2 ნაწილის თანახმად, ტარება გულისმობს პირის მიერ იარაღის თან ქონას, კერძოდ, ხელში დაჭერას, სხეულზე მიმაგრებას ან ტანსაცმელში შენახვას. ამდენად, საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლი ფორმალური დანაშაულია, ვინაიდან იგი დამთავრებულად ითვლება დანის ტარების მომენტიდან და არ მოითხოვს კონკრეტული ობიექტური შედეგის დადგომას.

6. ვინაიდან განსახილველ შემთხვევაში, პირადი გასინჯვის ოქმით, მოწმეების – გ. შ-სა და მ. გ-ას ჩვენებებით დადგენილია, რომ მ. ვ-ეს მარცხენა ჯიბიდან ამოუღეს დანა, რომელიც კრიმინალისტიკური ექსპერტიზის დასკვნის შესაბამისად, ცივი იარაღთა კატეგორიას მიეკუთვნება, ამასთან, საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის შენიშვნის პირველი ნაწილის საგამონაკლისო შემთხვევა არ არის სახეზე და მ. ვ-ე ნასამართლევია განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის, ამდენად, მ. ვ-ემ განახორციელა საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის ობიექტური შემადგენლობა.

7. რაც შეეხება ქმედების სუბიექტური შემადგენლობის, კერძოდ, განზრახვის არსებობას, საკასაციო პალატა განმარტავს, რომ მისი დაკმაყოფილებისათვის აუცილებელია ერთდროულად არსებობდეს ცოდნის, ნებელობისა და მართლწინააღმდეგობის შეგნება. რიგ შემთხვევებში შესაძლებელია, მსჯავრდებული (ბრალდებული) არც აკონკრეტებდეს ან/და უარყოფდეს დანაშაულის ჩადენის მიმართ განზრახვის არსებობას, მაგრამ საქმეში არსებულ ფაქტობრივ გარემოებათა ანალიზით დგინდებოდეს პირის მიერ განზრახვის ნამდვილობა. ანუ, ფაქტობრივ გარემოებათა განვითარების ლოგიკური ჯაჭვი ქმედების სუბიექტური შემადგენლობის შეფასების შესაძლებლობას იძლევა.

8. განსახილველ შემთხვევაში მ. ვ-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ დანას, რომელიც მან საყოფაცხოვრებო მიზნით ითხოვა

არ ჰქონდა ე.წ. „ფიქსატორი,“ ან თუნდაც დანაშაულის ჩასადენად განკუთვნილი საგნისათვის დამახასიათებელი ნიშნები, რის გამოც მას არ უფიქრია, რომ დანაშაულს სჩადიოდა. საკასაციო პალატა დანაშაულის ჩადენის არცოდნასთან დაკავშირებით განმარტავს, რომ დადგენილი ზოგადი სამართლებრივი პრინციპის თანახმად: „კანონის არცოდნა არ ათავისუფლებს პირს პასუხისმგებლობისგან“. გასათვალისწინებელია ის გარემოებაც, რომ როგორც ფიქსატორიან, ისე სამზარეულოს დანას ახასიათებს ერთი და იგივე ნიშნები: მჭრელი და მჩხვლეტავი თვისებები. სწორედ ამ თვისებების გამო, შეუძლებელია, გონიერი ადამიანი ვერ აფასებდეს ქმედების მართლწინააღმდეგობას და ფიქრობდეს, რომ მას საზოგადოებისათვის საფრთხის შექმნა მხოლოდ და მხოლოდ ფიქსატორიანი დანის თანქონით შეუძლია, მაშინ, როდესაც მ. ვ-ე ბრალადმერაცხული ქმედების ჩადენის დროს ნასამართლევ იყო განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის და სამართალდარღვევის შედეგის თაობაზე ინფორმაციას ფლობდა. ექსპერტ დ. კ-ის პოზიციით, აღნიშნული დანით ზიანის მიყენება შესაძლებელია და ნივთის გამოცდა სწორედ მისი მჩხვლეტავი და მჭრელი თვისებების მიხედვით ხდება. მაშასადამე, მ. ვ-თვის ცნობილი იყო როგორც ფიქსატორიანი, ისე ე.წ. სამზარეულოს დანის თვისებების თაობაზე. ამასთან, დანის მეგობრისაგან თხოვების დროს მ. ვ-ემ იცოდა მისი და თ. ჩ-ის საცხოვრებელ სახლებს შორის გარკვეული მანძილის არსებობის ფაქტი. მიუხედავად ზემოაღნიშნული ფაქტობრივი გარემოებების არსებობისა, მ. ვ. ლამის საათებში აღნიშნულ გზაზე, ტანსაცმელში, კერძოდ, მარცხენა ჯიბეში შენახული კანონსაწინააღმდეგო ნივთით, ცივი იარაღით გადაადგილდებოდა. ამდენად, მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არსებული ფაქტობრივი გარემოებების ანალიზით დასტურდება, რომ მ. ვ-ემ იცოდა კანონით აკრძალული ქმედების ჩადენის თაობაზე.

9. კანონმდებლის მიერ ცივი იარაღის ტარებისათვის ნასამართლევ პირის დასჯადობა იმ მიზანს ემსახურება, რომ ვინაიდან პირმა წარსულში უგულებელყო კანონის მოთხოვნები და გადალახა ის სამართლებრივი წინააღმდეგობა, რომელსაც კანონით დადგენილი აკრძალვები აწესებს, მისი მხრიდან ამ საგნის თანქონით კანონის კვლავ უგულებელყოფის შანსი შედარებით მცირაა. ამდენად, საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლი წარმოადგენს სხვა დანაშაულის ჩადენის აღკვეთის შესაძლებლობას და იგი იცავს საზოგადოების ინტერესებსა და უსაფრთხოებას, მაგრამ ქმედების დასჯადობისათვის აღნიშნულ მუხლთან

ერთად კონკრეტული დანაშაულის ჩადენა, ან სხვა დანაშაულის ჩადენის მიზნის დადგენა სავალდებულო გარემოება არ არის. შესაბამისად, სააპელაციო პალატა თავისი გადაწყვეტილების არგუმენტად უსაფუძვლოდ უთითებს იმ გარემოებაზე, რომ სისხლის სამართლის საქმეში არ არსებობს რაიმე მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა მ. ვ-ის მიერ დასჯადი ქმედების ჩადენას იმ დანაშაულის მიზნებისთვის, რისთვისაც კანონმდებელმა ნასამართლევი პირის მიერ ცივი იარაღის ტარება დანაშაულებრივ ქმედებად გამოაცხადა.

10. ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, საკასაციო პალატა განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაულისათვის ნასამართლევი პირის – მ. ვ-ის მიერ ცივი იარაღის ტარებას დადგენილად მიიჩნევს და განმარტავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში არსებობს ქმედების შემადგენლობის როგორც ობიექტური, ისე სუბიექტური ნიშნები. ამასთან, არ არსებობს ისეთი სახის გარემოება, რომელიც საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის დასჯადობას გამორიცხავდა და წარმოდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალებიდან არც ერთი მტკიცებულება არ ადასტურებს ზემოაღნიშნული მუხლის შენიშვნით განსაზღვრული რომელიმე საგამონაკლისო შემთხვევის არსებობას.

11. რაც შეეხება სასჯელის ზომას, საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლისა და ამავე კოდექსის 53-ე მუხლის შინაარსს, ინდივიდუალურად აფასებს მსჯავრდებულის პიროვნებას, სასჯელის დანიშვნის ზოგადსავალდებულო გარემოებებს და განმარტავს, რომ მ. ვ-ეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია. მ. ვ-ეს მსჯავრი დაედო ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულის ჩადენაში. მართალია, იგი წარსულში ნასამართლევია, მაგრამ მის მიერ ჩადენილი ქმედებები არ არის საზოგადოებისათვის მომეტებული საფრთხის შემცველი. გასათვალისწინებელია ის გარემოებაც, რომ მსჯავრდებული მიდრეკილი არ არის ჩაიდინოს ერთი და იმავე კატეგორიის დანაშაული, რომლის არსებობაც, თავის მხრივ, მნიშვნელოვნად შეამცირებდა სასჯელის ერთ-ერთი მიზნის – დანაშაულის თავიდან აცილების მიღწევის შანსებს. საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს იმ გარემოებასაც, რომ მ. ვ-ეს ცივი იარაღი სხვა დანაშაულის ჩასადენად არ გამოუყენებია, რის გამოც არ არსებობს დაზარალებული, რომელიც ზიანის ანაზღაურებას მოითხოვდა. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ დ. ვ-ეს

სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს ჯარიმა, კანონით დადგენილი მინიმალური ოდენობით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით, 308-ე მუხლის მე-2 ნაწილით და

და ა დ ბ ი ნ ა:

1. თბილისის პროკურატურის პროკურორ ანა ცაგურიას საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.

2. გაუქმდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 21 სექტემბრის გამამართლებელი განაჩენი მ. ვ-ის მიმართ.

3. მ. ვ. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 238¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა – 500 ლარი. მასვე, საქართველოს სსკ-ის 52-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, დამატებითი სასჯელის სახით, სახელმწიფოს სასარგებლოდ, უსასყიდლოდ ჩამოერთვას დანაშაულის საგანი – დანა.

4. ცნობად იქნეს მიღებული, რომ მ. ვ-ის მიმართ შეფარდებული ალკვეთის ღონისძიება – პირადი თავდებობა გაუქმებულია.

5. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

7. ნარკოტიკული დანაშაული

ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შექმნა- შენახვა იმის მიერ, ვისაც წინათ ჩადენილი აქვს ამ კოდექსის ამ თავით გათვალისწინებული რომელიმე დანაშაული

ბანაჩენი

№96აპ-17

10 მაისი, 2017 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

პ. სილაგაძე (თავმჯდომარე),

ნ. გვენეტაძე,

გ. შავლიაშვილი

განიხილა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ
ადილარ წირღვაავას საკასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპელაციო
სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის
26 დეკემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, გ. ვ-ს ბრა-
ლი დაედო ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შექმნისა და
შენახვისათვის, იმის მიერ, ვისაც წინათ ჩადენილი აქვს ამ კო-
დექსის ამ თავით (სსკ-ის XXXIII თავი) გათვალისწინებული რო-
მელიმე დანაშაული (საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3
ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტები); ნარკოტიკული საშუალების ექი-
მის დანიშნულების გარეშე, უკანონოდ მოხმარებისათვის, ჩა-
დენილი ამ დანაშაულისათვის ნასამართლევი პირის მიერ (სა-
ქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლი).

2. აღნიშნული ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

■ ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2015 წლის 22 აპ-
რილის განაჩენით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო მოხმა-
რებისათვის ნასამართლევა გ. ვ-მ უკანონოდ შეიძინა და უკა-
ნონოდ ინახავდა დიდი ოდენობით – 0,01991 გრამ ნარკოტი-
კულ საშუალებას „ბუბრენორფინს“, რომელიც მისგან ამოიღეს
2015 წლის 26 ოქტომბერს, ბათუმში, ქუჩის №.....-ში მდებარე
კორპუსთან ჩატარებული პირადი ჩხრეკისას.

■ ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2015 წლის 22 აპ-
რილის განაჩენით ნარკოტიკული საშუალების უკანონოდ მოხ-

მარებისათვის ნასამართლევა გ. ვ-მ კვლავ უკანონოდ, ექიმის დანიშნულების გარეშე მოიხმარა ნარკოტიკული საშუალება „ტიტრაჰიდროკანაბინოლი“ (მარისუანა), რაც დაუდგინდა 2015 წლის 26 ოქტომბერს ბათუმში ჩატარებული ნარკოლოგიური გამოკვლევისას.

3. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 21 ივნისის განაჩენით გ. ვ-ე ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში.

გ. ვ-ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით წარდგენილ ბრალდებაში და სასჯელად განესაზღვრა ჯარიმა – 1000 ლარი.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2015 წლის 24 აპრილის განაჩენით დანიშნული პირობითი სასჯელი – 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ მიემატა 2015 წლის 24 აპრილის განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი – 7 თვე, 25 დღე და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, გ. ვ-ს სასჯელად განესაზღვრა ჯარიმა – 1000 ლარი და 7 თვითა და 25 დღით თავისუფლების აღკვეთა, რომლის მოხდა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2015 წლის 26 ოქტომბრიდან.

მსჯავრდებული გ. ვ-ე პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, მთლიანად გათავისუფლდა დანიშნული სასჯელის – 7 თვითა და 25 დღით თავისუფლების აღკვეთის მოხდისაგან.

საბოლოოდ გ. ვ-ს განესაზღვრა ჯარიმა – 1000 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

გ. ვ-ს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, 3 წლით ჩამოერთვა სატრანსპორტო საშუალების მართვის, საადვოკატო, პედაგოგიურ და საგანმანათლებლო დაწესებულებებში საქმიანობის, სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის, სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის, პასიური საარჩევნო, იარაღის დამზადების, შექენის, შენახვისა და ტარების, საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლებები.

გაუქმდა გ. ვ-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – პატიმრობა.

გ. ვ-ე დაუყოვნებლივ გათავისუფლდა სასამართლო სხდო-

მის დარბაზიდან.

4. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 26 დეკემბრის განაჩენით ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ადილარ წირღვა-ვას სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა და ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 21 ივნისის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 26 დეკემბრის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ადილარ წირღვავამ.

6. პროკურორი საკასაციო საჩივრით ითხოვს გ. ვ-ს საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“, „ე“ ქვეპუნქტებით დამნაშავედ ცნობას იმ მოტივით, რომ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით, კერძოდ, პოლიციელთა ჩვენებებით, პირადი ჩხრეკის ოქმითა და ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტითაა დადასტურებული გ. ვ-ს მიერ მისთვის ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენა. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაიკითხნენ დაცვის მხარის ინიციატივით ჩატარებული ბიოლოგიური და დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზის გამცემი ექსპერტები, რომელთა ჩვენებებით ირკვევა, რომ ფიზიკური კონტაქტის შემთხვევაში არსებობდა 50%-იანი ალბათობა, რომ გ. ვ-ს გენეტიკური პროფილი დარჩენილიყო გამოსაკვლევ ობიექტზე. ანალოგიურად, მიუხედავად ფიზიკური კონტაქტისა, შესაძლებელია, ადამიანის თითის კვალი არ დარჩენილიყო გამოსაკვლევ ობიექტზე. სახელმწიფო ბრალმდებელი საკასაციო საჩივარში ასევე უთითებს, რომ მოსამართლემ დაარღვია მხარეთა თანასწორობისა და შეჯიბრებითობის პრინციპი, როდესაც დაცვის მხარის მიერ საქმის არსებითი განხილვის დროს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 239-ე მუხლის მე-2 ნაწილის უხეში დარღვევით წარმოდგენილი მტკიცებულებები (ბიოლოგიური და დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზების დანიშნის შესახებ განცხადება და მის საფუძველზე მოპოვებული მტკიცებულებები – ექსპერტიზის დასკვნები) დასაშვებად ცნო და ითხოვა მოცემული განჩინების გაუქმება და მითითებული მტკიცებულებების დაუშვებელ მტკიცებულებებად ცნობა.

7. საკასაციო პალატის სხდომაზე პროკურორმა ვრცლად მიმოიხილა საქმის მასალები და მხარი დაუჭირა საკასაციო საჩივრის მოთხოვნას.

8. საკასაციო პალატის სხდომაზე მსჯავრდებულ გ. ვ-ს ინტე-

რესების დამცველმა ადვოკატებმა – პ. შ-მ, ტ. კ-მ, ლ. ა-მ და დ. გ-მ ვრცლად მიმოიხილეს საქმის მასალები და ითხოვეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 26 დეკემბრის განაჩენის ძალაში დატოვება.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა მსჯავრდებულ გ. ვ-ს ბრალდების საქმის მასალები, შეამოწმა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ადილარ წირღვავეს საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, მოუსმინა მხარეებს და მიიჩნია, რომ ბრალდების მხარის საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს და, შესაბამისად, გასაჩივრებული განაჩენი უნდა შეიცვალოს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. მონმე თ. კ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი მუშაობს შსს საქალაქო სამმართველოში ინსპექტორ-გამომძიებლის თანამდებობაზე. 2015 წლის 26 ოქტომბერს მიიღო ოპერატიული ინფორმაცია, რომ გ. ვ-ს, რომელიც იყო ნარკოტიკების მომხმარებელი, შეძენილი ჰქონდა ნარკოტიკული საშუალება და აპირებდა მის გადაცემას დაუდგენელი პირისთვის. ინფორმაციის თანახმად, იგი იმყოფებოდა ქ. ბათუმში, ... ქ. №...-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე, რის შესახებაც მან წერილობით აცნობა შსს საქალაქო სამმართველოს ... მოადგილეს. გამომძიებელმა მითითებულ ინფორმაციასთან დაკავშირებით იგი მონმის სახით დაკითხა, ხოლო სხვა საგამომძიებო მოქმედებაში მას მონაწილეობა აღარ მიუღია.

3. მონმე რ. დ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი მუშაობს შსს საქალაქო სამმართველოში ინსპექტორ-გამომძიებლის თანამდებობაზე. 2015 წლის 26 ოქტომბერს სამმართველოში შევიდა ოპერატიული ინფორმაცია, რომ მოქალაქე გ. ვ-ს, რომელიც იყო ნარკოტიკული საშუალების მომხმარებელი, შეძენილი ჰქონდა და თან უნდა ჰქონოდა ნარკოტიკული საშუალება. იგი უნდა ყოფილიყო ბათუმში, ... ქ. №...-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე. ამ ინფორმაციის საფუძველზე იმავე სამმართველოს თანამშრომელ ლ. ჯ-თან ერთად გავიდა შეთხვევის ადგილზე, სადაც შენიშნეს გ. ვ-ე. ისინი მივიდნენ მასთან, შეაჩერეს, წარუდგინეს თავი და ამავე დროს რ. დ-ე მობილური ტელეფონით ესაუბრა გამომძიებელ ა. რ-ს, რომელიც მალევე მივიდა მათთან. გამომძიებლის მითითებით, გ. ვ-ს ჩაუტარდა პირადი ჩხრეკა. რ. დ-მ იგი პირადად გაჩხრიკა და მისი შარვლის მარჯვენა ჯიბიდან ამოიღო ვერცხლისფერ ქალღმერთი გახვეული აბის ნატეხები. ამოღებულ ნივთებს გამომძიებელმა ა. რ-მ გადაუღო სურათები და დალუქა. გ. ვ-ს

წინააღმდეგობა არ გაუწევია. მან საგამოძიებო მოქმედებების ამსახველ დოკუმენტებზე ხელი არ მოაწერა. ჩხრეკის შემდეგ გ. ვ-ე გადაიყვანეს პოლიციის განყოფილებაში.

4. მოწმე ლ. ჯ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი მუშაობს შსს საქალაქო სამმართველოში ინსპექტორ-გამომძიებლის თანამდებობაზე. 2015 წლის 26 ოქტომბერს იყო მორიგე, რა დროსაც სამმართველოში შევიდა ოპერატიული ინფორმაცია, რომ მოქალაქე გ. ვ-ს, რომელიც უნდა ყოფილიყო მისი საცხოვრებელი სახლის მიმდებარე ტერიტორიაზე, შექენილი ჰქონდა ნარკოტიკული საშუალება და აპირებდა მის გადაცემას დაუდგენელი პირისათვის. აღნიშნულის საფუძველზე ჯგუფის უფროს რ. დ-თან ერთად გავიდა შეთხვევის ადგილზე, სადაც რამდენიმე წუთში გამოჩნდა გ. ვ-ე. ისინი მივიდნენ მასთან, შეაჩერეს, წარუდგინეს თავი და ამავე დროს რ. დ-მ დაურეკა გამომძიებელს, რომელიც მალევე მივიდა. გამომძიებელმა განუმართა უფლებები და დადგენილების საფუძველზე მას ჩაუტარდა პირადი ჩხრეკა, რა დროსაც რ. დ-მ გ. ვ-ს შარვლის მარჯვენა, წინა ჯიბიდან ამოიღო ვერცხლისფერ ქაღალდში გახვეული აბის-მაგვარი ნატეხები, რის შემდეგაც იგი გადაიყვანეს პოლიციის განყოფილებაში. ჩხრეკის დროს გ. ვ-ს წინააღმდეგობა არ გაუწევია, თუმცა არც თანხმობა განუცხადებია საგამომძიებო მოქმედების ჩატარებაზე. მას აღნიშნული ნივთიერება საკუთარი ხელით არ ამოუღია ჯიბიდან, იგი რ. დ-მ ამოიღო.

5. მოწმე ა. რ-ს ჩვენებით დადგენილია, რომ იგი იძიებდა მოცემულ საქმეს. 2015 წლის 26 ოქტომბერს იმყოფებოდა სამსახურში, რა დროსაც შევიდა ინფორმაცია, რომ გ. ვ-ს თან ჰქონდა ნარკოტიკული ნივთიერება და აპირებდა მის გადაცემას სხვა პირისთვის. აღნიშნულზე დაიწყო გამოძიება, დაიგეგმა შესაბამისი ღონისძიებები, მოწმის სახით დაკითხა „პატაკის“ ინიციატორი, შემთხვევის ადგილზე გაუშვა ოპერატიული თანამშრომლები და შემდგომ ისიც გავიდა. ტელეფონით დაუკავშირდა ჯგუფის წევრებს, რომლებმაც შეატყობინეს, რომ დაინახეს გ. ვ-ე. მან უთხრა, რომ შეეჩერებინათ და ისიც მივიდოდა. იგი მივიდა რამდენიმე წუთში, გ. ვ-ს გააცნო დადგენილება გადაუდებელი აუცილებლობის შემთხვევაში პირადი ჩხრეკის ჩატარების შესახებ, რაზეც მან განაცხადა, რომ ხელს არაფერზე მოაწერდა. შემდეგ ჩატარდა მისი პირადი ჩხრეკა, რომელშიც მონაწილეობდნენ პოლიციის თანამშრომლები – ლ. ჯ-ი და რ. დ-ე. პირადი ჩხრეკა ჩატარა უშუალოდ რ. დ-მ, რა დროსაც მან გ. ვ-ს შარვლის წინა, მარჯვენა ჯიბიდან ამოიღო ვერცხლისფერ ქაღალდში გახვეული, 4 თეთრი გატეხილი აბი. ამის შესახებ ბრალდე-

ბულს არაფერი განუმარტავს. მან გადაუღო სურათები და შეადგინა ოქმი. შემდეგ ბრალდებული დააკავა. ადგილზევე შედგა დაკავების ოქმი. არც ერთ საგამოძიებო ოქმზე ბრალდებულმა ხელი არ მოაწერა. იგი გადაიყვანეს სამმართველოში. მისი დადგენილების საფუძველზე გ. ვ-ს თავდაპირველად ჩაუტარდა ნარკოლოგიური შემოწმება, ხოლო მოგვიანებით დანიშნა ქიმიურ-ტოქსიკოლოგიური ექსპერტიზა. მანვე ჩაატარა სხვადასხვა საგამოძიებო მოქმედება.

6. გ. ვ-ს პირადი ჩხრეკის ოქმით დადგენილია, რომ გამომძიებელმა ა. რ-მ, რ. დ-სა და ლ. ჯ-ს მონაწილეობით ჩატარებული პირადი ჩხრეკისას, გ. ვ-გან ამოიღო ვერცხლისფერ ქალაღში გახვეული, 4 ცალად დაფასოებული თეთრი აბის ნატეხის მაგვარი მასა.

7. საქმეზე ჩატარებული ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნით დადგენილია, რომ გ. ვ-ს პირადი ჩხრეკისას ამოღებული 4 აბის ნატეხი შეიცავს – 0.01991 გრამ ნარკოტიკულ საშუალება „ბუპრენორფინს“. აღნიშნული ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე დადასტურა ექსპერტმა მ. მ-მ.

8. საქმეზე ჩატარებული ქიმიურ-ტოქსიკოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნით გ. ვ-ს დაუდინდა ნარკოტიკული საშუალება „ტეტრაპიდროკანაბინოლის“ მოხმარების ფაქტი. აღნიშნული ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე დადასტურეს ექსპერტებმა – ნ. ფ-მ და თ. ბ-მ.

9. სააპელაციო ინსტანციის სასამართლომ გამამართლებელ განაჩენს საფუძველად დაუდო დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი შემდეგი მტკიცებულებები:

■ ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის დასკვნა, რომლის თანახმად, გ. ვ-ს ჯიბიდან ამოღებულ მოვერცხლისფრო ქალაღზე (ობიექტი №1) არსებული ბიომასალის გენეტიკური პროფილი შერეულია. მასში გ. ვ-ს (ობიექტი №2) გენეტიკური თანამონაწილეობა არ გამოვლინდა. ამავე პაკეტებში მოთავსებულ აბებზე (ობიექტი №3) გენეტიკური იდენტიფიკაციისათვის საჭირო ადამიანის ბირთვული დნმ-ის მინიმალური კონცენტრაცია არ აღმოჩნდა.

■ დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნა, რომლის თანახმად, ექსპერტიზაზე გამოსაკვლევეად წარდგენილ ფოლგის-მაგვარი ზედაპირის მქონე ფურცელზე ხელის თითის კვლები დვრილოვანი ხაზების სახით არ გამოვლინდა.

■ ექსპერტ ქ. ქ-ს ჩვენება, რომლის თანახმად, გენეტიკური ექსპერტიზის დასკვნა არის კატეგორიული. საკვლევე ობიექტზე გამოვლინდა სხვა გენეტიკური პროფილი. გენეტიკურ მასალა-

ში გ. ვ-ს გენეტიკური პროფილის თანამონაწილეობა არ გამოვლენილა.

■ ექსპერტ ი. მ-ს ჩვენება, რომლის მიხედვითაც, გამოსაკვლევეად წარდგენილ ვერცხლისფერ ქაღალდზე აღმოჩნდა ერთზე მეტი ადამიანის გენეტიკური პროფილი, მაგრამ გ. ვ-ს გენეტიკური თანამონაწილეობა გამოირიცხა. ექსპერტმა განმარტა, რომ არ შეუძლია, კატეგორიულად გასცეს პასუხი შეკითხვაზე: შეიძლება თუ არა ნივთზე შეხებისას მასზე აღმოჩნდეს დნმ-ის კონცენტრაცია, რადგან ეს ინდივიდუალურ სიტუაციაზე დამოკიდებული და ეს მხოლოდ ვარაუდი იქნება.

■ გ. ვ-ს ჩვენება, რომელმაც როგორც სასამართლოში, ისე გამოძიების ყველა ეტაპზე განაცხადა, რომ ნარკოტიკული საშუალება მას არ ეკუთვნოდა. მისი ჩვენებით, ნარკოტიკი ჯიბეში ჩაუდო პოლიციის მაღალჩინოსანმა, რაც დაინახეს პოლიციის სხვა თანამშრომლებმაც. მან საგამოძიებო მოქმედების არც ერთ ოქმზე ხელი არ მოაწერა.

10. სააპელაციო პალატამ საეჭვოდ მიიჩნია მოწმე პოლიციელების ჩვენებებისა და ჩხრეკის ოქმის სანდოობა, ვინაიდან დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი ზემოთ მითითებული მტკიცებულებებით გაჩნდა ეჭვი გ. ვ-ს ბრალეულობის თაობაზე. სააპელაციო სასამართლოს აზრით, პოლიციელთა ჩვენებები ეწინააღმდეგება როგორც გ. ვ-ს ჩვენებას, ასევე დაცვის მხარის ექსპერტიზის დასკვნებსა და ექსპერტების ჩვენებებს. თავისი პოზიციის გასამყარებლად პალატამ მიუთითა ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადანყვეტილებებზე, კერძოდ, საქმეზე „ოჩელკოვი რუსეთის წინააღმდეგ“ (Ochelkov v. Russia), რომლის თანახმად, პოლიციელთა ჩვენებებს მცირე მტკიცებულებითი ძალა აქვს, თუ ისინი გამყარებული არ არის სხვა მტკიცებულებებით და საქმეზე „ვრონჩენკო ესტონეთის წინააღმდეგ“ (Vronchenko v. Estonia), რომლის მიხედვით, ევროპულმა სასამართლომ ყურადღება გაამახვილა იმაზე, რომ ბრალდებულის დნმ-ი არ იყო აღმოჩენილი დაზარალებულისგან ამოღებულ ძირითად ნივთმტკიცებაზე, რის გამოც სასამართლომ მიიჩნია, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებები არ იყო გადამწყვეტი მნიშვნელობის ბრალდებულის ბრალეულობისათვის.

11. საკასაციო პალატა არ იზიარებს სააპელაციო პალატის ზემოაღნიშნულ მსჯელობას შემდეგ გარემოებათა გამო: პალატა განსაკუთრებულ ყურადღებას ამახვილებს მოწმე პოლიციელების ჩვენებებზე და მიუთითებს, რომ არავითარი ეჭვის შეტანის საფუძველი მათი ჩვენებების სანდოობაში არ გააჩნია, ვინაიდან პოლიციელთა ჩვენებები არის თანმიმდევრული, სარ-

წმუნო და როგორც ერთმანეთთან, ისე საქმის სხვა მტკიცებულებებთან სრულად თანხვედნილი. არანაირი წინააღმდეგობა მათ ჩვენებებს შორის არ არსებობს. ამასთან, მათი ჩვენებები გამყარებულია გ. ვ-ს პირადი ჩხრეკის ოქმითა და ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნით. ყურადსაღებია ის ფაქტიც, რომ საქმის მასალების შესწავლის შედეგად ბრალდების მხარის მხრიდან რაიმე სახის კანონდარღვევა გ. ვ-ს პირადი ჩხრეკისა და სხვა საპროცესო მოქმედებების ჩატარებისას არ გამოვლენილა. საქმეზე „ოჩელკოვი რუსეთის წინააღმდეგ“ (Ochelkov v. Russia) ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო, კონკრეტული საქმის ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე, დაეთანხმა განმცხადებლის მოსაზრებას, რომ პოლიციელების განცხადებები მცირე მნიშვნელობის იყო, რადგან არ იყო განმტკიცებული არანაირი მტკიცებულებით (პუნქტი 90), რაც არ ნიშნავს იმას, რომ ყველა სისხლის სამართლის საქმეზე პოლიციელთა ჩვენებებს იმთავითვე მცირე (ისევე, როგორც აღმატებული) მნიშვნელობა აქვს. პოლიციელთა ჩვენებების სანდოობა და უტყუარობა უნდა შეფასდეს თითოეული საქმის ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე, იმის მიხედვით, თუ მთლიანობაში რამდენად კეთილსინდისიერად, დამოუკიდებლად და მიუკერძოებლად მიმდინარეობდა წინასასამართლო გამოძიება.

12. ამასთან, დაცვის მხარე აღნიშნავს, რომ გ. ვ-ს ნარკოტიკული საშუალება ჩაუდეს, თუმცა მათ ვერ წარმოადგინეს რაიმე უტყუარი და დამაჯერებელი მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა, რომ მოწმე პოლიციელები არიან დაინტერესებული პირები და აბრალებენ აღნიშნული დანაშაულის ჩადენას. ვერსია, რომელიც მათ საკასაციო პალატის სხდომაზე განაცხადეს, კერძოდ – გ. ვ-ს წარსულში მსჯავრდების საქმესთან დაკავშირებით მოწმის გამოკითხვის ოქმი, რომელშიც იგი უთითებდა, რომ გ. ვ-ე დააკავეს პოლიციის თანამშრომლებმა და ჩაუდეს ნარკოტიკი (გამოკითხვის ოქმში საუბარია 2010 წლის 1 სექტემბერს მომხდარ გარემოებებზე) – მოკლებულია ყოველგვარ დამაჯერებლობას და ვინაიდან განსახილველ საქმესთან არანაირი კავშირი არ ჰქონდა, წინასასამართლო სხდომის მოსამართლემ მითითებული გამოკითხვის ოქმი დაუშვებელ მტკიცებულებად ცნო. დაცვის მხარე სავარაუდო მიზეზად ასევე უთითებს გ. ვ-ს წარსულში ნასამართლობაზე, თუმცა აღნიშნული ვერსიაც არადამაჯერებელია.

13. რაც შეეხება დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი ექსპერტიზის დასკვნებს, საკასაციო პალატა თავდაპირველად იმსჯელებს მათ შინაარსობრივ, ხოლო შემდეგ, დამატებით – პრო-

ცესუალურ მხარეზე. სააპელაციო სასამართლომ თავის გადან-
ყვეტილებაში, ისევე როგორც დაცვის მხარემ საკასაციო სხდო-
მაზე, განსაკუთრებული ყურადღება გაამახვილა ბიოლოგიური
(გენეტიკური) ექსპერტიზის დასკვნაზე და მათი პოზიციის გა-
სამყარებლად არაერთხელ მიუთითა ადამიანის უფლებათა ევ-
როპული სასამართლოს გადანყვეტილებაზე – საქმეზე „ვრონ-
ჩენკო ესტონეთის წინააღმდეგ“ (Vronchenko v. Estonia).

14. აღნიშნულთან დაკავშირებით, საკასაციო პალატა მიუ-
თითებს, რომ იგი სადავოდ არ მიიჩნევს ბიოლოგიური და დაქ-
ტილოსკოპიური ექსპერტიზების დასკვნებით დადგენილ ფაქ-
ტებს, რომ გამოსაკვლევ ობიექტზე გ. ვ-ს გენეტიკური თანა-
მონაწილეობა არ გამოვლინდა და ასევე, მასზე ხელის თითის
კვლები საერთოდ არ აღმოჩნდა, თუმცა აღნიშნავს, რომ სააპე-
ლაციო სასამართლომ არ იმსჯელა და ყოველგვარი შეფასების
გარეშე დატოვა ექსპერტების ჩვენებების ის უმნიშვნელოვა-
ნესი ნაწილი, თუ რა შემთხვევაში შეიძლება დარჩეს, ან არ დარ-
ჩეს გამოსაკვლევ ობიექტზე კვალი, კერძოდ:

■ ექსპერტმა ქ. ქ-მ დაადასტურა ბიოლოგიური (გენეტიკუ-
რი) ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე და მიუთითა, რომ გამო-
საკვლევ ობიექტზე (ობიექტი №1) აღმოჩნდა ერთზე მეტი პი-
რის შერეული პროფილი, თუმცა გ. ვ-ს გენეტიკური პროფილი
მასში არ აღმოჩნდა. ექსპერტმა განმარტა, რომ შესაძლებელია,
ობიექტზე არ აღმოჩნდეს ბიოლოგიური მასალა, მიუხედავად
მასზე ხელით შეხებისა, იმ შემთხვევაში, როცა სხვა ბიოლოგი-
ური მასალა ბევრად აღემატება მას. ამ დროს სხვა ბიოლოგიუ-
რი მასალა შესაძლოა, იყოს იმდენად მეტი, რომ გადაფაროს იგი
და არ გამოვლინდეს გენეტიკურ პროფილში. მანვე მიუთითა,
რომ ობიექტზე ბიოლოგიური პროფილის შენარჩუნების ვადა
დამოკიდებულია სხვადასხვა გარემოებაზე, შენახვის პირობებ-
ზე, ვარგისი იქნება თუ არა გენეტიკური კვლევისათვის, რის
შედეგადაც ბიოლოგიური მასალა შესაძლებელია, დარჩეს წლე-
ბი, ან – ერთი დღე. მასზე სხვა ექსპერტიზის ჩატარების შემ-
დეგ შესაძლებელია, დარჩეს, ან არ დარჩეს კვალი.

■ ექსპერტმა ი. მ-მ ასევე დაადასტურა ბიოლოგიური (გენე-
ტიკური) ექსპერტის დასკვნის სისწორე და მიუთითა, რომ გა-
მოსაკვლევ ობიექტზე (ობიექტი №1) აღმოჩნდა ერთზე მეტი
პირის შერეული პროფილი, მაგრამ გ. ვ-ს გენეტიკური პროფი-
ლი არ აღმოჩნდა. ექსპერტმა განმარტა, რომ დნმ-ის ნიმუში შე-
საძლებელია, ნივთზე მოხვდეს, ან არ მოხვდეს, მიუხედავად
ნივთთან კონტაქტისა, რაც დამოკიდებულია კონტაქტის ხასი-
ათზე. ნიმუში შეიძლება მოხვდეს უშუალო, ან რაიმე ბიოლოგი-

ური სითხის კონტაქტის შედეგად. თუ ადამიანს ხელთათმანი ეკეთა, ამ შემთხვევაში არ დარჩება კვალი, ხოლო წინააღმდეგ შემთხვევაში დნმ-ის კვალის დარჩენის შესაძლებლობა – 50/50-ზეა. პროკურორის კითხვაზე, ნივთზე ხელის მოკიდების შემთხვევაში შესაძლებელია თუ არა, რომ არ აღმოჩნდეს დნმ-ის მინიმალური კონცენტრაცია, მან განმარტა, რომ აღნიშნული დამოკიდებულია ინდივიდუალურ სიტუაციაზე და მოცემულ საკითხზე კატეგორიულ დასკვნას ვერ გააკეთებს, ეს იქნება მხოლოდ ვარაუდი.

■ ექსპერტმა ბ. ნ-მ დაადასტურა დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე და მიუთითა, რომ გამოსაკვლევ ობიექტზე თითის კვლები არ აღმოჩნდა, თუმცა მან განმარტა, რომ შესაძლებელია, პირმა ხელი მოჰკიდოს ნივთს, მაგრამ კვალი მაინც არ დარჩეს, რაც დამოკიდებულია ბევრ ფაქტორზე, კერძოდ, იმაზე, თუ რა ძალით მოჰკიდა პირმა ხელი მას, როგორ გამოიყოფოდა ის ნივთიერება, რომელიც თითის კვალს ტოვებს, როგორ შეფუთეს და წარმოადგინეს ნივთმტკიცება კვლევისათვის.

14. ამდენად, იმ პირობებში, როდესაც არსებობს: მონმე პოლიციელების – რ. დ-ს, ლ. ჯ-ს, ა. რ-სა და თ. კ-ს თანმიმდევრული, თანხვედნილი ჩვენებები, რომელთა ობიექტურობასა და მიუკერძოებლობაში ეჭვის შეტანის საფუძველი საკასაციო პალატას არ გააჩნია; ბრალდებულის პირადი ჩხრეკის ოქმი, რომელიც შედგენილია საპროცესო ნორმების სრული დაცვით; ქიმიური ექსპერტიზის დასკვნა; საქმეზე საპროცესო მოქმედებები ჩატარდა კანონის მოთხოვნათა დაცვით და პოლიციელთა მხრიდან გ. ვ-ს მიმართ რაიმე ინტერესი არ იკვეთება; მხოლოდ ბიოლოგიური (გენეტიკური) და დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნები, მით უფრო იმ მოცემულობით, როდესაც ექსპერტები განმარტავენ, თუ რა შემთხვევაში და რა ალბათობით არის შესაძლებელი, რომ გამოსაკვლევ ობიექტზე დარჩეს კვალი და რომელი გარემოებები გამორიცხავს კვალის დარჩენის შესაძლებლობას, არ წარმოადგენს უპირობოდ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანის საფუძველს.

15. რაც შეეხება დაცვის მხარის მიერ მოპოვებული ექსპერტიზების დასკვნების პროცესუალურ მხარეს, პროკურორი საკასაციო საჩივარში უთითებს, რომ მოსამართლემ დაარღვია მხარეთა თანასწორობისა და შეჯიბრებითობის პრინციპი, როდესაც დაცვის მხარის მიერ საქმის არსებითი განხილვის დროს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 239-ე მუხლის მე-2 ნაწილის უხეში დარღვევით წარმოდგენილი მტკიცებულებები (ბიოლოგიური და დაქტილოსკოპიური ექსპერტი-

ზების დანიშვნის შესახებ განცხადება და მის საფუძველზე მოპოვებული მტკიცებულებები – ექსპერტიზების დასკვნები) დასაშვებად ცნო.

16. საკასაციო პალატა მიუთითებს, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოს მრავალჯერ აქვს განმარტებული, რომ, თუმცა ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლი იცავს პირის უფლებას სამართლიან სასამართლო განხილვაზე, აღნიშნული მუხლი არ ადგენს მტკიცებულებათა დასაშვებობის წესებს. იგი შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის პრეროგატივაა, ხოლო ევროპული სასამართლოს ფუნქციაა, მთლიანობაში შეაფასოს სამართალწარმოების სამართლიანობა („ფრუმკინი რუსეთის წინააღმდეგ“ (*Frumkin v. Russia*), განაცხადი no. 74568/12,). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები, ან განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა („ბულიჩევი რუსეთის წინააღმდეგ“ (*Bulychevy v. Russia*), განაცხადი no. 24086/04).

17. სამართლიანი სასამართლო განხილვის უფლების ერთ-ერთი ფუნდამენტური ასპექტი იმაში მდგომარეობს, რომ სისხლის სამართალწარმოების პროცესი, მათ შორის პროცესუალურ ასპექტებთან დაკავშირებული ელემენტები, შეჯიბრებითი უნდა იყოს და ბრალდებისა და დაცვის მხარეების თანასწორობა უნდა იყოს უზრუნველყოფილი. შეჯიბრებითი სასამართლო განხილვის უფლება გულისხმობს, რომ სისხლის სამართალწარმოების პროცესში როგორც ბრალდებს, ასევე დაცვას მეორე მხარის მიერ წარდგენილი მტკიცებულებებისა და მოსაზრებების გაცნობის საშუალება უნდა ჰქონდეს (*Rowe and Davis v. the United Kingdom [GC]*, § 60).

18. მხარეთა თანასწორობის პრინციპი გულისხმობს, რომ ყველას, ვინც სამართალწარმოების მხარეა, სასამართლოსათვის თავისი საქმის წარდგენის გონივრული შესაძლებლობა უნდა ჰქონდეს იმ ვითარებაში, რომელიც მას არ აყენებს არსებითად არახელსაყრელ პირობებში მეორე მხარის საპირისპიროდ. მხარეთა შორის სამართლიანი წონასწორობა უნდა დამყარდეს („დე ჰაესი და გიიზელსი ბელგიის წინააღმდეგ“ (*De Haes and Gijssels v. Belgium*) 19983/92).

19. საქართველოს სსსკ-ის მე-9 მუხლის თანახმად, სისხლის-სამართლებრივი დევნის დაწყებისთანავე სისხლის სამართლის პროცესი ხორციელდება მხარეთა თანასწორობისა და შეჯიბრებითობის საფუძველზე.

20. საქართველოს სსსკ-ის 83-ე მუხლის მე-6 ნაწილის შესაბამისად, წინასასამართლო სხდომის გამართვამდე არა უგვიანეს 5 დღისა, მხარეებმა ერთმანეთს და სასამართლოს უნდა მიაწოდონ იმ მომენტისათვის მათ ხელთ არსებული სრული ინფორმაცია, რომლის მტკიცებულებად სასამართლოში წარდგენასაც აპირებენ.

21. საქართველოს სსსკ-ის 144-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ექსპერტიზა ტარდება მხარის ინიციატივით, ხოლო იმავე მუხლის მე-4 ნაწილში მითითებულია, რომ ექსპერტიზის ჩატარების შესახებ გამომძიებლის, პროკურორის დადგენილება და დაცვის მხარის მიმართვა სავალდებულოა საექსპერტო დაწესებულებისათვის, ექსპერტისა და იმ პირისათვის, რომელიც საექსპერტო კვლევის ობიექტია. სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, მხარეს წარმოადგენს: ბრალდებული, მსჯავრდებული, გამართლებული, მათი ადვოკატი, გამომძიებელი და პროკურორი.

22. საქმის მასალების მიხედვით, 2015 წლის 3 და 4 დეკემბერს ბრალდებისა და დაცვის მხარეებმა, საქართველოს სსსკ-ის 83-ე მუხლის მე-6 ნაწილით დადგენილი წესით, წინასასამართლო სხდომის გამართვამდე არა უგვიანეს 5 დღისა, გაცვალეს იმ მომენტისათვის მათ ხელთ არსებული სრული ინფორმაცია, რომლის მტკიცებულებად სასამართლოში წარდგენასაც აპირებდნენ.

23. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს წინასასამართლო სხდომის მოსამართლის 2015 წლის 24 დეკემბრის განჩინებით დაკმაყოფილდა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ შოთა ხორავას 2015 წლის 11 დეკემბრის შუამდგომლობა დაცვის მხარის მიერ წარდგენილი მტკიცებულებების – სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ აჭარის რეგიონული ექსპერტიზის დეპარტამენტში გ. ვ-ს მიმართ ბიოლოგიური (გენეტიკური) და დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზების დანიშვნის შესახებ რეგისტრაციის ბარათისა (№...) და მოქალაქე ი. გ-ს მიერ 2015 წლის 1 დეკემბერს ამავე ბიუროს სახელზე შედგენილი გ. ვ-ს მიმართ დაქტილოსკოპიური და ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზების დანიშვნის შესახებ 2 განცხადების – დაუშვებლად ცნობის შესახებ იმ მოტივით, რომ, მართალია დაცვის მხარეს ბრალდების მხარესთან მტკიცებულებები გაცვლილი ჰქონდა საქართველოს სსსკ-ის 83-ე მუხლის მე-6 ნაწილით დადგენილი მოთხოვნის შესაბამისად, მაგრამ დაცვის მხარემ დაარღვია საქართველოს სსსკ-ის 144-ე მუხლის მე-2 და მე-4 ნაწილების დანაწესი, რომლის თანახმად, ექსპერტიზა ტარდება მხარის ინიციატივითა და დაცვის მხარის მიმართვის

საფუძველზე. მოცემულ შემთხვევაში ექსპერტიზები დანიშნული იყო არა დაცვის მხარის, არამედ საპროცესო სტატუსის არმქონე პირის – ი. გ-ს (მსჯავრდებულის დედა) მიერ. აღნიშნულიდან გამომდინარე, გ. ვ-ს ადვოკატმა პ. შ-მ გაითხოვა ექსპერტიზების ჩასატარებლად გამოსაკვლევი ობიექტის გადაცემის შესახებ წარდგენილი შუამდგომლობა, ხოლო ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 24 დეკემბრის განჩინება კანონით დადგენილი წესით არ გაასაჩივრა.

24. იმავე სხდომაზე წინასასამართლო სხდომის მოსამართლემ საქმის არსებითი განხილვის სხდომის თარიღად განსაზღვრა – 2016 წლის 6 იანვარი. 2016 წლის 8 იანვარს გ. ვ-ს ადვოკატმა პ. შ-მ განცხადებით მიმართა სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროს“ გ. ვ-ს მიმართ ბიოლოგიური (გენეტიკური) და დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზების დანიშვნის შესახებ, ხოლო მოგვიანებით, საქმის არსებითი განხილვის ეტაპზე, სხვადასხვა დროს, სასამართლოს მიმართა შუამდგომლობებით საქართველოს სსსკ-ის 239-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე ექსპერტიზების დანიშვნის შესახებ მისი განცხადებისა და რეგისტრაციის ბარათის, გამოსაკვლევი ობიექტის ექსპერტიზის ბიუროსათვის გადაცემის, ჩატარებული ექსპერტიზის დასკვნების დასაშვებად ცნობისა და ექსპერტების მოწმის სახით დაკითხვის შესახებ. სასამართლომ დაცვის მხარის ყველა მითითებული მოთხოვნა დააკმაყოფილა.

25. საკასაციო პალატა აღნიშნავს: საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 239-ე მუხლის მე-2 ნაწილი იძლევა შესაძლებლობას, რომ საქმის არსებითი განხილვის დროს მხარემ წარადგინოს დამატებითი მტკიცებულება. მხარის შუამდგომლობით სასამართლო იხილავს მისი დასაშვებობის საკითხს და არკვევს საქმის არსებით განხილვამდე მტკიცებულების წარუდგენლობის მიზეზს, რის საფუძველზეც იღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე მტკიცებულების დაშვება/არდაშვების თაობაზე. მოცემულ შემთხვევაში მხარეს აკისრია ვალდებულება, დაამტკიცოს, თუ რა საპატიო მიზეზით ვერ წარადგინა აღნიშნული მტკიცებულებები მტკიცებულებათა დასაშვებობის სტადიაზე – წინასასამართლო სხდომაზე.

26. განსახილველ შემთხვევაში ერთადერთი მიზეზი, თუ რატომ არ წარადგინეს საქმის არსებითი განხილვის დროს დამატებით წარდგენილი მტკიცებულებები წინასასამართლო სხდომაზე, არის დაცვის მხარის მიერ დაშვებული უხეში საპროცესო შეცდომა მტკიცებულებათა მოპოვების დროს, კერძოდ, რო-

გორც ზემოთ უკვე აღინიშნა, საქმეზე დაქტილოსკოპიური და ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზები გ. ვ-ს მიმართ დანიშნა არა დაცვის მხარემ, არამედ – საპროცესო სტატუსის არმქონე პირმა – ი. გ-მ (მსჯავრდებულის დედა). პირველი ინსტანციის სასამართლომ საქმის არსებითი განხილვის ეტაპზე, მიუხედავად იმისა, რომ სისხლის სამართლის საპროცესო კანონის შესაბამისად არ იყო უფლებამოსილი დასაშვებად ეცნო დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები, იმის გამო, რომ დაცვა სათანადოდ არ იყო განხორციელებული, მსჯავრდებულის ინტერესებიდან გამომდინარე, მაინც დასაშვებად ცნო სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის დარღვევით წარმოდგენილი მტკიცებულებები და ამასთან, შემდგომში სასამართლომ ისინი არასწორად გააანალიზა და შეაფასა.

27. საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს. საკასაციო პალატამ, ზემოაღნიშნული მტკიცებულებების შეფასების შედეგად დაასკვნა, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული უტყუარი და ურთიერთთავსებადი მტკიცებულებებით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება გ. ვ-ს მიერ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ე“ ქვეპუნქტებით შერაცხული ქმედების ჩადენა.

28. რაც შეეხება სასჯელს, საკასაციო პალატა მხედველობაში იღებს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებულ სასჯელის მიზნებს, ხოლო იმავე კოდექსის 53-ე მუხლის შესაბამისად: მსჯავრდებულის პიროვნებას, მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს, პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ გარემოებებს (გამოკვეთილია დანაშაულის რეციდივი, ქმედება ჩადენილია პირობითი მსჯავრის პერიოდში, შემამსუბუქებელი გარემოებები კი არ გააჩნია), ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას და საქართველოს სსკ-ის 58-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის მოთხოვნათა დაცვით, განუხაზვლერავს მსჯავრდებულს სამართლიან სასჯელს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-2, მე-3 ნაწილებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ადილარ წირღვავას საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.

2. ცვლილება შევიდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 26 დეკემბრის განაჩენში:

3. გ. ვ-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ე“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

4. გ. ვ-ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა – 1000 (ათასი) ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

5. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე გ. ვ-თვის საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ე“ ქვეპუნქტებით დანიშნულმა სასჯელმა – 6 წლით თავისუფლების აღკვეთამ – შთანთქას საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით დანიშნული სასჯელი – ჯარიმა 1000 (ათასი) ლარი და დანაშაულთა ერთობლიობით გ. ვ-ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

6. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდეს ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2015 წლის 22 აპრილის განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი – 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

7. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა მთლიანად შთანთქას ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2015 წლის 22 აპრილის განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი – 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, გ. ვ-ს სასჯელად განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

8. გ. ვ-ს სასჯელის მოხდა დაენცოს დაკავების ან სათანადო ორგანოებში გამოცხადების მომენტიდან, ხოლო სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2015 წლის 26 ოქტომბრიდან 2016 წლის 21 ივნისის ჩათვლით.

9. გ. ვ-ს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, 5 წლით ჩამოერთვას: სატრანსპორტო საშუალების მართვის, საადვოკატო საქმიანობის, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებებში საქმიანობის, სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში – საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის, პასიური საარჩევნო და იარაღის დამზადების, შექმნის, შენახვისა და ტარების უფლებები, ხოლო 10 წლით – საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლებები.

10. ცნობად იქნეს მიღებული, რომ გ. ვ-ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – პატიმრობა გაუქმებულია.

11. ნარკოტიკული საშუალება, რომელიც ინახება საქართველოს შსს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის ნარკოტიკული საშუალების წინააღმდეგ ბრძოლის მთავარ სამმართველოში, უნდა განადგურდეს.

12. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

პირადი მოხმარებისათვის ნარკოტიკული საშუალების ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონოდ მოხმარება

განჩინება

№216აგ-16

21 აპრილი, 2017 წ., ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),

ნ. გვენეტაძე,

პ. სილაგაძე

განიხილა მსჯავრდებულ ზ. ს-ის საკასაციო საჩივარი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 13 ოქტომბრის განჩინებაზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2011 წლის 6 ივნის-

სის განაჩენით ზ. ს. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით და სასჯელის სახით განესაზღვრა 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით დაეკისრა ჯარიმა – 2000 ლარი. მასვე 3 წლით ჩამოერთვა „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული უფლებები. მსჯავრდებულ ზ. ს-ეს სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2011 წლის 19 თებერვლიდან.

2. ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2013 წლის 27 სექტემბრის დადგენილების საფუძველზე ზ. ს. ცნობილ იქნა ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 45-ე მუხლით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ჩამდენ პირად და ადმინისტრაციული სახდელის სახით დაეკისრა ჯარიმა – 500 ლარი.

3. საქართველოს პრეზიდენტის 2013 წლის 25 ოქტომბრის განკარგულებით ზ. ს. შეწყალებულ იქნა და იგი გათავისუფლდა როგორც ძირითადი, ისე დამატებითი სასჯელის შემდგომი მოხდისგან; მასვე მოუხსნა ნასამართლობა.

4. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2014 წლის 10 თებერვლის განაჩენით ზ. ს. ცნობილ იქნა დამნაშავედ სსკ-ის 273-ე მუხლით და სასჯელის სახით განესაზღვრა 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა. მასვე 3 წლით ჩამოერთვა „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული უფლებები. მსჯავრდებულ ზ. ს-ეს სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან – 2013 წლის 10 დეკემბრიდან.

5. ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 7 სექტემბრის განაჩენით დამტკიცდა საპროცესო შეთანხმება. ზ. ს. ცნობილ იქნა დამნაშავედ სსკ-ის 381-ე მუხლით და სასჯელის სახით განესაზღვრა 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალია პირობით, 1 წლის გამოსაცდელი ვადით.

6. 2016 წლის 4 ოქტომბერს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატას შუამდგომლობით მიმართა მსჯავრდებულმა ზ. ს-ემ და ითხოვა ახლად გამოვლენილი გარემოების გამო ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2014 წლის 10 თებერვლის გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და გამამართლებელი განაჩენის დადგენა იმ მოტივით, რომ ამ განაჩენით უკანონოდ გაასამართლეს არ არსებობდა სისხლის სამართლის საქმის აღძვრის საფუძველი, რადგან საქართველოს პრეზიდენტის 2013 წლის 25 ოქტომბრის განკარ-

გულებით იგი შეინწყალეს და გათავისუფლდა როგორც ძირითადი, ისე დამატებითი სასჯელის შემდგომი მოხდისაგან და ასევე, მოეხსნა ნასამართლობა. მსჯავრდებულის მითითებით, ეს გარემოება მისთვის ცნობილი გახდა 2016 წლის ივლისში.

7. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 13 ოქტომბრის განჩინებით შუამდგომლობა დაუშვებლად იქნა ცნობილი.

8. კასატორი – მსჯავრდებული ზ. ს. საკასაციო საჩივრით ითხოვს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 13 ოქტომბრის განჩინების გაუქმებასა და შუამდგომლობის განსახილველად დაშვებას შუამდგომლობაში მითითებული მოტივებით.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საქართველოს სსკ-ის 313-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, საკასაციო პალატამ შეამოწმა საქმის მასალები, გაანალიზა საკასაციო საჩივრის საფუძვლიანობა და მივიდა დასკვნამდე, რომ იგი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა იზიარებს კასატორის პოზიციას, რომ საქართველოს პრეზიდენტის 2013 წლის 25 ოქტომბრის განკარგულების შესაბამისად, ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2011 წლის 6 ივნისის განაჩენისთვის მას ნასამართლობა მოხსნილი ჰქონდა და, შესაბამისად, იგი 2013 წლის 24 ნოემბერს, როდესაც კვლავ უკანონოდ მოიხმარა ნარკოტიკული საშუალება, არ უნდა მიჩნეულიყო ნარკოტიკული საშუალების უკანონოდ მოხმარებისათვის ნასამართლევ პირად. მაგრამ, მიუხედავად ამისა, საკასაციო პალატა მიუთითებს, რომ ეს გარემოება არ წარმოადგენს ზ. ს-ის გამართლების საფუძველს, ვინაიდან ზ. ს. ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2013 წლის 27 სექტემბრის დადგენილების საფუძველზე ცნობილ იქნა ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 45-ე მუხლით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ჩამდენ პირად და ადმინისტრაციული სახდელის სახით დაეკისრა ჯარიმა – 500 ლარი. პალატა მიუთითებს, რომ აღნიშნული დადგენილება, საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლის საკანონმდებლო კონსტრუქციიდან გამომდინარე, ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2011 წლის 6 ივნისის განაჩენისგან დამოუკიდებლად, ქმნის ზ. ს-ის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის საფუძველს. ამდენად, საქმის არსებითად განმხილველი სასამართლოსთვის ცნობილი რომ ყოფილიყო პრეზიდენტის გან-

კარგულების შესახებ, საქმეზე მაინც იგივე შედეგი დადგებოდა (გამამტყუნებელი განაჩენის სახით), ვინაიდან ზ. ს. ნარკოტიკული საშუალების უკანონოდ მოხმარებისთვის ადმინისტრაციულსახდელდადებული იყო. პალატა ყურადღებას მიაქცევს იმ გარემოებას, რომ ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2013 წლის 27 სექტემბრის დადგენილება ზ. ს-ის ადმინისტრაციულ სამართალდამრღვევად ცნობის შესახებ მხარეებმა უდავო მტკიცებულებად მიიჩნიეს და იგი, სხვა მტკიცებულებებთან ერთად, საფუძვლად უდევს ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2014 წლის 10 თებერვლის განაჩენს, რომლითაც ზ. ს. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში.

3. ამდენად, არ არსებობს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს განჩინების შეცვლის ან გაუქმების საფუძველი, რის გამოც იგი უნდა დარჩეს უცვლელად.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 313-ე მუხლის მე-3 ნაწილით და

და ა დ ბ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ ზ. ს-ის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 13 ოქტომბრის განჩინება მსჯავრდებულ ზ. ს-ის შუამდგომლობის დაუშვებლად ცნობის შესახებ დარჩეს უცვლელად.

3. საკასაციო პალატის განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

8. სამოსალო დასაშუალი სამსახურებრივი გულბრილობა

ბანაჩენი

№714აპ-16

5 ივნისი, 2017 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
ნ. გვენეტაძე,
პ. სილაგაძე

განიხილა მსჯავრდებულ გ. თ-ის ინტერესების დამცველის,
ადვოკატ ა. მ-ის საკასაციო საჩივარი თბილისის სააპელაციო სა-
სამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის
27 ოქტომბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. დადგენილებით პირის ბრალდების შესახებ, გ. თ-ს, – და-
ბადებულს – წლის ...-ს, ნასამართლობის არმქონეს, – ბრალი
დაედო სამსახურებრივ გულბრილობაში, ე.ი. მოხელის მიერ თა-
ვისი სამსახურებრივი მოვალეობის შეუსრულებლობაში, ან არა-
ჯეროვნად შესრულებაში მისდამი დაუდევარი დამოკიდებულე-
ბის გამო, რამაც სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესების არსე-
ბითი დარღვევა გამოიწვია, რაც გამოიხატა შემდეგში:

გ. თ. ქალაქ თბილისის მერიის სსიპ თბილისის არქიტექტუ-
რის სამსახურის უფროსის №75 ბრძანებით 2008 წლის 31 დე-
კემბრიდან დაინიშნა ქალაქ თბილისის მერიის საჯარო სამარ-
თლის იურიდიული პირის – ქალაქ თბილისის არქიტექტურის სამ-
სახურის სანებართვო დეპარტამენტის ...-ის სანებართვო გან-
ყოფილების უფროსად, შესაბამისად, იგი „საჯარო სამსახურის
შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლისა და 30-ე მუხლის
„დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, წარმოადგენდა მოხელეს.

საქართველოს კულტურის, ძეგლთა დაცვისა და სპორტის
მინისტრის 2007 წლის 1 ოქტომბრის №3/181 ბრძანებით კულ-
ტურული მემკვიდრეობის ძეგლის სტატუსი მიენიჭა ი. ყორდა-
ნიას სახელობის ინსტიტუტის შენობას, მდებარეს ქ. თბილის-
ში, ... ქუჩა №43-ში და ამავე ინსტიტუტის ლაბორატორიულ კორ-
პუსს, მდებარეს ქ. თბილისში, მერაბ კოსტავას ქუჩა №43ა-ში.
ქ. თბილისის მთავრობის 2008 წლის 22 დეკემბრის №24.16.832

დადგენილებით დამტკიცებული, ქ. თბილისის მერიის საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – ქ. თბილისის არქიტექტურის სამსახურის შექმნისა და მისი წესდების მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტის თანახმად, არქიტექტურის სამსახურის უფროსი უფლებამოსილია, გამოსცეს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულსამართლებრივი აქტები – ბრძანებები. ანალოგიურად, „საქართველოს დედაქალაქის – თბილისის შესახებ“ საქართველოს 1998 წლის კანონის და ქალაქ თბილისის მთავრობის 2012 წლის 13 თებერვლის №05.03.112 დადგენილებით დამტკიცებული „ქალაქ თბილისის მერიის სსიპ – ქალაქ თბილისის არქიტექტურის სამსახურის ელექტრონული საქმისწარმოების წესის“ თანახმად, ქალაქ თბილისის მერიის საჯარო სამართლის იურიდიულ პირს – არქიტექტურის სამსახურს უფლება აქვს, ასევე ელექტრონული დოკუმენტბრუნვის საშუალებით გამოსცეს ადმინისტრაციულსამართლებრივი აქტი, რომელსაც „საქართველოს დედაქალაქის – თბილისის შესახებ“ კანონის 38-ე მუხლის შესაბამისად, ისეთივე თანაბარი იურიდიული ძალა აქვს, როგორც წერილობითი ფორმით გამოცემულ დოკუმენტებს.

...-ის სანებართვო განყოფილების უფროსი გ. თ. უფლებამოსილი იყო, ზემოაღნიშნული ელექტრონული საქმისწარმოების ინსტრუქციით დადგენილი წესების შესაბამისად, ელექტრონულად თანხმობა მიეცა არქიტექტურის სამსახურის სახელით გამოსაცემი აქტებისთვის – ბრძანებებისთვის, რომლებსაც, თავის მხრივ, ამზადებდა არქიტექტურის სამსახურის სპეციალისტი თავისი კომპეტენციის ფარგლებში. აღნიშნული პროცედურების გავლის შემდგომ კი ბრძანებები ოფიციალურად გამოიცემოდა და ძალაში შედიოდა. მოცემულ შემთხვევაში, ასეთ ბრძანებას – აქტს წარმოადგენდა არქიტექტურის სამსახურის მიერ 2012 წლის 14 ნოემბრისა და 26 დეკემბრის №... და №... ბრძანებები, რომლებიც არქიტექტურის სამსახურმა გამოსცა სწორედ გ. თ.-ის ელექტრონული ვიზირებით, რის საფუძველზეც შპს „-“ განახორციელა ქ. თ-ში, კ-ას ქ. №...-ში მდებარე მიწის ნაკვეთზე (საკადასტრო კოდით: №... განთავსებული უძრავი ძეგლის სტატუსის მქონე შენობა-ნაგებობების დემონტაჟი.

„კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ კანონის 26-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, „უძრავი ძეგლის ან მისი ნაწილის დაშლა დასაშვებია მხოლოდ ძეგლზე ამ კანონით დაშვებული სამუშაოების (რეკონსტრუქციის) ფარგლებში და ძეგლის აღდგენის პირობით, იმ შემთხვევაში, თუ ამას მოითხოვს ძეგლის ინტერესები, ან თუ ძეგლის არსებული მდგომარეობა

საფრთხეს უქმნის ადამიანის სიცოცხლეს ან ჯანმრთელობას და არ არსებობს ამ საფრთხის თავიდან აცილების სხვა შესაძლებლობა.“ კანონის ეს იმპერატიული მოთხოვნა, ამ კონკრეტულ შემთხვევაში, არ დაუცავთ და არ შეუსრულებიათ. აქედან გამომდინარე, არქიტექტურის სამსახურმა 2012 წლის 14 ნოემბრისა და 26 დეკემბრის №... და №... ბრძანებებით ცალსახად დაარღვია „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნები. გ. თ. იყო რა საჯარო მოხელე, ბრძანებებზე ელექტრონული წესით თანხმობის გაცემისას ვალდებული იყო, დაეცვა „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის ზემოაღნიშნული მოთხოვნები. მასვე ევალებოდა, ზუსტად და ჯეროვნად შეესრულებინა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლით დადგენილი წინა პირობები, კერძოდ, ადმინისტრაციული ორგანო ადმინისტრაციული წარმოებისას ვალდებულია გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადანყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. მოცემულ შემთხვევაში გ. თ. მშენებლობის ნებართვის (ელექტრონული წესით) გაცემამდე ვალდებული იყო, გადაემოწმებინა ინფორმაცია იმის შესახებ, ხომ არ წარმოადგენდა დემონტაჟს დაქვემდებარებული შენობა-ნაგებობები კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლს, რაც არ გააკეთა და აღნიშნული მშენებლობის ნებართვა არქიტექტურის სამსახურმა გასცა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოების გამოკვლევის გარეშე. შესაბამისად, გ. თ-ემ არაჯეროვნად შეასრულა მასზე დაკისრებული სამსახურებრივი მოვალეობა, რასაც შედეგად მოჰყვა კულტურული მემკვიდრეობის სტატუსის მქონე ობიექტების დემონტაჟი, რამაც სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესების არსებითი დარღვევა გამოიწვია.

2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 11 მაისის განაჩენით გ. თ., – დაბადებული – წლის ...-ს, ნასამართლობის არმქონე, – ცნობილი იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 342-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში.

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 27 ოქტომბრის განაჩენით გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 11 მაისის გამამართლებელი განაჩენი. გ. თ. ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-

ის 342-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და სასჯელის სახით განესაზღვრა ჯარიმა – 3000 ლარი.

4. თბილისის სააპელაციო სასამართლომ დაადგინა, რომ გ. თ-ემ ჩაიდინა სამსახურებრივი გულგრილობა, ე.ი. მოხელის მიერ თავისი სამსახურებრივი მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება მისდამი დაუდევარი დამოკიდებულების გამო, რამაც სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესების არსებითი დარღვევა გამოიწვია, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 342-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით.

5. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 27 ოქტომბრის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ გ. თ-ის ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ა. მ-ემ და ითხოვა გ. თ-ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანა.

6. საკასაციო პალატის სხდომაზე დაცვის მხარემ ვრცლად მიმოიხილა საქმის მასალები და ითხოვა საკასაციო საჩივრის დაკმაყოფილება.

7. ბრალდების მხარე არ დაეთანხმა წარმოდგენილ საკასაციო საჩივარს და ითხოვა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 27 ოქტომბრის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ მხარეთა მონაწილეობით განიხილა საკასაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ მისი მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. დაცვის მხარე სადავოდ არ ხდის იმას, რომ სადავო ბრძანება, რომლის საფუძველზეც მოხდა კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლის სტატუსის მქონე შენობის დემონტაჟი, ელექტრონულად ვიზირებულია გ. თ-ის მიერ. ადვოკატი გ. თ-ის უდანაშაულობის დასადასტურებლად ძირითადად აპელირებს შემდეგ საკითხებზე: ელექტრონული ვიზირება არის მხოლოდ ფორმალური საკითხი და ემსახურება პროექტის სამეცნიერო-მეთოდურ საბჭოზე მოხვედრას, სადაც პროექტი დეტალურად განიხილება; საბჭოს დადებითი დასკვნა შესასრულებლად სავალდებულოა არქიტექტურის სამსახურისთვის, შესაბამისად, ფაქტობრივად, საკითხის დადებითად ან უარყოფითად გადაწყვეტა (ანუ ბრძანების გაცემის ბედი) საბჭოს გადასაწყვეტია და არქიტექტურის სამსახური მხოლოდ ალასრულებს მას; კ-ას ქ-ის №...-სა და №...-ში მდებარე შენობა-ნაგებობა არის ერთი მთლი-

ანი ძეგლი, რომელზეც გაიცა უძრავი ძეგლის (კ-ას ქ-ს №... და №...) სარეაბილიტაციო სამუშაოების (დაზვერვა, განმენდა, კონსერვაცია, რესტავრაცია, რეკონსტრუქცია, ადაპტაცია, ცვლილება) ჩატარების ნებართვა, რაც დაშვებულია „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, ანუ ჩატარდა არა ცალკე აღებული უძრავი ძეგლის დემონტაჟი, არამედ – ერთი მთლიანი უძრავი ძეგლის რეკონსტრუქცია.

3. საკასაციო პალატა არ იზიარებს დაცვის მხარის მოსაზრებებს და სრულად ეთანხმება გასაჩივრებული განაჩენის მოტივაციას ზემოხსენებულ საკითხებთან დაკავშირებით.

4. პალატა მიუთითებს, რომ საქართველოს კულტურის, ძეგლთა დაცვისა და სპორტის მინისტრის 2007 წლის 1 ოქტომბრის №3/181 ბრძანებისა და ძეგლის სააღრიცხვო ბარათების შესწავლის შედეგად დგინდება, რომ კ-ას ქ-ის №...-სა და №...-ში მდებარე შენობები ერთმანეთისაგან დამოუკიდებელი ძეგლებია. კერძოდ: №... ბრძანების დანართის მიხედვით, აღნიშნული შენობები ნუსხის №... და №... პუნქტებში მითითებულია დამოუკიდებელ ობიექტებად. ამასთან, ორივე შენობაზე გახსნილია დამოუკიდებელი სააღრიცხვო ბარათები: კულტურული მემკვიდრეობის უძრავი ძეგლის სააღრიცხვო ბარათი №... (კ-ას ქუჩა №...) და სააღრიცხვო ბარათი №... (კ-ას ქუჩა №...).

4.1. საქმეში წარმოდგენილია ხელოვნებათმცოდნე გ. ჭ-ის საპროექტო ტერიტორიის ისტორიულ-არქიტექტურული კვლევა, რომლის თანახმად, მ. კ-ას ქ.№...-ში მდებარე ნაგებობა არის ეროვნული მნიშვნელობის არქიტექტურული ძეგლი და ამიტომ აუცილებელია მისი დაფიქსირება, საფასადო სახის შენარჩუნება და თავდაპირველი სახით აღდგენა. მ. კ-ას ქ.№...-ში მდებარე ნაგებობაც – არქიტექტურული ძეგლია. სახლი აშკარად რიგითი ნაგებობაა და აქვს დაბალი მხატვრულ-არქიტექტურული ღირებულება, თუმცა აღრიცხულია არქიტექტურულ-მემორიალურ ძეგლად.

4.2. საპროექტო დოკუმენტაციაზე დართულ ისტორიული კვლევაში, რომელშიც დეტალურადაა ასახული ძეგლის მხატვრულ-არქიტექტურული ღირებულება, მითითებულია, რომ ლაბორატორიულ კორპუსს, მდებარეს ქ. თ-ში, კ-ას ქუჩის №...-ში კულტურული მემკვიდრეობის უძრავი ობიექტის ძეგლის სტატუსი აქვს მინიჭებული. მართალია, გ. ჭ. აღნიშნავს, რომ ძეგლისთვის სტატუსი მინიჭებული უნდა იყოს მექანიკურად, მაგრამ არ და ვერც უარყოფს, რომ შენობას გააჩნია არქიტექტურული ძეგლის სტატუსი. ამდენად, უსაფუძვლოა დაცვის მხარის მოსაზრება, რომ კ-ას ქუჩის №...-სა და №...-ში არსებული

შენობა-ნაგებობა არის ერთი მთლიანი ძეგლი, რომელზეც გაიცა უძრავი ძეგლის (კ-ას ქუჩა №... და №...) სარეაბილიტაციო სამუშაოების (დაზვერვა, განმენდა, კონსერვაცია, რესტავრაცია, რეკონსტრუქცია, ადაპტაცია, ცვლილება) ჩატარების ნებართვა, რაც დაშვებულია „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად.

5. პალატა არ იზიარებს ასევე ადვოკატის მოსაზრებას ელექტრონული ვიზირების ფორმალობასთან (უმნიშვნელობასთან) დაკავშირებით და მიუთითებს: თავად დაცვის მხარეც ადასტურებს იმ გარემოებას, რომ არქიტექტურის სამსახურის ელექტრონული ვიზირების გარეშე შეუძლებელია, რომელიმე პროექტი მოხვდეს სამეცნიერო-მეთოდურ საბჭოზე განსახილველად. ამასთანავე, დაცვის მხარე ადასტურებს იმასაც, რომ საბჭოს დადებითი ან უარყოფითი დასკვნის გაცემის შემდეგ უკვე ტექნიკურად უნდა აღასრულოს იგი არქიტექტურის სამსახურის სპეციალისტმა, ისე რომ დამატებით შეთანხმებას აღარ საჭიროებს სამსახურის უფროსთან.

5.1. ამდენად, ნათელია, რომ ბრძანების ელექტრონული ვიზირება, ფაქტობრივად, ნიშნავს ბრძანების გამოცემაზე თანხმობას და იმ შემთხვევაში, თუ სამეცნიერო-მეთოდური საბჭოც დადებით დასკვნას გასცემს, ბრძანება უკვე ოფიციალურად გამოიცემა ყოველგვარი დამატებითი განხილვების გარეშე, რაც ხაზს უსვამს ელექტრონული ვიზირების მნიშვნელობას და გ. თ-ის ასეთი ზერელე დამოკიდებულება ვიზირების მიმართ, სწორედ სამსახურებრივი მოვალეობებისადმი მის დაუდევარ დამოკიდებულებაზე მიუთითებს.

6. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ გ. თ., როგორც საჯარო მოხელე, ვალდებული იყო, კეთილსინდისიერად შეესრულებინა თავისი სამსახურებრივი მოვალეობა, ჯეროვნად გამოეკვლია საკითხი, რა დროსაც იგი ნახავდა, რომ წარმოდგენილი პროექტი ეხებოდა უძრავი ძეგლის დემონტაჟს, რისი სამართლებრივი საფუძველიც არ არსებობდა, ვინაიდან „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 26-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, უძრავი ძეგლის ან მისი ნაწილის დაშლა დასაშვებია მხოლოდ ძეგლზე ამ კანონით დაშვებული სამუშაოების (რეკონსტრუქციის) ფარგლებში და ძეგლის აღდგენის პირობით იმ შემთხვევაში, თუ ამას მოითხოვს ძეგლის ინტერესები ან თუ ძეგლის არსებული მდგომარეობა საფრთხეს უქმნის ადამიანის სიცოცხლეს ან ჯანმრთელობას და არ არსებობს ამ საფრთხის თავიდან აცილების სხვა შესაძლებლობა. მოცემულ შემთხვევაში არ არსებობდა აღნიშნული ნორმით გათვალისწინ-

ნებული არც ერთი საფუძველი, რის გამოც ძეგლის დემონტაჟის თაობაზე გადაწყვეტილების მიღება უზემად დაარღვევდა კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ კანონის მოთხოვნებს.

7. საკასაციო პალატის მოსაზრებით, გ. თ-ეს, სამსახურებრივი მოვალეობის ჯეროვნად შესრულების შემთხვევაში, საკითხის გულდასმით შესწავლის შემდეგ თუკი ჩათვლიდა, რომ ძეგლს არ გააჩნდა არავითარი ისტორიული ან კულტურული ღირებულება, სამეცნიერო-მეთოდურ საბჭოზე შექმნილი გაეტანა არა ძეგლის დემონტაჟის, არამედ – ძეგლისთვის სტატუსის მოხსნის შესახებ შესაბამისი რეკომენდაციის გაცემის საკითხი, რაც შედიოდა საბჭოს უფლებამოსილებაში. კერძოდ, საქართველოს კულტურის, ძეგლთა დაცვისა და სპორტის სამინისტროსა და ქალაქ თბილისის მერიის საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – ქალაქ თბილისის არქიტექტურის სამსახურის გაერთიანებული სამეცნიერო-მეთოდური საბჭოს დებულების მე-3 მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, საბჭოს კომპეტენციას განეკუთვნება შესაბამისი დასკვნის მომზადება ობიექტისათვის კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლის სტატუსის მინიჭების ან მოხსნის თაობაზე. ამ საკითხზე საბოლოო გადაწყვეტილება, „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 211-ე მუხლის თანახმად, საქართველოს მთავრობას უნდა მიეღო.

8. საკასაციო პალატა ეთანხმება დაცვის მხარეს, რომ მოცემულ შემთხვევაში უძრავი ძეგლის დემონტაჟის ბრძანება გამოცა საბჭოს დადებითი დასკვნის საფუძველზე, თუმცა არ იზიარებს მის პოზიციას, რომ აღნიშნული გარემოება გ. თ-ის პასუხისმგებლობას გამოიწვავს.

8.1. პალატა მიუთითებს: ის ფაქტი, რომ შესაძლოა, სხვა მოხელეებმაც გამოიჩინეს დაუდევარი დამოკიდებულება საქმისადმი, არ გამოიწვავს გ. თ-ის ვალდებულებას, კეთილსინდისიერად შეესრულებინა დაკისრებული სამსახურებრივი მოვალეობა და ჯეროვნად გამოეკვლია საკითხები. გ. თ-ეს არ უნდა მიეცა ელექტრონული თანხმობა იმ ბრძანებაზე, რომელიც შეუსაბამო იყო „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნებთან.

9. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას დადასტურებულად მიაჩნია, რომ გ. თ-ემ, რომელიც იყო ქ.თ-ის მერიის საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – ქ.თბილისის არქიტექტურის სამსახურის სანებართვო დეპარტამენტის ...-ის სანებართვო განყოფილების უფროსი, სამსახურებრივი მოვალეობისადმი დაუდევარი დამოკიდებულების გა-

მო, არქიტექტურის სამსახურის 2012 წლის 26 დეკემბრის ბრძანებაზე ელექტრონული თანხმობის გაცემისას, არ გამოიკვლია საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება, არ გამოითხოვა ინფორმაცია შესაბამისი უწყებებიდან, არ შეისწავლა არსებული საკანონმდებლო რეგულაციები, რასაც „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის უხეში დარღვევით შედეგად მოჰყვა ძეგლის სტატუსის მქონე შენობა-ნაგებობის დემონტაჟი, რამაც არსებითად ხელყო სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესები.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 301-ე მუხლით, 307-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მსჯავრდებულ გ. თ-ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ა. მ-ის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.
2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 27 ოქტომბრის განაჩენი დარჩეს უცვლელად.
3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

9. დანაშაული მმართველობის წესის წინააღმდეგ

ყალბი დოკუმენტის დამზადება და გამოყენება

ბანაჩანი

№674აპ.-16

7 მარტი, 2017 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:
გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
ნ. გვენეტაძე,
პ. სილაგაძე

განიხილა მსჯავრდებულ უ. ლ-ასა და მისი ინტერესების დამ-
ცველის, ადვოკატ გ. გ-ის საკასაციო საჩივარი ქუთაისის სააპე-
ლაციო სასამართლოს 2016 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილების მიხედვით, უ. ლ-ას
ბრალი დაედო იმაში, რომ ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 182-ე
მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტითა და
362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინე-
ბული დანაშაულები (ორი ეპიზოდი), რაც გამოიხატა შემდეგში:

1.1. 2011 წლის 27 ივლისს ...-ის -ის გამგეობამ გამოაცხადა
ელექტრონული №... ტენდერი ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილ
ფერდობებზე ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების წარ-
მოების შესახებ (სექტორი №...). კონკურენციისა და სახელმწი-
ფო შესყიდვების სააგენტოს საიტზე არსებული სატენდერო დო-
კუმენტების, მათ შორის – ხარჯთაღრიცხვის ერთ-ერთ აუცი-
ლებელ პირობას, ფერდობის სპეციფიკისა და არსებული სამუ-
შაოების არასტანდარტულობის გათვალისწინებით, ფოლადის
მაღალი სიმტკიცის 50 X 50 მმ დიამეტრის 3 მმ სისქის ექსგვერ-
და ბადის მოწყობა წარმოადგენდა.

1.2. შპს „მ-ის“ დირექტორმა უ. ლ-ამ 2011 წლის 17 აგვისტოს
წარადგინა სატენდერო განაცხადი ქვათაცვენის სალიკვიდა-
ციო ღონისძიებების ხარჯთაღრიცხვით, სადაც ტენდერში გა-
მარჯვების შემთხვევაში, ის ზემოხსენებული სამუშაოების, მათ
შორის, ფოლადის მაღალი სიმტკიცის 50 X 50 მმ დიამეტრის 3
მმ სისქის ექსგვერდა ბადის მოწყობის ვალდებულებას კისრუ-
ლობდა. აღნიშნულის გათვალისწინებით, ...-ის მ-მა ტენდერში

გამარჯვებულად გამოაცხადა შპს „მ.“. 2011 წლის 1 სექტემბერს შპს „მ-ის“ დირექტორ უ. ლ-სა და ...-ის მ-ის საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილე გ. კ-ეს შორის გაფორმდა სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ №... ხელშეკრულება, ღირებულებით 800 092 ლარი, რაც სამუშაოთა შესრულების პერიოდში სრულად გადაირიცხა შპს „მ-ის“ ანგარიშზე. მიუხედავად იმისა, რომ უ. ლ-ს სახელმწიფო შესყიდვების ხელშეკრულებით ევალუბოდა ზემოხსენებული სამუშაოების 50 X 50 მმ დიამეტრის ბადით შესრულება, რომლის სავარაუდო ღირებულება წარდგენილი ხარჯთაღრიცხვით იქნებოდა 1 კვ. მ – 110,25 ლარი, მან ...-ში „ს-ს“ სახელით ცნობილ კლდის ფერდობებზე ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოები შეასრულა 80X100 მმ დიამეტრის მქონე ბადით, რომლის 1 კვ.მ-ში გადაიხადა 33, 06 ლარი.

1.3. უ. ლ-ამ იცოდა, რომ მის მიერ შესრულებული სამუშაოები არ შეესაბამებოდა პროექტს, სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ №... ხელშეკრულებასა და ხარჯთაღრიცხვას, მაგრამ ...-ის მ-სათვის შესრულებულ სამუშაოთა ჩაბარებისა და შპს „მ-ის“ ანგარიშზე გადარიცხული თანხების მითვისების მიზნით, გადწყვიტა გაეყალბებინა შესრულებული სამუშაოების მიღება-ჩაბარების საბოლოო აქტი, ე.წ. ფორმა №... . იმის მიუხედავად, რომ სამუშაოები შესრულდა 80X100 მმ დიამეტრის ბადით, მან 2011 წლის 14 დეკემბრის საბოლოო მიღება-ჩაბარების აქტის მე-14 გრაფაში მიუთითა, რომ, თითქოსდა სამუშაოები შეასრულა 50X50 მმ დიამეტრის ბადით, ხოლო განუული ხარჯების გაზრდისა და რაც შეიძლება მეტი სახელმწიფო თანხების მითვისების მიზნით, ზემოხსენებული ბადის ერთეულის ფასის გრაფაში მიუთითა – 1 კვ. მ – 110,25 ლარი, მაშინ, როდესაც 1 კვ.მ-ში მან გადაიხადა მხოლოდ 33, 06 ლარი. აღნიშნული სამუშაოები ...-ის მ-მა ჩაიბარა ...-ის მ-ის საკრებულოს თავმჯდომარის 2011 წლის 16 სექტემბრის №... და 14 დეკემბრის №... ბრძანებებით შექმნილი კომისიის დასკვნის გარეშე.

1.4. სსიპ ლ. სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2012 წლის 13 ივნისის №... დასკვნის თანახმად, უ. ლ-ამ ყალბი დოკუმენტაციის შედგენისა და განუული ხარჯის ხელოვნურად გაზრდის გზით, 2011 წლის 1 სექტემბრის სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ №... ხელშეკრულებით გათვალისწინებული 800 092 ლარიდან მითვისა სახელმწიფო ბიუჯეტის კუთვნილი 386 110 ლარი.

1.5. 2011 წლის 17 ნოემბერს ...-ის მ-ის გამგეობამ გამოაცხადა ელექტრონული №... ტენდერი ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილ ფერდობებზე ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების

წარმოების შესახებ (სექტორი №...). ვინაიდან ზემოხსენებულ სექტორზე, პროექტის თანახმად, საბოლოოდ გათვალისწინებული იყო მონოლითური კედლის მოწყობა, მ-ის მიერ გამოცხადებული ტენდერით განისაზღვრა დროებით ფოლადის მაღალი სიმტკიცის 80X100 მმ დიამეტრის 3 მმ სისქის ექვსგვერდა ბადის მოწყობა.

1.6. შპს „მ-ს“ დირექტორმა უ. ლ-ამ 2011 წლის 8 დეკემბერს წარადგინა სატენდერო განაცხადი ქვათაცვენის სალიკვიდაციო ღონისძიებების ხარჯთაღრიცხვით, სადაც ტენდერში გამარჯვების შემთხვევაში ის ზემოხსენებული სამუშაოების, მათ შორის – ფოლადის მაღალი სიმტკიცის 80X100 მმ დიამეტრის 3 მმ სისქის ექვსგვერდა ბადის მოწყობის ვალდებულებას კისრულობდა. აღნიშნულის გათვალისწინებით, ...-ის მ-მა ტენდერში გამარჯვებულად გამოაცხადა შპს „მ.“. 2011 წლის 26 დეკემბერს შპს „მ-ის“ დირექტორ უ. ლ-სა და ...-ის -ის საკრებულოს თავმჯდომარე ი. ჭ-ეს შორის გაფორმდა სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ №... ხელშეკრულება, ღირებულებით 147 073 ლარზე, რაც სამუშაოთა შესრულების პერიოდში სრულად გადაიხრცხა შპს „მ-ის“ ანგარიშზე.

1.7. შესრულებული სამუშაოების ყალბი აქტების შედგენისა და განეული ხარჯების გაზრდის გზით, უ. ლ-ას უკვე ჰქონდა რამითვისებული 386 110 ლარი და თანაც იცოდა, რომ მის მიერ წარდგენილი სამუშაოთა შესრულების დოკუმენტაცია ...-ის მ-ის გამგეობას არ ჰქონდა შემონმებული, კვლავ გადაწყვიტა შესრულებული სამუშაოების საბოლოო მიღება-ჩაბარების აქტის გაყალბებითა და განეული ხარჯების გაზრდით მიეთვისებინა სახელმწიფო ბიუჯეტის კუთვნილი თანხები. მიუხედავად იმისა, რომ უ. ლ-ას 80X100 მმ დიამეტრის 1 კვ. მ ბადეში გადახდილი ჰქონდა 33, 06 ლარი, 1 გრძივ მეტრ ბაგირში – 7,21 ლარი, ხოლო 1 ცალ ბაგირის დამჭერსა და ხამუთში – 6,35 ლარი, მან განეული ხარჯების გაზრდისა და რაც შეიძლება მეტი სახელმწიფო თანხების მითვისების მიზნით, 2012 წლის 14 მაისის საბოლოო მიღება- ჩაბარების აქტში ზემოხსენებული ბადის ერთეულის ფასის გრაფაში მიუთითა: 1 კვ.მ. – 111 ლარი, ბაგირის ერთეულის ფასის გრაფაში – 1 გ/მ – 9 ლარი, ხოლო ბაგირის დამჭერების და ხამუთების ერთეულის ფასის გრაფაში – 1 ცალი 10 და 12 ლარი. აღნიშნული სამუშაოები ჭ-ის -მა ჩაიბარა იქნა ჭ-ის -ის საკრებულოს თავმჯდომარის 2012 წლის 23 იანვრის №... და 1 მაისის №... ბრძანებებით შექმნილი კომისიის დასკვნის გარეშე.

1.8. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2012 წლის 13 ივნისის №... დას-

კენის თანახმად, უ. ლ-ამ ყალბი დოკუმენტაციის შედგენისა და განეული ხარჯის ხელოვნურად გაზრდის გზით, 2011 წლის 26 დეკემბრის სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ №... ხელშეკრულებით გათვალისწინებული 147 073 ლარიდან მიითვისა სახელმწიფო ბიუჯეტის კუთვნილი 37 355 ლარი. სულ, ერთობლივად უ. ლ-ამ ჩადენილი დანაშაულებით 423 465 ლარის ზიანი მიაყენა სახელმწიფო ბიუჯეტს.

2. ბრალდების შესახებ დადგენილების მიხედვით, პ. ჩ-ეს ბრალი დაედო იმაში, რომ ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 342-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2.1. პ. ჩ. 2010 წლის 22 ივნისიდან მუშაობდა ქ. ...-ის მ-ის გამგებლის თანამდებობაზე და ამავდროულად წარმოადგენდა ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილ კლდის ფერდობებზე ჩატარებული ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების მიღების მიზნით შექმნილი კომისიის თავმჯდომარეს. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის XXXIX თავის შენიშვნისა და „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის შესაბამისად, იგი ითვლებოდა მოხელედ. მის უფლება-მოვალეობებს „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონისა და ...-ის მ-ის საკრებულოს თავმჯდომარის - ი. ჭ-ის 2011 წლის 14 დეკემბრის №... და 2012 წლის 1 მაისის №- ბრძანებების მიხედვით, შეადგენდა 2011 წლის 1 სექტემბრის №145 ხელშეკრულებითა და 2011 წლის 26 დეკემბრის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სამუშაოების ხარისხის შემოწმება და შესაბამისი აქტის წარდგენა.

2.2. ქ. ჭ-ის მ-ის გამგეობის მიერ ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილ კლდის ფერდობებზე ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების შესყიდვაზე გამოცხადებულ ტენდერში გამარჯვებულად გამოცხადდა შპს „მ.“, რის საფუძველზეც 2011 წლის 1 სექტემბერს ...-ის მ-ის საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილე გ. კ-სა და შპს „მ-ის“ დირექტორ უ. ლ-ას შორის გაფორმდა ხელშეკრულება სახელმწიფო შესყიდვის შესახებ, ასევე 2011 წლის 26 დეკემბერს ჭ-ის მ-ის საკრებულოს თავმჯდომარე ი. ჭ-სა და შპს „მ-ის“ დირექტორ უ. ლ-ას შორის გაფორმდა მეორე ხელშეკრულება სახელმწიფო შესყიდვის შესახებ, რომელთა შესაბამისად, ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილ კლდის ფერდობებზე უნდა ჩატარებულიყო ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოები. სახელშეკრულებო ღირებულებამ, 2011 წლის 1 სექტემბერს გაფორმებული ხელშეკრულების მიხედვით, შეადგინა 800 092 ლარი, ხოლო 2011 წლის 26 დეკემბერს გაფორმებული ხელშეკ-

რულებით – 147 073 ლარი.

2.3. აღნიშნული სამუშაოების პროცესში უ. ლ-ამ არ შეასრულა ხელშეკრულების მოთხოვნები და არ შეადგინა შესრულებული სამუშაოებისთვის განერილი თანხების ზუსტი ხარჯთაღრიცხვა. შესრულებული სამუშაოს აქტებში – ფორმა №...-ში უ. ლ-ამ სრულად გადაიტანა სახელმწიფო შესყიდვის შესახებ ხელშეკრულებითა და ხარჯთაღრიცხვებით გათვალისწინებული მასალების შეძენის თანხები, რეალურად კი მასალები შეიძინა ნაკლებ თანხად. კერძოდ: შესრულებული სამუშაოების კომპლექსური სამშენებლო-ტექნიკური და სასამართლო-საბუღალტრო ექსპერტიზით დადგენილია, რომ 2011 წლის 1 სექტემბრის ხელშეკრულებით განსაზღვრულ ობიექტებზე ფაქტობრივად შესრულებული სამუშაოების ღირებულებამ შეადგინა 344 482 06 ლარი, ნაცვლად შესრულებული სამუშაოების აქტებით განსაზღვრული 800 092. 61 ლარისა, ღირებულების უსაფუძვლოდ გაზრდა დადგინდა 455 610. 55 ლარით. ხოლო 2011 წლის 26 დეკემბრის ხელშეკრულებით განსაზღვრულ ობიექტებზე ფაქტობრივად შესრულებული სამუშაოების აქტებით განსაზღვრული 147 073 ლარისა და ღირებულების უსაფუძვლოდ გაზრდა დადგინდა 44 079 ლარით, რაც უ. ლ-ამ სრულად მიითვისა. ერთობლივად, უ. ლ-ას ქმედებით სახელმწიფო ბიუჯეტს მიადგა დიდი ოდენობით – 423 465 ლარის ზიანი (დღგ-ს გარეშე).

2.4. პ. ჩ-ემ საჯარო მოთხოვნათა საწინააღმდეგოდ, მისდამი დაუდევარი და გულგრილი დამოკიდებულებისა და სამსახურებრივ მოვალეობათა არაჯეროვანი შესრულების გამო არ გაატარა სათანადო ღონისძიებები ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილ კლდის ფერდობებზე ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების ჩატარებასთან დაკავშირებით, რითაც სახელმწიფო ბიუჯეტს მიადგა 423 465 ლარის ზიანი.

3. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 4 აპრილის განაჩენით უ. ლ. ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 182-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ და მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტითა და საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (№... ხელშეკრულების ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებაში. უ. ლ. ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 182-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ და მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (№... ხელშეკრულების ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებაში. უ. ლ-ას ქმედება საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტიდან გადაკვალიფიცირდა იმავე მუხლის პირველ ნაწილზე. უ. ლ. ცნობილ იქნა დამნაშავედ სსკ-ის 362-ე მუხლის

პირველი ნაწილით (№... ხელშეკრულების ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა – 21 000 ლარი, რაც სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით (2012 წლის 22 დეკემბრიდან 2012 წლის 5 დეკემბრის ჩათვლით), შეუმსუბუქდა და საბოლოოდ განესაზღვრა ჯარიმა – 20 000 ლარი.

4. იმავე განაჩენით პ. ჩ. ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 342-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა – 8300 ლარი, რაც სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით (2012 წლის 6 დეკემბრიდან 2012 წლის 9 დეკემბრის ჩათვლით), შეუმსუბუქდა და საბოლოოდ განესაზღვრა ჯარიმა – 8000 ლარი.

5. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენით ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 4 აპრილის განაჩენში შევიდა ცვლილება: უ. ლ-ას ამოერთიანება სსკ-ის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (ორი ეპიზოდი) წარდგენილი ბრალდება, როგორც ზედმეტად შერაცხული. უ. ლ. ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა: საქართველოს სსკ-ის 182-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (№-ე ხელშეკრულების ეპიზოდი) – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა. მასვე 1 წლით ჩამოერთვა თანამდებობის დაკავების უფლება. „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-12, მე-18 მუხლების საფუძველზე გაუნახევრდა დანიშნული სასჯელები და საბოლოოდ განესაზღვრა 3 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო თანამდებობის დაკავების უფლების ჩამორთმევა 6 თვით. საქართველოს სსკ-ის 182-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (№-ე ხელშეკრულების ეპიზოდი) – 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა. მასვე 1 წლით ჩამოერთვა თანამდებობის დაკავების უფლება. „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-12, მე-18 მუხლების საფუძველზე გაუნახევრდა დანიშნული სასჯელები და საბოლოოდ განესაზღვრა 3 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო თანამდებობის დაკავების უფლების ჩამორთმევა 6 თვით. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე თანაბარი სასჯელებიდან ერთმა შთანთქა მეორე და საბოლოოდ უ. ლ-ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 3 წლითა და 6 თვით თავისუფლების

აღკვეთა. მასვე 6 თვით ჩამოერთვა თანამდებობის დაკავების უფლება. მსჯავრდებულ უ. ლ-ას სასჯელის ვადაში ჩათვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო – 2012 წლის 22 ნოემბრიდან 2012 წლის 5 დეკემბრის ჩათვლით. მას სასჯელის მოხდა ათვალა განაჩენის აღსრულების მიზნით დაპატიმრების მომენტიდან. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 4 აპრილის განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩა უცვლელად.

6. კასატორები: მსჯავრდებული უ. ლ. და მისი ინტერესების დამცველი, ადვოკატი გ. გ. ითხოვენ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენში ცვლილების შეტანას და უ. ლ-ას მიმართ გამამართლებელი განაჩენის დადგენას იმ მოტივით, რომ სააპელაციო სასამართლომ მნიშვნელოვანი სამართლებრივი და საპროცესო დარღვევებით განიხილა საქმე, კერძოდ: სასამართლომ არ იმსჯელა დაცვის მხარის მტკიცებულებებზე და სათანადოდ არ შეაფასა დაცვის პოზიციები; მუნიციპალიტეტსა და შპს „მ-ს“ შორის დადებული ნარდობის ხელშეკრულებები არ ითვალისწინებდა შესრულებული სამუშაოს ღირებულების განსაზღვრის ვალდებულებას ფაქტობრივი დანახარჯის მიხედვით; შპს „მ-სა“ (მიმწოდებელს) და ...-ის მ-ს (შემსყიდველს) ერთმანეთთან ჰქონდათ ნარდობის ხელშეკრულების საფუძველზე წარმოქმნილი ვალდებულებით-სამართლებრივი ურთიერთობა და ხელშეკრულების თავისუფლების პრინციპიდან გამომდინარე, რომელიც საბაზრო ეკონომიკის ფუნდამენტურ სამართლებრივ საფუძველს წარმოადგენს, შპს „მ-ს“ ჰქონდა ...-ის მ-თან როგორც ხელშეკრულების დადების, ისე ურთიერთშეთანხმებით მისი შინაარსის განსაზღვრის თავისუფლება; ...-ში ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების შესახებ სახელმწიფო შესყიდვების 2011 წლის 1 სექტემბრის №... და 2011 წლის 26 დეკემბრის №... ხელშეკრულებებში დაფიქსირებული სახარჯთაღრიცხვო ფასები განისაზღვრა მხარეთა კონსენსუსით და ასახავდა დამკვეთისათვის მისაღები თანხის მაქსიმალურ, ხოლო შემსრულებლისთვის მის კომერციულ ინტერესებთან თანხვედნილი ანაზღაურების მაქსიმალურ ნიშნულს; რაც შეეხება იმ საკითხს, თუ რატომ შეასრულა შპს-მ სამუშაოები 50X50 მმ ბადის ნაცვლად 80X100 მმ ბადით, დაცვის მხარის მითითებით, 50X50-ზე ზომა უ. ლ-ამ აღიქვა როგორც გვერდის სიგრძე და არა – შიდაპერიმეტრი, ვინაიდან მისი თქმით, 50X50-ზე შიდაპერიმეტრიანი ბადე ბუნებაში არ არსებობს. მის მიერ გამოყენებული ბადის (შიდაპერიმეტრით 80X100-ზე) გვერდების სიგრძე კი სწორედ 50X50-ზეა, რის გამოც არც ამ ნაწილში დარღვეულა ხელშეკრულების

პირობები.

7. სასამართლო სხდომაზე დაცვის მხარემ ითხოვა წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრის დაკმაყოფილება და უ. ლ-ას მიმართ გამამართლებელი განაჩენის დადგენა.

8. პროკურორი დიმიტრი ჩაფიჩაძე არ დაეთანხმა წარმოდგენილ საკასაციო საჩივარს და ითხოვა ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ მხარეთა მონაწილეობით განიხილა საკასაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ და გასაჩივრებულ განაჩენში უნდა შევიდეს ცვლილება შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. პალატა სრულად იზიარებს გასაჩივრებული განაჩენით დადგენილ შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებს:

2.1. 2011 წლის 27 ივლისს ...-ის მ-ის გამგეობამ გამოაცხადა №... ელექტრონული ტენდერი ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილ ფერდობებზე, ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების სახელმწიფო შესყიდვაზე (სექტორი №...). სატენდერო დოკუმენტების, მათ შორის – პროექტისა და ხარჯთაღრიცხვის მიხედვით, ერთ-ერთ სავალდებულო შესასრულებელ პირობას წარმოადგენდა ფოლადის მაღალი სიმტკიცის 50X50 მმ დიამეტრის, 3 მმ სისქის ექვსგვერდა ბადის მოწყობა.

2.2. ჭ-ის მუნიციპალიტეტის სატენდერო კომისიის 2011 წლის 17 აგვისტოს სხდომის №... ოქმის თანახმად, ქ. ...-ში ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების სახელმწიფო შესყიდვაზე გამოცხადებულ №... ელექტრონულ ტენდერზე პრეტენდენტების მიერ თავიანთი სატენდერო წინადადებების წარსადგენად განსაზღვრულ დროში სატენდერო წინადადება წარადგინა შპს „მ-მა“, რომელიც ტენდერში გამარჯვების შემთხვევაში კისრულობდა ზემოაღნიშნული სამუშაოების შესრულებისა და ფოლადის მაღალი სიმტკიცის 50X50 მმ დიამეტრის, 3 მმ სისქის ექვსგვერდა ბადის მოწყობის ვალდებულებას, რის საფუძველზეც ...-ის მ-ის სატენდერო კომისიამ 2011 წლის 22 აგვისტოს შპს „მ.“ გამოაცხადა ტენდერში გამარჯვებულად.

2.3. 2011 წლის 17 ნოემბერს ...-ის მ-ის გამგეობამ გამოაცხადა №... ელექტრონული ტენდერი ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილ ფერდობებზე, ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების სახელმწიფო შესყიდვაზე (სექტორი №...), რომლის სავალდე-

ბულო შესასრულებელ პირობას წარმოადგენდა ფოლადის მა-
ლალი სიმტკიცის 80X110 მმ დიამეტრის, 3 მმ სისქის ექვსკვერ-
და ბადის მოწყობა.

2.4. ...-ის მ-ის სატენდერო კომისიის 2011 წლის 8 დეკემბრის
სხდომის №... ოქმის თანახმად, ქ. ...-ში ქვათაცვენის სალიკვი-
დაციო სამუშაოების სახელმწიფო შესყიდვაზე გამოცხადებულ
№. ელექტრონულ ტენდერზე პრეტენდენტების მიერ თავიან-
თი სატენდერო წინადადებების წარსადგენად განსაზღვრულ
დროში სატენდერო წინადადება წარადგინა შპს „მ-მა“, რომე-
ლიც ამავე კომისიამ 2011 წლის 13 დეკემბერს გამოაცხადა ტენ-
დერში გამარჯვებულად.

2.5. ამრიგად, ...-ის მ-სა და ტენდერებში გამარჯვებულ შპს
„მ-ს“ შორის დაიდო ორი ხელშეკრულება:

2011 წლის 1 სექტემბრის №... ხელშეკრულება – ...-ში ქვა-
თაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების სახელმწიფო შესყიდ-
ვის შესახებ, რომლის საბოლოო ჯამურმა ღირებულებამ შეად-
გინა 800 092,61 ლარი.

2011 წლის 26 დეკემბრის №... ხელშეკრულება – ჭიათურაში
ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების სახელმწიფო შეს-
ყიდვის შესახებ, რომლის ღირებულებამ შეადგინა 147 073 ლა-
რი.

2.6. მიუხედავად იმისა, რომ 2011 წლის 1 სექტემბრის №-
ხელშეკრულებით უ. ლ-ას ევალეზობდა ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნო-
ბილ კლდის ფერდობებზე, ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუ-
შაოების 50X50 მმ დიამეტრის ბადით შესრულება, მან აღნიშ-
ნული სამუშაოები შეასრულა 80X100 მმ დიამეტრის მქონე ბა-
დით, თუმცა შესრულებული სამუშაოებისა და მიღება-ჩაბარე-
ბის საბოლოო აქტში მიუთითა, რომ, თითქოს, ქვათაცვენის სა-
ლიკვიდაციო სამუშაოები შესრულებული იყო 50X50 მმ დიამეტ-
რის ბადით. ამასთან, უ. ლ-ამ სამუშაოების შესრულებისას გა-
მოყენებული ბადის 1 კვ.მ-ის ფასად მიუთითა – 110,25 ლარი,
ნაცვლად მის მიერ ფაქტობრივად გადახდილი 33,06 ლარისა.
ასევე 2011 წლის 26 დეკემბრის №... ხელშეკრულებით გათვა-
ლისწინებული სამუშაოების შესრულებისას უ. ლ-ას 80X100 მმ
დიამეტრის 1 კვ.მ ბადეში გადახდილი ჰქონდა 33,06 ლარი, 1
გრძივი მეტრ ბაგირში – 7,21 ლარი, ხოლო 1 ცალ ბაგირის დამ-
ჭერსა და ხამუთში – 6,35 ლარი. მიუხედავად ამისა, მან 2012
წლის 14 მაისის საბოლოო მიღება-ჩაბარების აქტში 1 კვ.მ ბა-
დის ფასად მიუთითა 111 ლარი, 1 გრძივი მეტრი ბაგირის ფასად
– 9 ლარი, ხოლო ბაგირის დამჭერებისა და ხამუთების თითო
ერთეულის ფასად – 10 და 12 ლარი.

3. პალატა მიუთითებს, რომ აღნიშნული ფაქტობრივი გარემოებები უტყუარად დასტურდება საქმეში არსებული და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული შემდეგი მტკიცებულებებით:

3.1. შპს „მ-ის“ დირექტორის – უ. ლ-ას წარმომადგენელ გ. ლ-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ შპს „მ.“ ასრულებდა ...-ში ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოებს. მის მოვალეობაში შედიოდა დოკუმენტაციისათვის ყურადღების მიქცევა, ხარისხის კონტროლი, ჯგუფზე ზედამხედველობა და ყველაფერი, რაც სამუშაოებთან იყო დაკავშირებული. შპს „მ-მა“ შპს „კ-გან“ შეიძინა 4500 კვ.მ ქვათაცვენის შემაკავებელი ბადე და 2011 წლის სექტემბერში დაიწყო სამუშაოების შესრულება. პროექტში მითითებული იყო გალვანიზირებული 50X50 მმ დიამეტრის ბადე, როგორც, მწარმოებლის განმარტებით, არ იქსოვებოდა. შესაბამისად, მათ შეიძინეს 80X100 მმ დიამეტრის ბადე, რომლის ერთ კვადრატულ მეტრში გადაიხადეს 39 ლარი.

3.2. მოწმე თ. ს-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ 2010-2012 წლებში მუშაობდა ...-ის მ-ის გამგებლის მოადგილედ. ქ. ...-ში ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოების პროექტი შეადგინა შპს „ს-მა“, რომლის დამტკიცების შემდეგ ამ სამუშაოების შესრულებაზე გამოცხადებულ ტენდერში გაიმარჯვა შპს „მ-მა“. სატენდერო კომისიის მოთხოვნით შპს „მ-ს“ ევალუბოდა 50X50 მმ დიამეტრის მავთულის ბადის დამონტაჟება „ს-ს“ სახელით ცნობილ კლდეზე.

3.3. საქმეზე მოწმის სახით დაკითხული შპს „კ-ს“ დირექტორის – დ. გ-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ შპს „კ-მ“ შპს „მ-გან“ მიიღო 50X50 მმ დიამეტრის გალვანიზირებული ბადის შეკვეთა, მაგრამ, ვინაიდან მოთხოვნილი ბადის მოძიება ვერ შეძლეს, მის ნაცვლად შესთავაზეს 80X100 მმ დიამეტრის ბადე. შპს „მ.“ გარკვეული პერიოდის შემდეგ დასთანხმდა აღნიშნული ბადის შეძენას და მათ შორის გაფორმდა ნასყიდობის ხელშეკრულება. აღნიშნული ბადე შეიძინეს შპს „გ-სგან“ – 1 კვ.მ 9 ლარად, ხოლო შპს „მ-ს“ მიჰყიდეს – 1 კვ.მ 39 ლარად.

3.4. საქმეზე მოწმის სახით დაკითხული შპს „გ-ის“ დირექტორის – რ. ლ-ის ჩვენებით დადგენილია, რომ შპს „კ-ს“ სურდა 50X50 მმ დიამეტრის ბადის შეძენა, რომელიც მოქსოვილი იქნებოდა 3 მმ-იანი მავთულისგან, მაგრამ თურქულმა კომპანიამ უარი განაცხადა ამ პარამეტრების ბადის მიწოდებაზე იმ მოტივით, რომ ასეთი ზომების ბადე არ მზადდებოდა და სანაცვლოდ შესთავაზა 80X100 მმ დიამეტრის ბადე. შპს „კ.“ დასთანხმდა აღნიშნულს და მათ შორის გაფორმდა ხელშეკრულება 80X100

მმ დიამეტრის ბადის შექმნის თაობაზე, რომლითაც 1 კვ.მ ბადის ღირებულებად განისაზღვრა 9 ლარი.

3.5. მოწმე თ. ე-ას ჩვენებით დადგენილია, რომ პროფესიით არის მშენებელი, ინჟინერ-კონსტრუქტორი. რამდენიმე წლის წინ შპს „ს-ის“ დაკვეთით შეადგინა ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილი კლდის ფერდობზე, ქვათაცვენის შემაჩერებელი ბადის მოწყობის პროექტი. აღნიშნული ტერიტორია დაყოფილი იყო რამდენიმე სექტორად. მეექვსე სექტორზე მ-თან შეთანხმებით გადაწყდა, რომ გაკეთებულიყო 50X50 მმ დიამეტრის ბადე, ანუ ბადის ერთი კედლიდან მეორე კედლამდე ზომები უნდა ყოფილიყო 50 მმ, ხოლო უშუალოდ ბადის მავთულის დიამეტრი – 3 მმ. პროექტის შეცვლასთან დაკავშირებით მათთვის არავის მიუმართავს. აქედან გამომდინარე, თუ მოწყობილია 80X100 მმ დიამეტრის ბადე, ეს არ იქნება მისი პროექტის შესაბამისი. მესამე სექტორზე დაბზარული იყო კლდე, სადაც მონოლითური კედლის აშენებამდე დროებით უნდა დამონტაჟებულიყო ბადე, რის გამოც გადაწყდა, რომ იქ გაკეთებულიყო 80X100 მმ დიამეტრის ბადე.

3.6. ანალოგიური ფაქტობრივი გარემოებები დაადასტურა შპს „ს-ის“ დირექტორმა მ. ფ-მა.

3.7. ის ფაქტი, რომ ქ. ...-ში, „ს-ს“ სახელით ცნობილ ფერდობებზე, ქვათაცვენის სალიკვიდაციო სამუშაოები შპს „მ-მა“ შეასრულა შპს „კ-სგან“ შექმნილი ბადით, რომელმაც, თავის მხრივ, აღნიშნული ბადე შეიძინა შპს „გ-სგან“, გარდა მოწმეთა ჩვენებებისა, დასტურდება ასევე საქმეში წარმოდგენილი სხვა მტკიცებულებებით, კერძოდ: შპს „კ-ს“ დირექტორ დ. გ-სა და შპს „გ-ის“ დირექტორ რ. ლ-ს შორის 2011 წლის 6 სექტემბერს გაფორმებული ხელშეკრულებით, 2011 წლის 22 სექტემბრის №- სასაქონლო ზედნადებითა და საგადასახადო ანგარიშფაქტურით.

3.8. უ. ლ-ამ როგორც შუალედურ, ისე 2011 წლის 14 დეკემბერს შედგენილ შესრულებულ სამუშაოთა საბოლოო აქტში (ფორმა №...-ში), რომელიც დადასტურებულია შპს „მ-ის“ დირექტორ უ. ლ-სა და ჟ-ის მ-ის საკრებულოს თავმჯდომარე ი. ჟ-ის ხელმოწერებით, მიუთითა, რომ შპს „მ-მა“ შეასრულა 2011 წლის 1 სექტემბრის №... ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სამუშაო, პროექტის შესაბამისად – ფოლადის მაღალი სიმტკიცის 50X50 დ-3 მმ-იანი 4350 კვ.მ ბადის მოწყობა /მომზადება-დამონტაჟება/, ხოლო ერთი კვ.მ ბადის ფასად მიუთითა 110,25 ლარი. იმავე დღეს შპს „მ-ის“ დირექტორ უ. ლ-სა და ...-ის მ-ის საკრებულოს თავმჯდომარე ი. ჟ-ეს შორის გაფორმდა საბოლოო მიღება-ჩაბარების აქტი, რომლითაც მხარეებმა დაადასტურეს

შემსყიდველსა და მიმწოდებელს შორის 2011 წლის 1 სექტემბერს დადებული №... ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სამუშაოების სრულად მიღება-ჩაბარება. სულ ასანაზღაურებელმა თანხამ შეადგინა 800 092,61 ლარი.

3.9. 2011 წლის 15 სექტემბერს, შპს „მ-ის“ დირექტორ უ. ლ-სა და შპს „რ-ს“ დირექტორ ლ. თ-ეს შორის გაფორმებული ნასყიდობის ხელშეკრულებით და 2011 წლის 29 სექტემბრის №... საგადასახადო ანგარიშფაქტურით დადგენილია, რომ შპს „მ-მა“ შპს „რ-სგან“ შეიძინა 34000 ლარის (დღგ-ს გარეშე 28813,56 ლარის) ლირებულების 4000 გრძივი მეტრი 16 მმ-იანი კვეთის ბაგირი. შესაბამისად, ერთი გრძივი მეტრის ლირებულებამ შეადგინა 8,50 ლარი (დღგ-ს გარეშე 7,21 ლარი).

3.10. 2012 წლის 17 აპრილის №... საგადასახადო ანგარიშფაქტურით დასტურდება, რომ 2012 წლის 21 მარტს შპს „მ-მა“ შპს „რ-სგან“ შეიძინა 13600 ლარის (დღგ-ს გარეშე 11 525,42 ლარის) ლირებულების 1600 გრძივი მეტრი 16 მმ-იანი კვეთის ლითონის ბაგირი. შესაბამისად, ერთი გრძივი მეტრის ლირებულებამ შეადგინა 8,50 ლარი (დღგ-ს გარეშე 7,21 ლარი).

3.11. 2011 წლის 12 დეკემბრის №... საგადასახადო ანგარიშფაქტურით დადგენილია, რომ 2011 წლის 12 დეკემბერს შპს „მ-მა“ შპს „ლ-სგან“ შეიძინა 500 ცალი ტროსის აქსესუარი ხამუთი №..., რაშიც გადაიხადა 5000 ლარი (დღგ-ს გარეშე 4237,29 ლარი). 2012 წლის 29 აპრილის №... საგადასახადო ანგარიშფაქტურით დასტურდება, რომ 2012 წლის 29 აპრილს შპს „მ-მა“ ი/მ მ. ჩ-გან შეიძინა 50 ცალი ბაგირის დამჭერი 20-იანი, რაშიც გადაიხადა 225 ლარი (დღგ-ს გარეშე 190,68 ლარი). 2012 წლის 16 მაისის №... საგადასახადო ანგარიშფაქტურის თანახმად, 2012 წლის 31 მარტს შპს „მ-მა“ ი/მ მ. ჩ-სგან შეიძინა 26 მმ-იანი კვეთის 600 ცალი და 16 მმ-იანი კვეთის 130 ცალი ლითონის ბაგირის დამჭერები, საიდანაც 26 მმ-იანი კვეთის ბაგირის დამჭერებში გადაიხადა 3900 ლარი (დღგ-ს გარეშე 3305,08 ლარი), ხოლო 16 მმ-იანი კვეთის ბაგირის დამჭერებში – 455 ლარი (დღგ-ს გარეშე 385,59 ლარი). ე.ი. შპს „მ-ის“ მიერ შეძენილ, სულ 1280 ერთეულ ბაგირის დამჭერსა და ხამუთში გადახდილია 8118,64 ლარი (დღგ-ს გარეშე), შესაბამისად, 1 ერთეულში – 6,35 ლარი (დღგ-ს გარეშე).

3.12. 2012 წლის 24 იანვარსა და 2012 წლის 14 მაისს შედგენილ შესრულებულ სამუშაოთა აქტებში (ფორმა №...-ებში), რომლებიც დადასტურებულია შპს „მ-ის“ დირექტორ უ. ლ-სა და ...-ის მ-ის საკრებულოს თავმჯდომარე ი. ჭ-ის ხელმოწერებით, უ. ლ-ამ მიუთითა, რომ შპს „მ-მა“ შეასრულა შემდეგი სამუშაოები:

80X110 მმ დიამეტრის ფოლადის მაღალი სიმტკიცის 255 კვ.მ ბადის მოწყობა /მომზადება-მონტაჟი/, ერთი კვ.მ ბადის ფასი – 111 ლარი; მაღალი სიმტკიცის ბაგირის (16 მმ) მოწყობა, 1 გრძ/მ-ის ფასი – 9 ლარი; 126 ცალი დამჭერის მოწყობა, 1 ცალის ფასი – 10 ლარი; 1200 ცალი ბაგირის დამჭერი ხამუთის მოწყობა, 1 ცალის ფასი – 12 ლარი.

3.13. ის გარემოება, რომ შესრულებულ სამუშაოთა აქტებში შესრულებულად ნაჩვენები სამუშაოები და მათი ღირებულებები არ შეესაბამება ფაქტობრივად შესრულებულ სამუშაოებს და მათ ღირებულებებს, დასტურდება ასევე საქმეზე ჩატარებული სამშენებლო-ტექნიკური საბუღალტრო ექსპერტიზის №... დასკვნით და ექსპერტების – ი. ბ-სა და თ. კ-ის ჩვენებებით, რომელთა თანახმად, 2011 წლის 1 სექტემბრის №... ხელშეკრულებით განსაზღვრული სამუშაოები შესრულებულია პროექტისგან გადახვევით. კერძოდ, პროექტით გათვალისწინებული იყო ფოლადის მაღალი სიმტკიცის ბადის მოწყობა უჯრედით 50X50 მმ, ფაქტობრივად მოწყობილია უჯრედით 80X100 მმ და სულ პროექტის გადახვევით შესრულებული სამუშაოების ღირებულება დარიცხვების გათვალისწინებით, შეადგენს 682367 ლარს. ფოლადის ბადის დემონტაჟის სამუშაოების ღირებულება შეადგენს 20427 ლარს. ძირითადი სამუშაოები არ არის შესრულებული იმ მასალათა გამოყენებით, რაც მითითებულია ობიექტის სახარჯთაღრიცხვო დოკუმენტაციაში, კერძოდ, მაღალი სიმტკიცის ბადის მოწყობა უჯრედით 50X50 მმ-ის ნაცვლად გამოყენებულია ბადე უჯრედით 80X100 მმ. ამავე დასკვნის თანახმად, 2011 წლის 1 სექტემბერს გაფორმებული №... ხელშეკრულების საფუძველზე შესრულებული სამუშაოების ფაქტიურმა ღირებულებამ შეადგინა 344482.06 ლარი, ნაცვლად შესრულებული სამუშაოების აქტით განსაზღვრული 800092.61 ლარისა და შესრულებული სამუშაოების ღირებულება დაუსაბუთებლად გაზრდილია 455610.55 ლარით (386 110 ლარი დღგ-ს გარეშე). 2011 წლის 26 დეკემბერს გაფორმებული №... ხელშეკრულების საფუძველზე შესრულებული სამუშაოების ფაქტობრივმა ღირებულებამ შეადგინა 102994 ლარი, ნაცვლად შესრულებული სამუშაოების აქტებით განსაზღვრული 147073 ლარისა და შესრულებული სამუშაოების ღირებულება დაუსაბუთებლად გაზრდილია 44079 ლარით (37 355 ლარი დღგ-ს გარეშე). ამრიგად, შპს „მ-ის“ მიერ ...-ის მ-ის საკრებულოსთან 2011 წლის 1 სექტემბერს გაფორმებული №... და 2011 წლის 26 დეკემბერს გაფორმებული №... ხელშეკრულებების საფუძველზე შესრულებული სამუშაოების ფაქტობრივმა ღირებულებამ შეადგინა

447476.06 ლარი და შესრულებული სამუშაოების ღირებულება უსაფუძვლოდ გაზრდილია 423 465 ლარით.

4. თავად ბრალდებულმა უ. ლ-ამ არ უარყო ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები, თუმცა არ დაეთანხმა მისი ქმედებების შეფასებას, კერძოდ: უ. ლ-ამ აჩვენა, რომ შპს „მა.“ დააფუძნა 2008 წელს და არის 100%-ის მფლობელი, დირექტორი და ფინანსური დირექტორი. 2011 წლის აგვისტოში გადაწყვიტა მონაწილეობა მიეღო ელექტრონულ ტენდერში, რომელიც ...-ის მ-მა გამოაცხადა. საქმე იყო სარისკო, ვინაიდან იგი ეხებოდა კლდეებზე ბადის გადაკვრასა და ქვათაცვენის შეჩერებას, შეისწავლეს ეს საქმე, მოიძიეს კვალიფიციური მთასვლელები, მონაწილეობა მიიღეს ტენდერში, „დადეს თავიანთი ფასი“ – 945000 ლარი და გაიმარჯვეს. 2011 წლის 1 სექტემბერს დაიბარეს ქ-ის გუბერნიაში სადაც დახვდა გუბერნატორის მოადგილე, რამდენიმე მაღალჩინოსანი, პ. ჩ. და ტექნიკური ზედამხედველები ...-დან. დაუსვეს კითხვები, ვის უნდა გაეკეთებინა, რომელი ბადით, სად უნდა ეყიდა ბადე და ამასთანავე, კატეგორიულად მოსთხოვეს ფასი დაენია, თუ დაბალ ფასში არ გააკეთებდა, „ცუდად დაამთავრებდა“. ბოლოს შეთანხმდნენ, რომ ფასს დასწევდა 800 000 ლარამდე. ვინაიდან იურიდიულად წარმოუდგენელი და გაუგონარი ფაქტი იყო, თვითონ დიდხანს ფიქრობდნენ, რა ფორმით უნდა დაენიათ მოგებულ ტენდერზე ფასი, როცა იგი უკვე ფიქსირებულია. ნებაყოფლობით დაწერა წერილი, რომ თანხმა იყო 145 000 ლარით იაფად შეესრულებინა შეკვეთა, რაზეც ...-ის მუნიციპალიტეტი დაეთანხმა და ხელშეკრულებაში საბოლოო ფასად მიეთითა 800 000 ლარი. ტენდერში მონაწილეობის დროს ატვირთეს მწარმოებლის სერტიფიკატი, ეს არის თურქული კომპანია „კ.“, რომელიც ევროპის ბაზარს აწვდის ევროსტანდარტების შესაბამის ბადეს. მუშაობის წინა ეტაპზე ყველამ, მათ შორის ...-ის მ-მა, იცოდა, რომელი მწარმოებლის ბადე უნდა გაკრულიყო, რადგან ითხოვდნენ კონკრეტულ სერტიფიკატებს. მწარმოებლისგან მოითხოვა 50X50 მმ. დიამეტრის ბადის გამოგზავნა, რომელმაც მოსწერა, რომ ბუნებაში არ არსებობდა მსგავსი ბადე, რომელსაც ექნებოდა მსგავსი შიდა ზომები. ვინაიდან ბადე იზომება დიაგონალსა და ვერტიკალზე, ერთი ზომა ყოველთვის მეტია მეორეზე, არსებობს ბადეები, 5/7 მმ, 6/8-ზე, 8/10-ზე და 10/12 მმ, მაგრამ არ არსებობს ბადე 50X50 მმ. ვინაიდან ...-ის მ-ს მითითებული ჰქონდა 50X50 მმ. ბადე 3 მმ, მათ გაზომეს ბადის უჯრედი და აღმოჩნდა, რომ მისი გვერდი დაახლოებით არის 5 სმ. ჩათვალეს, რომ ბადეს ასე ზომავს დამკვეთი და ევროპე-

ლები შიგნიდან ზომავენ 8/10-ზე. შესაბამისად, მათი აზრით, ბადე არის იგივე, თუ მას გვერდებიდან გაზომავ. მეორე ტენდერი დეკემბერში გამოცხადდა. გადწყვიტეს იქაც მიეღოთ მონაწილეობა. წინასწარი ხარჯთაღრიცხვა შეადგინა დადგენილი წესის მიხედვით. როდესაც მეწარმე ითვლის კონკრეტულ ობიექტზე განეული სამუშაოების წინასწარ ხარჯებს, ითვალისწინებს ასევე რისკს, რამდენად შეიძლება წინასწარი ხარჯი გაიზარდოს ან შემცირდეს. წინასწარი ხარჯთაღრიცხვა ატირთეს ელექტრონულ ტენდერში, სადაც დააფიქსირეს თითოეულ პუნქტს რა ფასად შეასრულებდნენ, ამას დაემატა გეგმიური მოგება, ზედნადები ხარჯები და ე.წ. დღგ. მათ გაიმარჯვეს, ხოლო შესაბამისი ხარჯთაღრიცხვა კორექტირების გარეშე დამტკიცდა. სამუშაოების მიღება-ჩაბარების აქტის ანგარიშგაქტურას ...ში აგზავნიდა, იქ დათვლიდნენ მართლა გაიკრა თუ არა მითითებული ოდენობის ბადე, მართლა ჩაისხა თუ არა მითითებული ოდენობის ბეტონი; თუ მოცულობა ემთხვეოდა მის მიერ წარდგენილ მოცულობას, ხელს უწერდნენ და შესაბამის თანხას შეთანხმებული ფასის მიხედვით ურიცხავდნენ ანგარიშზე. მონმის განმარტებით, ყველა საქმეს, გარდა უშუალო ხარჯებისა, აქვს კიდევ არაპირდაპირი ხარჯი, ეს ხარჯები გაიწერება ზედნადებ ხარჯში. მან მოითხოვა ...-ის მ-სგან 10% ზედნადები ხარჯისთვის, ხოლო გეგმიური დაგროვებისთვის – 8%, რაც დაკმაყოფილდა. თუ კომპანია უკეთ იმუშავებს, საკუთარ ძალებს ან საკუთარ მანქანებს გამოიყენებს და დარჩება მეტი მოგება, ეს ნიშნავს, რომ გეგმიური მოგება რჩება იგივე, ხოლო ოპერატიული (ფაქტობრივი) მოგება კომპანიისა იზრდება. ადრე გეგმიურ ეკონომიკაში არ შეიძლებოდა მიგეღო 8%-ზე მეტი მოგება, ვინაიდან ყველა ფასი იყო ფიქსირებული. დღევანდელ ეკონომიკაში, როდესაც სწორებაა ევრონორმებთან 8%-იანი გეგმიური დაგროვება მაინც არსებობს, თუმცა კანონით არ არის აკრძალული, რომ მიიღო 20-30 პროცენტი ოპერატიული მოგება. წლის ბოლოს მის კომპანიას დარჩა დაახლოებით 200 000 ლარი მოგება. ამ პროექტიდან დაახლოებით 150 000 ლარი, რაც ასახა დეკლარაციაში და ოფიციალურად წარადგინა საგადასახადოში და ეს მტკიცებულება პროკურორმა თავად დაურთო საქმეს. მონმემ განმარტა, რომ ხელშეკრულების დადების დროს შეაფასეს თითოეული ერთეულის ფასი. ტენდერის დროს თანხმდება წინასწარი ფასი, რაც ფორმდება ხელშეკრულებით და შეთანხმებული ფასის ცვლილება არის შეუძლებელი. მხარეები შეთანხმდნენ, რომ ჭიათურის მუნიციპალიტეტი მათგან ერთ კვადრატულ მეტრ ბადეს შეისყიდდა პირობითად 110 ლარად

და როდესაც ეს ბაღე მიიტანეს, ჩანერეს, რომ ეს ის ბაღეა, რომელზეც შეთანხმდნენ, რომ 110 ლარად იყიდნენ. არ იგულისხმება, რომ ეს ბაღე 110 ლარად იყიდა. იყო ბევრი პროდუქცია, რომელიც მეტ ფასად შეისყიდა, ვიდრე ...-ის მ-მა გადაიხადა. რალაც შეიძლება გაძვირდეს, რალაც გაიაფდეს, მაგრამ ათანხმებ ისეთ ფასს, რომ საბოლოო ჯამში არ იზარალო, რისკს იღებ საკუთარ თავზე. შეთანხმებულ ფასში რაიმე ცვლილების შეტანა დაუშვებელი იყო. რაზეც შეთანხმდნენ ...-ის მ-თან, ის ფასი გადმოიტანეს. შესაბამისად, მას ბრალად შერაცხული დანაშაული არ ჩაუდენია.

5. საკასაციო პალატა ნაწილობრივ იზიარებს ბრალდებულის ჩვენებას და არ ეთანხმება სააპელაციო პალატის დასკვნას იმის შესახებ, რომ უ. ლ-ამ ზემოაღნიშნული ქმედებები ჩაიდინა მის მართლზომიერ მფლობელობაში არსებული სახელმწიფოს კუთვნილი თანხების მართლსაწინააღმდეგოდ მითვისების მიზნით, შემდეგ გარემოებათა გამო:

6. პალატა მიუთითებს, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლი მოიცავს საფუძვლების, არგუმენტებისა და მტკიცებულებების სათანადო განხილვის უფლებას¹. ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოს გადანიჭვითების დასაბუთების ასპექტი სამართლიანი სასამართლოს უფლების ნაწილად მიიჩნია. მართალია, არ არის აუცილებელი ყოველ არგუმენტს ამომწურავი პასუხი გაეცეს, მაგრამ სათანადოდ უნდა იყოს განხილული განსასჯელის ძირითადი არგუმენტები².

7. საკასაციო პალატას მიჩნია, რომ გასაჩივრებული განაჩენით სათანადოდ არ არის შეფასებული დაცვის მხარის არგუმენტები; საერთოდ შეფასების გარეშე დატოვებული შპს აუდიტური ფირმა „...“ 2013 წლის 3 აპრილის საფინანსო ექსპერტიზის დასკვნა და ექსპერტ ნ. ბ-ის ჩვენება, რომლებიც გამოირიცხავენ უ. ლ-ას ბრალეულობას სახელმწიფოს კუთვნილი თანხების მართლსაწინააღმდეგოდ მითვისებაში, კერძოდ:

8. შპს აუდიტური ფირმა „...“ 2013 წლის 3 აპრილის საფინანსო ექსპერტიზის დასკვნით, რომლის სისწორეც სასამართლო სხდომაზე დაადასტურა ექსპერტმა ნ. ბ-მა, დადგენილია, რომ ტენდერში გაიმარჯვა სუბიექტმა – შპს „მ-მა“ მის მიერ შემსყიდველისათვის გასაწევი სამუშაოებისა და/ან მომსახურებისათვის წარდგენილი ფასებით. არც „სახელმწიფო შესყიდვების

¹ ECtHR, *Krasulya v. Russia*, 2007, 12365/03.

² ECtHR, *Van de Hurk v. Netherlands*, 1994, 16034/90. ECtHR, *Torija v. Spain*, 1994, 18390/91. ECtHR, *Gradinar v. Moldova*, 2008, 7170/02.

შესახებ“ საქართველოს კანონმდებლობა და არც კანონქვემდებარე აქტები არ ითვალისწინებს ტენდერში გამარჯვებული სუბიექტის მხრიდან ფასების კორექტირებას, შეცვლას მეტობით ან/და ნაკლებობით იქიდან გამომდინარე, თუ აღნიშნულ ტენდერში გამარჯვებული სუბიექტი ფასთა როგორი კვოტირებით შეიძენს შესაბამის საქონელს და/ან მომსახურებას სხვადასხვა კონტრაქტორისაგან. ტენდერის პირობებიდან გამომდინარე, შემსყიდველი ტენდერში გამარჯვებულთან აფორმებს ხელშეკრულებას და ურთიერთვალდებულებებიც ამ ტენდერის საფუძველზე დადებული ხელშეკრულებით განისაზღვრება. სწორედ ამან განაპირობა 2011 წლის 1 სექტემბერს გაფორმებული №... ხელშეკრულებით ნაკისრი ურთიერთვალდებულებების შესრულების დამადასტურებელი დოკუმენტის (ე.წ. ფორმა №...) 2011 წლის 22 სექტემბერს – შუალედური და 2011 წლის 14 დეკემბერს კი – საბოლოო სახით გაფორმება. როგორც ერთ, ისე მეორე მიღება-ჩაბარების აქტში (22.09.2011 წ. და 14.12.2011 წ.) დაფიქსირებულია შპს „მ-ის“ მიერ შემსყიდველი ორგანიზაციისათვის სამუშაოებისა და მომსახურების ის ფასები, რომლებიც შპს „მ-მა“ წარმოადგინა ტენდერის ჩატარების დროს, მოიგო აღნიშნული ტენდერი და ამის საფუძველზე გააფორმა კიდევ ხელშეკრულება. შპს „მ-მა“ შემსყიდველ ორგანიზაციას 1.09.2011 წლის №... ხელშეკრულებით დაუთქვა, რომ 1 კვ.მ გალვანიზებულ ბადეში გადაახდევინებდა 110,25 ლარს დღგ-ს გარეშე. შპს „მ-მა“ მის მიერ 2011 წლის 1 სექტემბრის №... ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება მოცემულ ნაწილში პირნათლად შეასრულა და შესრულებული სამუშაოების მიღება-ჩაბარების აქტით (ე.წ. ფორმა №...) კვლავაც დაუდასტურა, რომ 1 კვ.მ გალვანიზებული ბადის ღირებულებად უფიქსირებდა და ასანაზღაურებლადაც შესაბამისად მოსთხოვდა 1.09.2011 წლის №... ხელშეკრულებით დათქმულ ფასს – 110,25 ლარს დღგ-ს გარეშე. აღნიშნული ქმედება შპს „მ-მა“ შეასრულა ლოგიკურად, კანონისმიერად და საქართველოში მოქმედი „სამოქალაქო კოდექსის“, „მენარმეთა შესახებ“ კანონის, „საგადასახადო კოდექსისა“ და მათგან გამომდინარე კანონქვემდებარე აქტებზე დაყრდნობით. შპს „მ-ს“ არ მოეთხოვებოდა, არ იყო ვალდებული, არ შეეძლო თვითნებურად ემოქმედა და შესაბამისი პროცედურების დაუცველად დაეფიქსირებინა შემსყიდველი ორგანიზაციისათვის გაფორმებულ მიღება-ჩაბარების აქტში (ე.წ. ფორმა №...) 22.09.2011 წ-ს და 14.12.2011 წ-ს 1 კვ.მ. გალვანიზებული ბადის ფასის მაჩვენებელში, გარდა 110,25 ლარისა დღგ-ს გარეშე, სხვა ნებისმიერი კორექტირებული ფასი, მათ შორის არ

შეეძლო, არ იყო ვალდებული, არ მოეთხოვებოდა თვითნებურად, შესაბამისი პროცედურების დაცვის გარეშე დაეფიქსირებინა თუნდაც 1 კვ.მ გალვანიზებული ბადის ფასად 33,00 ლარი დღე-ს გარეშე. ექსპერტმა მიუთითა, რომ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის 2012 წლის 12 ივლისის №... ბრძანების „სამშენებლო სამუშაოების სახელმწიფო შესყიდვისას ზედნადები ხარჯებისა და გეგმური მოგების განსაზღვრის წესის დამტკიცების შესახებ“ მე-2 პუნქტის შესაბამისად: „ამ ბრძანების მოქმედება არ ვრცელდება ამა წლის 1 ივლისამდე აღიარებულ სამუშაოებზე“. მამასადაამე, აღნიშნული ბრძანებით დამტკიცებული „სამშენებლო სამუშაოების სახელმწიფო შესყიდვისას ზედნადები ხარჯებისა და გეგმური მოგების განსაზღვრის წესის“ პირველი პუნქტის შესაბამისად დადგენილი გეგმური მოგების ზღვრული 8%-იანი მაჩვენებელი სავალდებულოა 2012 წლის 1 ივლისის შემდეგ აღიარებულ სამუშაოებზე და აქედან გამომდინარე, იმ დროისათვის, ანუ 22.09.2011 წლისა და 14.12.2011 წლისათვის, როდესაც შედგა შუალედური და საბოლოო მიღება-ჩაბარების აქტები და აღიარებულ იქნა შესრულებული სამუშაოები, შპს „მ-ის“ გეგმური მოგების ოდენობა 8%-ზე მეტიც რომ ყოფილიყო, ეს იმ დროს საქართველოში მოქმედი არც ერთი ნორმატიული აქტით არ იყო აკრძალული და არ ეწინააღმდეგებოდა რომელიმე მოქმედ კანონს. შესაბამისად, ვინაიდან შპს „მ-მა“ შეასრულა მასზე ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებები შემსყიდველი ორგანიზაციის მიმართ, იგი არ წარმოადგენდა ვალდებულ პირს, დაებრუნებინა შემსყიდველი ორგანიზაციისათვის – ანუ დამკვეთისთვის რეალურად მიღებული მოგების ოდენობიდან მოგების 8%-იანი ზღვრის ზევით არსებული მოგების თანხა.

9. ზემოაღნიშნული მტკიცებულებების – ბრალდებულის ჩვენების, ექსპერტიზის დასკვნისა და ექსპერტ ნ. ბ-ის ჩვენების, ასევე წერილობითი მტკიცებულებების – მხარეთა შორის გაფორმებული ხელშეკრულებების (№... და №...) შეფასების შედეგად საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს გასაჩივრებული განაჩენის მოტივაციას, რომ უ. ლ-ას ...-ის მ-თან გაფორმებულ მიღება-ჩაბარების აქტებში უნდა მიეთითებინა სამუშაოთა შესრულებისათვის შეძენილ მასალებში (ბადე, ბაგირი, ბაგირის დამჭერი, ხამუთი) ფაქტობრივად გადახდილი ფასი, და არა – გამოსაყენებელ მასალათა ის ფასი, რომელიც მას მითითებული ჰქონდა ხელშეკრულებაზე თანდართულ წინასწარ ხარჯთაღრიცხვაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

9.1. ...-ის მ-სა და შპს „მ-ს“ შორის დადებული ნარდობის ხელ-

შეკრულებები (№..., №...) შესრულებული სამუშაოს ღირებულების განსაზღვრის ვალდებულებას ფაქტობრივი დანახარჯის მიხედვით არ ითვალისწინებდა.

9.2. შპს „მ.“ და სსიპ თვითმმართველი ერთეული – ...-ის მ. იყენენ ნარდობის ხელშეკრულების საფუძველზე წარმოქმნილ ვალდებულებით-სამართლებრივ ურთიერთობაში და ხელშეკრულების თავისუფლების პრინციპიდან გამომდინარე, შპს „მ-ს“ ჰქონდა და ...-ის მ-თან როგორც ხელშეკრულების დადების, ისე ურთიერთშეთანხმებით მისი შინაარსის განსაზღვრის თავისუფლება.

9.3. პალატა არ იზიარებს ბრალდების მხარის პოზიციას, რომ შპს „მ-ს“ დამკვეთისთვის წარდგენილ ფორმა №...-ში რეალური ხარჯების მითითებას ავალდებულებდა ხელშეკრულებებში ასახული შეთანხმება, რომლის თანახმადაც, სამუშაოს ეტაპის ღირებულების შემსრულებლისთვის ანაზღაურების საფუძველს, მიღება-ჩაბარების აქტთან ერთად, წარმოადგენს ხარჯთაღრიცხვა (ფორმა №...), რომელიც, სამშენებლო სფეროში დამკვიდრებული პრაქტიკით, ფაქტობრივად შესრულებულ სამუშაოთა ამსახველი დოკუმენტია და მიუთითებს, რომ საქართველოში მოქმედი არც ერთი ნორმატიული აქტი არ განსაზღვრავს ფორმა №...-ის არსს, მის სავალდებულო და ფაკულტატიურ რეკვიზიტებს და არ უკრძალავს მხარეებს ფორმა №...-ში შესრულებული სამუშაოს მთლიანი ღირებულების გაანგარიშებისას იხელმძღვანელონ ერთეულების (ხელფასის ერთეულის, მასალის ერთეულის, სამშენებლო მექანიზმებისა და ტრანსპორტირების ერთეულის და სხვ.) არა ფაქტობრივი, არამედ შეთანხმებული ფასებით. გარდა ამისა, შესრულებული სამუშაოს ღირებულება რომ შპს „მ-ის“ მიერ რეალურად განეულ ხარჯებს უნდა შეადგენდეს, ამის თაობაზე არც ფორმა №...-ებსა და არც ხელშეკრულებებში მინიშნებულიც კი არ არის.

9.4. სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ №... და №... ხელშეკრულებების ანალიზი ცხადყოფს, რომ დამკვეთსა და შესრულებელს შორის დადებული იყო ნარდობის ხელშეკრულებები, სადაც წინასწარაა შეთანხმებული შესასრულებელი სამუშაოების მოცულობა და ღირებულება. შესაბამისად, ის დამოკიდებული არ არის შემსრულებლის მიერ აღნიშნული ხელშეკრულების შესრულებისათვის განეული ხარჯების ოდენობაზე და ანაზღაურების ოდენობაც არ არის დამოკიდებული შესრულებული სამუშაოების თვითღირებულებაზე. ვინაიდან, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 629-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მენარდე კისრულობს, შეასრულოს ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სამუშაო. შემკვეთი ვალდებულია, გადაუხადოს

მენარდეს შეთანხმებული საზღაური. პალატა ყურადღებას მი-
აქცევს იმ გარემოებასაც, რომ სახელმწიფო შესყიდვების შე-
სახებ №... და №... ხელშეკრულებებში არ არის მითითებული იმის
შესახებ, რომ საბოლოო ანგარიშსწორებისას განეული მომსა-
ხურების ღირებულება უნდა ანაზღაურდეს მიმწოდებლის მი-
ერ ფაქტობრივად განეული დანახარჯების მიხედვით და არა –
ხელშეკრულებით დადგენილი ფასის შესაბამისად.

9.5. კანონშესაბამოდ ვერ მიიჩნევა ასევე შპს „მ-ის“ მიერ
ფორმა №...-ებში გეგმიური დაგროვების მაჩვენებლად 8%-ის მი-
თითება, მიუხედავად იმისა, რომ „მ-მა“ რეალურად უფრო მეტი
მოგება მიიღო, ვინაიდან შპს „მ-ს“ არც ხელშეკრულებით და არც
რაიმე ნორმატიული აქტით არ ეკისრებოდა ვალდებულება, 8%-
იანი ზღვრის ზევით მიღებული მოგების თანხა დაებრუნებინა
შემსყიდველი ორგანიზაციისათვის. რაც შეეხება საქმეში წარ-
მოდგენილ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარ-
ების მინისტრის 2012 წლის 12 ივლისის №... ბრძანებას „სამშე-
ნებლო სამუშაოების სახელმწიფო შესყიდვისას ზედნადები ხარ-
ჯებისა და გეგმიური მოგების განსაზღვრის წესის დამტკიცების
შესახებ“, რომლის თანახმადაც დადგინდა გეგმიური მოგების
ზღვრული 8%-იანი მაჩვენებელი, პალატა მიუთითებს, რომ ამა-
ვე ბრძანების მე-2 პუნქტის მიხედვით: „ამ ბრძანების მოქმედე-
ბა არ ვრცელდება ამა წლის ივლისამდე აღიარებულ სამუშაოებ-
ზე“. შესაბამისად, დადგენილი გეგმიური მოგების ზღვრული 8%-
იანი მაჩვენებელი გავრცელდა 2012 წლის 1 ივლისის შემდეგ აღი-
არებულ სამუშაოებზე და არა იმ დროზე, როდესაც შედგა შუა-
ლედური და საბოლოო მიღება-ჩაბარების აქტები და აღიარებულ
იქნა შპს „მ-ის“ მიერ შესრულებული სამუშაოები.

9.6. ამდენად, იმის გათვალისწინებით, რომ ბრალდების მხა-
რემ ვერ მიუთითა ისეთ სამართლებრივ აქტზე, რომელიც შპს
„მ-ს“ ავალდებულებდა, სამუშაოთა შესრულების მიღება-ჩაბა-
რების აქტებში მიეთითებინა მის მიერ მასალებში ფაქტობრი-
ვად გადახდილი ღირებულება, საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარ-
ებს სააპელაციო პალატის დასკვნას იმის შესახებ, რომ განე-
ული ხარჯების უსაფუძვლოდ გაზრდის გზით უ. ლ-ამ მართლსა-
წინააღმდეგოდ მიითვისა სახელმწიფოს კუთვნილი ქონება.

9.7. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასა-
ციო პალატას მიაჩნია, რომ უ. ლ. ცნობილ უნდა იქნეს უდანაშა-
ულოდ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 182-ე
მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ და მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტე-
ბითა (ორი ეპიზოდი) და სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“
ქვეპუნქტით (№... ხელშეკრულების ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალ-

დებებში და უნდა გამართლდეს.

10. ამასთან, საკასაციო პალატა გვერდს ვერ აუვლის იმ ფაქტს, რომ უ. ლ-ამ №№... ხელშეკრულების საფუძველზე ჭ-ის მ-სათვის შესრულებულ სამუშაოთა ჩაბარებისას გააყალბა შესრულებული სამუშაოების მიღება-ჩაბარების საბოლოო აქტი (ე.წ. ფორმა №...), კერძოდ: 2011 წლის 14 დეკემბრის საბოლოო მიღება-ჩაბარების აქტის მე-14 გრაფაში მიუთითა, რომ, თითქოსდა სამუშაოები შესრულა 50X50 მმ დიამეტრის ზომის ბადით, მაშინ, როდესაც სამუშაოები შესრულებული იყო 80X100 მმ დიამეტრის ზომის ბადით და მიუთითებს, რომ ბრალდების ამ ეპიზოდთან დაკავშირებით ვერ გაიზიარებს უ. ლ-ას ჩვენებას, რომ თითქოს მან გვერდებიდან გაზომა ბადე და მიიჩნია, რომ 50X50-ში იგულისხმებოდა გვერდების ზომები, შემდეგ გარემოებათა გამო:

10.1. ლ. სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს საინჟინრო ექსპერტიზის №... დასკვნით (რომლის სისწორეც სასამართლოში დაადასტურა ექსპერტმა მ. ტ-ემ) დადგენილია, რომ ექსპერტიზაზე წარმოდგენილი, კლდიდან ქვათაცვევის საწინააღმდეგო და შემაჩერებელი ლითონის ექვსკუთხა (ექვსგვერდიანი) ბადის გვერდების საშუალო ზომებია: ოთხი გრძელი გვერდის სიგრძეა – 63 მმ+/-2 მმ, ხოლო ორი მოკლე გვერდის სიგრძეა – 33 მმ+/-2 მმ. ხსენებული დასკვნის შესაბამისად, უ. ლ-ას განმარტება, რომ ბადე გვერდებიდან აზომა და ამიტომ შეცდა, საფუძველს მოკლებულია, ვინაიდან არც გვერდების ზომაა 50X50.

10.2. უ. ლ-ამ რომ განზრახ შეადგინა და სამუშაოთა მიღება-ჩაბარებისას, 2011 წლის 14 დეკემბერს, ...-ის მ-ს წარუდგინა ყალბი სახარჯთაღრიცხვო დოკუმენტი (ფორმა №..., სადაც მიუთითა, რომ ...-ის მ-ს მიაწოდა და სამუშაოები შეასრულა პროექტის შესაბამისად – 50x50 მმ დიამეტრის ბადით, მაშინ, როდესაც მან შპს „კ-გან“ შეიძინა სხვაგვარი – დ-3 80X100 მმ დიამეტრის ბადე, დასტურდება იმითაც, რომ შპს „კ-სგან“ შეძენილი დ-3 80X100 მმ დიამეტრის ბადის ნაწილი უ. ლ-ამ გამოიყენა №...-ე ხელშეკრულების ფარგლებში, მე-3 სექტორზე ჩატარებული ქვათაცვევის სალიკვიდაციო სამუშაოების დროსაც, სადაც მიღება-ჩაბარების აქტზე თანდართული სახარჯთაღრიცხვო დოკუმენტში (ფორმა №...) მიუთითებს დ-3 80X100 მმ დიამეტრის ბადეზე. ამდენად, იმავე პარამეტრის მქონე ბადის შესახებ სხვადასხვა აქტში განსხვავებული მონაცემის მითითება სარწმუნოდ მიუთითებს უ. ლ-ას განმარტების არაღამაჯერებლობაზე, რომ ის სრულყოფილად ვერ გაერკვა პროექტში მითითებული ბადის პარამეტრების საკითხში და ტექნიკური შეც-

დომა დაუშვა.

10.3. თავად უ. ლ-ას განმარტებაც, რომ მცდელობის მიუხედავად, ვერ შეძლო პროექტში მითითებული პარამეტრის ბადის მოძიება, რადგან ასეთი ბადე რეალურად არსად მზადდებოდა, მიუთითებს იმაზე, რომ მან დანამდვილებით იცოდა, თუ რა პარამეტრის ბადე უნდა გამოეყენებინა სამუშაოებისათვის და თუკი ობიექტურად შეუძლებელი გახდა პროექტში მითითებული ბადის მოძიება, მას შეეძლო, წინადადებით მიემართა დამკვეთისათვის ხელშეკრულებაში ცვლილების შეტანის მიზნით, რაც განზრახ არ შეასრულა იმ მოტივით, რომ თავიდან აერიდებინა ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულების შეუსრულებლობა, რაც შესაძლოა, ...-ის მ-ს მიერ ბადის შექმნაზე უარის თქმის საფუძველი და, ამასთანავე, შპს „მ-ის“ მიმართ ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სანქციების ამოქმედების საფუძველი გამხდარიყო.

11. ამდენად, საკასაციო პალატა გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დადასტურებულად მიიჩნევს, რომ უ. ლ-ამ ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 362-ე მუხლის პირველი ნაწილით (№... ხელშეკრულების ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაული – ყალბი დოკუმენტის დამზადება და გამოყენება, რაც გამოიხატა მის მიერ ყალბი სახარჯთაღრიცხვო დოკუმენტის შედგენასა (რომელშიც განზრახ მიუთითა, რომ ...-ის მ-ს მიაწოდა და სამუშაოები შეასრულა პროექტის შესაბამისად – 50X50 მმ დიამეტრის ბადით, მაშინ, როდესაც რეალურად სამუშაოები შეასრულა დ-3 80X100 მმ დიამეტრის ბადით) და 2011 წლის 14 დეკემბერს ...-ის მ-თვის წარდგენაში.

12. სასჯელის განსაზღვრისას საკასაციო პალატა, საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის შესაბამისად, მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ უ. ლ-ას არ გააჩნია პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები, მის მიერ ჩადენილია ნაკლებად მძიმე კატეგორიის, არაძალადობრივი ხასიათის დანაშაული, რის გამოც სამართლიანი იქნება მისთვის ამ მუხლით გათვალისწინებული არასაპატიმრო სანქციის – ჯარიმის გამოყენება იმ ოდენობით, რაც დამაფიქრებელი იქნება მსჯავრდებულისთვის და უზრუნველყოფს შემდგომში დანაშაულებრივი ქმედებისგან თავის შეკავებას.

და ა დ გ ი ნ ა :

1. მსჯავრდებულ უ. ლ-სა და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ გ. გ-ის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს ნაწი-

ლობრივ.

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენში შევიდეს ცვლილება:

3. უ. ლ. ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 182-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“, მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (№... ხელშეკრულების ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებაში.

4. უ. ლ. ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 182-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“, მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტებით (№... ხელშეკრულების ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებაში.

5. უ. ლ-ას ქმედება საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტიდან (№... ხელშეკრულების ეპიზოდი) გადაკვალიფიცირდეს ამავე მუხლის პირველ ნაწილზე. უ. ლ. ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (№... ხელშეკრულების ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა – 20 000 ლარი, რაც სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით შეუმცირდეს და საბოლოოდ განესაზღვროს ჯარიმა – 15 000 ლარი.

6. უ. ლ. დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

7. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად.

8. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

10. დანაშაული სასამართლო აქტების აღსრულების წინააღმდეგ

მოვალის მიერ აღსრულების ეროვნული ბიუროსათვის კანონით გათვალისწინებული ქონებრივი ნუსხის წარუდგენლობა

განაჩენი

№628აპ.-15

5 აპრილი, 2017 წ., ქ. თბილისი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

გ. შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
ნ. გვენეტაძე,
პ. სილაგაძე

განიხილა მარნეულის რაიონული პროკურატურის პროკუ-
რორ გ. სახიაშვილის საკასაციო საჩივარი თბილისის სააპელა-
ციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016
წლის 16 სექტემბრის განაჩენზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. ბრალდების შესახებ დადგენილებით დ. ვ-ს, – ნასამარ-
თლობის არმქონეს, – ბრალი დაედო საქართველოს სსკ-ის 377¹-
ე მუხლით იმაში, რომ ჩაიდინა მოვალის მიერ აღსრულების ეროვ-
ნული ბიუროსათვის კანონით გათვალისწინებული ქონებრივი
ნუსხის წარუდგენლობა, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2. 2015 წლის 21 აგვისტოს №... სააღსრულებო წარმოების
ფარგლებში თ-ოს რაიონის მ-ში, მ. წ-ის ქუჩის №...-ში მცხოვრებ
დ. ვ-ს „ს. ფ-ის“ კურიერის – ა. ლ-ის მეშვეობით ზემომითითე-
ბულ მისამართზე ჩაჰბარდა აღმასრულებლის მოთხოვნა ქონებ-
რივი ნუსხის წარდგენის შესახებ და ამასთან, გააფრხილეს აღ-
ნიშნული ვალდებულების შეუსრულებლობისათვის მოსალოდ-
ნელი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის შესახებ. მი-
უხედავად ამისა, მან არ წარადგინა ქონებრივი ნუსხა აღმას-
რულებელთან.

3. თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 4 აპ-
რილის განაჩენით დ. ვ. ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამარ-
თლდა საქართველოს სსკ-ის 377¹-ე მუხლით წარდგენილ ბრალ-
დებაში; მასვე განემარტა, რომ უფლება აქვს, საქართველოს

სსსკ-ის 92-ე მუხლის საფუძველზე მოითხოვოს ზიანის ანაზღაურება. გაუქმდა დ. ვ-ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო.

4. განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მარნეულის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა გ. სახიაშვილმა. მან მოითხოვა თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 4 აპრილის გამამართლებელი განაჩენის გაუქმება, დ. ვ-ის დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 377¹-ე მუხლით და მისთვის სამართლიანი და კანონიერი სასჯელის განსაზღვრა.

5. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 16 სექტემბრის განაჩენით სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდა და გასაჩივრებული განაჩენი დარჩა უცვლელად.

6. კასატორი – პროკურორი გ. სახიაშვილი საკასაციო საჩივარში აღნიშნავს, რომ თვითონ დანაშაული და არა – მისი თითოეული კომპონენტი დადასტურებულია საქმეში არსებული მტკიცებულებების ერთობლიობით, ამიტომ დ. ვ. ცნობილ უნდა იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 377¹-ე მუხლით და განესაზღვროს შესაბამისი სასჯელი.

სამოტივაციო ნაწილი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საკასაციო საჩივრის მოტივების საფუძვლიანობა და დაასკვნა, რომ საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. საკასაციო პალატა სრულად იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს არგუმენტებს დ. ვ-ის უდანაშაულობის თაობაზე და მიაჩნია, რომ კანონის მოთხოვნათა დაცვით, სრულყოფილად და ობიექტურად გამოკვლეულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით არ დასტურდება დ. ვ-ის მიერ დანაშაულის ჩადენა.

3. საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის მიხედვით, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. აღნიშნული კონსტიტუციური დებულება წარმოადგენს სამართლებრივი სახელმწიფოს ერთ-ერთ საფუძველს, განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების მნიშვნელოვან, საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს – „in dubio pro reo“, რომლის თანახმად, დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალ-

დებების საფუძველზე.

4. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის მიხედვით, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი არის სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ამავე კოდექსის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად კი, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

5. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლის მეორე ნაწილის მიხედვით, არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი.

6. საკასაციო პალატა ეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს განმარტებას იმის შესახებ, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 377¹-ე მუხლით გათვალისწინებული ქმედების (ქონებრივი ნუსხის წარუდგენლობა) შემადგენლობისათვის აუცილებელია სავალდებულო სუბიექტის (მოვალის) არსებობა. ამასთან, სავალდებულო სუბიექტი (მოვალე) სათანადო წესის დაცვით უნდა იყოს გაფრთხილებული ქონების ნუსხის წარდგენის ვალდებულების და ასეთის შეუსრულებლობის შემთხვევაში, მოსალოდნელი სამართლებრივი შედეგების შესახებ.

7. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ მოცემული საქმის სასამართლო განხილვისას ბრალდების მხარემ სასამართლოს ვერ წარუდგინა უტყუარი მტკიცებულებები, რომლებითაც გონივრულ ეჭვს მიღმა დაადასტურებდა დ. ვ-ის მიერ დანაშაულის ჩადენას, კერძოდ, საქმეში არსებული მასალებით არ დასტურდება, რომ დ. ვ. სათანადო წესის დაცვით გააფრთხილეს ქონების ნუსხის წარდგენის ვალდებულების და ასეთის შეუსრულებლობის შემთხვევაში მოსალოდნელი სამართლებრივი შედეგების თაობაზე. ამ საკითხთან დაკავშირებით, საქმეშია ურთიერთსაწინააღმდეგო მასალები, რომლებიც სავარაუდო ხასიათისაა. ვარაუდი კი გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენის საფუძველი ვერ გახდება. ამის თაობაზე საკმაოდ ვრცლად იმსჯელა სააპელაციო სასამართლომ, რომლის მიერ გამოტანილ დასკვნას საკასაციო პალატაც ეთანხმება.

8. პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ საქმეზე თბილისის საა-

პელაციო სასამართლოს მიერ დ. ვ-ის მიმართ დადგენილი გამამართლებელი განაჩენი არის კანონიერი და არ არსებობს მისი გაუქმების საფუძველი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 307-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მესამე ნაწილით და

და ა დ ბ ი ნ ა:

1. მარნეულის რაიონული პროკურატურის პროკურორ გ. სახიაშვილის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.
2. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 16 სექტემბრის განაჩენი დ. ვ-ის მიმართ დარჩეს უცვლელად.
3. განაჩენი საბოლოოა და არ საჩივრდება.

საკიებელი

1. **დანაშაული ჯანმრთელობის წინააღმდეგ**
ჯანმრთელობის მიძიმე დაზიანება გაუფრთხილებლობით 3
2. **დანაშაული სქესობრივი თავისუფლებისა და ხელშეუხებლობის წინააღმდეგ**
გაუპატიურება, ჩადენილი იმ პირის მიმართ, რომელსაც არ შესრულებია თოთხმეტი წელი 16
გაუპატიურება 36
3. **დანაშაული ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების წინააღმდეგ**
თავისუფლების უკანონო აღკვეთა 43
4. **დანაშაული საკუთრების წინააღმდეგ**
ქურდობის მცდელობა, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ 61
ქმედების გადაკვალიფიცირება ქურდობიდან ძარცვაზე 71
ყაჩაღობა 80
თაღლითობა 87
5. **დანაშაული სამეწარმეო ან სხვა ეკონომიკური საქმიანობის წინააღმდეგ**
სასაქონლო (მომსახურების) ნიშნის ან სხვა კომერციული აღნიშვნის მართლსაწინააღმდეგო გამოყენება წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ 106
6. **დანაშაული საზოგადოებრივი უშიშროებისა და წესრიგის წინააღმდეგ**
ცეცხლსასროლი იარაღის მართლსაწინააღმდეგო დაუფლება მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ 112
ცივი იარაღის ტარება 123
7. **ნარკოტიკული დანაშაული**
ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შექმნა-შენახვა იმის მიერ, ვისაც წინათ ჩადენილი აქვს ამ კოდექსის ამ თავით გათვალისწინებულ რომელიმე დანაშაული 130
პირადი მოხმარებისათვის ნარკოტიკული საშუალების ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონოდ მოხმარება 145

8. სამოხელეო დანაშაული	
სამსახურებრივი გულგრილობა	149
9. დანაშაული მმართველობის წესის წინააღმდეგ	
ყალბი დოკუმენტის დამზადება და გამოყენება	157
10. დანაშაული სასამართლო აქტების აღსრულების წინააღმდეგ	
მოვალის მიერ აღსრულების ეროვნული ბიუროსათვის კანონით გათვალისწინებული ქონებრივი ნუსხის წარუდგენლობა	180

საქართველოს უზენაესი სასამართლო
თბილისი 0110, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32
ტელ.: (995 32) 299 71 34
www.supremecourt.ge